

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [٦]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی [١٢]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۇ تېگەشتى قورئان

بەرگى شەشەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلەلى

جزمى (۱۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری رهوان بو تیگه‌یشتنی قورئان.

نووسینی: مه‌لا مه‌حمودی گه‌لله‌یی.

چاپی یه‌که‌م.

چاپخانه‌ی ئۆفسیتی تیشک.

تیزار: (۵۰۰) دانه.

ژماره‌ی سپاردن: (۲۹۹) ی سالی (۲۰۰۰).

مافی چاپکردن پارێزراوه و ته‌نها هی نووسه‌ره.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورهتی هود

نهم سورهته ناوانراوه بهسورهتی هود، چونکه چیرۆکی ههزرهتی هودی تێدایه، ههواڵ و سههرگوزشتهی هودو گهلهکهی لهخۆ گرتوه.

لهم سوورهتهدا پهروهردگار لهئایهتی (۵۰) تا ئایهتی (۶۰) بهسهرهاتی هودو نهتهوه که یمان بۆ دهگیریتوه!

نهم چیرۆکهش وهکوو چیرۆکهکانی تری قورئان بهربهرهکانی و صیراعیکی دژواری نیوان هودو گهلهکهی تۆمار کردوه. ههزهرتی هود بانگهوازی گهلهکهی کرد بۆ خوداپهرستی و ازهینان لهبتهپرستی، بهلام گهلهکهی سوور بوون لهسههر کوفرو بێدینی خۆیانو بهدرۆخستنهوهی ههزرهتی هود. ئیتر پهروهردگار بهعهزابیکی کوشنده لهناوی بردن، رهشهباو زیرائیکی بهتهوژمی لهسههر ههڵکردن، ههوت شهوو ههشت رۆژ بهردوام بوو، وهکوو لهشوینی خۆیداو لهم سوورهتهدا خودا پێشتیوان بێ باسی دهکهین.

نهم سورهته لهمهکه هاتۆته خوارێ بهسورهتیکی مهکهکی دهناسرێ!
ههندیك دهلێن: ئایهتی ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ...﴾ (۱۲) و ئایهتی ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيمَةٍ...﴾ (۱۷) و ئایهتی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا...﴾ (۱۴) لهمهدينه هاتوونه خوارێ.

بهلام ماموستا سهیید زۆر بهتوندی ئهو رایه رته دهکاتهوه و دهفهرموی: سورهتهکه تێکرا مهککیه، ئهو مهزوعانهی باسیان لێوه دهکا لهباسه سههرهکییهکانی قورئانی مهککین، پهیههندیان بهعهقیدهوه ههیه، ههلوێستی قوپهیشیهکان بهرامبهر ئایین رادهنوێنی و کاریگهری ئهو ههلوێسته لهدلۆ دهروونی پێغهمبهرو هاوهلانی داو چارهسهری قورئان بۆ ئهو کاریگهره شی دهکهنهوه.

تیکرای نهم سوره ته له دواى سوره تی (یونس) هاتۆته خواری، سوره نى (یونس) یش دواى سوره تی (الاسراء) دابه زیوه، نهمهش ئاماژه ی شهواى تیدایه: که سهرده می هاتنه خواره وهی سوره تی هود ناخۆشتین کات بوو ناسکترینو زه همه ترین رۆژگار بوو له میژووی بانگهوازی ئیسلام له مه ککه ده، شهو بوو پیش هاتنه خواره وهی سوره تی (هود) نه بوطالیب که مامی پیغه مبه ر بوو خه دیجه که خیزانی بوو هه ردوکیان دوو پالپشتو یارمه تیده ری پیغه مبه ر بوون کۆچی دوا بیان کرد، رینگا بۆ قوریشیییه کان ئاچۆخ بوو که هیرش بکه نه سه ر پیغه مبه ر ﷺ له وه پیش نه یانده وێرا به و شیوه نه زیه تی پیغه مبه ر بده ن، به تایبه تی پاش روداوی ئیسراو میعراج: که کافره کان به لایانه وه شتیکی سه یرو نه گونجاو بوو، ده ستیان کرد به گالته پیکردنو به درۆ خستنه وه، هه ندیک له وانه ی له وه پیش موسولمان بوو بوون پاشگه ز بوونه وه، سه رباری مردنی هاوسه ری به وه فای خاتو خه دیجه و مردنی نه بوطالیبی مامی که دوو پشتیوانی دلسۆزی پیغه مبه ر بوون، قوره شیییه کان په ره یان به دژایه تی کردنی بانگهوازیکردنی ئیسلام داو له سنووریان تیه پرا ندو ته نگیان به پیغه مبه رو هاوه لانی هه لچنی، به جۆریک جهو جۆلی بانگهوازی ئیسلامی له په لو پۆ کهوتو ته جمید بوو، ته نانه ت وای لی هات له مه ککه و ده ورو به ری دا بۆ ماوه یه کی زۆر کهس موسولمان نه ده بوو، تا خوا کردی په یمانی عه قه به ی یه که جه دوو هم به سترانو ده رویه کی به ره حمه ت له بانگهوازی ئیسلامی کرایه وه له حاله تی خامۆشی یان بلّین: له حاله تی جمود رزگاری بوو.

سوره تی (هود) که له دواى سوره تی (یونس) هاتۆته خواری، له زۆر لایه نه وه نهم دوو سوره ته لیک ده چن، مانایان لیک ده چن، باسه کانیا ن وه کوو یه ک وان، هه ردوکیان به (الر) ده ست پی ده که ن، هه ردوکیان به وه صفی ئیسلام باسی قورئانو په سنی پیغه مبه ر کۆتایییان پی دی، هه ردوکیان بانگهوازیکردنی ئاده میزاد بۆ پرا کردن به په یامی پیغه مبه رو شی کردنه وه ی

ئەو باسانەى لەسورەتى یونسدا بەکورتى ھینراون دەربارەى عەقیدەو
یەکتاپەرستى و زیندوبوونەو و پاداش و سزاو ھىسابو لیکنۆینەو و سەرئاسایى
قورئانو چەسپاندنى ئایەتەکانى و بەرپەرچدانەو ەى موشرىکەکانو تەھەدا لى
کردنیاں بەقورئانى لەخۆگرتوو، ھەروا باسى ھەندى سەرگوزشتەو بەسەرھاتى
پێغەمبەرانى وەکوو نوح و ئیبراھیم و ھود و صالح و شوعەیب (درودى خودایان
لەسەر بى) لەخۆگرتوو.

ئەم سورەتە تایبەتمەندییەکی تێدایە لەبارەى ھەرپەشەو ترساندن و سام
بەرخستەو: کە لەچیرۆکی ئەو پێغەمبەراندەا ھەبە لەشۆینى تری قورئاندا
ئاوا بەزەقى بەرچاو ناکەون.

بانگەوازی جەخت لەسەرکراوى تێدایە بۆ خۆگري و پابەند بوون بەئایینەو.
تیرمیزی لەئەیبینو عەبباسەو ە فرمودە ەبەک رىوایەت دەکا دەلى:
ھەزەرەتى ئەبو بەکر عەرزى پێغەمبەرى کرد وتى: ئەى پێغەمبەرى خودا!
پیری لى ديارى داوى! لەو ئەلامدا پێغەمبەر ﷺ فرموى: سورەتى (ھود) و
(الواقعة) و (المرسلات) و (عم يتساءلون) و (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) پیریاں
کردم. لەرىوایەتێكى تردا ھاتوو دەلى: پرسیار لەپێغەمبەر کرا، چ شۆینىكى
سورەتى ھود پیری کردى؟ فرموى: ئایەتى ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ﴾.

ئەو باسانەى لەم سورەتەدان:

ئەم سورەتەش وەکوو سورەتى یونس بنەما سەرەکییەکانى ئایینى
لەخۆگرتوون: کە بریتین لەیەکتاپەرستى و پێغەمبەرایەتى و زیندوبوونەو و
سزا و پاداش. وەکوو لەم خالانەدا ئاماژەیان پى دەکەین:

۱- چەسپاندنى ئەو: کە قورئان لەخوداوە ھاتوو و ئایەتەکانى ھەموو
رێکنو پێکنو ھەوانو پتەوو تەواوو بى کەمو کورپىن، چەسپاندنى ئەو: کە
قورئان پرە لەبەلگەى یەکتاپەرستى و راستى پێغەمبەرایەتى و ھوکم و یاسا و

پهندو نامۆژگاریو چیرۆکۆ جوداوازی خستن لهنیوان ههقو بهتالدا، لیک ههلاواردنی راستو ناراست..

چهسپاندنو سهلماندنی سهرناسایی قورئانو تهحهدا کردن لهعهرهبو غهیری عهره ب که بتوان ده سورهتی وهکوو شه قورئانه بهخه نه رو، وهکوو ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ هود/۱۳.

شه مجار که دهسته وهسان بوون: لههینانی نموندهی قورئان، یان ده سورهت، ته نه نهت یه ک سورهت له کورترین سورهتیش، جا که ئیفلاسی و بی ده سه لاتییان ده رکهوت، شه بزانو یه قینتان زیاد ببی که شه قورئانه له خداه هاتوه. وهکوو ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ هود/۱۴.

۲- یه کتاپه رستی خداه. شه یش دوو جوړه:

ا- تاکو ته نهایی له خدایه تی دا (الألوهیه) شه یش بریتییه له به ندایه تی کردن بۆ خداه بهس! په رستنی خداه طاعت بۆ شه کردن، واته: که سی تر نه په رستی به ندایه تی بۆ که سی تر نه کا.

ب- تاکو ته نهایی له ربوویییه تدا. واته: بیرو باوه رت وایی که هه خداه به دیهینه ره هه لسه رپنه ری بوونه وه ره. هه شه ده توانی به ویستی خوئ گۆرانکاری تیدا شه نه جام بدا.

عه ره به کان له وه پیش بر وایان وابوو: که هه خداه به دیهینه ره، به لام بر وایان به فره خدایی هه بوو، ده یان گوت: خداه هاوه لو شه ریکی هه. قورئان له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾ العنکبوت/۶۱.

بۆیه له قورئاندا زۆر نایهت ههمن؛ تا کتو ته نهایی خودا له ربووبییهتدا ده چه سپێتن؛ یه کێک لهو نایهتانه نایهتی ژماره (۷) ی ئهم سوره تهیه: که ده فهرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ... الْآيَةُ﴾.

۳- چه سپاندنی زیندو بوونه وه هه بوونی حیسابو لیکۆلینه وه پاداشو سزا. وه کوو ده فهرموئ: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ هود/ ۴. یان ده فهرموئ: ﴿وَلَنْ قُلْتُ: إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا: إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ هود/ ۷.

۴- به تاقیکردنه وه ئاده میزاد بۆ ئه وهی بزائن: کامهیه کرده وهی باشو به سودیان. وه کوو ده فهرموئ: ﴿لَيَبْلُوَنَّكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ هود/ ۷.

۵- به رامبهریکردن و به یهک گرتنی سروشتی موسو لمان و کافر له کاتی خۆشی و ناخۆشی دا. ئه وه تا خاوهن باوهرو خودا په رست له کاتی تهنگانه دا خۆگه، له کاتی خۆشی و فهره حی دا سوپاسگوزاره. کافر له کاتی خۆشی دا ته په ده ماخو له خۆبایی ده بی، له کاتی تهنگانه دا بهرچا و تهنگتو بی و زه و کوفر که ره. سهیری نایهتی (۹-۱۱) بکه.

۶- ئاده میزاد په له ده کا بۆ وه دهسته ینانی خێرو سودو هاتنی عه زابو سزا، وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَلَنْ أَخْرَنَّا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ: مَا يَحْبِسُهُ...﴾ هود/ ۸.

ههروه کوو له سوره تی (یونس) یاشدا ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ﴾ یونس/ ۱۱.

۷- سورشتی ئاده میزاد جو داوازو هه مه جو ره ته نانهت له وه رگرتنی (نایین) یاشدا مه گهر که سیك خودا ره حمی پی بکا. وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مِنْ رَحْمِ رَبِّكَ، وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ هود/ ۱۱۸-۱۱۹.

۸- هینانی چیرۆکو سه رگوزه شته ی پیغه مبه ران به شیوه یه کی درێژ نامیز، به مه به سستی دلدانه وه ی پیغه مبه ر ﴿لَسَ لَه سَهْرٌ شَهْرٌ﴾ له سه ره ئه وه ئه زیه تو

ناره‌ه‌تی‌ه‌ی تووشی ده‌هات له‌لایه‌ن قور‌ه‌یشییه‌کانه‌وه‌و رو وەر‌گیرانو پشت
هه‌ل‌کردنیان له‌بان‌گه‌وازی‌یه‌که‌ی! وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ هود/ ۱۲۰. هه‌ل‌به‌ته‌ له‌ه‌موو چیرۆکو
سه‌ر‌گوزشته‌یه‌کی‌ش‌دا په‌ندو نامۆز‌گاری هه‌یه‌ بۆ موسولمانان..

له‌م سوره‌ته‌دا چیرۆکی هه‌زه‌تی هود له‌ (ده) ئایه‌ته‌دا باس ده‌کا
(ئایه‌تی ۵۰-۶۰) پاشان چیرۆکی هه‌زه‌تی صالح له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی
له‌ئایه‌تی (۶۱-۶۸) دا‌شی ده‌کاته‌وه‌و به‌دوو ئایه‌ت (۶۹-۷۰) ناما‌ژه‌ بۆ
چیرۆکی میوانه‌کانی هه‌زه‌تی ئیبراهیم: که‌ فریشته‌ بوون ده‌کا.

ئه‌م‌جار چیرۆکی هه‌زه‌تی لوط له‌ئایه‌ته‌کانی (۷۰-۸۳) دا ده‌گیر‌په‌ته‌وه‌.
له‌ئایه‌ته‌کانی (۸۴-۹۵) ی‌ش‌دا چیرۆکی هه‌زه‌تی شوعه‌یب ده‌گیر‌په‌ته‌وه‌.
ئه‌م‌جار چیرۆکی هه‌زه‌تی موسا له‌گه‌ل فیرعه‌و‌ندا له‌ئایه‌ته‌کانی (۹۶-
۹۹) راده‌نوینی.

۹- دوا‌به‌دوای چیرۆکه‌کان راسته‌وخۆ په‌ندو عیبه‌ره‌تی چیرۆکه‌کان ده‌خاته
روو له‌ناو‌چونی سته‌م‌کاران ده‌چه‌سپینی‌و ده‌فه‌رموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرْآنِ
نَقَّصْنَاهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ، وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ، فَمَا
أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شَيْئًا...﴾ ال‌ایه‌... سه‌یری
ئایه‌ته‌کانی (۱۰۰-۱۱۱) بکه‌.

۱۰- فه‌رمان به‌ئ‌یست‌یقامه‌و به‌رده‌وام بوون له‌را‌گه‌یاندنو پابه‌ند بوون
به‌فه‌رمانو جله‌و‌گیر‌یه‌کانی په‌روه‌رد‌گار، که‌ ئه‌مه‌ قور‌سته‌ترین ئه‌رک‌ ب‌یو.
په‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ئه‌مه‌ پیری کردم. چونکه‌ ئ‌یست‌قامه‌ بر‌یت‌یه‌
له‌جیهاد له‌گه‌ل نه‌فس‌و خۆ‌گرتن له‌سه‌ر ئه‌نجام‌دانی ئه‌رکه‌‌کنو
پار‌یز‌گاری‌کردنی نه‌فس‌ له‌ت‌یدا چوونو فه‌وتان.

۱۱- ئه‌و راست‌یه‌ی رون ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌خۆ‌بایی بونو مله‌و‌ری هۆکاری
ولات و‌یرانبونو سه‌رت‌یدا‌چوونه‌و سزا‌که‌ی ئا‌گری دۆ‌زه‌خه‌. وه‌کوو ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۖ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ﴾ هود/۱۱۲-۱۱۳.

۱۲- فرمان به نه نجامدانی نوڙه کان له کاتو سهرده می خوځاندا چونکه نوڙ تاوانی له وه پيش ده شواته وه.

۱۳- دژايه تيکردنی ناشووبو فساد له سهر زهوی بو شهوی پاريزگاری تاکو کومهل بکړی له فهورتانو له ناوچوون، وه کوو ده فرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ اَوْ لَوْ اَبْقِيَتْ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ﴾ هود/۱۱۶.

۱۴- ناماژهی شهوشی تيدايه: که هه تا شاده ميزاد بوخوځيان راستالو فرمانبهردارين خودا سزايان ناداو له ناويان نابا. (نايه تی ۱۱۷).

۱۵- هره شه کردن به سزای سخت لهو که سانهی روو له بانگه وازی حه قو خودا په سهند وهرده گيرن. له هه مان کاتدا ناماژهی شهوشی تيدايه که سهره نجام بو خودا په رستانو شهوان رزگار بوو به مرازگه يشتوون.

۱۶- کوتايی سوره ته که ش به فرمان کردن به خودا په رستی و پشت بهستن به خوداو ترسان له سزاو عيقابی ده هيني و سهره تاو کوتايی سوره ته که پيکه وه ده گونجيني.

قورئان کتیبیکی بی که مو کوری و بی عهیب و ره‌خنه لی
نه‌گیراوه بانگه‌وازی ناده‌میزاد ده‌کا بو به‌ندایه‌تیکردنی خوداو
گه‌رانه‌وه بو لای و پروا به‌زیندوبوونه‌وه (۴-۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ ءَايَتُهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُعْطِكُمْ مَنَّاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

﴿الر=آلف، لام، را﴾ موبته‌دایه‌و ﴿کتاب احکمت آیاته...﴾
خه‌بره‌که‌یه‌تی. واته: نهم کتیبه‌ی که پی‌ک هاتوه له‌و پیتانه نه‌و کتیبه‌یه که
ئیوه بروای بی ناکه‌نو پشتی لی هه‌لده‌که‌نو روی لی وهرده‌گیرن، له‌همان
کاتیش‌دا ناتوانن له‌و پیتانه نمونه‌ی نهم کتیبه، یان ده نایه‌ت ته‌نانه‌ت
کورترین سوره‌تیش بخه‌نه پروو.

ده‌شتوانین بلین ﴿کتاب احکمت آیاته...﴾ خه‌بره بو موبته‌دایه‌کی
مه‌حذوف، واته: نهمه کتیبیکی به‌رزو به‌نرخه، نایه‌ته‌کانی ری‌کنوپیکنو پته‌وو
بی که مو کورین، نه‌ظمو معنای بی عهیبو نه‌نگی‌یه، له‌همو رو‌یه‌که‌وه
ته‌واوو پرمانایه، جوان دانراوه، ماناکانی وردو وشه‌کانی پته‌وو رسته‌کانی

مه بهسته کانیان پیکاهو جوان ناراسته کراون، ههموو وشه یه کی، ههموو
 رسته یه کی مه بهستیکی بهرزو مانایه کی قولو ورد ده گه یه نی، ههموو
 مانایه کی، ههموو ناماژو وشه کانی پیکهوه گونجاوه، رسته کانی
 ده سته ملانی یه کتربوونو چه مبه ره یان تییک وهره یناوه، دژایه تی و ناکوکی
 له نیوان وشهو رسته کانی دا نابیندرئو نیه، وشهو رسته کانی به وپه ری
 کارامایی و ته نظیمه وه ریکخراونو لییک دراون، ﴿ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
 خَبِيرٍ﴾ پاشان شی کراوه ته وه به گویره ی مه بهسته کانی دابه شکراوه، به گویره ی
 باسو مهواضیعه کانی سوره ت سوره تو نایه ت نایه ت ته رتیب کراوه، ههم
 مه بهستو باسیک به نه ندازه ی خوی وشهو رسته ی بو ته رخان کراوه!

ئه مجار کی ئاوا ئهم کتیبه ناوازه ی بهو شیوه سه رسورپه ی نه ره، ئاوا
 ره وانو فه صیحو بهو شیوه سه رنج راکیشه به شبه شو سوره ت سوره تو نایه ت
 نایه ت شی کردۆته وه؟! بیگومان پهروه ردگار، ئهمه شاکاری که ریمی
 کارسازه، تابلوی ره نگینی دهستی قودره ته، دانراوی پهروه ردگاره، که لامی
 نازل بووی خودای داناو زانایه، له لایهن خودای داناو زانا ریکخراوه، به دانایی و
 زانایی له لایهن خۆیه وه ناردویه تی بو سه ر پیغه مبه ر ﴿فَلَمَّا بَوَّأْهُ يَوْمَئِذٍ
 لَهٗ نَادَهُ مِيزَادَانِی بَغْیَهٗ نِی، گۆرانکاری و دهست لیّدانی تیدا نه کراوه و نا کرئ.

ده ی با بزانین ئهم کتیبه شاکاره ناوازه یه چی تیدایه؟ بیگومان
 بنه ماسه ره کییه کانی عه قیده راده گه یه نی. حه قیقه ته کانی بیرو باوه ر رون
 ده کاته وه، بیرو باوه ره پووچه کانی کافران قه لاچۆ ده کا، جوانترین ریبازی
 ژیانو شه ریه تی راست بو ئاده میزاد شی ده کاته وه، باشترین په یه وه
 پرۆگرام په ندو نامۆژگاری و نه خلاقو ره وشت قیری ئاده میزاد ده کا.

به ئی ئهم کتیبه ناوازه بی وینه یه فرمان به ئیوه ی ئاده میزاد ده کا ﴿أَنْ
 لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه له خودای تاکو ته نیاو بالا دهست که سی تر
 نه په رستن، هیچ شتییک نه که ن به هاوه لو هاوشانی.

یان ده لئین: نهم قورئانه مو حکه مو شیکه ره وه، بویه هاتوته خواری: که به ته نیا به ندایه تی خدا بکری، طاعت و پرستش هر بۆ زاتی شو نه نجام بلری، یان ده لئین: بویه نهم قورئانه نی در اوه: که جگه له خدا که سی تر نه پرستن. وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبیاء/۲۵. یان ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۳۶.

نهی مو حه ممه! بهو خه لکه بلی: ﴿إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ من له خودا وه کراوم به پیغه مبهرو بۆ سمر ئیوه ره وانه کراوم، نه گهر سه ریچی په یامه که م بکه، نه وه له سزاو عذاب کی به ئیش ده تانترسینم، نه گهر پابه ندی فرمانو جله و گیریه کانی قورئان بن، نه وه موژده تان ده ده می به به هه شنو ژیا نی کامه رانی. نه مه نه رکی سه ره کی پیغه مبه ره ﷺ: که یاخی بووان بترسینی له ناگری دۆزه خو مزگینی به ههشت بهو که سانه بدا: که شوینی ده که ون.

له حه دیثی صه حیو راستدا هاتوه، ده لی: روژیک پیغه مبه ر ﷺ چوه سهر ته پۆلکه می صه فا، یه که یه که بنه ماله کانی قوریشی بانگ کردن، هه میو لی می کو بونه وه، نه مجار فرموی: نهی جه ماوه ری قوریش! نایا نه گهر من هه و التان به ده می که سبهینی له کاتی ده مه و به یان دا له شکر یک که مار و تان ده دا، نایا ئیوه بروام پی ده که من؟ هه موو تیکرا و تیان: به لی بروات پی ده که من چونکه له وه پیش در و مان لی نه دیوی. نه مجار پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (هانی نذیر لکم بین یدی عذاب شدید) ده سا من ترسینه رم بۆ ئیه پیش هاتنی عذاب کی توندو دژوار.

پیان بلی: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ من فرمانتان پی ده که م به وهی تۆبه و په شیمانی له تاوانه کانتان بکه، داوی لی خوشبونو لی بوردن له تاوانی شیرکو یاخی بوون رابگه یهن. بگه رینه وه بۆ لای خوداو

له کرداری له وه پێشتان په شیمان بینه وه و عه زمتان جه زم بئ که جاریکی دی
 نه گهرینه وه بۆ سهر شه و تاوانانه. نه گهر واکه نه وه هه لۆستتان بئ
 ﴿يَتَّبِعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ په وهر دگار ژيانی کامه رانی و خێرو
 خوشیتان بۆ ماوه یه کی درژ پئ ده به خشی، هه تا ته مه نتان ته و او ده بی و کاتی
 مردنتان دئ، به خوشی و سهر فرازی و کامه رانی ده یگوزهرینن!

﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ رۆژی قیامه تیش ههر که سیکن
 کرده وه یه کی باشی هه بی پاداشه که ی وهر ده گریته وه و سته می لی ناکری.
 خوشگوزهرانی له جیهان داو پاداشی باش له قیامه تدا، کۆکردنه وه ی دوو
 پاداشه، وه لی پاداشی دنیا کورتو که م. خایه نه، پاداشی قیامه ت به رد و او
 نه پراوه یه بۆ هه تا هه تایه ههر درژیه ی هه یه.

ناماژیه ته وه شتی تیدایه که پاداشی دنیا بۆ تیکرای ئاده میزاده و
 هه موویان تیکرا سوود له و پاداشه وهر ده گرن. به لام پاداشی قیامه ت تایه ته
 به خاوه ن کرده وه که وه، ههر که سه و به گویره ی کرده وه ی تایه ته خۆی پاداشی
 ده دریته وه !!

ناماژیه ته وه شتی تیدایه: که هه موو خێرو خیراتی دنیا و قیامه ت
 له خودا وه یه، ته و به دییان ده هیئتی و ده یان به خشی.

ئوسلووبو شیوازی قورئان وایه: که باسی قیامه تی کرد باسی دنیا ش
 بکا، که پاداشی موسولمانانی دیاری کرد سزای کافرانی ش ده ست نیشان بکا،
 که باسی شتیکی کرد سوده که شتی به یان بکا بۆ هه لئانو دهنه دهنه دانی
 ئاده میزاد تا وه گری بین، ته مجار به رام به ره که شتی باس ده کا بۆ ته وه ی خۆی
 لی بیاریزنو لی بی ته کینه وه. ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ ته ی موچه ممه د! پێیان بلئ: نه گهر ئیه رو وهر گپرن
 له بانگه وازی یه که مو پشت هه لیکه ن له یه کتاپه رستی و به ندایه تیکردن بۆ خودا،
 ته وه من ده ترسم ئیه دوچار ی سزایه کی کوشنده بین، عه زاییکی گه و ره و

سامناک له قیامه تدا توشتان ببی، نهو کاته هیچ شتییک فریاتان ناکه و نۆ کار له کار ده ترازئی.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ دنیابن گه پانهوه تان بۆ لای خودایه و رۆژی قیامت هه مووتان زینلو ده کرینه وهو ده خرینه بهر حیسابو لی کۆلینه وهی خودای بالا ده ستو به توانا چی بوئی له گه لتان نه نجامی ده دا، چۆن پاداشی باش به چاکه کاران ده داته وه تو له ش له خراپه کاران ده سینئی، هیچی لی عاسی نابوو کهس ناتوانی به ربهره کانی بکا، چونکه زاتی پاکی به سهر هه موو شتییکدا به تواناو ده سه لاته!

جا هه رچه نده هه موو کاتو ساتییک له دونیاو له قیامتدا گه پانه وه ههر بۆ لای خودایه وه موو کاتی هه موو شتییک له ژیر ده سه لاتی خودا دیه به لام له قورئاندا که وشه ی (مرجع) و نهو جوړه وشانه به کار دینی که له (رجع) وهرده گیرین مه به ست پێیان گه پانه وه ی دوا ژبانی دونیا به.

رو وهرگیرانی کافره کان له حه ق و راستی (۵)

أَلَا إِنَّهُمْ

يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوا مِنْهُ أَلا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ

يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

دوا به دوا ی راگه یاندنی خولاصه ی نهو نامه پیرۆزه ی: که نایه ته کانی ریکو پیکو پرماناو فه صیح و رهوانو بی عه یبو نه نگینو له لایه ن خودای زاناو داناهه شی کراونه وه و ریکه خراونو نیردراون، نه مجار باسی حاله تی کافره کانی کردو نه وه ی رون کرده وه: که نه گهر رو له عیباده تی خودا وهرگیرنۆ به ندایه تی بۆ نه کهن دو چاری عه زابی رۆژیکی گه و رهو سامناک

ته فیسیری رهوان

ده بن. نه وه رون ده کاته وه: که رو وه رگپرانو پشت هه لکردن له به ندایه تی خودا به نهینتی و په نامه کی وه کوو رو وه رگپرانی به ناشکرا وایه، نیتیر سیاقی قورشان نه وه راده نوینتی: که چۆن تاقمیک لهو کافرانه پیشوازی له نایه ته کانی قورشان ده کمن له کاتیکدا پیغه ممبر ﷺ بۆیانی ده خوینیته وه. به وردی وینه ی هه لسو که وتیان ده کیشی، شیوه ی خو باریک کردنه وه و سهردا خستو خو کووم کردنه وایان نه خشه کیش ده کا، بیهوده یی هه ولدانه که یان راده گه یه نی و نه وه رون ده کاته وه: که په روه ردگار له هه موو هه لسو که وتیکیان ناگاداره و هیچ شتیک له ژیر تیشکی زانیاری خودادا هوون نابو و نه وان نه فامن: که پییان وایه ده توان خو یان له خودا بشارنه وه ده فرموی: [الا انهم یبنون صدورهم لیستخفوا منها] ناگادار ببه روه و بزانه: که نه و کافرانه کاتی بانگه وازی ده بیسن بۆ خودا په رستی پشتی لی هه ل ده که نه و خو یان کووم ده که نه وه و سهری خو یان شوپ ده که نه و خو یان باریک ده که نه وه بۆ نه وه ی پیغه ممبر نه یان بینتی، کهس چاوی پییان نه که وی، واته: هیئنده کافرو سهره ره قو بی پروان: که گو یان له نایه تی قورشانه خو یان باریک ده که نه وه و خو یان ده شیرنه وه.

ده قه قورثانی به که ته صویری حاله تیک ده کا: که له موشریکه کانه وه دیاری داوه: که پیغه ممبر ﷺ قورثانی بۆ ده خویندنه وه نه وان سینگی خو یان ویک ده هیئایه وه و سهریان داده خستو به خه یالی خو یان خو یان لهو خودایه ده شاردنه وه که نه م قورثانه ی نازل کردوه!!

﴿اَلَا حِیْنَ یَسْتَغْشَوْنَ ثِیَابَهُمْ یَعْلَمُ مَا یُسْرُوْنَ وَمَا یَعْلَمُوْنَ﴾ ناگادار ببه روه و بزانه نه و خودایه ی نه م قورثانه ی نازل کردوه هه میشه له گه لیانه و چاوی لییانه، نه و کاته ی سهری خو یان داده پۆشن به پۆشاکه کانیان بۆ نه وه ی پیغه ممبر نه بینن، نه و نه دیان رق لی به چاویان به رایبی نادا بیبینن، یان بۆ نه وه ی خو یان له پیغه ممبر یان له خودا بشارنه وه، پییان وایه: خودا نایان بینتی، به لام با باش بزانن: خودا زاناو ناگاداره به و نهینتی یانه ی له دیاندا هه شاریان

داونو نهوهی به دهه دهیدرکینن، ناگاداره بهو شته په نامه کیبانهی به شهو به نهیینی دهیکه نو بهو کارو کرده وانهی بهرۆژ به ناشکرا نه انجامیان دهه دن. واته: نهوان لهو حالته په نامه کیبیهی که تی یدان؛ کاتیئک ده چنه سهر جیگای نوستنیانو ههر خویانزو بهس، شهو به تاریکی خوی دایپوشیونو پیخهف دایپوشیونو به خه یالی خویان کهس نایانبینی، نا لهو کاته دا خودا له گه لیانهو ناگای له هه موو په نامه کیو ناشکراییه کیانه! به لکوو خودا له وهش په نامه کی تر ده زانیو هیچ شتیئک نیه له خودا شاراوه بی. ﴿اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ په روه ردگار زاناو ناگاداره بهو نهیینیو په نامه کیبانهی له ناوسنگدا شاراوه ن نهو نهیینیو په نامه کیبانهی له دلان دا هه شاردراون خودا ناگای لیبانهو پییان ده زانی. ههرچی له بوونه وهردا ههیه، ههرچی شکو گومانی ناو دلۆ دهروون ههیه، ههرچی خه تهره و خه یال، خیانه تی چاو ههیه خودا پیی ده زانی، پاداشرو سزای هه موو ناده میزادیئک ده داته وه.

تییینی :

رستهی ﴿يَتَوَنَّ صُورُهُمْ﴾ واته: سینگیان ده پیچنه وه، سینگیان ویک دیننه وه پشتیان کۆم ده که نه وه و خویان باریئک ده که نه وه و سهریان داده خن، وه کوو نه وه ههول بدهن سینگیان پیچنه وه به سهر ورگیان دا بو نه وهی سهرسامی و رقو کینهی ناو دلیان که له سهر رویان دیاره بیشارنه وه. واته: نهه حالته پیچه وانهی سینگ ده ره پاندنو سهر بهرز کردنه وهیه..

به‌خششی په‌روه‌ردگارو زانستو ده‌سه‌لاتی (۶-۷)

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْقَرَهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ﴿٧﴾

له‌نایه‌تی پیش‌شودا نه‌وی راگه‌یاند که په‌روه‌ردگار ﴿يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ زانایه به‌همو په‌نامه‌کی و ناشکرایه‌کی ناده‌میزاد، نه‌مجار به‌شوین نه‌ودا نه‌وه رون ده‌کاته‌وه: که نه‌وه خدایه به‌همو زانیاری‌یه‌ک ده‌زانی، به‌سهر به‌موو شتی‌کدا به‌تواناو ده‌سه‌لاته، همر نه‌وه به‌دی‌هینه‌رو رزقو روژیده‌ره، همر نه‌وه زانایه به‌حالو چۆنیه‌تی ناده‌میزاد. پاش مردن زیندویان ده‌کاته‌وه، روژی قیامت دیو شکنو گومانی تیدا نیه!

ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ واته: هیچ پی‌روو خشوکنو بالنده‌و نا‌ژه‌لیک نیه له‌سهر زه‌وی مه‌گهر خودا رزقو روژی ده‌داو بژیوی له‌سهر په‌روه‌ردگار، نه‌مه وینه‌یه‌کی تره له‌وینه‌کانی زانیاری په‌روه‌ردگار: که عه‌قل تی‌یدا سه‌رسامو به‌ستو شعور له‌بهرامبه‌ری‌دا داماو! نه‌م به‌موو پی‌روو زینده‌وه‌رانه، ههرچی له‌سهر زه‌وی گیانی تیدا‌یه‌و دیو ده‌چی: ناده‌میزاده، نا‌ژه‌له، خشوکه، په‌له‌وه‌ره، بالنده‌یه، ههرچی له‌م

زینده وهرانه که سهرزه و بیان پر کرده، له ناو سکی دایه زهوی دا خۆیان
 حهشارداوه، له کونو که له بهری دا خۆیان شار دۆتوه، ئهم ههموو زینده وهرانهی:
 که ههر خودا بۆخۆی ژماره و جۆریان ده زانی و زانستی ئیمه په بیان پی نابا،
 لای پهروهردگار زانیاری ته واوو وردو راست دهرباره یان هیه، رزقو روژی شیان
 له سهر نه وه و نهو بژیویان ده دا، نهک ههر نه وه نده به لکوو ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
 وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾ ده زانی له کوئی ده حهویت هوه له کوئیه هاتوونو بۆ کوئی ده چن،
 ده زانی تا له ژیان دان جیگیان کوئیمه پاش مردنیان بۆ کوئی ده پۆنو ههریه کی
 لهم زینده وهره و گیانه بهرانه له نپو زانستی ره هاو بی سنووری پهروهردگار دا
 تۆمار کراونو کۆنترۆل کراون، به لئی ئهمه وینهیه کی موفه صصه له بۆ زانیاری
 خودا لهو کاته دا که په یوه ندی به بونه وهره وه ده کا، ههستی ئاده میزاد وه له مره
 دینی و عه قلو هۆشی سهرسامو داماو ده کا! ههرچه ندیک ههول به دن
 به خه یالی ئاده می خۆمان ته صه وری بکهین بیهودیه و ناتوانین کۆنترۆلی
 بکهین!

نهک ههر زانیاری ته واوی دهرباره یان هیه و بهس! به لکوو بۆ ههر
 یه کییک لهم ههموو زینده وهرانه: که زانیی ژماره و جۆریان له وزه ی ئاده میزاد
 دا نیه و خه یالی ئیمه ناتوانی کۆنترۆلیان بکا، رزقو روژی مه زنده کراوی بۆ
 داناو و هیچیان بژیوی هیچیان ناخۆن!

به لئی پهروهردگار به ویستو ئیختیاری خۆی له سهر خۆی پتیوست کردوه:
 که بژیوی نهو ههموو زینده وهرانه ی سهر زهوی ناوسکی زهوی شوینی تریش
 نه گهر هه بن بدا.

زهوی وا گونجاوه که بژیوی ههموو زینده وهریکی سهر زهوی تیدا دابین
 بکری، ده سه لاتو زانیاری داوه به زینده وهره کان ههریه که یان به پیی سروشتی
 خۆی بژیوی خۆی لهم دایکه زه مینه فراهه م بین، بۆ ههموو شتییک هۆکاری
 داناوه، فرمانی کردوه هۆکاره کان به کار بیندرین بۆ نه وه ی ئاکامه کان بینه

دی. به‌تایبه‌تی ئاده‌میزاد که خودا کردویه‌تی به‌ئاوه‌دانکه‌ره‌وه‌ی زه‌وی و جینشینی خودا تئیدا، هیزو توانای جه‌سته‌یی و عه‌قلی پی به‌خشیوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سوود له‌خێرو به‌ره‌که‌تی زه‌وی وهریگرئ، لیکدانه‌وه‌و تیکه‌مو لیکه‌ له‌به‌روبوومه‌کاندا نه‌نجام بدا، کشتوکال بکا، ئاژه‌ل به‌خێو بکا، پیشه‌سازی و بازرگانی بکا، گه‌شه به‌شێوازی ژبان بدا، هه‌ولۆ ته‌قه‌للا بدا بۆ وه‌ده‌ست هینانی به‌روبوو بۆیو: که خودا له‌ناو زه‌وی ره‌خساندویه‌تی زانیاری پی به‌خشیونو عه‌قلو هۆشی داوئ چۆن سوود له‌گه‌نجینه‌کانی زه‌وی وهریگر! چۆن سروشت وا بگونجینن سوودی لی وهریگر! فهرمانی به‌ئاده‌میزادان کردوه: که هه‌ولۆ کۆششی خۆیان بخه‌نه کار، هۆکاره‌کان په‌یپه‌و بکه‌ن!!

بیگومان بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ریک رزقو رۆژی تایبه‌تی هه‌یه، نه‌مه راستیه‌کی حاشاهه‌لنه‌گره، به‌لام ئه‌و رزقو رۆژییه له‌م بوونه‌وه‌ردا فه‌راهم هینراوه، له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار هه‌ مه‌زنده‌ کراوه، دابو نه‌پیتی خودا وا هاتوه ده‌بی ئه‌و زینده‌وه‌رانه هه‌ول بده‌ن بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی بۆیو پێداویستی خۆیان.

پێویسته هه‌ر که‌سه له‌عاست خۆیه‌وه هه‌ولی دابین کردنی رزقو رۆژی خۆی بدا، وه‌کوو گوتراوه: (ئاسمان زێرو زیو نابارینئ!) به‌لام ئاسمانو زه‌وی پرن له‌رزقو رۆژی پێویست بۆ هه‌موو زینده‌وه‌ریک، هه‌ر کاتیک گیانه‌به‌ه‌ران به‌گۆیره‌ی دابو نه‌پیتی په‌روه‌ردگار له‌بوونه‌وه‌ردا هه‌ولۆ ته‌قه‌للای خۆیان بخه‌نه‌کار بۆ دابینکردنی بۆیو پێداویستی خۆیان، نه‌وه بیگومان ناویمید نابزو هه‌ریه‌که‌یان رزقی خۆی ده‌ست ده‌که‌وئ.

﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ هه‌موو زینده‌وه‌رو گیانه‌به‌ریک چۆنیه‌تی و چه‌ندییه‌تی، ته‌مه‌نو شێوازو روخساری، ژبانو مردنی به‌ئه‌وه‌په‌ری وردی لی‌زانی و ئاگالیبوونه‌وه له‌هه‌رحوله‌حفوظ دا چه‌سپیندراونو نوسراون!

وه‌کوو له‌ئایه‌تیکێ تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَالِكُمْ، مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ، ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

يُحْشَرُونَ ﴿الْأَنْعَامُ/ ۳۸﴾. یان ده فرموی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ﴿الْأَنْعَامُ/ ۵۹﴾.

نه مجار سییاقی قورثانه که بهر ده وامه له ناساندنی په روه ردگار به ناده میزادانو نیشاندانی دیاردهی ده سه لاتو توانای خودا له بوونه وهرد، حیکمه تو دانایی خودا له دروستکردنی ناسمانه کازو زهوی دا به نیظامو یاسایه کی تایبه تی و لهو قوناخو نه طوارانه ی به سهر ناسمانه کازو زهوی دا تیه په پریوه چند بوونو چون بوونو بوچی و ابوون؟! نه میشیان حیکمه تی کی تایبه تی خودایی به. لیته دا سییاقه که باسی زیندو بوونه ووهو حیسابو لیکن لینه ووهو سزاو پاداش دینیته پیشه ووهو ناوخته ی باسی دروستکردنی ناسمانه کازو زهوی ده کاو ده فرموی:

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ په روه ردگار ناسمانه کازو زهوی دروستکردونو به دیهینان له ماوهی شش روژدا، نه که وک روژی ناسایی دنیا، به لکوو له روژه تایبه تییه کانی خودا: که هر بوخون ده زانی نهو روژانه چندو چون! وه کوو له شوینی کی ترده ده فرموی: ﴿وَأَن يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ﴿الحج/ ۴۷﴾. یان ده فرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خُمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ﴿المعارج/ ۴﴾.

زانایانی فه له کتو ناسمان شوناسی نه و هیان سه لماندوه: که روژانی نه ستیره کانی تری کومه لهی خوړی جیاوازیان هیه له روژانی سهر زهوی، جیاوازیه که شیان به گویره ی قه باره و خیرایی جوو جوو هه ل سورانو دووریانه! روژانی ته کوینو دروستکردن: که په روه ردگار ناسمانه کازو زهوی تیه به دیهینان به هه زاران هه زار سالی نیمه مه زنده ده کرین!!

﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ له و پیشو له ماوهی دروستکردنی ناسمانه کازو زهوی دا عرشه ی په روه ردگار له سهر ناو بوو!

سه له فی صالح زانایانی عیلمی که لامو ته فسیر ده فەرموون: عەرشی
پەرورەدگار بە شیکە لەعالمی غەیبو ئیمە ی ئادەمیزاد بەهەستو عەقڵی
خۆمان دەرکی ناکەینو ناتوانین بەبیرو هۆشی ئادەمیزادیمان تەصویری
بکەین، نازانین خودا چۆن لەسەر ئەو عەرشە ئیستیوای کردووەو چۆنی
کۆنترۆڵی کردووە؛ نازانین پەرورەدگار چۆن نەخشەو فەرمانی خۆی بۆ ئەو
مەملەکتە گەرەو فراوانە ئاراستە کردووەو دەکا!!؟

بۆیە لەئومەسە لەو ئیمام مالیکتو رەبیعو ئیمام ئەحمەدو هی تریشەو
ریوایەت کراوەو فەرموویانە (الاستواء معلوم والکیف مجهول)
کۆنترۆڵکردنو دەس بەسەر اگرتنەکە ناشکرایەو پڕوامان پێیەتی بەلام
چۆیەتیەتەکە نازانینو پەیی بێ نابەین!!

جا ئیتر ئەم ئاوە چۆن بوو، لەکوێ بوو، لەچ حالو چۆنیەتیەکاندا بوو،
عەرشی خودا چۆن لەسەر ئاو بوو؟ ئەمانە هەموو پرسیارنو دەقە
قورئانییەکە لییان بێ دەنگەو شی نەکردوونەو، هەر راقە کەریکیش خۆی
بناسی، ناتوانی زیاد لەمانای دەقە قورئانییەکە پل بەاوی، ئیمە لەم غەیبەدا
جگە لەم دەقە قورئانییە سەرچاوەی ترمەن بە دەستەو نیه!!

ناشگونجیو حەقیشمان نیه بۆ ئەم جۆرە دەقە قورئانییانە تیۆری ناوێراو
بەتیۆری زانستی یێنینه پیشەووە بەگوێرە ی ئەو جۆرە تیۆرانە دەقە
قورئانییەکە مانا بکەین، تەنانت ئەگەر ظاهیری دەقەکە لەگەڵ تیۆرەکەدا
یەکیش بگرنەو هەر نابێ بەگوێرە ی تیۆرەکە دەقەکە مانا بکەین، چونکە
تیۆری زانستی بەردەوام ئەگەری گۆرانی تێدایەو هەر رۆژە ی تیۆریک
دەردەکەوێ سەد دەرسەد دژی تیۆری پیشەووەو بۆچونی رابوردو
هەڵدەوێشینیەو، جا ئەگەر یێن مانای قورئان بەسەر تیۆرەکەدا بپێنو بەو
شیوەیە لیکی بدەینەو، سبەینی ئەگەر تیۆرەکە هەڵوێشایەو دەبی مانای
نایەتەکەش هەڵبەوێشینیەو، ئەمەش شتیکی نەگونجاو و نەشیاو، چونکە

دهقه قورئانییه که خوی له خوی دا سده دهرسهده راسته شو شکتو گوماننی تیدا نیه، تیوره زانستییه که لهوانیه راست بی لهوانیه درو بی! بویه نه قورئان داده بری بهسهر تیوری زانستی دا، نه تیوره که بهسهر قورئان دا داده بری تیوری زانستی بۆ خوی ریبازنیکی تاییه تیو مه جالیتیکی تری هیه.

له راستی دا ههولدان بۆ دۆزینه وهی ریبازی موافقه کردنی تیوری زانستی له گهله دهقه کانی قورئان دا، نهک ئیمان به هیژ ناکه نو بهس به لکوو ده بیته هۆکاریک بۆ لهق کردنی ئیمان به راستی قورئان، تیشکانی بیرو باوهره به ناوه روکی قورئانو له خوبایی بوونه به زانسته زنده رهویییه له پروا کردن به زانسته زیاد له سنووری سروشتی خوی!

﴿لَيَلُوْكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾ له پیش شه رسته دا چهنده قهریه ک مه زنده ده کرینو به زاراهوی زانستی (نه حوی عهره بی) حه زف کراون رسته حه زف کراوه کان بهم جوهره مه زنده ده کرین:

واته: پهروه دگار شه بوونه وه ره لهم ماوه دا به دیهینا، بۆ شه وهی گونجاوو ناماده باش بی بۆ تیدا ژبانی ره گهزی ئاده میزاد، ئیوهی ئاده میزادی دروست کردوه، زهوی بۆ تهرخان کردن، ئاسمانی بۆ گونجاندون سوود له مانگه خوړو نه ستیره بارانی وه ریگرن.... پهروه دگار بالاده سته بهسهر هه موو بوونه وه دا بۆ؟ ﴿لَيَلُوْكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾ بۆ شه وهی ئیوه به تاقی بکاته وه، دهریکه وهی کامه تان رو له خودا ده کاو خودا په رستی چاک ده کاو کرداری باشو گوشتاری چاکی ده بی.

هه لبه ته شه به تاقی کردنه وهیه بۆ شه نیه شتیکی نه زانراوی پی بزاندری، خودا بۆ خوی زانایه و پیوستی به وه نیه به تاقی کردنه وه شت بزانی، به لکوو به تاقییان ده کاته وه بۆ شه وهی کرداری شار دراوه یان دهریکه وهی بۆ خویان نهک بۆ خودا، پاداشو سزای لهسهر وه ریگرنه وه.

جا له گهل هه بوونی نهم دهسه لاتو توانا فراوانه بو خودای بالا دهست،
 که چی نمو کافرانه عار نانتینو دان بهزیندوبونه وهو حیسابو لیکولینه وهی
 قیامهت دا نانتین ﴿وَلَّيْن قُلْتُ: إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نهی موحه ممهه! نه گهر تو بهلگهی زۆرو
 زه بهنده بهینیه وه بو نمو کافرانه له سهر زیندو بوونه وهی دوی مردنو پییان
 بلیی به ته نکید ئیه دوی مردن زیندو ده کرینه وهو له گۆره کانتان راست
 ده کرینه وه بو حیسابو لیکولینه وهو وهر گرتنی سزاو پاداش، نمو کافره
 نه فامانه له جیاتی نه وهی بپوات پی بکه نو به خویان دا بچنه وه به ته نکید
 ده لئین: نهم زیندوبونه وهی تو باسی ده که ی، یان نمو قورئانه ی باسی
 زیندوبونه وهی هاتنی رۆژی قیامه تی تیدایه سیحره و قیلو فرتیکی
 ناشکرایه و بی بناغیده و شتی و نابی!

نهمه ی که تو ده لیلی بو شیواندنی دلۆ ده روونو بیرو باوه پمانه،
 چاوبهسته کیه لیمان ده که یو ده تهوی ژبانی ناساییمان لی تیک بده ی!

هه لویستی موسولمان و کافر له کاتی خوشی و ناخوشی دا

وَلَّيْن أَخْرَأْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَّآ
 أُمَّةٌ مَّعْدُودَةٌ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْحَدُ^۴ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾
 وَلَّيْن أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَكَفُورٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَّيْن أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءَ

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

لهوه پيش پهروه ردگار نهوهی رون کرده وه: که کافره کان بپروا به پیغه مبهـر
ناکهنو نه گهر پتیا بلئ: قیامت دئو نپوه پاش مردن له گوره کانتان راست
ده کرینه وه، یه کسهر ده لئین: نهوه سیحرو قسه ی پوچو بئ بناغیه. نه مجار
جوړیکي تر له سهر که شیو بپروای پوچو که وه دنییا دیاری ده کا: نه ویش
نه وه یه: ههر کاتی نهو عه زابه ی پیغه مبهـر هره شه ی پئ لی کردوون، وه غراو
دواکهوت نهوان یه کسهر ده ست ده کهن به گالته پئ کردنو ده لئین: نهوه چی
ناهیلئ نهو عه زابه مان بو بئ؟!

نه مجار باسی هه لوئستی ناده میزادی کافر ده کا: که سروشتی به ده و
کاتی خوښی و فهره چی له خو ی بایی ده بئو کاتی به لاو ناخو شیش له ره حمه تی
خودا ناو مید ده بئ! ده فهر موئ:

﴿وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أَمَةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولَنَّ مَا يَجِبُسُهُ؟﴾
وه لاهی نه گهر نيمه نهو عه زابه ی پیغه مبهـر هره شه ی پئ لی کردوون بو
ماوه یه کی دیاریکراو دوا ی بخدین، به گویره ی دابو نه پرتی خو مانو له بهـر
حیکمه تو په رژه وه ندییه ک: هاتنی عه زابه که هه لېگرین بو ماوه ی
دیاریکراوی خو ی، به گالته پئ کردنو له شیوه ی به درو خسته نه وه دا ده لئیر:
نهوه چی هاتنی عه زابه که ی بو نيمه دوا خست؟ بو نه هات؟ نيمتر زمان دريژ
ده کهنو تیرو توانج له پیغه مبهـر ده ده نو لاقرتی پئ ده کهن!

﴿إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ ناگادار به و بابزانن هاتنی نهو
عه زابه روژی دیاریکراوی هه یه، که کاتی خو ی هات، نهو کاته هات که خودا

دایناوه بۆ نازلبونی ئەو عەزابهی ئەوان گالتهی پێ دەکەن، هیچ شتێک نیه
 بتوانی عەزابه که بگێڕتەوهو لێیانی لادا، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَاكَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو کاتە لەهەموو لایەکەوه عەزاب دەوریان دەداو تۆلەیی
 بەدرۆخستنهوهو گالته پێ کردیان لێ دەستینی، وه کوو لهشونییکی تردا
 دەفەرموی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ، مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ الطور/ ۷-۸.

بيگوسان گهله پيشينه كان، هر كاتى پيغهمبريان بهاتايه سهر و موعجيزه و اواكاريان جى به جى بگرايه و نيمانيان نه هينايه خودا به عذابى جورا و جور ريشه كيشى كردون و له ناوى بردون، چونكه په يامى نه و پيغهمبرانه په ياميكي كاتى بووه و بو كومه ليك ئاده ميزاد بووه، بو چينيكي بووه له گهلو نه ته و ديه ك، موعجيزه كهش هر نه و كومه لو چينه چاويان پى كهوتوه، بهرده و ام نه بوه تا چيني داهاتو و بييينو نه و انيش نيماني پى بيئن. به لام په يامى پيغهمبرى نيسلام سهر ختمى پيغهمبرايه تى هه موو پيغهمبران بووه، بو هه موو گهلو نه ته و ديه كانى سهر زوى و بو هه موو چينه كانى ئاده ميزاد بووه، موعجيزه كهشى موعجيزه ديه كى غديره ماديه و تا دونيا دونيا بى بهرده و امه، به كه لكى نه و دى چين له دواى چين ئاده ميزادان تى بفرنو چين له پاش چين نيماني پى بهيئن.

بۆیه حیکمهت و ویستی خودا وا داخواز بووه: که ئوممهتی حهزهرهتی
 موحه ممه د ﷺ له گه له پیشینه کان جوداواز بنو عه زابی گشتی و له بیخ
 ده رهینه ریان بۆ نه تیری و سمر له بهر له ناویان نه با، نه گهر عه زابیشیان بدا،
 عه زابه که بۆ هه ندیکیان بی و هه موان نه گرته وه، ههر وه کوو چون له وه پیشیش
 بۆ خاوه ن نامه کان (جوله که و مه سیحی) عه زابی گشتگیرو ریشه کیشی بۆ
 نه نار دوون.

به لام موشریکه کان له بهر نه زانی و نه قامی ، له بهر تینه گه یشتن له دابو نه پتی په وړدگار د دربارهی به دیهینانی ئاده میزادو د سه لاتو ئیختیار

پیدانی بهم شیوه؛ ههروه ها ده رباره ی دروستکردنی ئاسمانه کازو زهوی بهم شیوه سه رسوپهینه رو گونجاوه بو ژبانی ئاده میزاد، ههروه ها له بهر نه زانی و نه فامییان ده رباره ی دابو نه پیتی خودا له ناردنی پیغه مبه رازو ده رخستنی موعجیزه له سه ر ده ستیانو ناردنی عه زابو سزا به گویره ی حیکمه تو دانایی پهروه ردگار، نه گهر عه زابی هه ره شه پی لیکراویان بو ماوه یه ک لی دوا بخری، ده لئین: نه وه چی عه زابه که ی راگرت؟ نه وان نه فامن، ناگایان له حیکمه تی خودا نیه، نازانن لهو ماوه دا که خودا عه زابی له سه ر کافره کانی قورپش دوا خست چهند که سیان موسولمان بوونو بوونه بانگه وازی که رو مواهید له پیناو نایینی ئیسلام دا، نهو کافرا نه چهند مندالیان بوونو دوا یی نهو مندالانه بوونه سه ربازی ئیسلام خزمه تی ئایینیان کرد!

هه ره به بۆنه ی باسی په له کردنی کافره کان بو هاتنی عه زاب، باسی هه ندن رهوشتی ناشیرینی ئاده میزاد ده کاو ده فهرمو ی: ﴿وَلَّيْنِ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْكَ رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهُ مِنْهُ اِنَّهُ لَكُفُورٌ﴾ نه گهر جوړیک له نیعمه ته کانمان ببه خشین به ئاده میزاد، له شساعو ته ندروست بی، مالو سامانی بدهینی، کورو کچی باشی بدهینی، نه مزو ئاسایشی بو فه راهم بینین، له خۆی بایی ده بی، جا نه گهر پاشان نهو نیعمه تانه ی لی بستینینه وه، نه خۆش بکه وی، هه ژار بی، خیزانو مندالی بمری، توشی ته نگو چه له مه ی ژبان بی، نه ره له ره حمه تی خودا ناو می د ده بی و زیده رهوی ده کا له ره شبینی و ناو می د بوین له ره حمه تی یه زدان، کوفر ده کاو رابوردوی له بهر ده چیه وه، له داهاتوو ناو می د ده بی و ههروه کوو قهت خیرو خۆشی نه بینیی!!

ته نانه ت کوفرانی نهو نیعمه تانه ش ده کا: که تییاندایه، به کورتی نهو ئاده میزاده رهوشتی خۆگری له سه ر به لاو سوپاسگوزاری له سه ر نیعمه تی تیدا نیه.. ﴿وَلَّيْنِ اَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَّسَّةٍ لِّیَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ نه گهر ئیمه له روانگه ی ره حمه تی خۆمانه وه، دوا ی نهو

ناخۆشی و تهنگۆ چه له مانه ی تووشیان بووه نیعمه تی خۆمانی به سهردا برێژین، شیفای نه خۆشی بدهین، دوا ی لاواز بوونو بۆ هیزی به هیزی بکهین، پاش ههژاری سامانداری بکهین، ئیتر رابوردووی له بیرده چیتوه، ده لێ: به لاو موصیبهت یه خه ی بهردامو جارێکی تر تووشیان نابمهوه، ئیتر سه رله نوی خۆی له خۆ ده گزپێو که یف خۆشو ته رده ماخو خۆیه زلزان، که س به پیاو نازانی و ئاو پ له هه ژارو بۆ نه وایان ناداته وه، له پاساوی ئهو نیعمه تانه دا سوپاسی خدا ناکا، به لکوو خۆ به سه ر خه لکدا با ده داو خۆه لده نیته وه و فه خرو شانازی به سه ر ئهو ئه ودا ده کا.

ئهم نایه ته ئاماژه بۆ ئه وه ده کا: که له ئاده میزادا ره وشتی ناشیرینو نه خۆشی سامناک همن، ئهو ره وشته ناشیرینو نه خۆشیانه ناهومید بوونه له ره حمه تی خودا، کو فراسی نیعمه تو فه خرو شانازی و خۆیه زلزانیه. چاره سه ری ئهم نه خۆشیانه سه برو خۆراگریه، پر وابوونو رازی بوونه به قه زاو قه ده ری خودا.

هه مو ئاده میزاد ئهم ره وشته ناشیرینو نه خۆشیه سامناکانه یان تیدا یه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ مه گه ر ئهو ئاده میزاده موسو لمانانه ی که له کاتی ته نگانه و ناخۆشی دا خاوه ن سه برو به ئارامن، ئیمانیه پته وه و کرداری باش ده کهن، پابه ندی فه رمانو جله وگیریه کانی په روه ردگارن، له کاتی ناخۆشی دا خۆراگرو به ئارامن، له کاتی خۆشی و فه ره حی دا سوپاسگوزارن، ئه وانه لیخۆشبوون له تاوانیه خه لات ده کری و پاداشی گه و ره و مه زن له سه ر کرداری باشیه و ره ده گرنه وه.

ئه وانه ی خۆراگرن له سه ر جیهادو نه خۆشی و هه ژاری، خاوه ن ئارامن له کاتی ناخۆشی و ماندو بوون دا، له کاتی خۆشی و فه ره حی دا وێرای ئه نجامدانی ئه رکه پێویسته کانی سه رشانیان، سپاسگوزاری نیعمه ته کانی په روه ردگارن،

کاری باش ده که نو گوشتاری چاک ده بیژن، نه وانه خودا له تاوانه کانیان خوشت ده بی، پاداشی کرداره باشه کانیشیان وهرده گرنه وه.

هه ره له مانای ئەم نایه ته دایه: که ده فەرموئ: ﴿وَالْعَصْرِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ، وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ العصر/ ۱-۳.

پێغه مبه ریش ﷺ له فەرمووده یه کی دا ده فەرموئ: (والذي نفسي بيده لا يصاب المؤمن هم ولا غم ولا نصب ولا حزن حتى الشوكة يشاكها لا كفر الله بها من خطاياها) واته: سویندم به و که سه ی گیانی منی به ده هسته، تووشی موسولمانان نابئ هیچ غه و خه فه تو ماندوبوونو نه خوشتی به ک ته نانه ته هه تا چقلو درکیش که له پێی راده چئ، ئیلا په ره درگار نه و ناخوشتیانه ی بۆ ده کاته که فاره تی گونا هه کانی.

له فەرمووده یه کی تر دا ده فەرموئ: (والذي نفسي بيده لا يقضى الله للمؤمن قضاء الا كان خيرا له: ان اصابته سراء فشكر، كان خيرا له، وان اصابته ضراء فصبر، كان خيرا له وليس ذلك لاحد غير المؤمن) واته: سویندم به و که سه ی گیانی منی به ده هسته، هه رچی خودا به سه ر موسولمانی ده هیئێ له خوشتی و ناخوشتی، ده بیته خێرو سه ره ری بۆ: نه که ره خێرو خوشتی توش بو سوپاسی خودای له سه ر کرد ده بیته مایه ی خێر بۆ، نه که ره ناخوشتی و زیانی تووش هه ت سه بری گرتو رازی بوو به قه زاو قه ده ری خودا، نه وه ده بیته مایه ی خێر خوشتی بۆ، ئەم به ره و سه ره وری به بۆ موسولمان نه بی بۆ که سی تر نه.

بێگومان هه ر ئیمانی پته و به هیئ: که له کرده وه ی چاک دا ره نه ک دهاته وه ده توانی: دلۆ ده روونی ئاده میزاد له و ره وشته ناشیرینو نه خوشتی به سامناکه نه پالفته بکاته وه، هه ر ئیمانه ده توانی دلۆ ئاده میزاد و لی بکا له کاتی خوشتی دا خۆی له خۆ نه گوژی، له کاتی ناخوشتی دا ناو مید نه بی؛ له هه ر

دوو حاله کهدا وا له ناده میزاد بکا: که دلی پیوه ست بی به خوداوه، به کوتکی به لاو موصیبه ت نه پوکیتموه، به خوشی و فیره حی له خوی بایی نه بی!

موشریکه کانی موککه داوایان له پیغه مبه ر ﷻ کرد: که گه نجو خه زینه ی بو بیته خواری، یان فریشته له گهل دابی، ده شیانگوت: قورئان ده س هه لیه سته

فَلَعَلَّكَ تَارِكُ بَعْضِ مَا يُوحَىٰ إِيَّاكَ
وَضَائِقُ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

ئهو عه ره به موشریکه نه فامانه ی نه یانده زانی حیکمه ت له به دیهینانی بوونه وهردا چیه، شاره زای دابو نه پیتی خودا نه بوون، ئه وانه به شیکی بوون لهو جوړه ئاده میزادانه ی که بی ناگا و غه فله ت زه ده و ناهومیډو کوفرکه رو له خویایی تهرده ماغ بوون، ئه وانه نه یانده زانی: که حیکمه ت به رژه وه نندی له ناردنی پیغه مبه ری ئاده می چیه و چی نیه، بزیه داوایان ده کردو ده یانگوت: ده بی فریشته بیته پیغه مبه ر، یان فریشته له گهل پیغه مبه ری ئاده می دا بی،

نرخى پيغه مبهرايه تيان نه ده زانى، ده يانگوت: ده بى پيغه مبهرايه گه نچو خه زينهى هه بى، نهو دروزنو به دروخه وانهى كه سوورن له سهر به دروخستنه وهى په يامى پيغه مبهرايه تى و سهر په قو ياخى بوون، ده بى تو نهى پيغه مبهرايه! چييان له گه لا بكهى؟

ئيبنو عه عباس عليه السلام ريوايهت ده كاو ده فهرموى: سهرانى قوره يش و تيان: نهى موحه ممه د! نه گهر تو راست ده كهى پيغه مبهرايه، ده كيوه كانى مه كهه مان بو بكه به زير! هه نديكى تريان و تيان: ده بى فريشته مان بو بينى شايه تى بدا: كه تو پيغه مبهرايه، پيغه مبهرايه عليه السلام فهرموى ناتوانم نه وه تان بو بكه نيتر نه نايه ته هاته خواري و ده فهرموى: ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحٰى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾ نهى پيغه مبهرايه! تو هه ولو ته قه لا مه ده موشر كه كان رازى بكهى، چونكه نهوان نيمان ناهين، له وانده نه گهر هه ولو بدهى نهوان رازى بكهى هه نديك لهو نيگايه بۆت ده ني درى و له سهر شانى نهوان گرانه تهركى بكهى و نه يگه يه نى، برىك لهو شتانهى پييان ناخوشه بيبيسن وه كوو فهرمان به يه كتاپه رستى و نه هى كردن له بته رستى و هه ره شه كردن لييانو ده رختنى نه فامى و گه وجييان پى رانه گه يه نى و پيت ناخوش بى بۆيان بخوښيتموه، نه وه كوو بهر په رچدانه ويان توندو تيژ بى.

به كورتى له وانده به تو برى لهو نيگايه بۆت ني در اووه، وازى لى بينى و پيت ناخوش بى هه ندى بر گه له قورئانيان به سهر دا بخوښيتموه ﴿اِنْ يَقُولُوا لَوْلَا اَنْزَلَ عَلَيْهِ كُنُزٌ اَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ له ترسى نه وهى نه وه كوو بلين: نه رى بۆچى گه نچو خه زينهى ئالتونى بو نايه ته خواري بى ئاتاجى بكا له كاسبى و بازرگانى و بشبته نيشانهى راستى په يامه كهى؟! يان بۆچى فريشته له ته كيا نايه؟ بو نه وه پشتگيرى راستى پيغه مبهرايه تى به كهى بكا.

مه به ست بهو ئيستيفهامه ئينكار ناميزه كى كه ﴿لَوْلَا اَنْزَلَ عَلَيْهِ﴾ ده يگه يه نى له نايه ته كه دا، نه فى به يان نه هيه ..

واته: ئەو موحه مەمە! تۆ هیچ شتێ لەو نیگایە بۆت کراوه وازی لێ
 مەهینە، هەمووی بە موشریکەکانی مەککەو کافرو بێ بزواکانی تر بگەیهێنەو
 کۆلە خۆیندنەوی ئەو نیگایە بەسەریاندا مەکەرەو، چیت بۆ دێ لەنیگا
 پێیان رابگەیهێنە بەدنیاییو برۆای پتەووەو ئەرکی سەرشانی خۆت ئەنجام
 بدە. ئەمە موبالغەو جەخت کردنەوێه لەسەر پێغەمبەر کە بەتەواوی
 پەيامی خۆی رابگەیهێنێ، موبالات بەقسەو قسەلۆکی کافرەکان مەکە،
 پێغەمبەر ﷺ هەڵدەنێ کە بەتەواوی پەيامی خۆی بگەیهێنێ ئەو خەڵکە پێیان
 خوش بێ یان نارازی بن، گۆیان پێ نەدا، چونکە موحامەدەو رازیکردنیان بێ
 سوودە.

ناشکراشە ئەمە ئەو ناگەیهێنێ: کە پێغەمبەر کە مەترخەمی کردبێ
 لەئەنجامدانی ئەرکی سەرشانیو ویستبێهتی هەندێ لەقورئان پاشقول بداو
 نەیکەیهێنێ، حاشا لەووە قەت شستی و نەبوو. چونکە پێغەمبەر ﷺ
 مەعصومە لەوێ کە مەترخەمی بکا یان خوانەخواستە خیانت لەنیگادا
 بکا. بێگومان موسولمانان (ئێجماع) کۆرایان لەسەر ئەوێه: کە ناگونجێ
 پێغەمبەر ﷺ خیانت لەگەیانندی نیگادا بکا، نابێو نەبوو هەندێ لەقورئان
 پاشقول بدا، چونکە هەبوونی شتێک لەم جۆرە کە مەترخەمیو پاشقول دانە
 گومانو شک لەهەموو شەریعتدا پەیدا دەکا، تانە لەپێغەمبەراییەتی دەدا.
 ئەم نایەتە نامۆژگاری پەرورەدگارە بۆ پێغەمبەر ﷺ کە تەنگەتاو نەبێ
 بەگەیانندی هەموو ئەو پەيامو نیگایە بۆی دێ، هیچ شتێک نەتوانی
 لەئەنجامدانی کارەکە بیکێپێتەو، بەو پەری دنیاییو برۆا بەخۆبوون پەرە
 بەبانگەوازییەکە بدو بەشەوو بەروژ خەریکی گەیانندی پەيامەکە بێ!
 گۆی بەبانگەشەو بەشاته شاتی کافرەکان نەدا، وەکوو لەشوئینیکی تردا
 دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (الحجر/ ۹۷).

ئەى موحه مەدە! گوئى بە گالته کردنو ره تدانه وهى نابە جییان مەدە،
 بەردەوامبە لەسەر ریبازی خۆت، ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ تۆ تەنها ئەو ەندەت
 لەسەرە بیانترسینی بەو قورئانەى بۆت نێردراوە، ئەو ەى فەرمانت پیکراوە
 پێیان بگەیهێنى و بێگەیهێنى، نیتەر ئەوان ەلۆیستیان چۆن دەبێ و چۆن نابێ
 کەیفى خۆیانە، ئەو ە تۆ لى بەرپر سيار نى، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾
 خودا بەسەر ەموو شتیکدا ناگادارو چاودێرە، لەسەر کردەو ەو گوفتاریان
 سزایان دەداتەو ە، چۆنى بوئى ئاوا سزایان دەدا، تۆ پشتت بەخودا قایم بى و
 نیشى خۆت بەئەموو بسپیترە، بەدلیکی فراوانو برۆایەکی پتەو ەو ە ئەرکی
 سەرشانى خۆت ئەنجام بدە، ەیچ گرنگى بەسەر رهق و یاخى بوونیان مەدە،
 بەگالته پیکردنو ره تدانه وهى نابە جییان تەنگەتاو مەبە!

ئاشکراشە لەچەند شوینی تردا ئەم مانایە تابیلا بۆتەو ە، وەکوو
 دەفەرموئ: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ البقرة/۲۷۲. یان
 دەفەرموئ: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ، لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ الغاشية/۲۱-۲۲.
 یان دەفەرموئ: ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ، وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ، فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
 يَخَافُ وَعِيدٍ﴾ ق/۴۵.

ئەمجار پەرورەدگار ئیعبازو سەرئاسایی قورئان بەیان دەکا و فەرمان
 بەپێغەمبەر ﷺ دەدا: کە تەحەداى ەمر بە ەکان بکا، بەدەمیان داداتەو ەو
 پێیان بلێ: ئەگەر ئێو ە پێتان وایە قورئان دەس ەلەبەستى منە، دە ئێو ە
 ئازابن (دە) سوورەتى ئاوا بێخەنە روو!

دەفەرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ واتە: بەلکوو موشریکەکانى مەککە
 پێیان وایە: موحه مەدە ئەم قورئانەى داناو ە، دەلێن: دەسەلەبەستى خۆیەتى
 بەدەم خوداو ە ەلێ بەستوو ە، ﴿قُلْ﴾ ئەى موحه مەدە! پێیان بلێ: ئەو ەى
 ئێو ە دەلێن: ئەگەر راست بێ و ئادەمیزاد بتوانى کەلامى ئاوا دا بنى؛ دە ئێو ە
 ئازابن ﴿فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ﴾ دە سوورەتى ئاوا ەلەبەستراو

بخنه رو! هاوشانی نمو قورئانهی مبن بکا لهفه صاحته و بهلاغه تدا، له ریکنو پیکو و توکمهیی و بههیزی و یاسا دروستی و شهرعده و رهوایی و له خوگرتنی زانیاریه جیا جیاکانی وه کوو رامیاری و کومه لئاسی و ئابوری و ههوالدروستی و چیرۆکی رابوردوانو غهیب زانی دا، پئیان بلئی: نه مه نه رزو نه مه گهز، خو ئیوه شوپه سواری رهوانبیزی و گوزاره کاری و زمانه وانی و وتار بیژین. ﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ داوای یارمه تی له کئی ده کهن بیکه، کئی یارمه تیتان ده دا باییدا، بانگی ئاده میزاده و جندۆکه بکه، بانگی رهوانبیزی و زمانه پاراوو ههستیاری و یژه واناتان بکه، با یارمه تیتان بده و کهلامیکی ئاوا به نه ندازه ی (ده) سووره تی دابیننن نه گهر ئیوه راست ده کهن نه م قورئانه کهلامی ئاده میزاده!!

بهلام قوره یشییه کان بۆریان خواردو نه یانتوانی، چۆن ده توانن؟ کئی ده توانی نمونه ی نه م قورئانه بیئیه رو؟ کهس ناتوانی وینه ی قورئان بخاته رو ته نانه ت به نه ندازه ی ده سووره تیش ناتوانن به لکوو ناتوانن وینه ی کورترین سووره تی قورئانیش دابینن! چونکه کهلامی خودا جودا وازه و له ناخاوتنی ئاده میزادناچی، ههر وه کوو چۆن صیفه ته کانی له صیفه تی مه خلوقات ناچرو زاتی پاکیشی له هیچ شتی که نا کاو هیچ شتی که له وینه ی نه!

جا ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِیْبُوا لَكُمْ﴾ نه گهر به ده نگتانه وه نه هاتنو نه یانتوانی (ده) سووره تی وه کوو هی قورئان دابینن، نه وه ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ بزائن: که نه وان عاجزن له وه ی بتوانن وینه ی (ده) سووره تی قورئان بخنه رو، له هه مان کاتدا نه وه ش بزائن: قورئان له لایمن خودا وه نازل کرا وه به شیوه و شیوازیک نیردراوه جگه له خودا کهسی تر ناتوانی کهلامی ئاوا سه رئاسا و موعجیز بنیری، کهسی تر ناتوانی نامه ی ئاوا پر حیکمه ت و نامۆزگاری و ههوالده ره له نه یینی و په نامه کییه کان دابنی!

به کورتی: خیطابه که ئاراستهی پیغه مبهرو موسولمانان کراوه، ده فهرموی: نه گهر کافره کانی مه ککه نه یانتوانی ده سوورته له وینهی قورئان ببنزو نه یانتوانی بهر بهر کانی بکه، نهوه ئیوه بزائن نه قورئانه بهزانسته. حیکمه تی خودا نیردراوه که لامی نهوه دهستی ئاده میزادی تیدا نیه. ههروه ها بزائزو دنیابن ﴿وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که هیچ خودایه ک نیه حق راست بیو خاوهنی بوونهوه رو شیاوی په رستن بی جگه له (الله) هه ره خودایه شیاوی به ندایه تی بو کردنه و توانای ناردنی قورئانی ناوای هیه!

﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ؟﴾ ئایا ئیوه نهی گروهی کافرو موشریک! دواي راست کردنه و نهی هم موو به لگهو ده لیل به هیژانه له سه ره نهوهی: که قورئان له لایه من خودا وه هاتوه، موسولمان ده بزو بپروا به خودایه تی خودا و راستی قورئان ده که نه؟ گهر دنکه چ ده بن بو فهرمانو جله و گیریه کانی خودا که له قورئاندا ئاراستهی کردوون؟ پابه ندی نهوه ئه حکامو شه ر یعدتو دابو یاسایانه ده بن که له خوی گرتوون؟؟

نه گهر خیطابه که بو موسولمانه کان بی، نهوه کاته مانای (مسلمون) به (مخلصون) لیک ده دهینه وه.

بیگومان حق ناشکرا بوو، کافره کان ده یانزانی: که قورئان که لامی خودایه و ده ست هه لبه ستی پیغه مبه ره خوی نیه، به لام ترسی نهوه یان هه بوو بهر ژه وه ندی ده سه لاتیان له کیس بجی، نه توانن هه ژارو بی نه وایان بچه و سین نهوه .. بویه په ره یان به بهر بهر کانی خو یاندا، هه ندیکیان له و پینا وه دا تیدا چوون!!

که سیک له زیان دا ههر هه ولی دنیای بی، له نیعمه تو خوشی
قیامه ت بی بهش ده بی!

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

پاش ئه وهی پهروه ردگار ئه وهی چه سپاند: که قورشان که لامی خودایه
له خوداوه نیردراوه بۆ پیغه مبهرو ده ست هه لبهستی موحه ممه د نیه، ئه وه
روون ده کاته وه: که هۆکاری به ره له لستی کردنی موشریکه کان،
به درۆ خسته وه یان بۆ پیغه مبهرو قورشان هه واو ئاره زۆو به ره وه ند په رستی
بوو، ترسی له ده ستدانی ده سه لاتو پله و پایه ی دنیایی بوو!
ده فهرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾ که سیک هه ولی زبانی دنیا بدا، بیهوی خوشی
له زه ته تی دنیای ده ست بکه وی و جوانی و رازاوه یی دنیا بۆ خوی دابین بکا،
ئه وه به رو بوومی کرده وه کانیان به تیرو ته سه لی ده ده یینی و هیچی لی که م
ناکه ینه وه!!

هه ولۆ تیکۆشان له م زه ویه دا به رو بوومی هه یه، ههر که سیک هه ولۆ
تیکۆشانی هه بی هه ولۆ تیکۆشانه که ی به فیرو ناپوا، ئاکامی ده بی، جا
که سیک بۆ دنیا هه ولۆ بدا و کارو تیکۆشانی ته نها بۆ دنیا بی ئه وه بیگومان

ناکامی تیکۆشانه که ی له دونیادا چنگ ده که وئو لهو ماوه که مو کورته ی که
 تیدا ده ژیا له زه ته ی لی ده بین! ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْأَجْرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ نهوانه ی که له ژیا نی
 دونیا یاندا ته نها هه وئو دونیا ده ده نو بهس! نهوانه له قیامه تدا جگه له ناگری
 دۆزه له بهرام بهر هه وئو تیکۆشانه که یاندا هیچی تریان پی نادری، چونکه
 نهوان له دونیادا پاداشی کرده وه چاکه کانیان وهرگرتوه، نهوی ماوه ته وه بز
 قیامه تیان ته نها کرده وه خراپه کانیانه، چ کرده وه یه کی باشو په سندی بز
 قیامه ت نه کرده وه، هیچ حیسابیکی بز ژیا نی پاش مردنی بهرچا نه گرتوو..
 که وایی ﴿وَحِطِّ مَاصِعُهُمْ فِيهَا﴾ بی سوود بوو نهو کرده وانه ی له دونیادا
 نه نجامیان دابوون، هیچ که لکیان لی وهرنه گرتن بز ژیا نی قیامه تیان، چونکه
 مه به ستیان له کرده وه کانیان بز قیامه ت نه به.

﴿وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به تالو پوچ بوو پاداشی کرده وه کانیان
 له قیامه تدا، چونکه نهوان که کرده وه کانیان نه نجام داوون مه به ستیان
 ره زامه ندی خودا نه به، ههر کرده وه و تیکۆشانیک خۆشبه ختی هه می شه یی
 لی نه که وئته وه پوچو بی بایه خه وه کوو نه بوو وایه، ته رازووی پاداشی
 قیامه ت هه وئدانه بز و ده ده سته یانی ره زامه ندی خودا و ئی خلاص و دلسۆزیه
 بز پهروه ردگار!

ههر کارو کرده وه یه ک بز ره زامه ندی خودا نه بی به پوچو به تال
 ده ژمیردري.

نه مه دابو نه پتی خودایه له بوونه وهردا، ههر که سییک کار بکا
 بهروبوومی ده بی، کرده وه بی پاداشو بهروبووم نابی..

ئیمه له م سهر زه ویه دا تاکو کۆمه ل ده بینین: که کارده کهن بز دونیو
 به ده سته یانی پیوستیه مادییه کانی ژیان، ده بینین بهروبوومی هه وئو
 تیکۆشانی خۆیان هه لده گرنه وه به جوانی و رازاوه یی دونیا گه ییشتوونو خۆشی و

نیعمەتەکانی جیهانیان دەستەبەر کردووە، خانوو بەلەخانەو باغ و قیلاو ئامیڤی جوړاو جوړی ژیان خۆشکردنیان دەستکەوتوو! نابێ ئیمە لەو سەرمان سوور بمانی، نابێ بلێین ئەو بۆچی وایە؟ چونکە ئەو دابو نەپرتی خودایە لەسەر زەوی: هەر کەسێک هەوڵو تەقەللا بدا بۆ ژیاڤی دوتیاو خۆشگوزەراڤی تێیدا پاداشی کردووە کانیان لەدوتیا دا دەدەینەو نائومیدیان ناکەینو هیچیان لێ کەم ناکەینەو.

بهلام تهسليم بوونمان بهم دابو نهرېتو ټاكامانه نابې ټهوه مان له بېر
بهريتهوه، كه ټهو كهسانه دهتوانن ههمان كارو كردهوه ټه نجام بدهنو
مه به ستيان ره زامه ندى خودا بېو دلسوزانه بو خودا كاريكمن، ټهو كاته وپراى
ټهوهى خوځى و له زره ټى دونيايان دهس ده كه وي، خو شېبه ختى و كامه راني
قيامه تيشيان ده ست ده كه وي.

يېڭومان ھەولدان بۇ ژيانى قيامەت نايىتتە كۆسپو تەڭرە لەبەردەم
 ھەولدان بۇ ژيانى دونيا، بەلكو موراقەبە كەردنى خودا لەكارو كەردەو ەدا
 دەيىتتە ھۆي بەرەكەتو زياد بوونى بەرھەمو پيروزى كارەكەو كاسىبى يەكە
 پاكئو خاوين دەكاو لەززەتو خوشى يەكە زياد دەكاو خوشبەختىو كامەرانى
 قيامەتتش مسۆڭەر دەكا!

ئەي ئەوھ نىيە پىغەمبەر ﷺ دەرەرمۇي: (اعمل لدنياك كأنك تعيش أبداً، واعمل لآخرتك كأنك تموت غدا) ۋا بۆ ژيانى دونيا تىبىكۆشە ۋا بزانه هەتا هەتايە دەژىو قەت نامرى، ۋا بۆ قىيامەتیش هەولو تەقەللا بدە ۋا بزانه بەيانى دەمرىو دونيا جى دەھىلى!

نمونه‌ی نهم نایه‌تہ نایه‌تیک‌ی ترہ کہ دہ فرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ
الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ، ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَذْحُورًا، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا﴾ الاسراء/ ۱۸-۱۹.

یان ده فرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا، وَمَالُهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشوری/ ۲۰.

نیمامی عومهریش فرموده یه کی پیغه مبر ۱۱ لهم باره ده ده گریته وه ده فرموی: پیغه مبر فرموی: (انما الأعمال بالنیات، وانما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته الى الله ورسوله فهجرته الى الله ورسوله ومن كانت هجرته الى الدنيا يصيبها او امرأة ينكحها فهجرته الى ما هاجر اليه). هه موو کرده وه یه ک به گریه ی نیه تو مه به سته، هه موو ناده میزادی ک نیازو مه به سته چونه به پی تی نیازو مه به سته که ی پاداشی ده دریته وه: چاکه به چاکه و خراپه به خراپه. که وابوو هه که سی نیازی له کۆچکردنو هیج رته که ی له مه که وه بۆ مه دینه ره زای خوداو پیغه مبر بی نه وه کۆچکردنه که ی قه بولوه به پاداشی گه وره ده گا! هه که سی کیش کۆچکردنه که ی له بهر کاریکی دونیایی بی که ده سته بکه وی، یا خود له بهر نافرته تی که بی ماره ی بکا، نه وه کۆچکردنه که ی به پی تی نیازو که یه تی و هیج خیری ناگا له سه ری!

قه تاده ده فرموی: که سی ک دنیا نیازو مه به سته داواکاری بی، خودا پاداشی چاکه ی به دنیا ده اته وه، پاشان که ده چی بۆ قیامت هیج چاکه یه کی نیه پاداشی له سهر وه برگریته وه، به لام موسولمان که کاری چاکه نه نجام ده دا، له دنیا دا پاداشی کرده وه که ی ورده گریته وه، له قیامتیش دا پاداشی هه یه، واته: موسولمان له سهر کرده وه ی چاک ی دوو پاداشی هه یه: پاداشی دنیا و پاداشی قیامتیش، به لام کافر له سهر کرده وه ی باشی ته نها له دنیا دا پاداش ورده گریته وه...

کهسیک ههولئ قیامهت بدا بهختهوه ره، کهسیک کافر بی
دۆزه خ جیگایهتی

أَفَمَنْ كَانَ

عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ، وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلَنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

ئهه نایهته په یوه ندی به نایهتی پیشووه ناشکراو روونه، دواى نه وهی
په روه ردگار له نایهتی پیشوودا باسی نهو که سانه ی کرد: که هه لپه ی ژبانى
دونیا یانهو هیچ گرنگی به قیامهت نادهن، نه مجار باسی نهوانه دهکا: که
ههولئ تیکوشانیان بۆ قیامهتهو ده یانهوئ ره زامه ندى خودا و ژبانى کامه رانى
قیامهت دهسته بهر بکهزو ده فرموی: ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ﴾ یان کهسیک له ژبانى دونیادا بهر تیکو پیکى هه لسو کهوت بکا،
خودا هیدایهتی دابى و ریگای حه قو راستی گرتبسته بهرو ههولئ تیکوشانى بۆ
ره زامه ندى خودا بی، دلسوزانه له پیناو حه قو راستی دا ژبانى خوی به سه ر
به ری، شاهیدیکی راستی (که قورئانه) گواهى بۆ بدا و پشتگیری لى بکا،
﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ شایه تیکى تریشى هه بی له وه پیش
هاتبى و شایه تی پیغه مبه رایه تی بۆ بدا و موژده ی هاتنى دابى. نه ویش کتیبى
موسایه، نامه ی ته و راتهو به خه لات بۆ موسا هاتووه، په پیره وو پر و گرامیکى

بهرزو پیرۆزو به نرخه، شیاوی شوینکه وتن بووه و نامهی هیدایه تو شهر یعت بووه، ره حمه تو بهر که ت بووه بۆ ئەوانه ی شوینی که وتوونو ئیمانیان پی هیناوه..

نایا که سیك ئەوه حالۆ شه ئنی بی، ئەوه هه لسو که وتو په پیره و پرۆگرامی بی؛ وه کوو که سیك وایه: که له ژیا نی دا گو مپراو سه رلی شیواو و بی بهرنامه بی، ههر هه ولی له زه ته و خوشی کاتی دونیای بی؟ بیگومان وه ئ یه ک نین.

﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوانه ی خودا هیدایه تی داو نو بر وایان به ناوه رۆکی تهورات هه یه: که موژده ی هاتنی پیغه مبهرو ناو و نیشانه کانی تیدا تو مار کراون، ئەوانه له ناخوه بر وایان به پیغه مبهری ئیسلام و قورئان هه یه.

مامۆستا سه یید ده فهرموی: هه ندی لهرافه که رانی قورئان، لیره دا ئیشکالیان هه لستاندوه ده لێن: ئەگەر مبه ست به ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ﴾ شه خصی پیغه مبه ر بی ﴿وَهُوَ كَاذِبٌ﴾ ئەو کاته چۆن ده گونجی ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که بۆ کۆیه و کۆمه ل ده گه یه نی بگه رپته وه بۆ ﴿مَنْ﴾ لهرسته ی ﴿أَفَمَنْ كَانَ...﴾ دا؟

به لام هه یج ئیشکالیك نایه ته گۆرئ، چونکه راناو له (یؤمنون به) ده گه رپته وه بۆ (شاهد) که قورئانه. ههروه ها راناو له (من قبله) یشر دا ده گه رپته وه بۆ (شاهد). که وایی هه یج ئیشکالیك نه له وه دا بگوترن: ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوانه (واته: پیغه مبهرو موسولمانان) ئیمانیان به م قورئانه هه یه. خۆ ئاشکرایه پیغه مبه ریش بۆ خۆی یه که م که سه که بر وای به قورئان هه یه موسولمانانیش له وه دا شوینی که وتوونو ئەوانیش بر وایان پی هه یه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموی: ﴿أَمَّا الرَّسُولُ فَمَا نَزَّلَ إِلَيْهِ مِّن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ لَهُ وَرُسُلُهُ﴾ البقرة/ ۲۸۵.

نایه تی ﴿أَفَمَنْ كَانَ...﴾ لیره دا ناماژه بو خودی پیغه ممبر ده کا موسولمانانی شوینکه وتووشی ده خرینه گهل که پروایان به پهمه کهی کردوه نهم جوژه ته عبیرانه له قورئاندا زورو زه به ندهن.

به کورتی که سیگ به سروشتو به عه قل موسولمان بی، پروای به نووری قورئان هه بی، پروای بهو نیگایه بی که خدا بو پیغه ممبرانی وه کوو موساو عیساو نهوانی تری کردوه نهوه له سهر په پره وو پرؤگرامیکی حه قو راسته.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ نهو که سهی له دانیش توانی مه که برپا به قورئان ناکاو نهوانه ی کومه لو پارتیان پیگ هیانوان دژی پیغه ممبر له سهرانی قوره یشو جوله کهو مه سیحی و بت په رسته کان ده یانه وی قورئان به درؤ به نهوه و موسولمانان پاشگهز بینه وه. هه ول ده دن نه هیلن خه لکی تر موسولمان ببن، نهوانه دوزه خ شوینی حهوانه وه یانه و به ته نکیدی ده چنه ناوی و توله ی نهم به درؤ خسته نهوه و دژایه تیکردنه ی نایینیان لی ده ستیندری! روژی قیامت ناگری دوزه خ چاوه پریان.

مقاتیل ده فهرموی: مه به ست به (الأحزاب) خیلی به نو نوممه یه و، به نولموغه یه ی نهوه ی عه بدوللای مه خزومی و خیلی طه لحه ی کوری عه بدوللان.

سه عیدی کوری جوبه یه ده لی: مه به ست به (الأحزاب) هه موو نه هلی نایینه کان.

ریوایه تیکی تر له مقاتیل ریوایه تراوه ده لی: مه به ست به (الأحزاب) نایینداری هه موو گهلو نه ته وه کان.

له صه حیحی موسلیم دا له ته بو موسای نه لئه شعهری یه وه فهرمووده یه کی پیغه ممبر ریوایه تراوه: که پیغه ممبر ﷺ فهرموویه تی: (والذي نفسي بيده، لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي أو نصراني، ثم لا يؤمن بي الا دخل النار) سویند بهو که سهی گیانی منی به ده سته، هه رکه سیگ له م گهلو

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ * مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
 وَالْأَصْبَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٢٤﴾

پاش نهوئى قورنان باسى ههردوو کۆمهلى ئادهمیزادى کرد، نهوانهئى
 ههولۆ تهقه لایان بۆ دونیایه نهوانهئى قیامه تیان دهوئۆ بۆ خوشبهختی و
 کامه رانی نهو جیهانه تیده کۆشن. نه مجار دئ ئاکامو سه ره نجامی ههردو
 تاقبو کۆمه ل ديارى ده کا.

جاوه کوو باسمان کرد، مه بهست به ﴿مَنْ كَانَ يَرْيِدَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَزِينَتَهَا...﴾ سه رزه نهشتکردنی نهوانه ئیه: که هه لپه ئى دونیایانه و قیامه تیان
 له بهر چۆته وه.

مه بهستیش به ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ...﴾ ره تدانه وهئى نهوانه ئیه
 که نه نکاری پیغه مه به رایه تی سه رزه تی موچه مه مه د ﴿...﴾ ده که نه و تانه
 له مو عجیزه کانی ده ده ن.

ههروه ها مه به ست به ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ له
نایه ته دا ره تدانه وهی موشریکه کانه: که پټیان وایه: بته کانیان لای خودا
شه فاعه تیان بۆ ده کهن. ده فهرموی:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له نه وه که سه سته مکارتره
بۆ خزی و غهیری خۆشی؟ واته: کهس سته مکارتر نیه و سته می زۆر تر نیه و
دوور که وتو تر نیه له حقه و ری بازی راست و خودا په سندن له وه که سه ی له سه ر
خودا درۆ هه لده به ستن، به ده م خودا وه به درۆ شت هه لده به ستنی له کردار و
گوفتار و صیفات ی دا، له ته حکام و یاسای دا، یان پټیان وایه: بته کانیان خودا
درۆ زنه کانیان لای خودا شه فاعه تیان بۆ ده کهن و خودا شه فاعه ته کانیان
قبول ده کا! یان مندا لا پال خودا ده ده نو پټیان وایه: خودا کوپو کچی هه ز!
وه کوو هه ندی له عه ره به کان: که ده یان گوت: فریشته کچی خودا، جو له که
ده یان گوت: عوزه یر کوپی خودا یه، مه سیحی به کان ده یان گوت: عیسا کوپی
خودا یه!

﴿أَوَلَيْكَ يَعْزُضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه وانه ی: که ناوا گومرا بوون و روچوون
له کوفرو شیرکو درۆ هه لده به ستن له سه ر خودا، روژی قیامت راده نویندرین
به سه ر پهروه ردگارا واته: کرده وه و گوفتاریان به سه ر خودا راده نویندری بۆ
نه وه ی حیساب و لیکنه و یان له گه لا بکا.

﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾
شایه ده کان له فریشته و پیغه مبه رانو پیاوچاکانی موسولمان راست
ده به نه وه و ده لټین: نا نه وانه بوون به ده م خودا وه درۆ و ده له سه یان هه لده به ستن،
گه وه ترین تاوان و سته مییان ده رحقه به پهروه ردگار نه نجام داوه، لییان
له هه را ده ده نو ریسوایان ده کهن، ده لټین: ده ی نه فرینی خودا له سه ر
سته مکاران بی، نه وانه ی هاوه لیان بۆ خودا قه رار ده داو، به ده م خودا درۆ یان
هه لده به ستن.

هه لئه ته نهم رانواندنه رانواندنیکی ثایه تییه، رانواندنیکی به مه بهستی
ریسواکردنو نابرو بردنه، نیتیر له ناخوشتترین حالو وه زحدا ریسوایان ده که نو
شهرمه زاری نمو روژه سامناکه یان ده که ن!

نمونه ی نهم ثایه ته ثایه تیکی تره: که ده فهرموئ: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ، يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ،
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ، وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ غافر/۵۱-۵۲.

نیمام نه حمه دو هه دروو پیری فهرمووده موسلیمو بوخاری فهرمووده یه ک
له نیبنو عومه ره وه ده گیرنموه ده فهرموئ: له پیغه مبهرم ژنه وت؛ ده یفه رموو:
روژی قیامت: پهروه ردگار موسولمان له خوئی نزیک ده کاته وه دهستی
قودره تی ده خاته سهرشانو له خه لکی تاق ده کاته وه یه که یه که تاوانه کانی
پئ ده درکینی، پئی ده فهرموئ: فلان تاوانو فیسار تاوانت دیتمه یاد؟
له بیرته فلان تاوانت نه نجام دا؟ نه ویش دان به تاوانه کانی دا ده نیو پئی وایه
نیتیر به فتاره چوو! نه مجار پهروه ردگار پئی ده فهرموئ: نه من له دونیا دا
تاوانه کانتیم بو پویشوی نه مروش لیت خویش ده بم! نه مجار نامه ی کرده وه
چا که کانی ده داتی.

به لام کافرو دوپرووه کان، شایه ته کان لییان راست ده بنه وه لییان له هه را
ده دهنو ده لئین: ﴿هُؤَلاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾
نه مانه نه وانن که درویان له سهر خودا هه لئه ستوو، سته مکار بوون، ده ی
نه فرینی خودا له سته مکاران بی!

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾
سته مکاران نه موشریکانه که ئاده میزادان له رببازی خودا لا دهن،
نه وانن که به دهم خوداوه درو هه لئه بهستن بو نه وه ی خه لک له رببازی حق
لابدن، ده یانه وئ خه لک شوین حقو راستی نه که وئ، برپایان نه بی، ریگیاه ک
نه گرنه بهر: که بیانگه یه نی بهر زامه نندی خودا، ده بنه کو سپو ته گمره له نیوان

ئەوانو بەهەشتدا، خەلک لەرئگەمی خودا لادەدەن بۆ ریبازی گوناھکاریو شیرک، دەیانەوئ ریبازی ئەو خەلکە ریبازیکی خوارو خێج بێ، توشی هەلڈیرو سەرگەردانی ببن! وەلحال ئەوان بۆ خۆشیان برۆایان بەرۆژی دواپی نیەو بەدرۆی دەزانو هەول دەدەن خەلکی تریش وەکوو ئەوان وا بێ!

بیگومان بەندایەتیکردنی ئادەمیزاد بۆ غەیری خودا، پەستی و نزمی و زەلیلی لەدۆ دەروونیاندا دەخولقینێ، لەکاتیکیدا خودا دەیهوئ لەسەر کەرامەتو پیاوەتی پەرورده ببنو بژین. پەرستنی غەیری خودا، لەژیاندا ستەمکاریو یاخی بوونو دڵرەقی پەیدا دەکا، پەروردهگار دەیهوئ عدالەتکارو میانەرەو بن.

بەندایەتیکردن بۆ غەیری خودا هەولۆ کۆششی ئادەمیزادەکان ئاراستە دەکا بۆ بەخودا زانیی خودا درۆزنەکانو دەهۆلۆ زورنا لێدان بۆیانو باتیکردنیان تا بەتەواوی جیگای خودای حەقیقی دەگرەنەو!

جا چونکە ئەم خودا درۆزنانە خۆیان لەخۆیاندا هیچو پووچو بێ وەجز، ناتوانن جیگای خودای حەقیقی بگرەنەو، ئەو بەندانەمی دەیانپەرستن بەردەوام لەناخۆشی دا دەژین، شەوو رۆژ پێیاندا هەلڈەلێنو تیشکیان دەخەنە سەر وەسپو ئەنایان دەکەن، تەپلۆ دەفیان بۆ لێ دەدەن سەلاواتیان لەدیدار دەدەن، تا هەموو کۆشش و هەولدانەکانی ئادەمیزاد بۆ بەرژەوهندی ئەوان تەرخان دەکریو ژانیان دەسوړێ بۆ غەم و نارەحەتی چ بەرھەمیکی نابێ، ئەمەش ئەویەری رێگا خوارو چەوتو چەوتلییە.

﴿أَوَلَيْكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو ستەمکارە لەرێ لادەرانە، ئەو موشریکو کافرانە، هێزو توانایەکی ئەوتۆیان نیە بتوانن خودا دەستەوستان بکەن لەوەی لەدوونیدا بەسزا بیانگری، ولاتیان بەسەردا وێران بکا، بەزەوی دا بیانباتە خواری، بەردەبارانیان بکاو لەناویان بەری، وەکوو چۆن گەلەپیشینەکانی لەناوبردن! بەلکوو ئەمانیش لەژێر دەسلەلاتو قەھرو

غەزەبى خۆى دان ھەر كاتى بىھەوىو چۆنى بوى ئاوا سزايان دەدا، دەتوانى
لەدونيادا پيش ھاتنى قىامەت سزايان بدا!

﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو سەمكارو موشرىكانە
جگە لەخودا خۆى، ھىچ يارمەتیدەرو پشتیوانىکیان نیە، كەس نیە بتوانى
عەزابى خودايان لى دورور بخاتەوہ...

﴿يُضَاعَفْ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ رۆژى قىامەت عەزابيان بۆ دوو چەندانەو چەند
چەندانە دەكریتەوہ، بەھۆى ئەوہوہ كە وىپراى گومراپوونى خۆيان كەسانى
دىكەشيان گومرا كردوون، ھەروەھا چونكە پيشان ناخۆشبوو گۆيان لەقورئان
بى، نەياندەويست نيشانەكانى خودا لەبوونەوہردا ببينن.

ئەوانە ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ بەھىچ
جۆرىك نەياندەويست گۆيان لەقورئان بى، خۆيان لەبىستنى ھەقو راستى
كەر كردبوو، نەياندەويست شوين ھەق بكەونو خۆيان لەئاستىدا كۆترو كۆتر
كردبوو! ھەروەكوو ئەوہ بلىى نەياندەتوانى ببىستنو ببينن!

تەنانت كە گۆيشيان لەقورئان دەبوو دليان نەدەدايەو لى ورد
نەدەبوونەوہ، ھەولييان دەدا كەس لىى ھالى نەبى، وەكوو لەشوئنىكى تردا
دەفەرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تُغْلِبُونَ﴾ فصلت/۲۶. كە لەبەونەوہريشيان دەروانى بەدل لىى ورد نەدەبوونەوہ،

بەسەرنخەوہ تەماشای ئايەتەكانى بوونەوہريان نەدەکرد!
﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ئەوانەى
خاوەنى ئەو رەوشتە نامەردانەن كە لەوہپيش باس كران ئەو ئادەمیزادانەن:
كە خودى خۆيان بەفەرۆ داوہ، لەدونيادا خۆيان فەوتاندوہ، پارىزگارى
كەرامەتو ريزو نرخی خۆيان نەكردوہ، بزوایان بەھاتنى قىامەت نەبوو، بەدەم
خوداوہ درۆو دەلەسەيان ھەلبەستەن، خۆيان بەفەرۆ دا، چونكە ئەوان رۆژى
قىامەت دەخرىنە ناو ئاگرى دۆزەخەوہ، سات دواى سات گەرمایىيەكەى

له زیاد بوون دایه، وه کسو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ، كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ الاسراء/ ۹۷. لهو سزایه دا ده تلینه وه نه نه وه یه بمرزو له کۆل ببنه وه، نه نه وه یه به شیوه یه کی ناسایی ژیان به سهر بهرن!

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ نهو خودا درۆزنانهو شه فاعه تکارانه یان لی گوم ده بن: که له دونیادا به هاوه لۆ هاوبه شی خودایان ده زانین، هیچ سودیکیان لی ده ست ناکه ون! به لکۆو زیانیان پی ده گیه نن! وه کسو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً، وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ الاحقاف/ ۶. یان ده فهرموئ: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا، كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ، وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ مریم/ ۸۱-۸۲.

﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ هیچ گومان نیهو شتیکی حه قو راسته: که نه وانه له قیامه تدا له هه موو که س زیاتر خه ساره تمه ندن، چونکه خۆشی له زه ته به هه شتیان گۆپوه ته وه به سزای دۆزه خ، خۆراکی خۆشی به هه شتیان به ئاوی کولاتووی دۆزه خ گۆپوه ته وه، پیاله شه رابی خۆشو گوارایان به سه موومی گهرم گۆپوه ته وه، له جیاتی خۆرییه چو جوانه کانی به هشت بنکلی دۆزه خو له باتی ره زامه ندی په روه ردگارو چاوپیکه وتنی زاتی پاکی، غه زه بو قاری خوداو تۆلهو سزای به ئیشی دۆزه خیان وه رگرتوه. ده ی چ خه ساره تمه ندیه ک له مه مالتویرانکه تره !!؟

نه مجار پاش نه وه ی باسی حالو چۆنیه تی و به سه رهاتو سه ره نجامی کافره کانی کرد، به شوین نه وه دا باسی حالو چۆنیه تی موسو لمانه به خته وه ره کان ده کاو ده فهرموئ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَاخْتَبَأُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ بیگومان نه وانه ی ئیمانیان هیناوه، خوداو پیغه مبهریان به راستی ناسیون، خودایان به حه ق ناسیوه و به ندایه تییان بو کرده، پیغه مبهریان به راست زانیوه و شوینی که وتوون، له دونیادا کرداری

چاکیان نه نجام داوه و پابه ندی فرمانو جله و گیریه کانی نایین بوون، دلّیان به نیمان ئاوه دان بووه، بهرده وام بوون له سهر طاعه تکردنو دووره په ریزی له تاوان، هه میسه ترسی خودایان له دلّدا بووه، نه وانه هاوه لانی به هه شتن، به هه شتی رازاوه و پر خێرو خوشییان ده دریتسی، نازو نیعمه تی وایان پس ده به خشری که له ژماره نایه نو به چاو نه بیندراون به گوچکه نه بیستراون به خه یالیش به سهر دلّی هیچ که سدا رانه بردوون، نه وان لهو به هه شته خوش و رازاوه دا بۆ هه تا هه تایه ده میننه وه، نه پیر ده بن، نه ده مرن، نه نه خوش ده کهون، نه پيسایی و بۆنی ناخوشییان لیوه ده رده چی.

نه مجار په روه ردگار لیکچونو موشابه هیه ک دینیتته کایه وه، هه ریه که له کافرو موسولمان ده شو بهینی به شتیکی تره وه و ده فهرموئ: ﴿مَثَلُ الْفَرِیقَيْنِ کَالْأَعْمَى وَالْأَصْمِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِیعِ﴾ واته: مه ته لهو نمونه ی نه و دوو تا قهو کۆمه له ی لهو پیش باسکران، ئاکامیان دیاری کرا، کافره کان به بهد به ختی و موسولمانه کان به کامه رانی، وه کوو نمونه ی کوئرو که پرو شنه و او بینهر وان، نافر وه کوو کوئیر وایه، چونکه خۆی له ناستی حه قو راستی دا کوئیر ده کاو به چاوی ورد ته ماشای نیشانه کانی خودا ناکا له بوونه وه ردا، شاره زای ریبازی خیر نابی و نایدۆزیتسه وه، وه کوو که پر وایه، چونکه به لگه و ده لیلی راست نایستی، شتی ک سوودی هه بی به دلّ گوئی لی ناگری!

موسولمان وه کوو چاو ساغی گوچکه کراوه وایه له وه دا: که سوود لهو قورئانه ده بینئ که ده بیسی، نیشانه کانی تاکو ته نهایی خودا له بوونه وه ردا ده بینئ نیمانی پته و ده بی، دلّ دامه زراو و بهرچاو روون ده بی.

نامیری دیتنو بیستن (چاوو گوچکه) دوو هوکاری زانستو هیدایه تن، له روانگه ی نه مانه وه عه قل و هو ش کامل ده بن و ره ه نومایی ئاده میزاد ده کهن...

﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نایا نمو تاقمو کۆمهله لهره وشته

حالو سهره نجامدا چۆن یه کن؟ نهری بۆ بیر ناکه نه وه؟ بۆ په ند وهرنا گرن؟
 بیگومان نمو دوو تاقمه وه کوو یه ک نین، زۆر جوداوازن، دهی ئیوه بۆ
 وردنابنه وه؟ فهرقی نیوانی نهم کۆمهله نمو کۆمهله بکه ن؟ چۆن ئیوه شه وه نده
 نه فامن جیاوازی نیوان ره وشته حالو چۆنیه تیو سهره نجامی نهم دوو تاقمه
 ناکه ن؟ کۆره خۆ زانینی نه وه شتیکی گران نیه ده توانن فییری ببن، شه وه تا
 پهروه ردگار له شوی نیکی تر دا ده فهرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ، أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ الحشر/ ۲۰. یان ده فهرموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي
 الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ، وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ، وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ، وَمَا يَسْتَوِي
 الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ، إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ، وَمَا أَنتَ بِسَمِيعٍ مَّن فِي
 الْقُبُورِ﴾ فاطر/ ۱۹-۲۲.

جیرۆکی هه زره تی نووح ﷺ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 أَن لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ
 ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا
 مِّثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنَّا بَادِي
 الرَّاْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَحْنُكُمْ كَذِيبِينَ
 ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَتٍ مِّن رَّبِّي وَءَانِي رَحْمَةً

مِّنْ عِندِهِ فَعُصِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ هَا وَانْزِلُكُمْ هَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾
 وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
 أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرْكَبُ
 قَوْمًا يَّجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَخْتُهُمْ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

پاش نهوهی پمروه ردگار له نایه ته کانی پیشوودا پیغه مبهرايه تی هه زره تی
 موحه ممدی چه سپاند، نهوهی تاییلا کرده وه: که قورثانی پیروز نیگای
 خودایه، نه مجار حالو چۆنیه تی تا قمی موسولمانو تا قمی کافری باس کردو
 سه ره نجامی همدولایانی دیاری کرد، ناده میزادانی هه لنان بۆ بیرکردنه وه
 تیفکریزو پهنده رگرتن، دوابه دواي نه م باسو خواسانه، کۆمه لیک چیرۆکی
 پیغه مبهرا ن باس ده کا: بۆ پهنده نامۆزگاریو بیرکردنه وه، ههروه ها بۆ نهوهی
 نهوه بهیان بکا: که پیغه مبهری ئیسلام له گه ل پیغه مبهرا نی پیش خۆی دا
 هاوبه شه له بنه مای بانگه وازی دا، هه موویان بانگه وازیان بۆ یه کتاپه رستی و
 بپروا به هاتنی رۆژی قیامه تو وه رگرتنه وهی پادا شو سزا کردوه ههروه ها
 هۆشیار کردنه وهی پیغه مبهره: که له بهرام بهر نه زیه تدانی کافره کاند خۆپاگر

بئ هتا خودا چاریان ده کاو له عۆده یان دئ! یه کهم چیرۆکی نهم سوره ته
 چیرۆکی هه زه ته نوو حه عليه السلام. له وه پیش پهروه ردگار له سووره تی (یونس) دا
 نهم چیرۆکه ی گپراپه وه، لیره شدا دووباره ی ده کاته وه، چونکه په ندو
 نامۆزگاری زۆری تیدان، گرنگترین پی زاناندنی کافره کانه که هه زه ته
 موحه ممه د وه کوو پیغه مبه رانی پیش خۆی، بۆیه ره وانه کراوه: که بانگه وازی
 ئاده میزادان بکا بۆ یه کتاپه رستی چه سپاندنی زیندوو بوونه وه هاتنی رۆژی
 قیامه تو وه رگرتنه وه ی پاداشو سزا. ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
 قَوْمِهِ: إِنِّي لَكُم نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ واته: نه ی موحه ممه د! وه کوو چۆن تو مان کردوه
 به پیغه مبه رو ره وانه مان کردوی به ترسینه رو موژده ده ر، بیگومان (نوح) مان
 ره وانه کردوه بۆ سهر گه له که ی پی تی گو تن: من ره وانه کراوی پهروه ردگارم،
 ترسینه ریکی ئاشکراو حقو راستم بۆ ئیوه، ده تانترسیتم له سزای به ئیشی
 خودا، ریبازی رزگارستان بۆ روون ده که مه وه، برپام پی بکه نو پابه ندی
 فهرمانو جلمو گیریه کانی خودابن!

من بۆ ئیوه ترسینه ریکی ئاشکراو شاره زا کارم به وه ی: که ﴿أَلَا تَعْبُدُوا
 إِلَّا اللَّهَ﴾ جگه له خودا به ندایه تی بۆ که سی تر مه که ن. داواتان لی ده که م: که
 یه کتاپه رستی بکه نو واز بینن له هاوه لدانان بۆ پهروه ردگار ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ چونکه نه گهر به قسم نه که نو یه کتاپه رستی نه که نو واز
 له هاوه لدانان بۆ خودا نه هینن، نه وه من ده ترسم سزای رۆژی که به شیده ت
 یه خه تان بگریو رزگار بوونتان نه بی.

بیگومان هه زه ته نوح عليه السلام یه کهم پیغه مبه رو فروستاده بووه: که
 ره وانه کراوه بۆ سهر دانشتوانی سهر زه وی له موشریکو بته رستان!
 قییلی:

وشه ی (الیم) فعیلی به مانا مفعوله، ده ی خۆ رۆژه که نازار ناچیۆی،
 نه وه ی نازاری پی ده گا خه لکه که یه نه ک رۆژه که. که وایی ده بی بگو ترئ:

لیره دا تمعبیره که بهم شیوه ههلبژیراوه بۆ نهوهی وا پیشان بدا که رۆژه که بۆ خۆی خاوهن نازاره ناوسه بهسزای بهئیشو بۆ خۆی نازاری پی دهگا! دهی حالی نهواندی لیمو رۆژه دان دهبی چۆن بی؟!

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾ ریش سپیو پیاو ماقولۆ قسه رۆیشتهوه کانی گهله کهی؛ نهواندی کافر بوونو برهوان بهنوح نه ده کرد، وتیان: تۆ ئاده میزادیکی وه کوو ئیمه ی هیچت له ئیمه زیاد نیه، تۆ پاشاو مهلیک نی، ئاده میزادیکی ئاسایی وه کوو ئیمه ی بهس! ئیتر بۆچی شوئیت بکهوین. بۆچی زیده له هه موو کهس نیگا بۆ تۆ هاتوه؟!

﴿وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادْيِ السَّرَّاءِ﴾ ئیمه نابینین شوئینکه وتوانت ئیللا کهسانیکن: که پلهی کۆمه لاتییان نزمه جو تیارو وه رزیزو خۆش باوه رن، هیچ بیران له سهره نجام ئاکامی نه کردۆتوه... نه گهر تۆ راست ده کهی پیغه مبهری پیاو ماقولۆ نه شرافو عاقل مه ندان شوئیت ده کهوتن.

﴿وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ﴾ ئیمه نابینین بۆ ئیوه به سهر خۆمان دا هیچ ریزو نرخیک، هیچ شتیکتان له ئیمه زیاتر نیه؛ له ئیمه به هیزو توانا تر نین، ساماندارتر نین، زانیاری عه قلو فامتان له ئیمه زیاتر نیه، ئیتر چ شتیکی وا له ئیمه ده کا: که شوئنتان بکهوین؟!

﴿بَلْ نَقُظُّكُمْ كَذِبِينَ﴾ به لکوو ئیمه نه وه مان به لاهه راسته که ئیوه درۆزنو نه وه ی ده لیئن: گوايه ئیوه له دونیاو قیامه ت دا به خته وه ر ده بن له راستی یوه دووره و هیچی به سهر هیچه وه نیه!

به کورتی نهو کۆمه له که ده مپاستو ریش سپی گهلی نوح بسوون؛ چوار شوبه بیان ئاراسته ی په یامی هه زه ته ی نوح کرد:

۱- نوح ئاده میزادیکه وه کوو نهوانو پلهو پایه یه کی وای نیه بگاته پایه ی سهر داری مه عنه و ی پیغه مبه رایه تی.

۲- ئەوانەى شوئینی کەوتوون کۆمەلێکی لاتو بێ دەسەلاتو هیچ لەبارانەبوون، ئەمانە وەکوو تاقمێ وەهان لەبرسا موشاغەبە دروست بکەن! دەى ئیمە ناچینە ریزی ئەوانەو.

۳- پلەو پایەو شانۆ شەو کەتێ وا بەنووحو شوئیکەوتوانی بەو نایین تەماعی ئەوەیان لا پەیدا ببێ خۆیان بکەن بەئومەتێ نوح.

۴- وا ئەزانین: کە تۆ لەم داواى رەهەبرىو پێغەمبەرایەتدا درۆ دەکەى، دەى ئیمە شوئین پیاوی درۆزن ناکەوین..!

ئەمجار پەرەردگار باسی رەتدانەو کەى حەزەرەتى نوح دەکاو شوبهەو بیانەکانیان بەرپرچ دەداتەو دەفەرموئ:

﴿قَالَ: يٰقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ﴾ نوح لەوەلامیاندا وتى: ئەى نەتەو کەم! پێم بلێن: من چى بکەم ئێو چۆنى دەبینن؟؟ ﴿اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَبْنَةٍ مِّنْ رَبِّ﴾ ئەگەر من بەلگەى بەهێزم بەدەستەو بى، یەقینم هەبى کە من رەوانەکراوى پەرەردگارم ئەرکى پێغەمبەرایەتیم خراوەتە سەرشانو دەبى ئەنجامى بەم، دڵنیام من لەسەر حەقو راستیو لەخوداوە ئێردراوم ﴿وَاَتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ﴾ پەرەردگار رەحمەتو بەهرەى پێغەمبەرایەتى لەلایەن خۆیەو پى داوم: کە گەورەترین بەهرەى پەرەردگارە، بەرزترین پلەو پایە: کە خودا دەیدا بەبەندەى خۆى! چ رەحمەتو بەهرەیهک لەو گەورەترە کە ئادەمیزاد خودا بناسیتو رێبازى یەکتاپەرستى بگریتە بەرو ئەرکى فروستادەبى بخزیتە سەرشان؟!

من چى لەئێو بکەم؟ من کراوم بەپێغەمبەرو لەخوداوە نیگام بۆ هاتووە ﴿فَعُمِيتْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەم بەهرەیه لەئێو شێردراوەتەو، هەست بەگرنگی ناکەن، پى هیدایەت نادرین، ئیمانى پى ناهین بەلکوو خیرا بەدرۆتان خستەو، پەيامەکەمتان رەتکردەو، ﴿أَنْزَلْنَاهُمْ هَاهُنَا﴾ ئایا دەتوانم بەزۆر سەم پەيامو رەحمەتەتان پى قبوول بکەم بئانخەمە سەرى؟! وەلحال ﴿وَأَنْتُمْ﴾

لها کارهون ﴿ثَبُوهْ پَشتی لىْ هه لده که نو ناتانه وئ، ده ی خو ناگونجی و عه قل
په سه ندی ناکا نایین به زور سه پی!﴾

به راستی نه مه یه به لگه ی پیغه مبه رایه تی و خو به رزگرتن له ناست
هه لوتستی نه فامانو پی هوشان.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ نه ی قوم مه کهم! من له جیاتی
ناموژگاریو په یام راگه یانده کهم داوای کرئ و پارو پولاتان لىْ ناکه م، نه رکی
سهرشاتان به وه گران ناکه م داوای کرئ تان لىْ بکه م! نه من په یامی خودا
به نئوه ده گه یه نه پاداشیشم هه ر له خودا ده وئ، ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾
کرئ و پاداشم هه ر لای خودایه و هه ر نه و هیوای پاداشدانه وئ لىْ ده کرئ!

بیگومان نه مه هه لوتستی هه موو پیغه مبه رانی دووا هه زه رتی نوح بوو؛
هه زه رتی هودو صالحو شوعه یبو هه زه رتی موحه ممه دو هه موو پیغه مبه ران
هه ر نه م ناخاوتنه به نرخه یان ناراسته ی گه له کانیا ن کردوه، هه موویان
به گه له کانیا ن گوتوه: نئمه نه جرو پاداشمان له نئوه ناوئ، خودا پاداشمان
ده داته وه!

﴿وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه ئیشی من نیه و له شانی من
ناوه شیته وه که برپاداران له کوړو مه جلیسی خو م دوور بخره وه؛ نه وانه
ده رنا که م ﴿أَنَّهُمْ مُّلاقُوا رَبِّهِمْ﴾ نه وانه له روژئ قیامه تدا به خودای خو یان
ده گه نو حیسا بیان له گه ل ده کا، نه گه ر ده ریان بکه م شکاتم لىْ ده که نو
تووشی سزا ده بم، ﴿وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾ به لام من نئوه ده بینم گه لو
نه ته وه یه کی نه فامو نه زانن، هه قانیقی شت نازانن، له ناو زه لکاو ی جهه لو
گومرایسی دا دینو ده چن؛ هه ندئ له نیشانه ی بی عه قلیتان نه وه یه؛
موسولمانه کان به نه فام ده زانن، به پروپوچو پله نزم ناویان ده بن، داوای نه وه م
لىْ ده که ن له کوړو کو مده لىْ خو م ده ریان بکه م، نئوه نه فامن نازانن: که پله و
پایه ی ناده میزاد به کرده وه ی چاکتو رهوشتی جوانو بیرو باوه ری راسته، نه ک

به مالو سامانو پلهو پایهی رواله تی دونیایی! یان نه زانییه که تان له وه دایه: که پرواتان به زیندوبوونه وه گه یشتنه وه به خودا نیه، یان نازانن که موسولمانه کان له ئیوه باشترن!

﴿وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نهی گه لو هوزه کهم! نه گهر من نهوانه می شوینم که وتوونز پروایان پی کردوم دهرین بکه مو نه هیلم ناماده می کۆرو کۆمه لم بین؛ کی پشستیوانو یارمه تیده رم ده بی له بهرامبهر عه زابی خودادا، چونکه دهرکردنی نهوانه سته مو تاوانو سپله می به بهرامبهریان، نه گهر من شتی وه ها بکه م له ده سته می سته مکاران ده بیم وه کۆرو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿فَتَطَرَدْتُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الانعام/۵۲.

پهروه ردگار خودای ده وله مه ندو هه ژاره، خاوه نی زه بوونو به هیزه، خودا ته رازوی عه داله تی به ده سته وه یه، به پی پی شهو ته رازووه بهنده کانی هه لده سه نگینن، شهو موسولمانانه له ژیر چاودیری خودادان، شهو سه ره رشتیارانه، کی من ده پاریزی نه گهر من ته رازوه که می بشیوینمو سته م له بهنده پرواداره کانی بکه م! ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ شهو بو بیر ناکه نه وه، بیگومان مله وپی سه ره رقی ئیستاتان ته رازوی سه روستی له بیر بردونه وه، بهیر بکه نه وه بابینه وه تایه و بچه وه سه ر ریبازی راسته قینه می خۆتان!

نه مجار که سایه تی و پیغه مبه رایه تی خۆی ده خاته بهرده میان، واقعی حالی خۆی چۆنه ناوا خۆی پیشکesh ده کاو ده فرموی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ من که ده لیم: پیغه مبه رمو نیگام بو دی، مانای شهو نیه. من خاوه نی خه زینه می پهروه ردگار مو ده توانم گۆرانکاری له ملکی خودادا بکه م! نه من هه رگیز پیتان نالیم خه زینه می خودام لایه، من ناده میزادمو نیگام بو کراوه له خوداوه به موعجیزه پشتگیریم لی ده کری، ناده میزادان بانگ ده که م بو عیبادهت کردنی پهروه ردگار.

﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ من غهیب زان نیم، مه گمر هه ندی شتی په نامه کی نه بی که خدا به فاضلی خوی منی به سهردا ناگادار کردوه ده کا!! ﴿وَلَا أَقُولُ: إِنِّي مَلَكٌ﴾ من نالیم فریشته مو ره وشتو صیفه تیک بو خوم داوا ناکه م که نه مبی، لافی شتیک لی ناده م که تیمدا نه بی و خوم به سهر ئیوه دا هه لنانیموه. ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ نه من نالیم: به ئو که سانه کی که ئیوه به هیچو پوچیان ده زانزو له پیش چاوتان بی نمودو که م بایه خن، نالیم خودا خیرو خوشییان ناداتی! من بریار ناده مو نالیم: نه وانه خودا له دونیاو قیامه تدا به هره مه ندیان ناکا، ناچم بو ره زامه ندی ئیوه نهو بریاره هه لیه بدهم! ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ خودا ده زانی چی له ده روونیان دایه، خودا ده زانی ناخو بیرو باوه ریان راستو په سنده یان نا؟ من ظاهیر بینمو سهیری رواله تیان ده که مو به ظاهیر ریزدارو خاوه ن به هره زو هومید وایه خودا خیرو خوشییان به نسیب بکا. نه گمر دلخو ده روونیان وه کوو ده ره و هیان پاکو خاوین بی، نهو به هره مه ندو خوشنودن!

مه به ست به نایه ته که نهو هیه: که حه زره تی نوح گهر دنکه چیو به ندایه تی خوی بو پهروه ردگار پی راگه یاندن، نه مه ش نیشانه کی هیلیکی جیا که ره وهیه: له ئیوان پیغه مبه رانو له ئیوان پاشاو فرمانه وایانی جیهان، پیغه مبه ران گرنگی ده دن به شاره زایی کردنی ناده میزادان بو ربازیک: که به خته وه ریی دونیاو قیامه تی تیدا بی، به بی نهو کی مالو سامانو به رزه وه ندی تاییه تی کاریان تی بکا، پاشاو سه رو که کانی تر بو پهیدا کردنی تاقو پیرو شوینکه وتوو پشت به ماده ده به ستن، مالو سامان ده به خشن بو وه ده سته یانی لایه نگیری ده نگ بو دان!!

نامازه کی نهو هشی تیدایه که پیغه مبه ر ناده میزاده فریشته نیه غهیب زان نیهو چی خودا ناگاداری نه کا پی تی نازانی و په پی نابا! وه کوو

ده فەرموی: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ، وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ الاعراف/ ۱۸۸.

ئەگەر من بایم: ئەو فەقیر و هەزارانە خاوەن پایە نین، ئیمار و باوەرە کهیان نەرخین و یەکتا پەرستییان تەقدیر نەکەم ﴿إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ من بە راستی لە تاوانبار و ستمکارانم، چونکە پیغەمبەر دەبێ راستی نیشان بدا نەک حەق و راستی ون بکا، هەر کەسێک حەق ون بکا ئەو ستمی لە خۆی کردووە کە حەقیقەت و راستی لی بشارد و نەو!

ئا بەو جۆرە حەزەرەتی نوح خۆی پیشکەش دەکا، بەشیوەیەکی واقعی و لەسەر حەقیقەتی خۆی بەبێ زیاد و کەم خۆی رادەنویستی و ماستا و بۆ کەس ناکا و تۆز قاتیەک لە هەڵوێستی پیغەمبەرایەتی خۆی دانابەزی و ناچی لەسەر حیسابی پەیامەکی ملهوپرەکان رازی بکا، بەمەش وانەیەکی بانگەوازی بۆ هەموو چینه بانگەوازی کەرەکانی دوا خۆی دادا، بوو بە نموونەی بانگەوازانێ ئایینی خودا، رێچکەمی بۆ شکاندن چۆن مووایجەهەیی ملهوپران و خاوەن دەسلەتان بکەن و حەق و راستییان بە گۆچکەدا بدەن بەبێ مەرایێ کردن بۆیان!

ئیتەر: کە کار گەییشتە ئەم ئەندازە و ریش سپی و پیاو ماقولانی نەتەوێ نووح هیچیان بە دەستەو نەما و نەیان توانی بە بەلگە، بەلگەکانی نووح بپوچیننەو، ملیان لە ملهوپری خۆیان ناو هەڵوێستی ئادەمیزادی دۆراوین نواند و پشتیان لە بەلگە هێنانەو هەلکرد و وازیان لە گەردنکەچ کردن بۆ بەلگەیی عەقڵی و فێطری هێنا و دەستیان دایە بەر بەرەکانی ئەفامان و سەررەقانەو تەحەددا کردن و رەتکردنەوێ حەق و گۆی پێ نەدانی راستی وەکوو لە نایەتەکانی داها تودا دەردەکەوێ.

په له کردنی قهومی نوح بو هاتنی عه زابو ناهومید بوونی
 چه زره تی نوح له نیمانیه نانیان

قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْثَرْتَ
 جَدَلْنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
 قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

پاش نهوی ، نه زره تی نوح ﷺ وه لامی شو بهو گومانی گه له کدی
 دایمه وه ، نیتر هه لو یستی نامردانه یان نواندو دوو خالیان ناراسته کرد ،
 یه که میان پێیان گوت: نه تو زۆرت ده مه ده می له گه له کردین وه سنوورت
 تیپه راند. دوو ه میان نه وه بوو داوایان لی کرد که نهو سزایه ی هه ره شه ی پی لی
 کردن بۆیان بێنی!

ده فهرموئ: ﴿قَالُوا: يَا نُوحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْثَرْتَ جَدَلْنَا﴾ قهومه کدی نوح
 پێیان گوت: نه ی نوح! بێگومان زۆرت له گه له گوتین وه جده له وه مونا قه شه ی
 زۆرت له گه له کردین ، له سنوورت تیپه راند! به لگه یه که نه مایه وه نه یه یی ،
 شتی که نه ما لاما ن پیت بلیین ، تا قه تمان چوو ، کاس بووین ، وه ره ز بووین
 له به لگه هی نانه وه وه به ره رچدانه وه !!

﴿فَاتْنَا بِمَا تَعْدُنَا أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە گەر راست دەکەوی دەتێی
 پروام بێ ئە کەن پێش سزای قیامەت لە دۆنیادا خودا سزاتان بۆ دەنێرێ و بەو
 هەڕەشەمان لێ دەکەوی! دە ئەو عەزەبە ی هەڕەشەمان پێ لێ دەکەوی بۆمان
 بێنەو منەت نەبێ.

کە داوای هاتنی عەزەبیان لە حەزەرەتی نوح کرد: ﴿قَالَ: إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ
 إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ فەرمووی: هاتنی عەزەب بە دەست خودایە، ئەو
 هەر کاتی ویستی عەزەبتان بەدا دەیدا، ئیوە ناتوان لە چنگ عەزەبی ئەو
 خۆتان قوتار بکەن، هەلاتنتان بۆ ناکرێ، چونکە هەمووتان لە ژێر چنگ
 دەسلاتی خودادازو لە مەلکی ئەودان.

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
 يُغْوِيَكُمْ﴾ ئە گەر خودا بیهوی گومرەتان بکا ئە صیحتەو نامۆزگاری من
 سوودتان بێ ناگەیەنێ، ئە گەر بیهوی نامۆزگاریتان بکەم. بە لکۆو سرود
 بێنن لە نامۆزگاری، پابەندە بە ویستو مەشینەتی خوداو، دابو نە پێتی
 خوداش لە بوونە وەردا و هاتوو: هەر کە سێک نامادە باشی تیدا بێ
 نامۆزگاری وەردە گریو سوودی لێ دەبینی: کە سێکیش گومراو فاسید بێ
 رەتی دەکاتەو.

جا ئە گەر سوونەتی خودا داخواری بە هیلە کچوونتان بێ بەهوی گومراپی
 خۆتانەو، ئەو من چەندێک نامۆزگاریتان بکەم بێ سوودەو خودا سوونەتی
 خۆی دینیته جێ. ئەک لەم روو: کە خودا ناھێلێ سوود لە نامۆزگارییەکانم
 وەریگرن چونکە هەلسو کەوتی خۆتان وای کردو سوونەتی خودا داخواری
 گومراپیتان بێو گومرا بێن، خەتا لە خۆتانەو یەو سوچ سوچی خۆتانەو...

﴿هُوَ رَبُّكُمْ وَالْإِلَهِ تَرْجِعُونَ﴾ خودا بە خێوکاری ئیوە یەو هەموو شتیکی
 ئیوە بە دەست خۆیەتی، بە گۆرە ی دابو نە پێتی خۆی لە بوونە وەردا کاروباری
 ئیوە هەڵدەسوڕینیو کارەکان ئەنجام دەدا، هەموو شتیکی لای پەروەردگار

سنوورو نه ندازهی خوی ههیمو مه زنده کراوه، له قیامه تیشدا همر بۆ لای نهو ده گه پێنهوه، سزاو پاداشی کرده وه کانتان ده داتمهوه، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه و تۆز قالیکی ستهمتان لی ناکری!

به کورتی خودا بۆخوی به دیه پێنهرو دروستکه ره وهیه، همر خوی خواوه نی دوانیاو قیامه ته چۆنی بوئ نه نجامی ده داو ده یه پێنیه کایمهوه.

نا بهم جوړه چیرۆکه که مراده نوینی و به لگه بهرامبهر به لگه دینی و هه لۆیست له ناست هه لۆیستدا ده خاته رو، جا که چیرۆکه که گه ییشته نه م ناسته حاسیو یه کالاکه ره وه. نایه تیکی ناواخزو موخته ره ضه دینی که باس له ئوممه تی موحه ممه د ده کاو پرسیارو وه لامه له نیوان پێغه مبهرو قوربه یشی به کاند.

هینانی نه م نایه ته له ناوه ندی چیرۆکه که دا نیشانه ی نه وه یه: که چیرۆکه که بۆ مه به ستی ته وجیهو ئیرشاده، بۆ سه رنج راکیشازو ته مثیله، به جوړیک گونجاو بی له گه ل بانگه وازی تازه. ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ به لکوو ئایا نهو کافره سه ره ره قو نه فامه قوربه یشیانه ده لێن: موحه ممه د بۆخوی قورئان هه لده به ستی و نه م چیرۆکه ی (نوح) یش که بۆمان ده گه پێنه وه بۆ خوی دایناوه!

به ره ره دگار فه رمان ده کا به پێغه مبه ر ﷺ که ره دیان بداتمه وه ده فهرموئ: ﴿قُلْ﴾ نه ی موحه ممه د! پێیان بلی: ﴿إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيْ اجْرَامِي﴾ نه من نه گه ر نه م قورئانه م هه لبه ستی و وه کوو ئیه ده لێن، نه وه ئیه هیه چتان له سه ر نهو چ زیانیکتان پێ ناگا، به لکوو سزای تاوانی خۆم خۆم ده یچیژم بۆخۆم به ره پرسیارم!

﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْرِمُونَ﴾ منیش به ره پرسیار نیم له تاوانی ئیه سزای تاوانی خۆتان له سه ر خۆتانه، حوکی خودا وایه و بریاری وا داوه هه موو که سیکی به گویره ی کرده وه ی خوی پاداش و سزا وه ره گه پێنه وه. وه کوو

له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿اَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ، وَاِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ، اَلَا تَنْزَوُوا وَاِزْرَةً وَّزَرَ اٰخِرَىٰ﴾ النجم/۳۶-۳۸.

ویندی نه نایه تی شیره نایه تی کی تره: که ده فرموی: ﴿وان کذبوک فقل: لی عملی ولکم عملکم، انتم بریئون مما اعمل وانا بریء مما تعملون﴾ یونس/۴۱.

هه ندی لمرافه کمران ده فرموی: ﴿اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ...﴾ گفتو گوی حه زره تی نووچه له گهل گه له که یو رهستی ناوه خن نیه، چونکه نه له پیشه وه نه له پاشه وه جگه له باسی نوحو گه له که ی باسی که سی تر ناکری. **تیبینی:**

نایه ته کان به ناشکرا نه م دوکمانه یان له وه رده گیره:

۱- موناقه شهو دانوسان له نایین دا بو چه سپاندنی به لگو لابرندی شو به و گومان کاریکی پیروزه.

۲- لاسایی کردنه وه نه فامی و سوور بوون له سهر به تال، پیشه ی کافرو گومرپایانه، کیشه وه جه ده ل بو زالبوونی به تال به سهر حه ق دا کاریکی ناپه سنده و شه که سه ی خهریکی شه بو له ههر دوو جیهان دا سهرزه نشت کراوه.

۳- رسته ی ﴿اِنَّ كَانَ اللّٰهُ يُرِیدُ اَنْ یَّغْوِیَکُمْ﴾ له نایه ته که دا ره ده له سهر موعته زیله و قده هریه و شوینکه وتوانیان؛ نه وانه ی پییان وایه: خودا نایه وئ تاوانبار تاوان بکا، یان کافر کوفر بکا، پییان وایه نه وانه که نه مه ده که ن خودا شیراده ی نه کردوه.

له راستی دا خودا هیدایه تده رو گومرپاکره، واته: شیراده ی خودا ده گونجی ته علوق به سستی به ئیغواوه وه کوو چون ته علوق ده به سستی به (اهداء) وه. به کورتی خودا ریگه ی هیدایه تو ربازی گومرپایی بو ناده میزاد روون

ده کاته وه، ئاده میزاد بۆ خۆی لایه ک هه لده بژیژی هه لئار دنه کهش به ویستی
خودایه!

فهرمووده کهی حه زه تی نوح له نایه ته کهدا، به لگه یه له سه ره شه وه که
خودا گومپای نه کردون به لکوو ئیختیاری پی داو نو شه وان به ویستی خۆیان
رێبازی گومپاییان هه لئار دوه شه مهش به دوو به لگه:

ا- نه گهر خودا بیویستایه گومپایان بکاو ویسته کهی خۆی بپنیته دی،
ئیتیر شه کاته چ سوودی ک له نامۆژگاری کردنه که یاندا نه ده مایه وه، ههروه ها
خودا فهرمانی نه ده کرد به نوح که بانگی کافره کان بکاو نامۆژگارییان بکا.
موسولمانانیش کۆرا (اجماع) یان هه یه: که پیغه مبه ری ئیمه وه کوو باقی
پیغه مبه رانی تر فهرمانی پی کراوه: که بانگه وازی کافران بکاو نامۆژگارییان
بکا.

ب- نه گهر بچه سه بی: که خودا برپاری داوه که شه وان ه گومپا بکا، یان
به گومپایی دروستیان بکا، شه کاته ئیمان نه هینانه که یان عوزره و بیانوویان
به ده سه ته وه ده بی، ههروه ها بانگه وازی نوح بیهوده و پی مه به سه ته ده بوو.

به کورتی مه ده سه بی نه هلی سوننه و جه ماعه ته شه وه یه: خودا جاری وا
ده بی ئیراده ی کوفر ده کا له ئاده میزاد وه لی فهرمانی پی ناکا، به لکوو
فهرمانی پی ده کا به ئیمان هینانی.

هه ر کاته خودا ویستی ئاده میزاد کافر بی هه رگیز ئیمان هینانی لی
ده رناکه وی!

په روه ردگار جله وگيري له نوح ده کا که به له ناو چوونی
قه و مه که ی غم نه خواو، خه ریکی دروستکردنی کهستی بی

وَأَوْحِ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمَرَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا يَتَّبِعْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾
وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبْنَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
تَجْرَىٰ بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ

فِي مَعْرِلٍ يَبْتُيْ اَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 قَالَ سَاوِيْ اِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللَّهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمُ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 مِنَ الْمَغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَّارِضْ اُبْلَى مَاءِكَ وَيَسْمَاءُ
 اَقْلَى وَغِيْضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ
 ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾
 قَالَ يَنْتُوْحُ اِنَّهُمْ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُمْ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنِّيْ اَعْطُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ﴿٤٦﴾
 قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَاِلَّا
 تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٧﴾

نهم نایه‌تانه تەواوەکی پێشەوه‌نو باسی خۆناماده‌کردن بۆ له‌ناوێردنی
 گەلی نوح دە‌کار دە‌فرموی: ﴿وَأَوْحِيْ اِلَى نُوحٍ اَنْهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا
 مَنْ قَدْ اٰمَنَ، فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ﴾ واتە: نینگا بۆ نوح کرا: که جگه
 له‌وانه‌ی له‌گه‌له‌که‌ت ئیمانیان پێ هێناوی که‌سی تر ب‌پروات پێ ناکا، که‌وابێ
 تۆ نا‌په‌حه‌ت مه‌به به‌وه‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌نو به‌وه‌ی له‌ناکاما به‌سه‌ریان دی.

کاتی ترساندنو بانگه‌وازی به‌سمر چوو، وه‌ختی ده‌مه ده‌می و مونا‌قه‌شمو
جیدال نه‌ما، نمو دلّو ده‌روونانه‌ی ناماده‌باشیان تیدا بوو: بۆ نیمان‌هینان
نیمان‌یان هینا، نه‌وانه‌ی تا نیستا برّوایان پی نه‌کردووی تازه نیمان‌ت پی
ناهینن، چونکه ناماده‌باشی نیمان‌هینان‌یان تیدا نیه.

تا به‌م جزره پمروه‌ردگار نیگای بۆ پیغه‌مبه‌ری خۆی؛ (نوح) کرد: نه‌ویش
له‌هم‌موو که‌س باشت‌ر حالّو وه‌زع‌ی به‌نده‌کانی ده‌زانن، ده‌زانن چۆن ده‌بنو چی
ده‌که‌ن، ده‌زانن به‌رده‌وام بوون له‌سمر بانگه‌وازی بی‌هوده‌یه، نیتر هه‌لۆ‌ستو
کوفرو به‌ریم‌ره‌کانو به‌درۆ‌خستنه‌وه‌و گالته‌ کردنیان به‌رام‌بهر په‌یامه‌که‌ت
عائید به‌خۆ‌یان‌هو خۆیان لی‌پی به‌رپر‌سیارنو خۆیان سزای نمو کرده‌وانه‌یان
ده‌چیژن!

دلّ ناخۆش مهبه‌ به‌وه‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌ن نمو هه‌لۆ‌ستو کرده‌وانه‌یان
زیان به‌تۆ ناگه‌یه‌نن، خه‌فه‌تیان بۆ مه‌خۆ، چونکه نه‌وان گه‌لێکی بی‌خیرو پ‌رو
پووجن، وازیان لی‌بینه‌!

حه‌زهره‌تی نوح که له‌نیمان‌هینان‌یان ناهومید بوو دوعای فه‌وتانو
له‌ناو‌چوونی لی‌کردن، فهر‌مووی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا﴾ نوح/۳۶.

نه‌وان هیسایان بیتی بوو، بریاری له‌ناو‌چوونیان دراوه‌و براوه‌ته‌وه. تۆ
خهریکی چاره‌سه‌ری رزگار کردنی خۆتو شوینکه‌وتوانت به‌﴿وَاصْنَعِ الْفُلَّكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ که‌شتی رزگار بوون دروست بکه، له‌ژیر چاودیری ئیمه‌و
ریعایه‌تو پارێزگاری ئیمه‌ به‌گوێره‌ی نیگای ئیمه‌ خهریکی دروست‌کردنی
که‌شتی ببه، چۆنت پی ده‌لێین: ئاوا دروستی بکه، ئاکامو سه‌ره‌نجامی نه‌وان
ته‌واو بوو، بریاری له‌ناو‌چوونیان درا. ﴿وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا، إِنَّهُمْ
مُفْرَقُونَ﴾ نه‌ی نوح! نیتر ده‌رباره‌ی نمو سه‌ته‌مکارانه‌ نزاو پارانه‌وه‌م لی
نه‌که‌ی! نه‌چی بی‌پارێیه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی عه‌زابیان له‌سمر لابه‌رین، شه‌فاعه‌تیان بۆ

نه که ی! نهوان بزیاری خنکانیان به توفان ده رچوه، ئیتر شه فاعهت بۆ کردنیان یاساغه!

﴿وَيُضَعُ الْفُلُكُ﴾ ئیتر هه زه تی نوح دهستی کرد به دروستکردنی کهشتی ﴿وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾ هه کاتی کۆمه لیک له نه شرافتی که له که ی به لایدا تی پهریو نایه گالته یان پی ده هاتو پی پی ده که نینو پییان وابوو شیت بووه!! به گالته وه پییان ده گوت: نه وه دوای نه وه ی پیغه مبه ر بووی نه مجار بووی: به دار تاش؟!

هه لبه ته نه مه شتیکی ئاسایی یه و چاوه پروانکراو بوو، چونکه هه ر که سیک کاریک بکا له ژوو ر عه قلو هۆشی خه لکه وه بی، هه تهن گالته ی پی ده که نه و به لایانه وه گالته یه تا له ناکامو سه ره نجام دا سه رکه وتن به ده ست دینی! نهوان گالته یان پی ده کردن، چونکه هه ر زا هیری شته که یان ده زانی، ناگیان له ناوه رو کتو په نامه کی کهشتی دروستکردنه که نه بوو، ناگیان له وه نه بوو نه وه فه رمانو نیگیای خودایه، نه یانده زانی چ حیکمه تو نه خشه و پیلانیک له و کاره دا هه یه.

به لاه هه زه تی نوح به تهنه ی به په یامی په ره ردا گار هه بوو، لای روو نا شکرابوو، ناکامو سه ره نجام چۆن ده بی!

به وه پهری دلنایی یه وه هه والی پی ده دان: که روژیک نه مه یس گالته به نهوان ده کا.

﴿قَالَ إِنَّ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هه زه تی نوح فه رمووی: نه گه ر ئیوه نه مرۆ گالته به ئیمه بکه نو پیتان وا بی کهشتی دروستکردنه که مان کاریکی بی سووده، نه وه ئیمه ش گالته به ئیوه ده که یان، نه مرۆ گالته تان پی ده که یانو پیکه نینمان به عه قلی ئیوه دی چونکه نه فامو نا زانن حیکمه تو به رژه وه ندی نه مه چییه، سه به ینیش که سزاو عه زاب دیته سه رتان گالته تان پی ده که یان وه کوو چۆن نه مرۆ ئیوه گالته به ئیمه ده که ن! جا

نه گهر نه مړو سوودی کاره که مان نازانن نه وه ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنِ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ له وه به ولاره سوودی کاره که مانو
که شتی دروستکردنه که مان ده زانو له مه به سته که حالی ده بن.

له وه به ولاره ده زانن: کي عه زابی پر ئیشو نازارو ریسوا که ری بو دی: که
سزای خنکان به توفانه! ده زانن کي عه زابی به ئیشی قیامه تی بو دیو
ده یجدر پنی بو هه تا هه تایه تی یدا ده می نیسته وه رزگاری نابی، ئیمه یان
ئیوه!!

نه مجار دیمه نیکی تر ده ست پی ده کا، دیمه نی ساعه ی سیفرو کاتی
ده ست پی کردنی توفان راده نوینیو ده فهرموئ: ﴿حَقِّ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ
التُّورُ﴾ جا نهو کاته ی کاتی فرمان گردنمان به هیلاکچوونیان هات ناو
له ته ندوور هه لقولاو به خوړه ژم به رزبوه وه بلقی هاویشتنو فواره ی کرد! نه مه
نیشانه بوو بو حه زره تی نوح، که ههر کاتی له ته ندوور ناو هه لقولا، نه وه
نیشانه ی هه لسانی توفانه که یه.

ئیبنو عه بباس ده فهرموئ: ته نوور: روی زه وییه، واته هه موو سهر رووی
زه ی بوو به سه رچاوه و ناوی لی هه لده قولا، ته نانه ت له ته ندوور هه کان کسه
شوینی ناگرن ناو هه لده قولاو فواره ی ده کرد.

چیرۆکو سهرگوشته ی زورو جوراو جور ده رباره ی هه لقولانی شو
له ته ندوور هه نو هه ندیکیان خه یالنامیزنو ئیسرا ئیلیاتیان تیکه لاو بووه و
نامه وئ راگوژی ئیره یان بکه م.

نه وه ی که لیره دا ده توانین بیلین: نه وه یه: ده گونجی هه لقولانی شو
له ته ندوور به هوی بورکانیکه وه بی له ته ندوور هه که وه ناو هه لقولانی یان
کانیاویک لهو شوینه وه ته قی بی ناوی لی ده رچووبی، ده گونجی شه م
هه لقولانه نیشانه یه ک بوو بی بو حه زره تی نوح هاو کات بووبی بو سهره تای
ده ست پیکردنی توفانه که!

جا که توفانه که دهستی پی کرد ﴿قُلْنَا اٰمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ اٰتَيْنِ﴾
 نمو کاته به (نوح) مان گوت: ههلبگره لهناو کهشتی به کهدا لههه موو جوړه
 گیانله بمریک نثرو می به ک، بو نمو هی گبرای نمو حه یوانانه نه فموتی دواپی
 زاووزی بکه نو بیچوویان لی بکه ونه وه.

نه مجار ژماره ی نهم نثرو می یانه چهند بوونو چهند جوړبوونو حه زره تی
 نوح چونی کوکردنموه، نه مهش دوورساره گوړه پانیکی بمر فراوانه بو
 نیسرا نیلیاتو ناموئی نمو راو بوچوونانه راگوژی نی به بکه م! دهقه
 قورناییه که هر نمونده ده لی: که فمرمانمان به نوح کرد لههه موو نیرو
 می به ک جوتیک پخاته ناو کهشتی به که وه.

﴿وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ واته: ههلبگره لهناو کهشتی به کهدا
 له خانه واده ی خوت به نثرو می یانه وه، جگه له وانه ی بریار دراوه که له پتری
 خنکاوان بن به هوئی سته مکاری یانه وه نه وانش که نعان کوری نوح دایکی
 که نعان بوون که له بیرو رادا له گهل کافره کاند بوونو نوحیان به شیت ده زانی!
 ﴿وَمَنْ اٰمَن﴾ ههروه ها ههلبگره له کهشتی به کهدا هر که سی نیمانی
 بیت هی ناوه له کهسانی تر که له خانه واده ی خوت نین ﴿وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا
 قَلِيْلٌ﴾ وه ل حال ژماره ی کی که نیمانیان پی هی نابوو، وپرای نمو ماوه دورو
 دریزه ی: که نوح تی ردا بانگه وازی کردن، ژماره ی کی که نه بی کسی تر
 پروایان پی نه کرد، هندی له راقه که ران ده فمرموی: شش پی او، یان هشت
 پی او له گهل خیزانه کانیا ندا نیمانیان هی ناوه! واته: (۹۵۰) نوسه دو په نجا
 سال نهم پیغه مبه ره به ریزه بانگه وازی کردن نمو ژماره که مه پروایان پی کرد!
 نیبنو عه بیاس ده فمرموی: هشتا کهس نیمانیان پی هی ناوه!

په روه ردگار به پیویستی نه زانیوه ژماره ی نه وانه به یان بکا که نیمانیان
 هی ناوه، ههروه ها جوړه کانی نمو گیانله به رانه ی که خستونیه ناو

که شتی به کموه دیاری نه کردوونو چۆنیه تی هد لگرتنه که شیانی روون نه کردۆتوه. (تیتیر بۆچی نئیمه رملی لی راهاوین).

﴿وَقَالَ: اَرْكَبُوا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِيَهَا وَمَرْسَاَهَا﴾ واته: نووح برواداره کازو گیانله به ره کانی خسته ناو که شتی به کموه و تی: سوار بن، به ناوی خودایه رویشتنی نهم که شتی به به سمر ئاودا، به ناوی خودایه ئاکامی رویشتنه که یو راهوستانی، هه مووی به ته سخیرو رامکردنی پهروه ردگاره، به هۆی ده سه لاتو توانای خودایه نه که به هیزی نئیمه!

﴿اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ پهروه ردگاری من لیخو شبوونی زۆره بو بهنده برواداره کانی، به ره حمو به سۆزه بۆیان: که به هۆی تاوانموه له ناوی نه بردن، به لکوو کافره سته مکاره کان له ناو ده با. به ره حمو به سۆزه: که نهو که شتی به ی بۆ دابین کردنو لهو تۆفانو خنکانه رزگاری کردن.

طه به رانی و هی تریش له حه سه نی کۆپی عه لی به وه ریوایه ت ده که ن: که ده لی: پیغه مبهر ﴿فهرمووی: (امان لامتی من الغرق اذ رُكِبُوا الْفُلْكَ اَنْ يَقُولُوا بِاسْمِ اللّٰهِ الْمَلِكِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ باسم الله مجریها ومرساها، ان ربی لغفور رحیم﴾.

نه مجار دیمه نیکی سامنام ده ست پی ده کا، نه ویش دیمه نی تۆفارو هه لبه زو دابه زی که شتی به که یه! ده فه رموی: ﴿وَهِيَ تَجْرِيْ فِيْ مَوْجِ الْاَنْجَالِ﴾ واته: که شتی به که ده رویشته به ناو شه پۆلی گه وره و سامناکدا، که وه که کیو وه هابوون له به رزیو گه وره ییو دریشی دا، جا که سی که ئاگای لی بووی و که وتبیته ناو شه پۆلی ده ریسای گه وره لهو کاته دا که بای به هیزه لده کاو شه پۆلی وه کوو کیو ده خولقینی و دیمه نیکی سامناک نیشن ده دا، ده زانی که نهم زیده ره وی مو باله غه له م ته شبیهو لیکن چواندنه دا شتیکی ئاسایی به ..

چونکه له کاتی هه لسانی شه پۆلی ئاوه هادا، تۆ کهشتی به کهت وا دیته
 بهرچاو، وه کوو نهوه بلیی داد به زیته قولایی به کی زۆر قوولۆ له ههر دولاوه
 وه کوو کیو شه پۆله کان دهوری کهشتی به کهیان داوه و خهریکه دایپۆشن، ههر
 پاش ماوه به کی کورت دبینی کهشتیه کهت بهرز بۆته وه بۆ سهر تۆ به لاک
 شه پۆله کهو دهیهوئ لهو حهوایهرا خۆ بهریدا ته وه بکهوئ ته خوارو
 کهشتی بهوانان له سهر پشتی کهشتی به که به حهبلو گوریسی نهستوو رو پتهو
 خۆیان بهستۆته وه، نهوه کوو له نکاوێک بکهونه بهر ههلمهتی شه پۆله کازو
 لولیان بدهن! ئالم کاته سامناکو ناسکه دا، حهز رهتی نووح کوپکی خۆی
 بینی لهوان ته ره بووه و سواری کهشتی به که نه بووه، ئیتر سۆزی باوکایه تی
 پالی پتیه دهنیو بانگی کوپ یاخ یووی ده کاو ده فهرموئ:

﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ حهز رهتی نوح بانگی کوپ به کهی
 خۆی کرد وه له حال لییان ته ره بوو فهرموئ: ﴿يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مِنَ
 الْكَافِرِينَ﴾ نهی کوپ خۆم! وه ره له گه له ئیمه سواری کهشتی به که بهو
 له تاقو پیری کافره کان مه به؛ که خودا بریاری داوه بهم تۆ فانه له ناو بهچن!

بهلام کوپ گهنج سهر که شو له خۆیایی بوو، ئامۆژگاری باوکی به گوئ دا
 نه چوو ﴿قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ وتی: خۆم ده گهیه نمه سهر
 لوتکهی کیوێک بۆ ته وهی له خنکان به پارێزی!

﴿قَالَ: لَا عَصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ نوح وه لامی کوپ به کهی
 دایه وه وتی: لهم رۆژ ده ههچ شتی که نهی به توانی به کی که له خنکان به پارێزی
 ههچ شتی که نهی ته مرۆ ببیته له مه بهرو نه هیلێ عهزایی خودا بگاته نهوانه
 یاخ یوو به بریاری له ناچوونیان دراوه، مه زوع مه زوعی ئا و نه به نه سبابی
 رواله تی خۆی لی رزگار بکهی! به لکوو مه زوعی تۆ له ساندنی خودایه
 له خراپه کارانی ئاده میزاد؛ لهوانه ی هاوه لیان بۆ خودا دانا وه سه ته میان
 له خۆیانو ئاده میزادانی تریش کردوه، به پیر بانگه وازی پتیه مه بهری خودا وه

نه هاتون، به لام نهوانه ی خوا ره حمی پی کردونو نیمانیان هیناوه و سواری
کهشتی بوون نهوانه رزگاریان ده بی.

نالهم سه رویه نده دا دیمه نی توفانه که ده گۆری و ناو زیاد ده کاو شه پۆله کن
به هیز تر دهن کار له کار ده ترازو له نکاو یک ﴿وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
الْمُغْرِقِينَ﴾ شه پۆلیک هاتو کوری یاخی بووی لوول داو گفستو گۆی باوکنو
کوری داپریو لیکی جیا کردنه وه! نهو کوپه یاخی بووه سه رکه شه له پیتری
خنکاوان بوو.

به راستی دیمه نیکی سامناکه منداڵ پیر ده کا، ناو له ناسمان به لیزمه
دیته خواری، زهوی هه مووی ته نانه ت هندووری ناگریش ناوی لی
هه لده قوولی و ده ریایه کی پانو پۆری پر شه پۆلی یه ک له دوا یه کی پیک
هیناوه، دارو به ردو کیوو دۆلو ده شتایی و بهرزایی داپۆشیوه، ناسمان به خۆی
ته ستیره مانگنو خۆریه وه داپۆشراوه، کهشتی له سه ر ناوه، وه کوو چن
له پیش دروستکردنی بوونه وه دا عهرشی پهروه ردگار له سه ر ناو بوو!

زریانو لیزمه ره شه با نه ما، هیدی و هیمنایه تیه ک به سه ر ولات دا هات؛
﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ، وَيَا سَمَاءُ اقْلَعِي، وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ،
وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَى وَقِيلَ بُعْدًا لِلظَّالِمِينَ﴾ بانگیک له مه له نی
سه رووه وه هات، خیطابی ناراسته ی ناسمانو زهوی کرد، گوترا زه مین ناوت
هه لقورینه، بهرزایی بهس بیارینه، ناو رۆجو به ناخی ناخاو کاری سه ری گرت،
کهشتی له سه ر کیوی جودی له نگه ری گرت، گوترا: تارن نهوانه ی ناحه قیکارن!
دووری بۆ نهوان له ژیان نه وه تا ژیا نی دونه یان له کیس چوو، دووری بۆ نهوان
له ره حمه تی خودا نه وه تا نه فرنیان لی کراوه، دووری بۆ نهوان له ره حمه تی
خودا نه وه تا له ناوچوونو شیاوی نه وه نین ته نانه ت یادیشیان بکرتنه وه!

شایانی باسه نهم چیرۆکه له تموراتدا له سفری ته کویندا له چوار فەصلدا هاتوو له فەصلی چواره‌مدا ده‌لێ کەشتی‌یه‌که له‌سه‌ر کێوی ئارات نیش‌تۆتموه.

جا نیش‌تا که تۆفان نیش‌تۆتموه، ترسو سام نه‌ماوه، کەشتی له‌سه‌ر کێوی جودی له‌نگهری گرت، دووباره‌ سه‌ر له‌نوێ سۆزی باوکایه‌تی هه‌زره‌تی نوح ده‌که‌یتمه‌وه جۆشو خرۆش، ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنِّي أَهْلِي﴾ نوح بانگی ئاراسته‌ی په‌روه‌ردگار کردو وتی: خودایه‌! بێگومان کۆره‌که‌م له‌نه‌ه‌لو که‌سو کاری منه‌؛ که‌وا ده‌ت دامی رزگارسان بکه‌ی فەرمانت پی کردم بیانخه‌مه‌ ناو کەشتی‌یه‌که‌وه.

﴿وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ بێگومان واده‌ی تۆ به‌جیه‌و دێته‌ دی، ده‌ی باشه‌ ناکامی کۆره‌که‌م به‌چی گه‌یی؟ وه‌ له‌ حال تۆ له‌هه‌موو دادوه‌ریک کاروبارت موحه‌کم ترو له‌جێ خۆی‌دایه‌، هوکه‌و به‌ریاری تۆ له‌هه‌و به‌ری زانستو دانایی‌یه‌وه ده‌ره‌ده‌چی، نه‌و به‌ری دادپه‌روه‌ری و سه‌وابی تێدایه‌، هه‌رگیز هه‌له‌و سه‌تمو نابه‌جێ‌یی تێدا نیه‌!

هه‌زره‌تی نوح نهم خیطابه‌ی ئاراسته‌ی په‌روه‌ردگار کرد، ده‌یه‌و یست بزانی خودا چۆن واده‌ی ده‌ریاره‌ی رزگار کردنی که‌سو کاره‌که‌ی به‌جێ دینی، ده‌یه‌و یست بزانی خودا حیکمه‌تی چۆنه‌ له‌واده‌و به‌جیه‌یناندا، چی ته‌قدیر کرده‌ چی نه‌نجام داوه‌، وه‌ لامێکی کورتو موخته‌سه‌ری بۆ هات، که‌ له‌وه‌پێش هه‌زره‌تی نوح لی‌ی بێ ئاگابوو، که‌سو کار لای خوداو له‌ته‌رازووی خودادا، له‌ئایینی خودادا خزمایه‌تی و خۆ‌سز و هه‌چ‌له‌ک نیه‌، به‌لکوو خزمایه‌تی بیرو باوه‌ره‌ن، نهم کۆره‌ش که‌ به‌روای نه‌هیناوه‌ نابێته‌ کۆری حه‌قیقی تۆو به‌که‌سو کاری تۆ ناژمێردی.

وه‌ لامی بۆ هاته‌وه‌ وه‌ لامێکی به‌هێزو جه‌خت له‌سه‌ر که‌راو و چه‌سپینه‌رو به‌شیوه‌ توپه‌یه‌و هه‌ره‌شه‌ نامیز، ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنِّي

أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ﴿۱﴾ پەروەردگار فەرمووی: ئەی نوح! بێگومان ئەو کۆرە لە کەسو کاری تۆ نیە، بێگومان ئەو کۆرە ی تۆ خاوەنی کرداری بەدبوو، خۆی لە چاکە کاری دەپاراستو خەریکی فەساد و ناشوبو کوفرو ستمکاری بوو! ئەو لە تۆ داڕابوو، تۆش لە ئەو داڕابووی، ئەگەر بە پڕاڵەت لە پەشتی تۆش بێ، پەییوەندی بە هەیز کە نایینە پچراوە، هیچ پەییوەندی بە تۆوە نەماوە!

جا چونکە نوح دو عاکەمی وا ئاراستە کرد، وەکوو ئەوە بۆی وادەیکێ پێ دراوەو جێ بە جێ نەکراوە، بۆیە رەتدانەووە کە بۆنی سەر زەنشتو هەرهەشە ی لێ دێ!

﴿فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ پرسیارم لەشتیک لێ مەکە کە نازانی چۆنەو چۆن نیە، داوای شتیک مەکە: کە نازانی نایا راستو دروستە، یان هەڵەو نا قۆلا یە؟!.

﴿إِنِّي أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ئەمەن جەڵەوگیریت لێ دەکەم، ئامۆژگاریت دەکەم لەوێ لە پێڕی نەزانان بێ، ئامۆژگاریت دەکەم ئەو کۆرە نەزانی پەییوەندی کە سایەتی راستی چیهو چی نیە، یان ئەو کۆرە نەزانی پەییوەندی کە سایەتی راستی چیهو چی نیە، یان ئەو کۆرە لەوادی خودا حالی نەبێ و نەزانی چۆن خودا وادی خۆی بە جێ هێناوە، وادی خودا هاتە دی کەسو کاری حەقیقی تۆ رزگاریان بوو! جارێکی تر پرسیاری ئاوا نا قۆلاو نابە جێ مەکەو دەتترسیئم کە لە نەزانو تاوانباران بێ!

ئێتر حەزەرەتی نوح لەرزە ی پێ کەوتو ترسی لێ نیشیت: کە دەربارە ی پەروەردگاری خۆی هەڵەیکێ کردبێ، بۆیە خێرا هانا بۆ خودا دینی و پەنا بەزاتی پاکێ دەگرێ و داوای لێ خۆشبوو رەحمەت دەکا دە فەرموێ: ﴿قَالَ: رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وتی: خودایە! من پەنا دەگرم بەزاتی پاکت: کە لە ئیستا بەولاوە پرسیاریکت ئاراستە بکەم، نەزانم جێ بە جێ بوونە کە ی لە گەڵ حیکمەتی تۆدا یە کە دەگرێتەو!

﴿وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ پەروەردگارا! ئەگەر لەتاوانم خۆش نەبێ و رەحەم پێ نەکە ی ئەمن لە پێری خەسارە تەندەنم، هەولمدا قازانج دەست بکەوێ، هەموو مندالەکانم رزگاریان ببێ و بکەوێ خۆش و کامەرائی یەو بەهزی بەندایەتی و خودا پەرستییانەو، کەچی بەو جۆرە بەسەردا شکایەو، تۆ خۆت باشتر دەزانی و ناگاداری هەموو شتێکی! تێبینی:

هەندێ لەو پەندو نامۆزگاریانە ی لەم نایە تانەو وەردەگیرن:

۱- خۆبەزلزانی و سەررەقی چ سوود و بەرژووەندیەکی تێدا نیە، ئەوەتا کۆری نوح چونکە کافرو لەخۆبایی و سەررەق بوو، نژاد و کۆرایەتی بۆ پیغەمبەری خودا دادی نەدا. چوو پێری کافرانەو و عەزایی طوفان تێکیەو پێچا.

۲- حەزرەتی نوح کە داوای رزگار بوونی کۆرەکی کرد، داواکردنەکی لەووە سەری هەلدا کە خودا وادە پێدا بوو: کە خەم کەسێ کارەکانی رزگار بکا، بەبروای خۆشی کۆرەکی ئیماندار بوو.

حەسەنی بەصری دەفەرموێ: کۆرەکی دووێر بوو بەروالەت موسوڵمانو لەدژدا کافر بوو.

۳- داوا کردنی حەزرەتی نوح بۆ رزگار بوونی کۆرەکی هەلەیهکی ئیجتیهادی بوو بەمەبەستیکی پاک، بەلام نەدەبوو ئەو ئیجتیهادی هەلە بکا، نابێ پیغەمبەران هەلە ئاوا بکەن، چونکە وەکوو دەلێن: (حسناً الابرار سینا المقربین)ە.

۴- پەیوەندی ئایین لەپەیوەندی خۆین و رەچەلەک بەهێزترە بۆیە خودا خاوەن باوەرەکانی نەتەوێ نوحی رزگار کرد، بەلام کۆرەکی خێزانەکی چونکە کافر بوون لەناوی بردن!

۵- نایه‌ته‌که دل‌دانموه و ته‌سلویه بۆ نه‌وانه‌ی کوپو کچیان باشو ره‌فتار

جوان نابن.

۶- دادپه‌روه‌ری خودا ره‌هاو موطله‌قه، ماستاو کردنی تیدا نیه بۆ کهس، هه‌موو کهس، کوپی کئی بی‌و خزمی کئی بی، به‌گویره‌ی کرده‌وه‌ی خزی پاداشو سزا وهرده‌گریته‌وه، که‌سیک به‌نه‌سه‌بو بنه‌ماله‌و ره‌چه‌له‌ک له‌خزی بایی بی‌و خه‌ریکی خودا په‌رستی و رازی کردنی خودا نه‌بی نه‌وه نه‌زانو نه‌فامه له‌شهریعتی خودا شاره‌زا نیه، هه‌ر بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: نه‌ی کۆمه‌لی قوپه‌یش! واهه‌کن خه‌لکی به‌کرده‌وه‌ی باشه‌وه رۆژی قیامت بی‌نه لامو ئیوه‌ش به‌ته‌مای نه‌سه‌بو ره‌چه‌له‌ک بی‌نه پی‌شه‌وه.

۷- تۆفانه‌که گشتی و داگرنده‌ی هه‌موو سه‌ره‌زه‌وی بووه، رافه‌که‌رانی قورئانو نه‌هلی کیتاب پی‌یان وایه هه‌موو سه‌ر زه‌وی گرتۆته‌وه. نه‌وه‌ی پی‌ویسته‌ بروامان پی‌ی هه‌بی نه‌ویه طوفانه‌که گشتی بووه بۆ گه‌لی نوح: که له‌و رۆژگاره‌دا جگه له‌نه‌وان که‌سی تر نه‌بووه، تۆفانه‌که‌ش له‌رۆژ هه‌لاتی ناوه‌پاست بووه. به‌لام نازاندی ناخۆ تۆفانه‌که هه‌موو کوره‌ی زه‌وی گرتۆته‌وه یان نا.

په‌ندو عیبه‌رت وهرگرتن له‌چیرۆکی هه‌زه‌تی نوح

قِيلَ يٰنُوحُ

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ
وَأُمَّمٌ سَنُعَذِّبُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُنْقِيطِ ﴿٤٩﴾

دوای ئه وهی پهروه ردگار ههوالی له نگر گرتنی که شتی به که ی راگه یاندو
رزگار بوونی موسولمانانو فەوتانی کافرانی باس کرد، پهروه ردگار دوو شتی
تر باس ده کا؛ که وه کوو پەندو عیبره تی چیرۆکه که وه هان!

۱- ریز گرتن له نوح موسولمانانی شوینکەوتوو، له م رووه که واده ی
خوی به جی هینا، که به سه لامه تی له که شتی به که دابه زینو به ره که تی به سه مردا
رشتنو له شوینکی پیرۆز نیشته جی کردن، که ئه ویش خاکی کوردستانه و
جیگای شانازی گه لی کورده که قورنانی پیرۆز ولاته که ی به مویاره کتو پیرۆز
ناویردوون.

ههروه ها سه لامه تی بیان له شتی مه کرووه ناخۆش، چونکه ئه وان که
دابه زین له وه زعی خۆیان ده ترسان. بیریان له وه ده کرده وه چۆن هه لسو که وت
بکمن، چۆن پیداوستی ژسانی خۆیان دابین بکمن، به تایبه تی دوای ئه وه ی
تۆفانه که هه موو سه ر زهوی ئاوه دانی ئه و رۆزگار ه ی گرتبه وه، لییان نومایان
بوو که له سه ر زهوی شتیکی ئه وتۆ نه ماوه که لکی لی وه ریگیری. جا که
پهروه ردگار واده ی به نوح هاوه لانی دا به سه لامه تی رزگار بوون له هه موو
ناخۆشی به ک. واده ی به ره که وتو هه رزانی و مانه وه و جیگیر بوونو
به مرازگه ییشتنیسی پی راگه یاندن.

۲- دووهم شت که له چیرۆکه که وه ده گیری؛ هه والدانه له چه ند کاریکی
په نامه کی و نادیار له ئاده میزادان، که وه کوو ئینذارو پەند وهر گرتن وایه، چه ند
نمونه یه کیش ده خاته به رچاو که ئاکامی سه برو خۆپاگری به بیان ده کا.
ئه مجار پاش وه ستانی ئاسمان له باران باراندنو هه لقو پاندنی زهوی بو ئاوی
خۆی و گیرسانه وه ی تۆفان، ده فەرموئ: ﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا
وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ، وَأُمَمٍ سَنُنْعِمُ بِهِمْ ثُمَّ يَكْسِبُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾ واته: به زوبانی نیگا و سه روش به نوح گوترا: له که شتی رزگاری دابه زه
بو سه ر زهوی، به سه لامه تی و بی وه یی، به دلنیایی و دلخۆشی، دابه زه سه لامی

خودات له‌سهر و له‌نهمانی خودادا ده‌بی. یان له‌کئوی جودییه‌وه دابه‌زه بزو پیده‌شتو ده‌شتایی‌یه‌کانی ده‌ورو به‌ری، نه‌وه زه‌وی ناوی خو‌ی هه‌لقوراندوه و ناسمان له‌باران باراندن و هه‌ستاه‌ته‌وه، دونیا وشک‌و برینگه، دابه‌زه و نیشه‌جی بیه سه‌لاوی ئیمه‌ت له‌سهر بی، له‌ژیر چاودیری ریزلینانی ئیمه‌دا بی وه‌کو له‌شونینکی تردا ده‌فرموی: ﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ الصافات/۷۹.

دابه‌زه خێرو به‌ره‌که‌تی ئیمه‌ت به‌سهردا به‌رژ، رزقو رۆژی ده‌رژئ به‌سهر خۆتو نه‌وانه‌ی له‌گه‌لت دانو هه‌روا نه‌وه و هه‌چی داهاتوویان، هه‌روه‌ها نه‌وه گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ی له‌دوا ئیه‌وه دینه‌ کۆری ژبان‌ه‌وه، هه‌ندیکیان به‌روایان به‌خودا ده‌بی و گه‌ردنکه‌چی فرمانو جله‌وگیریه‌کانی ئیمه‌ ده‌بن، هه‌ندیکیان گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌بن، هه‌ر هه‌ولێ به‌ده‌سته‌ینانی له‌زه‌ته‌ی ژبانی دونیا‌یان ده‌بی و پیدایسته‌ی به‌کانی به‌ده‌ست دین‌و پابه‌ندی فرمانو جله‌وگیریه‌کانی خودا نابن. نه‌وانه‌یان له‌رۆژی قیامه‌تدا سزایه‌کی به‌ئیشیان تووش دئ.

که ده‌فرموی: ﴿وَعَلَى أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ هه‌موو موسولمانانی سهر زه‌وی ده‌گرته‌وه هه‌ر له‌و رۆژه‌وه تا رۆژی قیامه‌ت..

که ده‌فرموی: ﴿وَأُمَمٍ سَمْتَعُهُمْ﴾ هه‌موو کافرانی سهر زه‌وی ده‌گرته‌وه هه‌ر له‌و رۆژه‌وه تا رۆژی قیامه‌ت.

به‌کورتی سه‌لامی ئیمه‌و رزقو رۆژی خێرو به‌ره‌که‌تی ئیمه‌ له‌سهر تو بی نه‌ی نوح! هه‌روه‌ها له‌سهر نه‌و موسولمانانه‌ش بی که له‌گه‌لت تو په‌روه‌رده بوونو ده‌بن، جا له‌وانه‌ی له‌گه‌لت تو دان گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک دینه‌ کۆری ژبان‌ه‌وه، بیدینو خوانه‌ناس ده‌بن له‌زه‌ته‌و خو‌شی دونیا به‌ده‌ست ده‌هین‌و پاشان له‌قیامه‌تدا ده‌خزیندرینه‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه.

که‌وابوو له‌دوا هه‌زه‌تی نوح ئاده‌میزاد ده‌بنه‌ دوو تاقه‌و کۆمه‌ل: تاقه‌و کۆمه‌لێکیان موسولمانو خودا په‌رستو کامه‌رانی دونیا و قیامه‌تیان ده‌ست

ده كهوى، تاقم كۆمه ئىكيشيان له دونيادا له لـه ززه تو خوشى دا ده ژىنو له قىامتدا ده خرينه ناو عه زابى به ئيشه وه.

نه مجار پهروه ردگار په ندو عبره تى گشتى له چيرۆكه كه به يان ده كاو ده فەرموى: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ نمو هه والو سه رگورشتانه ي بۆمان گيپايتمه وه له باسو چيرۆكى نووحو گه له كه ي هه موويان هه والى نه ئينى وه پنهامه كين بۆت ده گيپينه وه له سه ر شتوه ي خۆى، هه ر ده لى ي به چاو ده ي بينى و لى ت ناشكرايه. سه روشو نيگايه له ئيمه وه بۆ تو، فىرت ده كه ين..

﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ پيش ناردنى نيگاو سه روش بۆ تو، نه خۆت ده تزانى وه نه ته مه وه كه شت، كه سيان زانيارييه كيان له م باره وه نه بوو، ده ي چۆن ئه وانى به درۆت ده خه نه وه ده لى ن: تو له خه لكى تروه قىرى نه م چيرۆكو سه رگورشتانه بووى؟ بىرو بۆ چوونه كيان هه له يه، نه ته تو خدا قىرى كردوى!

جا كه وابى نه ي پىغه مبه ر! ﴿فَاصْبِرْ﴾ تو خۆراگه ر، به ئارام به، سه بر بگه ره له سه ر به درۆ خستنه وه ي كا فره كان بۆ په يامه كه ت، خۆگرو پشوو درۆ به له سه ر نه زيه تدانى ئه وان بۆ تو، به رده وابه له سه ر گه ياندنى په يامه كه ت و باكت له هى چ شتى ك نه بى، هه روه كوو چۆن نووح به سه بر و پشوو درۆ به و له به رامبه ر نه زيه تى كا فره كانى سه رده مى خۆى، ماوه ي (۹۵۰) سالى ره به ق بانگه وازى نه ته وه كه ي كردو له هه و لدانو تى كو شان ماندو نه بوو، تۆش به سه بر و خۆگريه چونكه ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بىگومان سه ره نجام سه ركه وتزو به مرازگه يشتن بۆ ته قواكارانه، بۆ ئه وانى به نه دايه تى په روه ردگار ده كه نو خۆيان له تاوان ده پارىزن. ئيمه له وه به و لاوه كۆمه گيت پى ده كه ينو چاو دىرتىنو سه ره نجام سه ركه وتزو به مرازگه يشتن بۆ تۆ شو ئىكه وتوانى په يامه كه ته، له دونياو قىامتدا، وه كوو چۆن له وه پيش هه مان

هه لئسرو که وتمان له گه ل پتغه مبه رانی تر کردوه. به سهر دوژمنانیان دا زانمان کردن! وه کوو له شورتینکی تسردا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ غاف/ ۵۱. یان ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ الصافات/ ۱۷۱-۱۷۲.

تییینی یه که ده باره ی چیرۆکی نووج:

له تورثانی پیروژدا ده قتیکی یه کالاکمره وه نیه نه وه بگه یه نی: که توفانه که هه موو دونیای گرتیته وه، یان نه وه بگه یه نی: که پتغه مبه رایه تی نووج گشتی بووی، نه وه ده دیتانه ی که له م باره وه هاتوون، نه گهر له فهرزیکدا هه نده کانیشیان راست بن، هه دیتی ناحادن جیگای متمانه نین، نه وه ی پیوستیشه بۆ چه سپاندنی نه م راستیانه دلتیا بوونه نه ک گومان بردن!!

به لام میژوو نووسانو زانستخوازان ده توانن به هوی گومانو بۆچونه وه بتمان به پیدا بکه نو زانیاری پهیدا بو بۆیان بکه نه حه قیقه تی میژووی، هه رچه نده ناتواندری بکریته به لگه یه کی قه طعی له سهر بیروباوه ریکی نایینی! بۆیه بابه تی چۆنیه تی توفانه که بووه ته جیگای سهرنجو کیشه له نیوان خاوه ن نایینه کانو خاوه نی تیۆره زانستی یه کانی تایبته به تیۆره کانی زه وی کیشه ورناسه کانه وه، هه روا بووه ته جیگای خیلانو راجیایی نیوان میژوو نووسانی کۆنو نوئ!

خاوه ن نامه کانو زانیانی عاله می نیسلامی پتیا ن وایه: که توفانه که گشتی بووه هه موو سهرزه وی گرتوته وه، زوریه ی زۆری خاوه نانی تیسره زانسته کانیش هه مان رایان هه به. به لگه شیان له سهر نه وه دۆزینه وه ی هه ندی صه ده فو لاشه ماسی به بهر دبوو له بلندایی کیوه کان، که به پروالسه ت نه م جوړه شتانه له ده ریادا نه بی پهیدا نابن، ده رکه وتزو دۆزینه وه ی نه م جوړه شتانه له سهر لوتکه ی، که ژه کان به لگه یه له سهر نه وه: که رۆژگاریک بووه ئاو نه م

لوتکانه ی داپۆشیوه. ئەمەش ئەوە مان لە لا دەچەسپینی که تۆفانه که هەموو سەر زەوی گرتیتموه!

زۆری زۆری خاوەن تیۆره کانی ئەم سەردەمانە پێیان وایە تۆفانه که گشتی نەبوه و هەموو جیهانی نەگرتۆتموه. لەم بارهوه بەلگهی زۆرو جۆراو جۆریان هێنانەوتەوه. (تەفسیری مەنارو المفصل فی تاریخ العرب قبل الإسلام کتێبه کانی د. سوسە) زۆریان لەم بارهوه نووسیوه.

بەلام رەوانیە بۆ موسوڵمان هەر بەوهنده که دەتواندری نایەتەکانی قورئان لەم بارهوه تەئویل بکۆن، ئینکاری ئەوه بکا: که تۆفانه که گشتی بووبی، بەلکوو پێویستە هەر کەسیک برۆای بەتایینی ئیسلام هەیه هەر شتیکی ظاهیری نایەتی قورئانو فەرمووده ی پێغه مەبر ﷺ گەیانیدیان برۆایان پێ بکا واز لەتەئویل و مانائیدانەوه ی بەپێچو پەنابینی! مەگەر بەلگەیه کی عەقڵی بەهێز هەبی پێ لەسەر ئەوه داگرێ که مانای ظاهیری دەرکە مەبەست نیە.

بەکورتی ظاهیری نایەتەکانی قورئانو فەرمووده کانی پێغه مەبر ﷺ ئەوه دەرگەیهنن: که تۆفانه که گشتی و سەرتاسەری بووه بۆ نەتەوه ی نووح: که ئەو کاتە لەسەر روی زەوی جگە لەو گەلو نەتەوه کەسی تر نەبوه، برۆا بەئەم راستییە واجبەو پێویستە برۆامان پێی هەبی. بەلام ئەمە ئەوه ناگەیهنی: که تۆفانه که هەموو کیشوهرە کانی زەوی گرتیتموه، چونکه بەلگەیه ک نیە لەسەر ئەوه: که گەلی نووح هەموو سەر زەوییان پر کردیتموه.

هەر وهه هەبوونی صەدەفو لاشە ماسی و حیواناتی دەرایی تر لەسەر لوتکە ی کەژەکان ئەوه ناگەیهنی: که لەناکامی ئەو تۆفانه وه بی، چونکه گەییشتنی ئاو بۆ سەر لوتکە ی کێوه کان بۆ ماوه ی چەند رۆژیک ناییتە هۆکاری پەیدا بوونی ئەو دیاردانە ی باسما ن کردن!

جیرۆکی چه‌زره‌تی هود عليه السلام

وَإِلَىٰ عَادٍ

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومِ آعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْقُومِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَنْقُومِ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾
 إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبْنَا بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوْرَةٍ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
 جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَىٰ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
 مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ إِلَيْكُمْ وَيَسْخَلِفُ

رَبِّ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِن رَّبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
 مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا
 فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِن ءَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۖ أَلَا
 بُعْدًا لِّءَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

ئه مه چیرۆکنو سه رگورشتهی پیغه مبه ریکی تره لهو چیرۆکانه ی
 په ره ردگار لهه سورته ده دا گیرا و نه وه، بێگومان ئهه چیرۆکه به شیوه
 شیوازیکی تر له سوورتهی (الأعراف) دا هیندراره.

له گیرانه وهی ئهه چیرۆکه لیره دا موشابههه لیکچونیک ههیه به چیرۆکی
 هه زه تهی نووچه وه، ئهه چیرۆکهش به هه مان شیوه ئه وهی تیدایه: که هود
 بانگه وازی و ده وه تنامه ی خۆی به نه ته وه که ی راگه یاننده وه ئه وانیش ره تیان
 کردۆته وه، ههروه ها کۆتایی ئهه چیرۆکهش به رزگار بوونی موسو لمانه کانه
 له ناوچونی کافره کان دێ.

ده فهرموئ: ﴿وَالِیْ عَادٍ اٰخَاهُمْ هٰوْدًا﴾ ناردمان بو لای گه لی عادی
 یه کهم، برای خۆیان (هود) الْحَبْلَةُ لهرچه له کنو هۆزایه تی دا نه ک برای نایینیان
 بێ چونکه هود یه کێک بوو له هۆزی عاد، که سیکیش له هۆزیک بوو پێی
 ده گوتری: برای فلان ئه وه تا: به کابرا ده گوتری (یاأخا العرب) مه به ستیش
 یه کێکه له عه ره ب. ئهه هۆزی عاده هۆزیکێ عه ره ب بوون له لای یه مه نه وه
 له شیمالی هه ضره مه وت له ناوچه یه ک پێی ده گوتری (الأحقاف) نیشته جی

بووون، خاوه نی هیزو توانایه کی زۆرو کشتو کالی هه مه جۆرو مه پرو مال اتدار بوون!

سهره تا: هه زه ته تی هود بانگه وازی کردن بۆ یه کتاپه رستی و نه ی لی کردن له بته رستی ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ وتی: نه ی نه ته وه که م! ته نه ها خودا بپه رستن و که سی تر به خودا مه زانن، جگه له خودا بتو صه نه م مه پهرستن، که س مه که ن به ها وه لۆ هاوشانی پهروه دگار، ئیوه جگه له نمو خودای تر تان نیه. ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُقْتِرُونَ﴾ ئیوه که په رستش بۆ بتو صه نه م ده که نو به خودایان ده زانن، له خۆتانه وه شت هه لده به ستن و درۆ به ده م خودای تاکو ته نیا وه هه لده به ستن له خۆتانه وه به بی به لگه نمو خودا درۆ زاننه تان کردوون به ها وه لۆ تکا کار لای خودا؛ نمو خودایه ی ئیوه ی به دیه نیا وه بۆ یوی بی داوون، نیعمه تی زۆرو زه به نه ده ی به سه ردا رشتوون...

﴿يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ نه ی نه ته وه که م! نه من له پاساوی بانگه وازی کردنم بۆ تان داوای کرێ و پاداشتان لی ناکه م، له بارت ه قای نامۆژگاری و نه سیحه ته کانم دا پارو و مال م مه به ست نیه، ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ کرێ و پاداشی من له سه ر پهروه دگار؛ له سه ر نمو خودایه یه: که دروستی کردوم له سه ر فیه طره تی ساغو راست، فیه طره تی خودا په رستی و یه کتاپه رستی! نمو بۆ تینا گهن، بۆ حالی نابن له قسه ی که سی ک: که دلسۆز تانه بانگتان ده کا بۆ ریباز نیک به رژه وه نه دی ئیوه ی تیدایه له دونیا و له قیامه ت، به بی نمو ده ی داوای کرێ و پاداشتان لی بکا! نمو بۆ ریزی نمو ی پیتان ده گوتری له نه سیحه ت و نامۆژگاری ناگرن؟ نمو بۆ نازانن که من دلسۆز تانم، که جله و گیریتان لی ده که م له بته رستی، راستیم پیکاه!!

﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ، ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ نه ی که له که م! ئیوه داوای لیخۆشبوون بکه ن له سه ر بته رستی و کوفرو بی دینی رابووردوتان، تۆبه یه کی راستالانه بکه ن، جا نه گهر داوای لیخۆشبووتان

له خودا کردو تۆبیه کی ریکتو پیکتان کردو کهوتنه سهر ریبازی خودا پهرستی، نهوه خودا بارانی زۆرتان بۆ دهبارین، زهوی زارتان تیر ناو ده بیو کشتو کالتان بهر کهت نامیز ده بی، دیاره نهو کاته نهوان زۆریان پیوستی به باران بووه، چونکه وه کوو ناماژه مان بۆ کرد نهوان خاوه نی ناژه لو کشتو کالتیکی زۆر بوونو ساله کهیان وشکه سال بووه، ﴿وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾ نه گهر داوای لیخو شیبوون بکهزو له تاوانه کانتان په شیمان ببنهوه، سهریاری هیزو توانای نیستاتان هیزو توانای ترو مالو سامانی کهشتان ده داتی! زیاتر بالا ده ستو سهر کهوتو تان ده کا.

بیگومان گه لی عاد به هیزو توانا و شان و شهو کهوت بوون، شانازیان به هیزو توانای خویان ده کرد، هه میسه هه ولی نهوه یان بوو بالا ده ستو زال بن به سهر خه لکدا. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿وَاذْكُرُوا اَنۡ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنۡۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ، وَزَادَكُمۡ فِی الْخَلْقِ بَسۡطَةً، فَاذْكُرُوا اِلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ﴾ الاعراف/ ۶۹. یان ده فهرموئ: ﴿اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِیۡحٍ اَیۡةً تَعْبَثُوْنَ. وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ. وَاِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِیۡنَ، فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنَ، وَاتَّقُوا الَّذِیۡ اَمَدَّكُمۡ بِمَا تَعْمَلُوْنَ، اَمَدَّكُمۡ بِاَنْعَامٍ وَبَنِیۡنَ﴾ الشعراء/ ۱۲۸- ۱۳۳. یان ده فهرموئ: ﴿فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ، وَقَالُوْا: مَنۡ اَشَدُّ مَنَا قُوَّةً﴾ فصلت/ ۱۵. نهه نایه تانهو نایه قی تریش نهوه ده گه یه نن: که گه لی عاد به ده ستو بازو و شان و شهو کهوتو شان پازو تیگ سهر او بوون. ﴿وَلَا تَتَّوَلَّوْا مُجْرِمِیۡنَ﴾ نیوه نهی گه له کهم! پشتم لی هه لمه کهن، بانگه وازییه کهم رهت مه که نهوه، سوور مه بن له سهر تاوانو جهریمه ..

هه لبه ته په شیمان بوونهوه له تاوانو داوای لیخو شیبوون له گه ناوه سودیکی زۆری هه یه، پیغه مبه ر ﷺ له زۆر فهرمووده دا موسولمانانی هه لئاوه: که پابه ندی داوای لیخو شیبوون بن.

ئه بو داوودو ئیبنو ماجه له ئیبنو عه بياسوه فهرمووده یه كه رىوايه ت ده كه ن: كه پیغه مبه ر ﴿فَرَمَوْيَه تِي﴾: (من لزم الاستغفار، جعل الله له من كل هم فرجا، ومن كل ضيق مخرجا، ورزقه من حيث لا يحتسب) كه سێك به رد ه و ام بێ له سهر داواى لێخۆشبوونو به دل له خودا بپارێتسه وه بۆ لیبوردن، خودای پهروه ردگار بۆ هه موو ته نگو چه له مه یه كه ده روویه كى لى ده كاته وه، له هه موو ناخۆشى یه كه ده رگای رزگار بوونى بۆ ئاوه لا ده كا، له لاوه رزئو روژی ده دا، به جۆرێك كه خۆشى نازانى چۆن له كوێوه بۆی دى.

جا كه حه زه رته ی هود ئهو نه سیحه ت و ئامۆژگاریانه ی ئا راسته كردن ﴿قَالُوا: يَا هُودُ! مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ وتیان: ئه ی هود! تۆ له سهر داواو په یامه كه ت به لگه و نیشانه یه كى وات نیشان نه داین: كه پێت بره و بكه یزو د ل نیا بین نۆ پیغه مبه ر یو له خودا وه ره وانه كراوى! ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ ئیمه واز له خودا كانى خۆمان ناهینین به قسه ی روتى تۆ، به ته ما ئه وه مه به ئیمه به قسه كانى تۆ هه ل ب خه له تین، واز له ره خنه گرتن له خودا كانى ئیمه بینه ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئیمه به روات پێ ناکه ی. ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْثٌ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾ ئیمه له به رامبه ر هه لوێستى تۆدا هیه چكه شك نابەین جگه له وه ی كه ب لێین هه ندێ له خودا كانمان ده ستیان لى وه شاندى و شێتبان كرده و ی، چونكه ره خنه ت لى گرتن، داوات له ئیمه كرد واز له عیباده ت بۆ كرده یان بێنین، ئیتر ئاویان لى كرده و ی ئه م قسه پر و پو و چانه ده كه ی! شێت و ویت بوو نازانى ده لێ ی چی و چی ده كه ی!!

وه لامى ئهو نه فانه چوار شتى تێدا یه هه موویان ئه حمه قى و خۆیه زلزانیه.

ا- یه كه م داواى به لگه و نیشانه یان لى كرد.

ب- دووهم سوور بوونى خۆیان راگه یاند له سهر به ته رستى.

ج- سێیه م به ر وانه كردن به په یامى هود.

د- چواره م ئیدعای ئه وه یان که هود عه قلو هوشی تیک چروه،
خودا کانیان دهستیان لی وه شاندهو شیت بووه.

حه زره تی هود وه لامی دانمه ﴿قَالَ: إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا إِنِّي بَرِيءٌ
مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وتی: من خودا ده کهم به شایهت به سمر خۆمه وه له بابته ئه وه ی
ده یلیم: ئیوه ه ده کهم به شایه دو بزائن: که من به ریمو دوورم له نه خوشی
هاوه لدانان بو خودا، من دووره په ریزم له بته رستی و هرگیز ریبازی ناوام
نه گرتوه و په رپه وهی ناکه م! ئیوه نه خوشن من له وه نه خشییه دووره په ریزم!
ئهمه ش مانای وا نیه که هه زره تی هود ئه وانی به شیاوی ئه وه زانیبی به کاری
شایه تیدان هاتبن، نه خهیر به شیاوی شایه تیدانی نه زانیون، به لام بو گالته
پیکردن به وانو دلیا بوون له راستی په یامی خوی ئه وانی کرد به شایه د بو ئه وه
بزائن: که ئه وه بیرو باوه رو هه لوئسته تی و ئه وان به هیچ نازانی.

به لی من دوورم له په رستش بو ئه وه خودا درۆزانه ی ئیوه به خودایان
ده زائن، ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خودا و پیتان وایه ئه وه بتو سه نه مانه
هاوه لی په روه ردگارن.

دلیا بن: که من هیچ موبالات به ئیوه و خودا کانتان ناکه م، چ گرنگی
یه که به خودا کانتان ناده م: که ده لین: گوایه دهستیان لی وه شاندم. ده بی
منه ت بن ﴿فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُون﴾ هه مووتان خه ریکی پیلان
نه خسه کیشان بن له دژی من، ئیوه و خودا کانتان هاوکاری یه کتری بکه ن، دژم
بوه ستزو هه ولی زیان پیکه یاندنم بده ن، چاو لیکنائیک مۆله تم مه ده ن،
خودا کانتان: که پیتان وایه: دهستیان لی وه شاندمو عه قلیان تیک داوم با
ئه وانیش یارمه تیتان بده نو ده سه وه سان رانه وه ستن!

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ من پستم به خودای خۆم قایمه و
ئه وه ککولم له سه ر په روه ردگاره، ئه وه خاوه نی ئیشرو کاری مزو ئیوه شه،
ئاگاداری هه لوئستی مزو هه لوئستی ئیوه شه، ئه وم به سه، پیلانی ئیوه

ده پوچینیته وه هیچ شتیک نیه بتوانی نه هیللی خودا یارمه تیم بدا، خودا توانای به سمر هه موو شتیکدا ههیه. ﴿مَمْنٌ دَابَّةٌ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا﴾ هیچ گیانله بهر یک نیه له سمر زهوی شوینی تریش نیللا جللهوی هه لیسورانو کاروباری به ده دست خودایه نمو خاوه نیه تی، چونی بوئ ناوا ره دامیان دینی. هیچ شتیک نیه نمو کۆله وار بکا له پاریزگاری کردنی بو مزو به هیللاک بردنی ئیوه! ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان کرده وه کانی خودای من به گۆیره ی حقو دادپهروهی نه نجام ده درین، سسته مو سسته مکاری تیدا نیه، دابو نه پیتی خودا وا هاتوو موسولمانانی راستان یارمه تی ده داو کافرانی ناشوبگیر له ناو ده با.

بیگومان وه لامدانده که ی حه زره تی هود وه لامیکی ده مکو تکه رو جهرگپو بو ترانه بوو، له خۆپادیوی پیوه دیاره، ته حه دای کردن، به ناشکرا به رانه تی خۆی له هاوه لدانانو به پهرستی راگه یاند، خودای کرد به شایهت له سمر نموه و خۆشیانی کرد به شایهت، داواشی لی کردن چییان له دس دی ته قصیری نه کهن، نموهی راگه یاند: که هیچ موبالاتیان پی ناکاو به هیچیان ده زانی، نه له خۆیان ده ترسی نه منه تی خودا درۆزنه کانیان ده زانی!!

بیگومان نه م هه لوئسته ی حه زره تی هود ده ق ده شو بهیته هه لوئستی حه زره تی نوح که له وه پیش باسمان کردو قورشان نامازه ی بو ده کا وه کورو ده فرموی: ﴿قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ، ثُمَّ كِيدُونْ فَلَا تُنْظَرُونَ﴾ الاعراف/۱۹۵.

جا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ نهی نه ته وه که م! نه گمر رو له په یامه که م وه ریگیرنو گوئ بو نامۆزگاری نه سیحه ته کانم نه گرن، پشت هه لیکه ن لهو نیگا و سروشه ی پیتان راده گیه نم، هه لوئستان نه گۆرنو هه ر به درۆم بخه نه وه، نموه من خه تا بارنا بام، چونکه نمو په یامو سروشه ی پی تی نیردراوم گه یاندومه و پی م راگه یاندوون، که مته ر خه میم نه کرده له به جیهیانی نه رکی سه رشانم، ئیوه ش بو خۆتان دانی پیدا ده ئین: که من

بانگه وازیم کردوونو داوام لی کردوون تهنها خودا بپهرستنو هاوه لی بو دامه نین. ئەوا من په یامی خۆم گه یاندو بوو به به لگه له سهر ئیوه و بیانوتان نه ما، موسته حه قی سزاو عذاب بوون. ﴿وَيَسْتَخْلِفْ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ خودا به هیلکتان ده باو گه لو نه تمه ویه کی تر دینیته گۆری و ده بنه جی نشینی ئیوه و مالو نیشتمانن به میراتی ده که ویتته ده ست ئەوان.

﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ ئیوه به پشت هه لکردنتان له په یامی خودا، به سوور بوونتان له سهر کوفرو بته پرستی هیچ زیانیک به خودا ناگه یهن، به لکوو زیانی نه وه له سهر خۆتانو بوخۆتان تووشی ده ردی سهری کیشمه کیشم ده بن. ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾ بیگومان خودای من به سهر هه موو شتیک ناگادارو چاودیره، هیچ شتی له کرده وێ ئیوه لی هون نابو و غافل نیه له تۆله لی ستاندنتان! نه گهر ماوه یه کیش مۆله تتان بدا دلنیا بن پاشگویتان ناخا.

نه مجار په روه ردگار باسی عه زابی نیردراو بو سهر گه لی عا د ده کاو سهره نجامی هودو گه له که ی دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجْيًا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا، وَلَنُجِنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ کاتیک فرمانی ئیمه هات بو به هیلکت بردنی گه لی هود، خۆی نه وانه ی له گه لیا ئیمانیان هینابوو، رزگارمان کردن له روانگه ی ره حه متی خۆمانه وه، رزگارمان کردن له عه زابیکی سه ختی ریشه کیش کهر، گه له که یشمان له ناو بردن، ههر چی ئیمانی نه هینابوو که وخته بهر شالای عه زابی سامناکو ناسه وارمان برینه وه. ﴿وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ، وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ هۆی نه و سزا سامناکه ی هاته سهر یانو له ناوی بردن، نه وه بوو: گه لی عا د نیشانه کانی خودایان ره تکرده وه و ئینکاریان کردن، له پیغه مبه ره کان یاخی بوون (پیغه مبه ره کانی به کو هینانو مبه به ستیش یه ک پیغه مبه ره که

هوده، به لام چونکه که سیک بروای به پیغه مبه ریک نه بوو وه کوو شه وه وایه
بروای به هیچیان نه بی، بویه فهرمووی (رسله) نه یفرموو: (رسوله).

ئهوان هاوچه رخی حه زره تی هود بوونو په یامی ئهویان ره تکرده وه، به لام
کافر بوونه که یان به په یامی شه، وه کوو کافر بوون وایه به په یامی هه موو
پیغه مبه ران! ئهوان په یامی حه زره تی هودیان به دروخته وه و شوین فهرمانی
ملهوړه کانیان کهوتن، شوین شه سمر ره قه یاخی بووانه یان کهوتن که پابه ندی
حق نه بوونو ملیان نه دا بز راستی!

﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لهم دنیادا نه فرینی خودایان
دو کهوتوو همروا نه فرینی ئاده میزادانیان بهر کهوت، همر که سی به حالو
وه زعیان بزانیو میژوو به سهراتیان ناگادار بی، نه فرینیان لی ده کا، همر
پیغه مبه ریک هاتی، ههوالی ئهوانی گیراییته وه نه فرینی لی کردون،
همروه ها روژی قیامه تیش شه کاته ی شایه ته کان شایه تی له خه لک ده دن
نه فرین له سته مکاران ده کهن، نه فرینی خوین ناراسته ی گه لی هودیش ده کهن!
له پیش چاوی مه خلوقاتی دهشتی مه حشر بانگده ریک بانگ هه لده داو
ده لی: ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ﴾ ناگادار بینه وه
بزانی: که گه لی عاد به نیعمه ته کانی خودا کافر بوون، ینکاری نایه ته کانی
خودایان کرد، پیغه مبه رانیان به دروخته وه، ناگادار بینه وه دور کهوتنه وه
له ره حمه تی خودا بز گه لی عاد: که قهومی هود بوون! له عنه تی خودایان نی
بی، بهشیان فهوتانو تیدا چوونو به دبه ختی و عه زابی بهرده وام بی!

جیروکی صالح پیغه مبه‌ر الصلح

﴿۶۱﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
﴿۶۲﴾ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿۶۳﴾
قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَءَاتَنِي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَبْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿۶۴﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿۶۵﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿۶۶﴾ فَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِنْ خِزْيٍ يُومِيذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿۶۷﴾ وَأَخَذَ

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمًا
 ﴿٦٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا

لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾

ئەمە چیرۆکی سێهەمە لەو چیرۆکانەی کە لەم سۆرەتەدا باس کراون؛
 ئەویش چیرۆکتۆ بەسەرھاتی ھەزرەتی (صالح) ە لەگەڵ گەلی ئەمۆود.
 ھەزرەتی صالح دووھم پێغەمبەرە لەئەتەوێ عەرەب رەوانە کرابێ. نیشتمانی
 گەلەکەشی (گەلی ئەمۆود)، ولاتی (حیجرە) کە کەوتۆتە نێوان ولاتی
 حیجاز و ولاتی شامەوہ. شوینەواری شار و ولاتیان تا ئیستاش ھەر ماوہ.

شیوہی دارشتنی ئەم چیرۆکەش وەکوو ھێ چیرۆکی ھەزرەتی ھود
 وەھایە، بەلام ئەوەندە ھەیە لەم چیرۆکەدا: ھەزرەتی صالح فەرمانی پێ کردن
 بەتەوھیدو خوداپەرستی دوو بەلگەیی ئاراستە کردن، یەکەمیان ئەوہبە:
 دەفەرموێ: خودا ئێوہی لەزەوێ دروست کردوہ، دووھم وای لێ کردوون کە
 خۆتان ئەو زەوێیە ئاوہدان بکەنەوہ!

بێگومان چیرۆکی ھەزرەتی صالح لەوہپیش لەسۆرەتی (الأعراف) دا
 باس کراوہ لەمەدواش لەسۆرەتی (الشعراء) و (النمل) و (القمر) و (الحجر) و
 سۆرەتی تریش دا ھاتوہ، ناوہرۆکی چیرۆکەکەش ئەوہبە: کە ھەزرەتی صالح
 بانگەوازی خۆی گەیاندوہ و موناقدەشو گەفتو گۆی زۆری لەگەڵ قەومەکەیی
 کردوہ، ھەرەشەیی لەناوچوون و فەوتانی لێ کردون، ئەوانیش پەیامەکەیان
 رەتکردوہ، پاشان پەرورەدگار موعجیزەیی و شترەکەیی پێ بەخشی بۆ ئەوہی
 بێتە بەلگە لەسەر راستی پێغەمبەرایەتیەکەیی. ئەمجار گەلەکەیی
 و شترەکەیان کوشت، پەرورەدگاریش بەگرمەو ھەرورە بروسکە لەناوی بردن!

ده فەرموی: ﴿وَالِیْ ثَمُوْدُ اُخَاهُمْ صَالِحٌ﴾ واتە: بێگومان ناردمان بۆ سەر
 قەومی ئەمۆد پیاویەک لەهۆزو نەژادی خۆیان، پەییوەندی نژادو خزمایەتی
 لەگەڵدا هەبوون، ئەویش صالح بوو عليه السلام که هاتە سەریان فەرمانی پێی کردن
 بەخودا پەرستی، ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَ غَيْرُهُ﴾ پێی گوتن:
 ئەی نەتەوێهەم! تەنھا پەرستش بۆ خودا بکەن، هەر ئەو بەخودا بزانن، جگە
 لەزاتی پەرورەدگار هیچ خودای تەرتان نیە شیایو بەندایەتی بۆ کردن بێ!
 ئەمجار دوو بەلگەی لەسەر تاکو تەنھایی خودا هێنایەو:

۱- بەلگەی یەکەم ئەوێهە: که ده فەرموی: ﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾
 واتە: سەرەتا ئێوێ لەخاک دروست کردو، ئادەم که باوکی ئێوێهە لەخاک
 دروست کراوە ئەویش باوە گەورەیی ئادەمیزادە، خۆڵ یە کەم ماددەییە که
 ئادەمی لێ دروستکراوە، ئەمجار ئێوێ ئادەمیزادی لە (سولالە) ی قور
 بەچەند هۆکاریک بەدیھێناوە: ئێوێ لەدۆپە ئاوی (تۆماو) ئەمجار
 کردوێتی بە (عەلەقە) ئەمجار کردوێتی بەگۆشتپارە، پاشان کردی
 بەئیسقانو ئەمجار ئیسقانەکانی بەگۆشت داپۆشیو.

بەنەمای تۆماو لەخۆنەوێهە، خۆنیش لەخۆراکەو پەیدا دەبێ،
 خۆراکیش یان لەدانەوێلەو بەروبوومی دارو دروخت یان لەگۆشتو شیرو پەنیرو
 ئەم جۆرە شتانە پەیدا دەبێ که ئەمانیش دەچنەو سەر دانەوێلەو بەروبووم.

ب- بەلگەی دووهم ئەوێهە ده فەرموی: ﴿وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ ئێوێ
 کردو بەئاوێ دانکەرەوێ ئیشی تێدا دەکەن، کشتو کالو پیشەسازیو
 بیناسازی تێدا ئەنجام دەدەن. جا که زەوی بەکاری ئاوێدانکردنەو بێو
 ئادەمیزادیش بتوانێ ئاوێدانێ بکاتەو، ئەو بەلگەییە لەسەر هەبوونی
 خودایەکی بەدیھێنەر و دانسا، که نەخشەیی هەموو شتیکی کێشاو،
 ئادەمیزادی شارەزا کردو بۆ سڕود وەرگرتن لەسروشت، عەقل و هۆشی داو

به ناده میزاد: که بوونه وەر بۆ سوودی خۆی به کار بێنی، توانای داوه تی که ته صهرو فی تیدا بکا.

جا که پهروه ردگار ههه خۆی شیاوی په رستن بێ ﴿فَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ داوا بێ لیخو شبوونی لی بکهن بۆ نهوهی له تاوانی له وه پێشتان خوش بێ، ﴿تَمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ نه مجار بگه پنه وه بۆ لای خودا، په شیمان بینه وه له تاوانه کاتنازو روبکه نه به نندایه تی بۆ کردنو عه زمتان جه زم بێ له سهه نه گه پانه وه بۆ گونا ه له داها توودا، ﴿إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ بێگومان خودای من له دروستکراوانی نزیکه به ره حه ته وه ضلی خۆی، شه و او زانایه به مه خلوقاتی خۆی، به فه ضلو ره حه تی خۆی وه لامی داوا ی ناتاجان ده داته وه، وه کوو له شو ئینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي، فَأَنِّي قَرِيبٌ اجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة/۱۸۶.

قهومه که ی به شپوهیه کی نه فامانه و سه ره قانه وه لامی هه زه ته ی (صالح) یان دایه وه: ﴿قَالُوا: يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ وتیان: نه ی صالح! تو له وه پێش له ناو ئیمه دا شو ئینی هومید بووی! له ناو دلمان دا ریزو ته قدیرمان بۆ دانا بووی، هیوامان پیت بوو به ته ما بووین بییه گهور و ته گبیر که رو ریش سپیمان، چونکه زیره کیو بلیمه تی و عاقل مه ندی و سیر تیژی و لیها تو و ییمان پتوه ده بین، ئیستا تو ئیمه ت نا هومید کرد، هه موو ئاوا تیکت برین، سه دمخابن ئیمه به ته ما بووین بییه پاشاو گهوره مان به لام وا ئیسا هیوا براوت کردین.

نه مجار هۆکاری نا هومید بوونه که یانی لی دیاری ده که نه ده لێن: ﴿أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ آبَاءَنَا؟﴾ نه وه جله و گیریمان له وه لی ده که ی: که نه وه ی باو کتو با پیرانمان په رستویانه ئیمه ش بی په رستین؟ ده ته وی واز له په رستنی نه و بتانه بینین که باو کتو با پیرانمان په رستویانزو له سه ری راهاتوون؟ ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ ئیمه گومانی زورمان هیه ده رباری

بانگه وازی په کت: که بانگمان ده که ی بۆ یه کتاپه رستی، به راستی نه مه جیگای گومانه و دلّمان لی پیس کردوی.

مه به ست له م قسانه نه وه یه: ده لّین: ئیمه سوورین له سهر پابه ند بوون به بیرو باوه پی باوکو باپیرانمان همرگیز وازی لی ناهینین. نه مه ده ق له هه لوتستی کافره کانی مه که ده چی: که په یامی پیغه مبه ریان رت ده کرده وه ده یانگوت: ﴿اجعل الالهة الها واحدا، ان هذا لشئ عجاب﴾ ص/ه.

حه زه تی صالح وه لّامی دانمه وه، وه لامیکی هیدی هیمنانه وه له سهره خۆ، هه لوتستی دامه زراوی راده گدی نه ی، به رده وامی خۆی له سهر په یه وه و پرۆگرامی پیغه مبه رایه تی خۆی دوپات ده کاته وه. ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ! أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ حه زه تی صالح وتی: ئه ی نه ته وه که م! من چۆن له خودا یاخی ده بم؟ چۆن واز له په یامی پیغه مبه رایه تی خۆم ده هینم؟ ده پیم بلّین: من چی بکه م ئیوه چیم بۆ به باش ده زانن: نه گهر من له سهر ریبازنیکی حق به و به لگه و نیشانه ی راست و دروستم به ده سته وه بزو، دلّیا بم: که نه وه په یامه ی پی تیردراو و بۆ ئیوه م هینا وه حه قه و راسته، ﴿وَأَتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ ئیوه نه قدیری نه وه بکه م: که من له خودا وه هیدایه ت دراو و له سهر به صیره ت و به رچا و روونی هه نگا و هه لده تیم، پیغه مبه رم به راستی و خودا به فه ضلو گه وه یی خۆی پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی پی به خشیوم، سه یر بکه م نه گهر من شوینی ئیوه بکه م و له خودا یاخی بیم ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ؟﴾ کی من له عه زابی خودا ده مپاریزی؟ ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ نه گهر من له خودا یاخی به و شوین ئیوه بکه م و واز له بانگه وازی په که م به ینم، بانگی ئیوه نه که م بۆ خودا په رستی، جله و گیریتان لی نه که م له به تپه رستی دلّیا م سوودم پی ناگه یه نن ﴿فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ﴾ جگه له خه ساره تمه ندی هیچی ترم بۆ زیاد ناکه ن، خه ساره تمه ندی له گۆرینه وه ی نه وه په یامه ی لامه، به و برپا

پروپوچهی لای ئیوه، واز هیئان له پیه یامی پیغه مبهرایه تیمو شوئن کهوتنی ئیوه.

جا چونکه دابو نه پیتی پیغه مبهران له سه ره تاوه بانگه وازی کردنه بو خودا په رستی و پاشان ئیدیعا کردنی پیغه مبهرایه تی و درکاندنی نهوه: که نهو ره وانه کراوه و ئهرکی رابه ری پئ سپێرداوه. هه زه تی (صالح) یش (عليه السلام) پاش راگه یاندنی پیغه مبهرایه تیه که ی، داوای موعجیزه یان لی کرد، داوایان لی کرد، وتیان: نه گهر راست ده که ی پیغه مبهری، ده و شتریک لهو بهرده دهه بینه! هه زه تی صالح له خودا پارایم وه داوای به دیهینانی نهو موعجیزه یه لی کرد، پهروه ردگار موعجیزه ی بو هیئایه دی و شتر له بهردی ره قو تهق هاته ده ره وه، نه مجار روی کرده گه له که ی و تی: ﴿يَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه ی گه له که م! نه مه و شتریکه نیشانه ی راستی پیغه مبهرایه تی منه، و شتریکه خودا به موعجیزه دروستی کردوه، له هه مو و شتریکه تر جیا وازه له خواردنو خواردن وه ی دا له زوری شیریدا، وه کوو له شوئیکه تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ وَنَبِّهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخْتَضِرٍ﴾ القمر/ ۲۷-۲۸.

﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ مه ره خه سی بکه ن لی ی بگه پئن له کوئ ده له وه پئ با بله وه پئ، شیرو ماسته که ی بو ئیوه و ئالفه که ی له سه ره ئیوه نه بی. ﴿وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوءٍ﴾ به هیج شیوه یه ک خراپه ی له گه ل مه که نه ده ستر بژی مه که نه سه رو نه زیه تی مه ده ن، نه گهر نه زیه تی بده نو ده ستر بژی بکه نه سه ر ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ نهو سه زایه کی نزیک خیرا یه خه تان ده گرئو له ناوتان ده با، سئ روژ زیاتر نابا عه زابی خودا دیته سه رتانو نیتر رزگار بووتان نابئ!

به لام گه له که ی ناموژگارییه که یان نه بیستو به درو یان خسته وه، ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ به ره زامه ندی هه مو یان قیداری کوپی سالف هه لسا و شتر ده که ی

سهربرى، خۇبەزلزىنى و لەخۇبايى بوزو گالتە كردنيان بەنامۆزگارى و
هەرپەشەكانى حەزرەتى صالح گەيىشتە ناستىك نەك هەر ئەزىەتدان، بەلكو و
وشتەرە كەشيان سهربرى.

﴿فَقَالَ لَهُمْ تَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾
حەزرەتى صالح پىي گوتن: سى رۆژى تر بگوزەرتىزو لەزەتەتو خۇشى ژيان
و ەريگرن لەجىو رىگای خۇتاندا، تا سى رۆژى تر بژىزو هەوا هەلمن، پاشان
عەزابى بەئىشتان بۆ دى، عەزابى پەرودەگار لەبىختان دەردىنى، ئەو
وادەيەكى حەقو راستەو درۆى تىدا نى، هىچ گومانتان لەهاتنىدا نەبى!

ئەمجار باسى هاتنى عەزابى هەرپەشە پىي لىكراو دەكاو دەفەرموى:
﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِّنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ﴾
جا كە كاتى هاتنى عەزابى ئىمە هاتو ئەوى هەرپەشەيان پىي لىكرايو
رووىدا، هەورە بروسكەو سزای رىشەكەنيان بەسەردا درا، صالحو
شۆينكەوتوانى لەگەلى بوون بەرەحمەتو مېهرەبانی خۇمان رزگارمان كردن،
لەو عەزابە بەئىشە قوتارىيان بوو، لەرسوايى و ناپەحەتى رۆژى قىرکردنى گەلى
ئەموود رزگارمان كردن، ئەو نەفرىزو ناوزپانو سەرزەنشەتى گەلى ئەموودى
گرتەو ئەوان لىي رەها بوون!!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خودای تۆ ئەى موحەممەد! ئەو خودایەى
گەلى ئەموودى بەو مەردە برد، خودایەكى بەتواناو بالا دەستە، دەتوانى
وینەى ئەو عەزابەو توند تریش بەگەلى تۆ بگەيەنى، ئەگەر ئەوان بەردەوام بن
لەسەر ئىنکاریو سەر رەقى!!

﴿وَاخْذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ ئەو بوو:
دەنگى فریشتە، یان گەرمەو نالەى عەزاب، گەلى ئەموودى گرتو دارو بەردى
و ەلەرزە هیئو رایتەکاندزو لەرزەى خستە دلۆ دەروونیانەو، چونکە ئەوانە
ستەمیان لەخۇیان کردو کافرو سەر رەقو تەجاوەز کار بوون، لەناکامى گەرمەو

نالهی هه وره تریشقه و صاعیقه که دا هه موو نه وانهی بر وایان به حه زره تی صاح
نه کرد بوو سلار بوونه وه و جولهیان لی برا، بوون به لاکه تۆپپوی فری دراو له سه ر
زه وی.

﴿كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ نه وان به هۆی خیرا له نا و چوونیان ده تگوت: هه ر
له دونیادا نه بوونو له مالو ولاتی خۆیان دا ژبیانیان به سه ر نه بر دوه. نیشیان
ته و او بوو، له کۆری ژبان وه ده ر نران، له ولات دا نه مان، به جۆریک هه ر وه کوو
نه بووین، حالو وه زعیان هات بوه زویان به جۆریک په ندیان لی وه ریگیرو
هه موو عاقل مه ندیک پیمان ته مبی بی!

﴿أَلَا إِنَّ عُودًا كَفَرُوا رَبُّهُمْ أَلَا بَعْدَ لِمُودٌ﴾ بزائن: که گه لی ته موود
به خودای خۆیان کافر بوونو پابه ندی فرما نو جلّه و گیری به کانی نه بوون، شوین
په یامی پیغه مبه ره که یان نه که وتن، دووری له ره حمه تی خوداو نه فرینی خیدا
له گه لی ته موود بی!

تییینی:

بپان له و شتانه ی له چیرۆکه که وه رده گیرین:

۱- تۆپمو ئیستیغفار له تاوانو یاخی بوون هۆکاریکی خیرایه بۆ دوعا
قبوول بوون، چونکه خودا هه میشه له بهنده کانی نزیکه و ره حمو فه ضلی زۆره
بۆیان، داواکاری ناتاجان جی به جی ده کا.

۲- وشتره که مو عجیزه یه کی سه رسورپه ی نه ر بوو، چونکه له به ردیکی
ره قو ته ق دروست کرابوو، که وه دی هات تاوس بوو، دروست کرابوو له سه ر
شیوه ی کاملی و زه لامی، یه کسه ر که هاته دی وشتریکی ته و اوو کامل بوو،
رۆژیک هه موو ئاوی کانیا و یان بیره که ی ده خوار ده وه، رۆژیکیش ئاوه که
به شی گه له که بوو، شیر ی نه وه نده زۆر بوو به شی هه موو نه و خه لکه ی ده کرد!!

۳- دادپهروهی خوداو ره حمتو میهره بانی وا داخواز بوو: که صالحو شوینکه وتوانی رزگار بکا، ده لّین: ژماره یان چوار هزار کهس بوو. نه ته وهی شه موودیشی له ناو برد.

۴- وادهو به لّینی پیغه مبه ران راستو به جّیه، همره شه کانیاں دینه دیو خیلانولوه عده یان نابّی. بیگومان هه زره تی صالح همره شه ی لی کرد بوون: که پاش سی روژی تر عه زابیاں بو دی، له روژی چواره دّا شهو عه زابه سامناکه یه خدی گرتن!

۵- عه زابه که یان به گرمه و ناله یه ک، یان به صاعیقمو بومه له رزه یه ک بوو هه موویان بوون به لاشه ی بی گیانو لالو پال که وتوو. جا گرمه که یان گرمه ی جورائیل بوو، یان دهنگیکی ناسمانی به هیز بوو یه کسر دلّیان ته قی و خپ بوون.

جیروکی هه زره تی نبیره اهییم ﷺ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ
فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
قَالَتْ يَوَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ

وَبَرَكْنُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُمْ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَتَابَرَهُيمُ اعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُمْ
قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَّبِّكَ وَإِنَّهُمْ عَنِ امْتِنَانِي عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

ئەمە چیرۆکی چوارەمە لەو چیرۆکانە: کە لەم سۆرەتەدا باسکراون،
بێگومان چیرۆکی حەزەرەتی ئیبراھیم لەو پێش لەسۆرەتی (البقرة) دا باس
کراوە!

حەزەرەتی ئیبراھیم لەقورئاندا زۆر جار باس کراوە، جاری وا هەیە:
لەگەڵ باوکی و گەلەکی دا باس کراوە، لێرەدا لەتەکن چیرۆکی ئەو فریشتانە
ناوی هینراوە کە مۆژدە (ئیسحاق و یەعقوب) یان پێدا، هەروا هەوایی
لەناوێردنی گەلی (لوط) یشیان پێ راگەیاند، لەشوێنێکی تردا لەگەڵ
ئیسماعیلی کۆپی باس کراوە.

ئەو شارو گوندانە حەزەرەتی (لوط) یان لێ بوو کەوتبوونە دەورووبەری
شام، حەزەرەتی (ئیبراھیم) یش بۆ خۆی لەخاکی فەلەستین بوو، جا کە
پەرورەدگار فریشتە عەزابی ناردن بۆ سەر گەلی لوط بەسەر ئیبراھیمدا
تێپەڕێن و میوانی ئەو بوون! وەکوو دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى﴾ واتە: بێگومان فریشتەمان ناردن بۆ لای ئیبراھیم بەمۆژدەو:
مزگینیمان دا بەئیبراھیمو خێزانی بەوێ: کە منداڵیان دەبێ!

عەطاو کۆمەڵێکی تر لەتابعین دەلێن: ئەو فریشتانە: جویرائیلو
میکائیلو ئیسرافیل بوون. هەندێکی تر لەرافە کەرانی قورئان دەلێن: لەگەڵ
جویرائیلدا حەوت فریشتە تر هەبوون. هەرچەندە لەراستی دا زانینی ئەم

جۆره شتانه پتویستی بهوه ههیه به نیگا و سروش بچه سپی و لهریگهی خه بهری
صادیقه وه به ئیمه بگا، نه شگه ییشتوه!

به ههر حال قورئان ناماژه بۆ ئه وه ده کا: که فریشته هاتوون و مزگینیان
به ئیراهیم خیزانی داوه به وه که کورپان ده بی، کورپه کهش نیسحاقه وه کوو
له ئایه تی ژماره (۷۱) ی نهم سوره ته دا هاتووه ده فهرموئ: ﴿فَبَشِّرْ نَاهَا
بِمَسْحَاقٍ... الْآيَةِ﴾ له شوئینیکی تریش دا ده فهرموئ: ﴿وبشروه بغلام
حليم﴾ الذاریات/ ۲۸.

هه ندیکیش ده ئین: مزگینی به که بریتی بوو: له فموتاندنو له ناو بردنی
که لی لوط و رزگار کردنی هه زه تی لوط!
جا که فریشته کان هاتن ﴿قَالُوا: سَلَامًا﴾ وتیان: نهی ئیبراهیم! سلاوت
لی بی. ﴿قَالَ: سَلَامٌ﴾ (ئیبراهیم) یش وه لامی دانه وه وتی: هه میسه سه لام
له سهر ئیوه بی.

﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئٍ﴾ په له ی کردو ئه وه نه ده ی پی نه چوو که
گویره که یه کی قه له ی برژیندرای هی ناو خسته به به ده میان بۆ ئه وه ی لی ی
بخون! گوشتی نهم گویره که یه له سهر به ردی گهرم برژابوو. له شوئینیکی تر دا
ده فهرموئ: ﴿فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ، فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ، قَالَ: أَلَا
تَأْكُلُونَ؟﴾ الذاریات/ ۲۶.

نهمه ش ناماژه بۆ ئه وه ده کاو به لگه یه له سهر ئه وه: که ئه وه گویره که
برژیندراوو ناماده کراو بوو بۆ میوان، ده شگونجی له کاتی گه ییشتنی
فریشته کان به گورجی و خیرایی برژیندرایی!

﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ، وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ جا که
بینی میوانه کان ده ستیان بۆ خواردنه که نابهن، وه کوو میوانی ئاسایی
ده ستیان بۆ خواردنه که نه برد، هه زه تی ئیبراهیم لێیان به گومان که وتو پی ی

وانه بوو نهوانه میوان بن! له دلدا لیان ترساو بۆی ناشکرا بوو نهوانه ناده میزاد نینو وی ده چی فریشته ی عذاب بن.

﴿قَالُوا: لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ وتیان: نهی نیبراهیم! مه ترسه ئیمه نامانه وی زیان به تو بگهیه نین، ئیمه نیردراوین بو له ناوبردنی گهلی لوط. ولاتی گهلی لوط نریک بوو لهو شوینهی: که هزراتی نیبراهیمی لی بوو.

﴿وَأَمْرُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكْتُ﴾ خیزانی نیبراهیم له پاش په ردهیه که وه راوه ستابوو به جوړیک که چاوی له فریشته کان بوو، یان همر راوه ستابوو له پیش میوانه کازو خزمه تی ده کردن، به بیستنی قسه کانیاو دلنیا کردنیان بو نیبراهیم که یف خوش بوو پیکه نینی لی برژا، یان به بیستنی هه والی له ناوبردنی گهلی لوط که یف خوش بوو، چونکه دژی کرده وه کانیاو بوو، کوفرو بی دینیو سهر ره قییاو ناشکراو نومایان بوو. ﴿فَبَشِّرْ نَاهَا بِاسْحَاقَ، وَمِنْ وَرَاءِ اسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ له سهر زویانی فریشته کان موژده مان به خیزانی نیبراهیم دا: کورپی ده بیو ناوی ده تین نیسحاق، نهم کورپه ده ژیاو ته مهن درژ ده بیو دواپی کورپکی ده بیو ناوی لی ده نی یعقوب! نیتر خیزانی نیبراهیم هاواری لی هه ستاو له خویشانو قیزاندی ﴿قَالَتْ: يَا وَيْلَتَى أَلُمْتُكُمْ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ وتی: نای چند سهره، نای که جیگای سهر سوپمانه چۆن من مندالم ده بیو، وه لحال نه من پیره ژنم، په کم کهوتوو وه کهوتومه حاله تی نه زوکی یه وه ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ نه وه ش میړده که مه ده بینن پیره میړدیککی به سالا چروه، بهروالدت هاوته مه نانی نهو مندالیان نابن ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به راستی نه وه ی بیستم شتیکی سهیرو سه مه ریه، چونکه چۆن پیره ژنیکو پیره میړدیککی به سالا چروی وه کوو منو میړده که مندالیان ده بیو؟! ﴿قَالُوا: أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ فریشته کان وه لامیان دایه وه وتیان چۆن تو له قهزاو قهدهری خودا سهرت سوپ ده مینی؟ چۆن نه وه ت به لاوه سهره که به پیری

مندالتان ببی؟ نموه کاری خودایمو ویستو ئیرادهی نموه: که هیچی لی عاصی نابی، ﴿رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نموه ره حمه تی خودایمو بمره که تو خیری نموه به سمر ئیوه وه نهی خانه وادهی پیغه مبرایه تی!! هیچ عه جایه ب نیه: که خودا شتیک به ئیوه به خشی که نایدا به که سانی ترا!

بیگومان پیغه مبرایه تی له خانه وادهی حه زره تی ئیبراهیم دا بمرده وام بوو، هدر له نموه و درویتی حه زره تی ئیبراهیم تا رۆزی قیامت پله و پایه ی پیغه مبرایه تی بمرده وام بوو! ﴿إِنَّهُ حَقُّ مَجْدٍ﴾ بیگومان پهره ردگار له سمر هه موو کرده وه یه کی سوپاس کراوه، شیاوی هه موو حه مندو سوپاسیکه، زاتو صیقاتی پیرو زو مویاره که، خیرو ئیحسانی زۆرو فراوانه، نمو زاته سوپاسکراو به رزو پیرو زه. به خشنده و خاوه ن عه طایه.

﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ جا کاتیک ترسو خوف له ئیبراهیم ره وییه وه، موژدهی خوشی بیستو گوئی له موژده دانی فریشته کان بوو که موژدهی بونی کورپان پیدا، زانی: که نموانه فریشته ی عه زابن بۆ گه لی لوط. دهستی کرد به مونا قه شه له گه ل فریشته ی ئیمه ده رباره ی به هیلا کبردنی گه لی لوط، وتی: چون ئیوه نمو گه لو ولاته له ناو ده بن؟ لوط له ناویان دایه، ناخر نه ویش بمرده که وئ.

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ بیگومان ئیبراهیم پیاوکی له سه ره خوو هیمن بوو، په له ی نه ده کرد له تۆله ستاندنه وهی نمو که سانه ی خراپه یان له گه ل ده کرد، زۆر به زه یی به خه لکدا ده هاته وه، شاخو تۆفی زۆر بوو: که بیدیایه خه لکانی دیکه تووشی نا په حه تی بوون، هه موو شتیکیشی ده گه پرانده وه بۆ لای خودا، هه میشه تۆبه و ئیستیغفاری ده کردو ده یه ویست نمو کارانه بکا که خودا پیی خوشه، جا دلنهرمی و خوشه ویستی بۆ خه لک پالی پیوه نا: که

موجاده له له گهل فریشته کان بکا، به هیوای شهوه: که خودا عذاب له سیر
 گهلی لوط هه لبرگره نووانیش تویه بکه نو نیمان بهینن!
 فریشته کان وه لامیان دایه وه و تیان: ﴿يَا اِبْرَاهِيْمُ! اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا﴾
 نهی ئیبراهیم! واز لهو جیدالو موناقه شهیه بینه، چی دی دهر باره ی گهلی
 لوط داکوکی مه که ﴿اِنَّهُ قَدْ جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ﴾ شهنو حال وایه: بیگومان
 فرمانی خودای تو هاتو وه بریار دهر چوه بدله ناو بردنی گهلی لوطو هاتنی عذاب بو
 سهریان، ﴿واھم آتھم عذاب غیر مردود﴾ بیگومان گهلی لوط سزایان بو دنو
 سزاکش گهرانه وی نیه، چهن دیک موناقه شهو جیدال بکه ی بی سووده.

چیرۆکی هه زره تی لوط له گهل نه ته وه که ی دا

وَلَمَّا

جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْقُومُ هٰؤُلَاءِ بِنَاتِي هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
 ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ لَلْعَلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنْ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ اَوْ اَوْى اِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا اِلَيْكَ فَاسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ

مَنْ أَلِيلٍ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَكَّ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾
 فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَابًا مِّنْ سِجَالٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
 وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

ئه مه چیرۆکی پێنجه مه لهو چیرۆکانه ی لهه سورته دا باس کراون،
 ئه ویش چیرۆکی هه زه تی لۆکه له گه له گه له کدی دا.
 گه لی لوط نه هلی سه دوومی ئوردن.

ئیبو عه باس ده فهرموی: فریشته کان له لای هه زه تی ئیبراهیمه وه
 روشتن بۆ لای لوط (که برازای ئیبراهیم بوو) له نیوان شوینی ئیبراهیمو
 شوینی لوط دا چوار فرسه خ بوو. که چوونه لای لوط. له شیوه ی کوری تازه
 پێگه یشتووی بێ موو، شیوه روخساریان له وهری جوانی و شوخو شهنگی دا
 بوو. هه زه تی (لوط) یش نه یزانی: که فریشتن.

ده فهرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِیِّئٌ وَمَضَىٰ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ که
 فریشته کانێ ئیمه له شیوه ی کوری تازه پێگه یشتو دا هاتنه لای لوط، زۆری
 پێ ناخۆش بوو، خه و په ژاره دایگرت، ههستی کرد: که ناتوانی میوانداریان
 بکا، چونکه ترسا له وه ی: که گه له کدی پێیان بزانو په لاماریان بدهن،
 ده ستریزیان بکه نه سه ر. ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ وتی: ئه مه روژێکی
 سه ختو دژواره تی ی که وتووم، ئه مرۆ ته نگانه یه و تووشی به لایه کی گه وه
 بووم!

﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ جا که گهلی لوط زانیان: که مالی لوط
 نهم کوره تازه پیگه یشتوانه تی دانو میوانی مالی (لوط) ن، بهه له داوازو
 را کردن به ره مالی لوط راجمین، که یفخوشر و تهرده ماخ بوون بهو هه والهو
 ده یانه ویست زوو بهر په لانیان بکهون سواریان بن، نه مهش شتیکی ناسایو
 عاده تی بور لایان، چونکه ﴿وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ له پیش
 هاتنی نهم میواناندا دابو نه پیتی هه تیویازی لایان باو بوو، نهو کرده وه
 ناشیرینه یان نه نجام ددها، نهم عاده ته یان لی بیوه خو وازیان لی نه ده هینا،
 ته ناهت کاتی عه زابیان لی گیرا له سهر نهو حاله ته ناشیرینه بووزو
 سرگرمی نهو هه تیو بازیه بوون. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿اِنَّكُمْ لَتَاَتُونَ الرِّجَالَ، وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ، وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت/۲۹.

﴿قَالَ: يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ﴾ لوط روی تی کردنو وتی:
 نهی گه لو هوزه که! نه وانه کهه کانمن، اته: ئافره تی گه له کهی مه بهست،
 چونکه پیغه مبهر بو نه ته وه کهی وه کوو باوک وایه، نهو کهه کانمن ماره یان
 بکهنو بچنه لایان نه وانه بو ئیوه پاکو خاوین تر و باشترن له وهی خهریکی
 نهو کاره ناشیرینه بن، ماره کردنو خیزان پیکه وه نان سوودی زیاتره بو ئیوه
 له دونیا و قیامتدا، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموئ: ﴿اَتَاَتُونَ الذِّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ، وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ، بَلْ اِنَّكُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ الشعراء/۱۶۵-۱۶۶.

موجاهیدو قه تاده و هی تریش و توویانه: هیچ کامی لهو ئافره تانه کچی
 لوط نه بوون، به لکرو ئافره تی گه له کهی بوون، هه موو پیغه مبهر تیکیش باوکی
 نوممه ته که یه تی.

ئیبنو جو ره یج ده لی: فهرمانی پی کردن: که ئافره ت ماره بکهن، نه ئ
 ئافره تی بو رانواندن!

سه عیدی کوری جوبهیر ده لی: مه بهستی نه وهیه: که ئافره تی گه له که ی
هه موویان کچی نه وزو نهو باو کیانه!

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خودا بترسنو خۆتان له سزاو عه زابی پیاریزن، ﴿وَلَا تُخْزَوْنِي فِي ضَيْفِي﴾ هه یاو ئابروم مه بهن، ده سترژی مه که نه سه
میوانه کانم، خه جاله تو چاو به رهو ژیرم مه کهن سوکایه تیکردن به میوانه کانم
سوکایه تیکردنه به خودی خۆم!

﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ نایا له ناو ئیوه دا پیاو یکی داناو عاقل مه ندی
تیدا نه نامۆزگارییه کانم وه برگریو به قسم بکاو واز لهو شتانه بینئ: که
جلمو گیریتان لی ده که مو شاره زاتان بکا بو ریگای راستو دروست؟؟

﴿قَالُوا: لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقِّ، وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾
هه موویان رویان کرده هه زه تی لوطو وتیان: بیگومان تو له وه پیش زانیوته:
که ئیمه کارمان به کچه کانت نیه ئاره زۆمان له ئافره تی نه، که وایی چ
سوودی که نه له وهی که ده لی ئی: ئیمه ته نه کارمان به نیه، تو بوخۆشت
ده زانی ئیمه چیمان ده وئ، ئیتر چ سودی که هیه له دیاره کردنه وهی نهو

جۆره قسانه؟؟ واته: ئیمه سوورین له سه ره ته یو بازی وازی لی ناهینین!
﴿قَالَ: لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ لوط به گه له که ی
وت: نه کهر من هیزو توانایه کی وه هام ببوایه بمتوانیایه بهرگری بکه م، یان
هۆزیکه شه کهرم ببوایه پشتم بگریو یارمه تیم بداو شهرو ناشووبی ئیوه ی
لی دوور بخستمایه وه بهر هه نگاریم ده کردنو نه ده هیشتن به ئاواتی خۆتان
بگهن.

دوای پهیدا بوونی ئه م ترسو له زه ی که وتبوه ناو دلۆ دهروونی
(لوط) وه ده باره ی میوانه کانی، دوای نه وه ی لوط ته نگه تاو بوو، فریشته کان
په رده یان له سه ره خۆیان لاداو موژده ی رزگار بونیان پی داو ﴿قَالُوا: يَالُوطُ! إِنَّا
رُسُلُ رَبِّكَ﴾ وتیان: نه ی لوط! مه ترسه و نهو غه مو په ژاره یه له دلۆ دهروونی

خۆت دهریهاوئ ئیمه فروستادهی خودای تۆین، ئیمه فریشتهینو رهوانه کراوین بۆ شهوی تو رزگار بکهین له شهرو خرابی نه مانه و له ناویان بهرین.. هیچ مه ترسه و خدمت نه بی ﴿لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ﴾ نه وانه ناتوان خرابه و شهرو نه گبه تی خۆیان به تو بگه یه نن، سوکایه تیت پی بکه ن، نابرو ناموست بهرن، ئیتر له و کاته دا خودا چاوی نه و هه تیویازانه ی کویر کردو کهسیان نه ده بی نی وه کو له سوره ی (القمر) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفَةِ فَطْمَسَا اَعْيُنُهُمْ﴾.

﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَتَكَ﴾ نه تو خۆتو ماله خیزانت که شهو راشکاو زوربه ی زۆری تیپه ر بوو پیش بهر به بیان خۆتان رزگار بکه نو له شار ده رچه و هه لێن: کهستان ناو نه داته وه، نه وه کوو دیمه نی عه زابی سامناک ببینی و زه نده قی بچی، هه مووتان شار به جی بیلن، جگه له ژنه که ت: که خیانه تی لی کردی، نه و له گه ل ده رچه و کان نه بی ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ به ته نکید نه و عه زابه ی تووشی گه له سته مکاره که ت ده بی، ده بی ژنه که شت بگریتمه وه، ده بی شه ویش نه و عه زابه بچیژی! ئیوه به شه و ده رچه و چونکه ﴿إِنْ مَوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ﴾ بیگومان کاتی له ناو بردنی نه وانه به یانی یه و هه ر که سی له شاردا بمینیتمه وه له ناو ده چی عه زابه که دوا فه جر ده ست پی ده کا کاتی خۆره لاتن، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿فَاخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾ (الحجر/۷۳).

ده شگونجی خیطابه که ی هه زه رته ی لوط له گه ل میوانه کاندا بووبی، واته: روی کرده نه و کۆمه له گه نجه ده و چا و جوازو شوخو شه نگانه، که له دیدی هه زه رته ی لوطدا نه وانه خاوه ن هیزو توانا بوونو ئاواتی خواست که بیان توانی یاه یارمه تی به نه و پستی بگرنو به هه موویان بهرگری له و کاره ناشینه بکه ن. خه مو نا په حه تی لوط گه ییشته وه ئاستیک شه وه ی له بیر

چویه‌وه که خودا پشتیوانیه‌تی، بۆیه پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فهرموی: (رحمة الله على لوط لقد كان يأوى الى ركن شديد)

هۆی هه‌لبژاردنی ئهم کاته بۆ هاتنی عه‌زاب بۆ سه‌ریان، ئه‌وه بووه له‌و کاته‌دا هه‌موویان له‌مالو شوینی خۆیان‌دا کۆبونه‌وه.

ریوایه‌ت کراوه: که به‌(لوط)یان گوت: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصَّبْحُ﴾ لوط وتی: ده‌مه‌وی عه‌زابه‌که زووتر بی، پی‌م خۆشه‌پاش سه‌عاتیکی تر عه‌زابه‌که‌یان بۆ بی، فریشته‌کان وتیان: ﴿أَلَيْسَ الصَّبْحُ بِقَرِيبٍ؟﴾ رافه‌که‌رانی قورئان ده‌لین: هه‌زه‌ته‌ی لوط که ئهم قسانه‌ی بیستن به‌شمو له‌گه‌ل مالو مندالیا ده‌رجوون! ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتی فه‌رمانی ئیمه‌ به‌سزادانیان هاتو وه‌ختی نازل‌بوونی عه‌زابه‌که هات له‌کاتی خۆره‌ه‌لاتندا ویستو ئیراده‌ی ئیمه‌ هاته‌ دی ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَاقِلَهَا﴾ شاره‌که‌مان ژێرو زه‌به‌ر کرد لای سه‌روی که دانیشه‌توانی له‌سه‌ری ده‌ژیان خستمانه ژێره‌وه؛ واته: خاکه‌که‌مان هه‌لگیرایه‌وه به‌زه‌ویمان‌دا برده‌ خوار!

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ﴾ وێرای ئه‌و هه‌له‌وگیریه‌ به‌رده‌ بارانمان کردن، به‌ردی سوآله‌تمان به‌سه‌ردا باراندن، به‌ردو گلی جۆش‌خواردومان به‌سه‌ردا باراندن، هه‌ندێ له‌و به‌ردانه‌ لکابوون به‌هه‌ندیکیانه‌وه، واته: یه‌ک به‌دوای یه‌کدا باراندمان. واته: ئه‌وه‌نده‌مان به‌رد به‌سه‌ردا باراندن تا به‌رده‌کان که‌له‌که‌ بوون.

﴿مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ئه‌و به‌ردانه‌ نیشانه‌دار کرابوون بۆ سزاو عه‌زاب، به‌رده‌کان نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تیان پتوه‌ بوو له‌لایهن خوداوه، بۆ ئه‌و شوینه‌ دیاری کرا بوون، له‌به‌ردی سه‌ره‌زه‌وی جودا بوون!

﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ ئه‌و جۆره‌ عه‌زابو به‌رده‌بارانه‌ دوور نیه‌ تووشی سته‌مکارانی گه‌لی توش ببی ئه‌ی موحه‌مه‌د!

یان نهو شارو گوندانهی ئاوا ژێرو زه بهر کرانو بهرده باران کران
لهسته مکارانی گه له کهتموه دوور نیه، نهو شوینه لهشاری مه کهمه نزیکهو
ئیه له گهشتو هاتو چۆتاندا به شهوو بهروژ بهسهر نهو شوینهدا دینو ده پۆن
وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَانْکُمْ لَتَمْرُونَ عَلَیْهِمْ مَصْبِحَیْنِ، وَبِاللَّیْلِ
اَفْلَا تَعْقِلُوْنَ؟﴾ الصافات/ ۱۳۷-۱۳۸.

به کورتی له سبهینی ئه روژ ده دا: که بریار درابوو بۆ له ناو بردنی گه لی
لوط، فریشتهی تایبه تی: (جویرائیل) به هیزو توانای خوا پیدای نهو ولاتهی
بهرز کرده وه بۆ حهواو کوتایه وه به زهوی داو ناداری به سهر پاداره وه نه هیشت!
نهو شارو گوندانهی که بهر نه م عه زابه که وتن پینج گوند بوون؛ سدروم
(شاره دێرینه که یانبوو)، عامورا، دادوما، ضفوة، قه ته م.

نه م عه زابه دوو تایبه ته نه دس تیدا بوون:

یه که م: خاکه که ژێرو زه بهر کرا، به م جوړه زه ویه که یان هه لکه ندر او تا
نزیکی ناسمان بهرز کرایه وه نه مجار کوترایه وه به زهوی دا.
دوو وه م: نه م هه لکه نندو بهردانه وه لهو خاکه دا روی دا: به بی ئه وهی گوندو
شاره کانی جیرانیان تۆزیک جولایان پی بکهوی.
نه مجار زیان نه گه یشتن به لوطو هاوه لانی هه رچه نه ده لهو شوینه نزیک
بوون نه مهش موعجیزه یه کی تره.

که ده فرموی: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِیْنَ بِبَعِیْدٍ﴾ هه ندی له رافه که ران پییان
وایه: مه هه ست به (الظالمین) گه لی لوطه واته: نهو عه زابه به شیوه یه ک برو
گه لی لوطی هه له نه کردو یه کسهر پیکای.

له لایه کی تره وه نهو عه زابه وه بهو شیوه، په ندو عیبه رته بۆ هه موو
سته مکاریک له دانیش توانی مه که مه شوینی تریش.

پیغه مبه ر ﴿لَهُ فَرْمُودَةٌ﴾ له فرموده یه کی تردا ده فرموی: (سیکون فی آخر امتی
قوم یکتفی رجالهم بالرجال، ونساؤهم بالنساء، فاذا کان ذلک فارتقبوا عذاب

لوط، ان یرسل الله علیهم حجارة من سخیل) نه‌مجار پیغه‌مبدر ﴿نه‌مدی
خوتنده‌وه ﴿وما هی من الظالمین ببعید﴾!!.

جیروکی ده‌زده‌تی شوعه‌یب ﷺ

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ﴾

شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ

وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوَّمُ

أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

يَقِيَّتُ اللَّهَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

بِحَفِیْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلَوْتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ

نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ

أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾
 وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ
 اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
 كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتْ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّلْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

ئەمە چیرۆکی شەشەمە لەو چیرۆکانەیی لەم سۆرەتەدا باسکراون. ئەم چیرۆکە لەو پێش لەسۆرەتی (الأعراف) دا بەشیوەیەکی تر باسکراوە، ئەهەر دوو شوێنە کەدا ئەحکامو یاسای تایبەتی لەخۆ گرتوون؛ بەبێ ئەوەی دژایەتی و نێختلافی لەناوەرۆکی چیرۆکە کەدا پەیدا کردبێ. چیرۆکە کە لێرەدا ئەوەی لەخۆ گرتووە: کە حەزەرەتی شوعەیب پەيامی خۆی بەگەلە کە ی گەیانندو مونا قەشە ی لەگەڵ کردزو رەدی دانەو، پاشان هەرەشە ی بەهاتنی عەزاب بۆ سەریان لێ کردن، عەزابە کەش هاتو سەرپێچیکارانێ لەناو بێردو موسولمانە کانیش رزگاریان بوو.

مەدینە: ناوی شارێکە کەوتۆتە نێوان ولاتی حەجازو ولاتی شام نزیک شاری (معان). دەلێن: مەدینە ی کۆری ئیبراهیم دروستی کردو. دەفەر موی: ﴿وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ ناردمان بۆ سەر دانیشتوانی شاری مەدینە ی بێرێ خۆیان لەنەسە بەدا: شوعەیب. کە لەبەرێزترین بنەمالەو خانەوادە ی ئەو گەلە بوو. کردمان بە پیغەمبەر و رەوانەمان کرد بۆ سەریان تا پەيامی خودایان بێ بگە یەنێ.

کە هاتە سەریان بانگەوازی کردن: ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ وتی: ئە ی گەلو هۆزە کەم! عیباده تی خودا بکەن، بەس ئەو پەرستن، هاوەلی بۆ دامە نێن، جگە لە خودای پەر وەر دگار هیچ شتیکی تر نیە شیای خودایە تی بێ، هەر ئەو خودای ئیو هیمو خودای تەرتان نیە.

ئەمە دابو نە پێتی پیغەمبەرانی سەرەتا بانگەوازی بۆ یە کتاپەرستی دە کەن، چونکە یە کتاپەرستی بنەمای سەرەکی ئیمان و باوەرە، ئەمجار بە گوێرە ی پێویست و گرنگی فەرمان و جەلە و گیرییان ئاراستە دە کەن، بۆ یە حەزەرەتی شوعەیب دوا بەدوا فەرمان بە یە کتاپەرستی، جەلە و گیر ی لێ کردن لە تەرازو بازی و دزی و فزی لە کێشان و پێوان دا، چونکە دانیشتوانی شاری مەدینە ی خۆیان بەو دیار دە ناشرینەو گرتبوو ﴿وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ﴾

والمیزان ﴿ که ده پیونو ده کیشن بو خه لک دزی تیدا مه کهن، به ته وای حه قی
خویران بده نی، ته رازوبازی و قسناغ چو وکی مه کهن، واز له م دابو نه پرتیه
ناشرینه تان بینن، چ بفروشن چ بکرن نامیری پیوانه و کیشانه تان ته وای بو
که مو کوری تیدا مه کهن!

﴿إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ﴾ نه وه ده تان بینم خاوه ن رزقو رۆژی زۆرو زه به بنده ن،
هیچ پیوستیتان به م دزی گزیه نیه، هه وچه تان به خواردنی مالی خه لک
نیه به به تال!

﴿وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ﴾ نه من ترسی نه وه هه یه که
به هوی سه ریچی کردنتان بو فرمانی خودا نه و نازو نیعمه ته تان لی
به ندرتیه وه، ههروه ها ده ترسم عه زابیکی سه ختو دژوار ده وه تان به داو
تیکتانه وه پیچی و کهستان رزگاری نه بی، یان عه زابی ریشه کیشان دیته سه رو
ده وه تان ده دا، یان عه زابی دۆزه خ له قیامه تدا.

﴿وَيَا قَوْمِ أَوفُوا بِالْمِيزَانِ وَالْقِسْطِ﴾ نه ی گه لو هۆزه که م! پیوانه و
کیشانه تان دادپهروه رانه بی، زیاده و که می تیدا مه کهن، به ته وای مانی
خه لکی بده ن، هه لبه ته نه گهر مافی خه لک بده ی به ته وای پیوسته توژی
زیادیه کی بخه یه سه ری، نه مه یان قهینا کا به لکو پیوسته.

نه مجار جله و گیریان لی ده کا له وه ی که که مو کوری له هیچ شتی کدا
نه کهن، ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ واته: خوتان بیاریزن: که
سته مو ناحه قی بکهن له مافی خه لکدا ره خه له کالای خه لک مه گرن له نرخی
دامه شکینن بو نه وه ی به به های که م لییان بکرن، نه مه ش دابو نه پرتیکی
ناشیرینو ناپه سه بنده!

﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ هه ول مه ده ن به نه نه قه ست به ره ژه وه ندی
دینو دونیای ناده میزادان تیک بده ن، نه خلاقو ره وشتی خه لک فاسید
مه کهن، چه ته یی و ریگری مه کهن، واته: کاروباری خه لک په ک مه خه ن

به مبهستی ئیفسادو زیانگه یاندن به ئاده میزاد. به لام بری کارو کرده وه همن به پروالته به ئیفساد داده نرین وه لی له راستی دا بو ئیصلاح به رژه وهندی ده کرین: وه کوو برینی داره ستانز به ره للا کردنی به نداوو سوتاندنی داره ستانز جهنگه لستان له کاتی جهنگو شهرو هه رادا ئهم جوړه کارانه ناچنه خانهی ئیفساده وه چونکه به ئه نقهست به مبهستی به کخستنو ئیفساد نه نجام نادرین به لکوو بو به رژه وهندی گه لو ولاته، یان واده بی به هه له کاریکی ئیفساد نامیز نه نجام ده دری ئه مهش ناچیه چوار چیوهی چله وگیری نایه ته که وه..

﴿بَقِيتُ اللّٰهَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ نه وهی بۆتان ده مینیه وه له قازانچو سوودی هه لال، دواي گۆرینه وه فروشتنی کالاکانتان به پێوانه و کیشانهی ته و اوو ریکو پیکو داد و هه رانه ئه وه زۆر باشتره له و ماله هه رامه ی به هوی ته رازو بازی گزی و فزی له پێوانه و کیشانه دا یان کردنی فرتو قیلی تر له و ماله دا دهستان ده که وێ.

ئهو قازانجهی له ریگهی هه لاله وه دهستان ده که وێ زۆر پیروژ تره: به مه رچیک ئیه موسولمان بن. چونکه ئیمانز با وه پ دلو ده روون له ته ماعو ره زیلی پاک ده کاته وه، ره وشتی سه خا وه تو هاریکاری به خشش له ده روون دا ده پسکینی.

﴿وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ﴾ من چاودێرو ره قیب نیم به سه ر کرده وه کانتانه وه، ناتوانم مه نعتان بکه م له کردنی ئهو کاره ناشرینه تان! به لکوو من ناموژگاریتان ده که و نه سیحه تکاریکی ئه مینم بۆتان، کاری خیر نامیزو خودا په سندن بکه ن، دلسۆزانه بو خودا نه نجامیان به دن نه ک بو ریابازی و روپامایی!

ئه من به س راگه یاندنم له سه ره و حیسابو لی کۆلینه وه له سه ر کردارو گوفتارتان لای خودایه.

یه کهم: سوور بوونیان له سهر پابه ند بوون به نایینی باوکتو
باپیرانیانموه و بدرده وام بوونیان له سهر بته رستی!

دووهم: ته ماعو هه لپه کردنیان بۆ کو کردنه و هی مالو سامان به بی شه و هی
گوئی بدنه نه وه ناخو له ریگهی حه لالو ره واهه به دهستی دینن یان له ریگهی
حه رامده!

ئه مجار جه ختیان له سهر گالته پیکردنه که یان کرد ده وه وتیان: ﴿اِنَّكَ
لَآنتَ الْخَلِیْمُ الرَّشِیْدُ﴾ به راستی ماشا نه لا تو له م ولاته دا پیاویکی خاوه ن
عه قلو فامی! وا دیاره ههر تو خاوه نی ماریفتو هیدایه تی! ماشا نه لا
پیاویکی زه ریفو هو شه مندی، ده ته وئ نیصلاهی مدعنه ویاتو مادیاتی ئیمه
بکه ی! مه بهستیان نه وه بوو: وه صفی بکه ن به پیچه وانهی نه وره وشتانه. وه کوو
چۆن به ته و سه وه به پیاوی به خیل ده لی ی ماشا نه لا نه گهر حاته می طائی تو ی
ببینیا به چاوی لی ده کردی شوینیت ده که وت!!

ئه مجار حه زه رته ی شو عیب که وته گفتو گو له گه لیان دا، به نه مرمی
مه و عیظه ی حه سه نه ی کردن ﴿قَالَ: یَا قَوْمُ! اَرَاَیْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰی بَیْنَةٍ مِّنْ
رَّبِّیْ﴾ وتی: نه ی گدلو هو زه که م! شتیکی ناشرکو به لگه نه ویسته: که ههر
که سی بیه وئ قسه ی بیستری ده بی به لگهی راستی به ده سه ته و بی مه بهستی
پاک بی، ده ی وهرن پی م بلین: نه گهر من له م بانگه وازی به م له خودا وه به لگه
ده لیلی راستم به ده سه ته و بی، ری بازکی مه عقو لو خودا په سه ند م گرتبی،
نیگا و سروشم له خودا وه بۆ هاتبی!

﴿وَرَزَقْنِیْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ نه و خودا گه وه وه به ره حمه به فه ضلی خوی
رزقیکی جوانی گیانی پیدایم، منی کرد بی به پیغه مبه ر، حیکمه ته زانیاری
قیر کردیم، نه وه نه ده شی رزو روژی و بژیو پی دابم: که پر کیشی ته رازوبازی
نه که م مائی خه لک به تالان نه خۆم داوای دارای له که س نه که م، ده ی پی م
بلین: نه گهر من له سهر یه قین بم له خودا وه، به راستی پیغه مبه ر بم!! نایا

رهوایه: که فرمانتان پی نه کم به خودا پهرستی؟ نایا ده گوه نجی من
جله وگیریتان لی نه کم له بتپهرستی؟ نایا نابی مهنعتان بکم له تاوانو
سته مکاری و ترازو بازی؟

نایا پیغه مبهراڼ بو گه یاندنی هم نه رکاڼه رهوانه نه کراون؟ نایا: که من
پیغه مبهراڼ بڼ نابی نهو فرمانو جله وگیریاڼه ی پهره رد گارتان پی بگه یه نم؟!
وهلامی پرسیاره کان حه زف کراوه!! چونکه پرسیاره کان پرسیری ته قریر
نامیزن!

﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْكُمْ﴾ نه من نامه وی جله وگیریتان
له شتیگ لی بکم بو خوم پابه ندی نه بڼ، به لکوو نه وی به نیوه ی ده لیم: بو
خوم به عه مه لی نه نجامی ده دم.

نه مجار به چهند وشه یه کی کورت جه خت له سهر نهو شتانه ده کاته وه: که
نه رکی سهرشانی خویه تی ده فرموئ: ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾
نه من بهم نه سیحه تو ناموزگارییاڼه، بهم فرمان به چاکه و جله وگیریاڼه
له خراپه، مه به ستم نهو یه نیوه نیصلاح بکم، چهن دیک بتوانم نیوه بخه مه
سهر ریبازی راستو دروست، به مهش نامازه بو نهو ده کا: که عاقلو لیزانو
کاراماو داناو زانایه، نهوان به هله لی تی تیگه یشتوون!

﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ توفیقو سهر که وتتم له نه نجامدانی نه رکی
سهرشانم به یارمه تیدانی خودایه و نهو هیدایه تدهرو پشتیوانم نه بی هیچم بو
ناکری، من له هه موو کاریکم دا (که بریکی راگه یاندنی په یامه که مه)
پشتیوانم هه به خودایه و بهس. چونکه من ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتیوانم هه
به خودایه و بو نه نجامدانی هه موو کاریکم بو گه یاندنی په یامی ناسمانیم،
نه گهر یارمه تی و کومه کی خودا نه بی هیچم بو ناکری، هه بو لای نهویش
ده گهر یمه وه.

به کورتی من نه به ته مای نه جرو پاداشی ئیوه، نه ترسیشم له وه ههیه
زیانم پئی بگهیه نن. من له سه ر بیرو با وه رو په یامی خۆم بهرده واهو سورم.
به هیچ شیوه یه ک ده ست بهرداری نابم.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِ مِنْكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ
قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ نهی گه لو نه ته وه که م! تکام لیتان نه وه یه: که
ناکو کیتان له گه ل منو ناحه زیتان بۆ من واتان لی نه کا ئیوه له سه ر کافری
خۆتان سوورین، با دژایه تیکردنتان بۆ من هه لتان نه ئی بۆ نه وه ی بهرده واه بن
له سه ر سه رپیچی فرمانی خوداو دزیو ته رازوبازیو نه مجار به سوڤنگه ی نه و
سور بوونه تان له سه ر کوفرو بییدینی، نه و عه زابو به لایانه ی به سه ر گه لی
نوحو گه لی هودو گه لی صالح هات به سه ر ئیوه ش بی! ئیوه ش ناوا
ریشه کیش بکرتن!!

﴿وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ بَعِيدٍ﴾ خۆ نه وه ی به سه ر قهومی لوط هات
له ئیوه دوور نه؛ نه میژووه که ی زۆر کۆن بووه، نه شوینه که شی له نیشتمانی
ئیوه دووره، نه گه ر په ندو عیبه رت له گه له له ناوچوه په یشینه کان وه رناگرن ده
له قهومی لوط په ند وه رناگرنو ته مبی ببین!

ده شگونجی مانای نه م رسته یه به م جۆره بی: خۆ ئیوه له کوفرو بییدینی
له قهومی لوط دوور نین، کوفرو بییدینی ئیوه ش گه ییشته ته ئاستی کوفرو
سه رپیچی نه وان، که وای بترسن که هه مان شیوه عه زاب بۆ ئیوه ش بی.

﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ داوای لیخۆشبوون له خودای خۆتان
بکه ن له و تاوانانه ی نه نجامتان داوه تا ئیستاش بهرده واهو سوورن له سه ری،
نه مجار تۆبه یه کی نه صوح بکه نو بگه رپنه وه بۆ لای خوداو پابه ندی فرمانو
نه هیه کانی بنو خۆتان به نه و بسپیرن ﴿إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ بیگومان خودای
من به ره حمو میهره بانه بۆ نه وانه ی تۆبه ده که نو ده گه رپنه وه بۆ لای نه و، نه و
که سانه ی خۆش ده وین که تۆبه کارن، ره حمه تو به خشی زۆره بۆ ته و به کاران.

ئهم نایه ته به لگه یه له سهر نه وهی که تۆ بهو نیستیغفار گوناح
 هه لده وه رینی و ده بنه هۆکار بۆ دهسته به ربوونی خیری دونیاو قیامت...!

ئه مجار دواي نه وهی که ئامۆزگاری که لکی نه بوو موجد له وه
 موفاوه ضه وه دانو سان هیچیان لی شین نه بوو، خه لکه که ده ستیان کرد:

به سوکایه تی کردن به حه زره تی شوعه یبو په یامه که ی، هه ره شه یان لی کرد،
 بوختانو شتی ناشرینیان وه پال دا، ﴿قَالُوا: يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ﴾
 وتیان: نه ی شوعه یب! به راستی ئیمه له زۆر له و شتانه ی ده یانلی ی حالی
 نابین، هه رچه ند ورد ده بینمه وه، له مانای یه کتا به رستی و وازه یان له په رستی
 بته کانمان حالی نابین، ئهو ئایینه ی تۆ بۆ مان شی ده که یسه وه ناچیتسه
 دلمانمه وه. هه روه ها له وه ش حالی نابین که ئیمه پایه مان له ئاستی پایه ی
 خه لک دابی، هه رچی بۆ ئیمه ره وابی بۆ که سانی دیکه ش ره وای بی، به لک وه
 ئیمه گه لی هه لبژارد هین وه رچی پتویست بی بۆ خۆمان به ره وای ده زانین!

ئیتیر تۆ ئهم قسه پر و پوچانه چیه ده یانکه ی بۆچی وازمان لی ناهینی؟!

﴿وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا﴾ ئیمه که سه یری تۆ ده که ین، تۆ به هاوشانی
 خۆمان نازانین، پله و پایه ت زۆر له خوار هی ئیمه وه یه، ده ی چۆن ته مانعی
 نه وه مان لی ده که ی که تۆ به ره هبه رو پیشه وای خۆمان دابننینه و به ئاره زۆی تۆ
 ره فتار بکه ین؟ ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ﴾ نه گهر له بهر دلرا گرتنی خزم که سو
 کارو عه شیر ته که ت نه بوایه: که نامانه وئ دلیان بشکینن، شاربه ده ره مان
 ده کردی نه مانده هیشت له م ولاته دا دانیشی! چونکه تۆ بۆ خۆت لای ئیمه
 هیچ ریزو نرخیکت نیه، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ﴾ تۆ هیچ ده سه لاتو هیزیکت
 نیه له ئیمه یاخی ببی، کوشترو نه زیه ت دانت زۆر ناسانه!

ئاوا به و جۆره حه زره تی شوعه یب به لگه ی بۆ ده هیاننه وه به و شتبه
 نه رمی و دلسۆزیه ئامۆزگاری ده کردن، که چی ئه وان به توانچه به هه ره شه وه
 قسه ی نابه جی وه لامیان دایمه وه!

بۆیه حه زره تی شوعه یب سه رزه نشستی کردنو لۆمه و تهو بیخی ناراسته کردن له سه ر نه و هه موو بی عه قلی و نه فامیه یان ده فهرموئ: ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ ارْهَطِيْ اَعْرُؤُكُمْ مِنْ اَللّٰهِ؟﴾ نهی گه لو هۆزه کهم! نه وه ئیوه بۆچی نه وه نه ده نه فامو تینه گه یشتوون؟ نایا خزمو که سو کارم لای ئیوه له خودا عه زیز تره و نه و انتان له لا له خودا ریزدار تره؟! که زیانم پی ناگه یه دن له بهر خاتری خزمه کانه، نه ک له بهر خاتری خودا؟! به راستی جیگای سه رسو پرمانو پی که نه نه!

خودا شیایو نه وه یه: پابه ندی فرمانه کانی بن، ریزی بگرن به ندایه تی بکه ن، هه ول بده ن ره زامه ندی نه و به ده ست بێنن، که چی ئیوه نه وه نه ده نه فامن چه ند که سیکی خزمو کاره که متان له خودا به لاوه عه زیز تره و ﴿وَاتَّخَذُوْهُ وُزَرَءُكُمْ ظَهْرًا﴾ خودای په ره رد گارتان پاشگوئ خستوه، لایه نی خوداتان به رد اوه، خستوتانه ته پاش خۆتانه وه وه کوو شتیکی بی نرخ، نه ئیطاعه ی ده که ن، نه ریزی ده گرن، نه له عه زابو تۆله ی ده ترسن، نه سوپاسی نازو نیعمه تی ده که ن، ته نانه ت نه وه تا به ده می خۆتان ده لێن: ئیمه که به رده بارانت نا که یه ن له بهر خاتری خزمه کانه نه ک له بهر خاتری خودا!! ﴿اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيطٌ﴾ خودای من به و هه لۆیستو کرده وانه تان ناگاداره، ده زانی چی ده که نو چی ده لێنو هه لۆیستان چی وه هیچی لی گووم نابێ، پراو پر عادانه سزاتان ده داته وه!!

جا که شوعه یب نا ئومید بوو له ئیمانه ی نایانو زانی به هیچ جوړیک به پیر بانه وازی به که یه وه نایه ن، هه لۆیستیکی یه کالاکه ره وه ی راگه یاندو خۆی لی جیا کرد نه وه، وتی: ﴿وَيَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ﴾ نهی گه لو نه ته وه کهم! مادام که با وه رم پی نا که نو شو ئیم نا که ون، ده ئیوه به گویره ی تواناو بیرو با وه ری خۆتان کار بکه ن، چیتان له ده س دێ ده رباره ی زیان پی گه یاندنم، ته قصیری مه که ن! بۆ خۆتان سوور بن له سه ر کوفر و بی دینی و

تەرازوو بازی خۆتانو باقی کاره ناشرینو نه شیاهه کانتان! ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾
 نه منیش به گویره ی بیرو باوه ری خۆمو به گویره ی ته ئیدو پشتیوانی خودا
 بۆخۆم کار ده کم.

به کورتی: ئیوه له سه ر کوفرو گومرایسی خۆتان به رده وام بن، منیش
 به رده وام ده بم له سه ر بانگه وازی و بتمان به ونم به خودا، ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ
 يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ﴾ له وه به ولوه بۆتان دهرده که وێو ده زانن:
 کێ سزای ریسواکه ری بۆ دێو یه خه ی ده گریو زه لیلو دامای ده کا له دونیاو
 قیامه تدا؟ ده زانن: کێ درۆزنه و کێ راسته له قسه و گوتاری دا، من یان ئیوه؟!
 ﴿وَأَتَقَبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ چاوه پروانی ته وه بن: که پیتان ده لێم:
 ده رباره ی هاتنی عه زاب، منیش له گه لتاندا چاوه پروانی ده کم!

ئیتیر لێره دا په رده به سه ر نمایشه که دا داده ته وه و نیشانه ی لێک دابرا نو
 جودا بوونه وه ی حه قو به تال دهرده که وێ، با چاوه پروان بین بزانی ن چی رو
 ده دا؟! ته وه تا: له پرێکا دوا به دوای مه شه ده ی پێشو و په رده له سه ر نمایشکی
 تر هه لده درێته وه، چی ده بینن؟ به هیلا که چوونی گه له که ی شوعه یب، هه مرو
 نه و خه لکه لالو پال که وتوون، به هه مان شیوه عه زابو صاعیقه ی گه لی
 (صالح) پێغه مبه ری له ناو بردن، نه مانیشی خسته ناو توونی دۆزه خه ی عه زابی
 یه زدانی یه وه، سه ره نجامی نه مانیش وه کوو ناکامی گه لی صالح وابوو،
 ولاتو شارو دیهاتیان لی چۆل بوو، هه روه کوو نه بووبن، هه روه کوو له وه پێش
 رۆژیک له رۆژان ولاتیان ناوه دان نه کرد بێته وه، دونیا یان به جێ هیشته به باری
 له عه نه تو نه فرینه وه، لاپه ره ی ژیا نیان پێچرایه وه و له بیر چوونه وه.

ده فهرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بَرْهَةً مِنْهَا﴾
 کاتی که فهرمانی ئیمه به سزادانی گه لی شوعه یب ده رچوو ته مره که مان
 ده رباره یان ته نفیذ کرا، شوعه یبو موسو لمانانی شوێنکه وتوویمان رزگار
 کردن، به ره حمه تو میهره بانی خۆمان پێغه مبه رو شوێنکه وتوویمان له و

عه زابو مهینه تییه قوتار کرد، ﴿وَأَخَذْتُ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ گرمه و صاعیقه ی مهرگ ناوهر یه خه ی نهوانه ی گرت که سته مکار بوونو به پیر بانگه وازی به که ی شوعه ی به وه نه چوونو ناموژگاری و نه سیحه ته کانی به گوئیان دا نه چوو، به هوی سته مو کوفرو خراپه کاری بیانه وه دهنگیکی گه و ره و سامناکئو ریشه کیشکمر؛ که دونیای لی وه له رزه هینانو له ناوی بردن، له ماو یه کی که م دا هه موویانی خپ کردن ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِينَ﴾ هدر که سه له مالو حالئ خوی دا، له شوینو نیشتمه نی خویان به ره و ده م سهره نگری بوونو جو له یان لی برا!

ئوسلوبو شیوازی قورئان ده رباره ی چۆنیه تی عه زابه که یان جیاوازی هه یه له شوینی که وه بو شوینی کی تر، له ههر سوره تی که دا به گویره ی سهر پیچیو خراپه کارییان جوړی عه زابه که ده ستنیشان کراوه له سووره تی (الأعراف) دا گه له که هه ره شه یان له شوعه یب کرد به وه: نه گهر واز نه هینئ خویو شوینکه مو توانی له شار وه ده رتین، له وی دا جوړی عه زابه که ی به (الرجفة) ده ست نیشان کردوه. لی ره دا گه له که بی نه ده بییان له گه ل شوعه یب کردو هه ره شه ی ناشیرینیان به رام بهر نواندو هه لوئستی ناله باریان نیشان دان، بۆیه لی ره دا جوړی عه زابه که ی به (الصيحة) ناو هیناوه.

له سووره تی (الشعراء) دا خه لکه که داوای به ربوونه وه ی پارچه یه ک له ناسمانیان کرد: که بکه وی به سهر یان دا، بۆیه جوړی عه زابه که ی به (عذاب يوم الظلة) ناو هینا.

به لی به جوړیک نه وه نه ته وه کپ که وتنو ناسه واریان برایه وه وه له ناو چوون ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ ههر ده لی له نیشتمانی خویان دا روژیک له روژان نه بوونو نه ژیاونو به خو شئی رایان نه بواردوه، له وه پیش جمو جوئو هه لپه ی ژیا نیان نه بوه!! ﴿أَلَا بُعْدًا لِلَّذِينَ كَمَا بَعْدَتْ أَعْيُنُهُمْ﴾ ده ک به هفتاره بچن وه کوه چوونو دووری له ره حمه تو میهره بانی خودا بو دانیش توانی مه دیه ن بی،

وه‌کوو چۆن له‌وه‌پیش گه‌لی شه‌موود له‌ره‌حه‌ته‌و میه‌ره‌بانی خودا دوور
خرانه‌وه به‌هیلاک چوونو فه‌وتان!

گه‌لی مه‌دیه‌ن دراوسی‌ی گه‌لی شه‌موود بوون، وه‌کوو شه‌وان کافرو سەر
ره‌قو بیدین بوون هه‌ردوو نه‌ته‌وه به‌ره‌چه‌له‌ک عه‌ره‌ب بوون ئیستا پییان
ده‌گوتری: عه‌ره‌بی بائیده، واته: عه‌ره‌به له‌ناو براوه‌کان!

شایانی باسه هه‌ردوو گه‌ل به‌ده‌نگی گه‌وره‌ی زه‌مه‌ین‌له‌رزه له‌ناو چوون.
ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: په‌روه‌ردگار هیچ کاتێ دوو گه‌لی به‌یه‌ک
شیوه عه‌زاب له‌ناو نه‌بردوه جگه له‌گه‌لی (صالح) و گه‌لی (شوعه‌یب)، گه‌لی
صالح گرهمو ضاعیقه له‌ژیریانه‌وه په‌یدا بوو له‌ناوی بردن، گه‌لی شوعه‌یب
له‌سه‌رویانه‌وه بۆیان هاتو له‌ناوی بردن.

چیرۆکی موسا له‌گه‌ل فیرعه‌ونو پیاو ماقولانی‌دا

وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِيهِ، فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿١٧﴾
يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَتَسَّ الْأَوْرَدُ
الْمَوْرُودُ ﴿١٨﴾ وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَتَسَّ
الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٩﴾

ئه مه چیرۆکی هه وه ته مه له و چیرۆکانه ی په ره درگار له م سوره ته دا گیرا و نیه وه،
دوا چیرۆکی ئه م سوره ته شه!

بێگومان سه رگورشته ی هه زره تی موسا عليه السلام له گه ل فیرعه ونو دارو
ده سه ته که ی دا له زۆر شوینی قورئان دا باس کراوه: له سوره تی (الأعراف/ ۱۰۴-
۱۰۵) و له سوره تی (الشعراء/ ۱۷-۲۸) و سوره تی (طه/ ۴۸-۵۵) و سوره تی
(القصاص/ ۳۸) و سوره تی (غافر/ ۳۶-۳۷) ئه م چیرۆکه به شیوه ی جیا جیا
به کورتی یان به درێژی هیندراره.

مه به ست له دووباره بوونه وه و سی باره بوونه وه ی ئه م چیرۆکه عیبه رت
وه رگرتن و ته می خواردویی به له سه ره نجامی ئه م چیرۆکه: که رزگار بوونی
هه زره تی موسا و شوێنکه و توانیه تی و له نا و چونی فیرعه ونو دارو
ده سه ته که یه تی، و پرای له نا و چوون، نه فرین و دوور له ره حمه تی خودا و عه زابی
سه ختی دۆزه خه، که نه وه ش چاره نووسی هه موو کافرو مله پو سه ته مکارو
خودا نه ناسانی رۆژگاره؛ نه وانه ی پشتیان له بانگه وازی پیغه مبه رانی خودا
هه لکروه، به پیر بانگه وازییه که یانه وه نه چوون، شایانی با سه عه زابی نیژدراو
بۆ سه ر فیرعه ونو دارو ده سه ته که ی، خنکان بوو له نا و ده ریادا و هه موو که سی
ئه و گه له ی نه رگرتنه وه.

ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمُلَّتْهُ﴾ سویند بێ ئیمه موسا مان کرده پیغه مبه رو ره وانه مان کرد به به لگه و
نیشانه ی ئاشکرا وه بۆ سه ر فیرعه ونو دارو ده سه ته که ی، نایه ته کان نۆ
موعجیزه ی ئاشکرا و نومایان بوون، نیشانه ی تاکتو ته نهایی خودا و راستی
پیغه مبه رایه تی موسا بوون.

جا هه ر چه نده موسا بۆ سه ر هه موو گه لی فیرعه ون (به قیبطی و به نو
ئیسرا ئیلی یه وه) نیژدرا وه بانگه وازییه که ی بۆ هه موان بووه وه لی چونکه
فیرعه ونو تا قمه که ی نه هلی حیللو عه قد بوون، بۆیه لی ره دا به تایبه تی ناوی

ثەوان ھىندراوھو رەوانە کردنە کە بۆ لای ئەوان ديارى کراوھ، ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ
 فِرْعَوْنَ﴾ واتە: فیرعمون بۆ خۆی بپروای پێی نەکردو پێی کافر بوو،
 فەرمانیشی بەدارو دەستەکەى کرد کە بپروا بەموسا نەکەنو شوێن خۆی (واتە:
 فیرعمون) بکەون لە کوفرو سەرپێچى فەرمانى خودادا، ئەوانیش شوێن
 فەرمانى فیرعمون کەوتن، رێبازى ئەویان پەپەرھو کرد لە گومپرایى و سەر لای
 شیواوى دا، لەستەم کردن لە نەتەمەوى ئیسرائیل و لە ناو بردنى زارۆکە
 نێرینەکانیان و ھىشتەمەوى مێینەکانیان دا، لە چەوساندنەو و نەزىەتدانیان دا
 بە ھەموو شتێ ھەیک.

﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ نیشرو کاری فیرعون، پدیرهو ریبارزو
 ههئسو کدوتو مهنهجي ژيانی گونجاوو لهبار نهبوو، ریبارزکی عاقلانهو
 هیدایهت نامیز نهبوو، بهلکوو گومراییو نهزانیو نهفامیو کوفرو سهریچیو
 ستهو ناشوب بوو!

جا که ئەوان شۆینکەوتووێ فیرعەمون بوونو لەدوا ئەهوه ده‌روێشتن
شۆین فەرمانو مەننه‌جی ئەو کەوتبوون، بەبێ لێ ورد بوونه‌وه تیفکریـن،
بەبێ ئەوه‌ی رایەکیان هەبێ کۆترانه‌ دوا‌ی کەوتبوون، خۆیانی سووک کردبوو،
رێزو نرخێک که‌ خودا پێ‌ی دابوون لەخۆیان دا‌ری بوو، ئیراده‌و عەقڵو نازادی
خۆیان لەده‌س دا بوو، کەوابێ سزایان لەقیامەت‌دا دۆزه‌خه‌، ده‌بێ تۆڵەیان لێ
بسه‌ندری، له‌هه‌ردوو لایان؛ له‌فیرعەمونو له‌شۆینکەوتوانیشی ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ﴾ فیرعەمون رۆژی قیامەت پێش گەله‌که‌ی ده‌که‌وی، فیرعەمون پێشه‌واو
ئه‌وانیش به‌دووی دا، بۆ کوێ؟ ﴿فَأُورِدَهُمُ النَّارَ﴾ به‌ته‌نکید ده‌یانباته‌ نا
ناگه‌روه‌، داخڵی دۆزه‌خ ده‌بن، نازاری ئەو عەزابه‌ ده‌چیژن ﴿وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمُورَدُ﴾ خراب شۆینیکه‌ که‌ ئەوان ده‌چنه‌ ناوی، ده‌چن له‌جیات‌ی ناوی ساردو
قینک کردنه‌وه‌ی ناو ده‌روونیان ناوی کولاتووی بۆگه‌ن ده‌خۆنه‌وه‌، له‌جیات‌ی
ئه‌وه‌ی تێنویه‌تیان بشکێ به‌و ئاوه‌ کولاتوه‌ ریه‌خۆله‌کانیان پچه‌ر پچه‌ر ده‌بن.

﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ سرباری ئهو عهدزابه سامناکه‌ی دۆزه‌خ، له‌دونیا‌ش‌دا نه‌فرینیان لی ده‌کرئ له‌لایهن ئهو گهلو نه‌ته‌وانه‌ی که دوا ئه‌وان دینه‌ی کۆری ژبانوه، هه‌روه‌ها روژی قیامه‌تیش له‌لایهن خوداوه نه‌فرینیان لی ده‌کرئ، له‌لایهن فریشته‌کانه‌وه، له‌لایهن ئه‌هلی مه‌حشره‌وه نه‌فرینیان لی ده‌کرئ، ئه‌وان واته: فیرعه‌ونو تاقمه‌که‌ی قیزی کرارو ره‌زا گرانو ریسوا کرارن، هه‌موو که‌س نه‌فرینیان لی ده‌کا، ﴿وَبِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ به‌راستی خراب خه‌لاتیکه‌ی ئه‌م نه‌فرین لی‌کردنه‌ی دونیاو قیامه‌ت که پیشکه‌ش ئه‌وان ده‌کرئ، نه‌فرین لی‌کردنو دوور بوونیان له‌رحمه‌ت ناو‌نراوه (رفد) عه‌طاو به‌خشش بو گالته‌پیکردنو قه‌شمه‌ریو سوکایه‌تی پیکردنیان!

په‌ندو عیبه‌رت وه‌رگرتن له‌چیرۆکی گه‌له‌سته‌مکاره‌کان

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ

مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا

أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابِعِ ﴿١٠١﴾

وَكَذَٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

په یوه ندى نهم نایه تانه به هی پیشه وه ناشکراو نومایانه، چونکه پاش
نم وهی په روه ردگار چیرۆکی پیغه مبه رانی پیشووی گیرایه وه: که ههوت
چیرۆک بوون (چیرۆکی هه زه رته نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوط،
شوعه یب، موسا (درودی خودا له سهر هه موویان بئ)) نه مچار نامازه بو
په ندو ناموژگاری نهو چیرۆکانه ده کا، ده هه رموی: ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أُنْبَاءِ الْقُرَىٰ
نَقُصُّهُ عَلَيْكَ، مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾.

نه گهر به وردی لهو چیرۆکانه ورد بینه وه، فیری ئوسلووبی جه ده لو
دانوسان ده بین، نهم چیرۆکانه ئاده میزاد فیری پوچانه وهی به لگه به به لگه
ده که ن، پشتگیری به لگهی عدلی به چیرۆکی واقعی ده کا، خوینه رو بیسه ر
ناماده ده کا بو سوود وه رگرتن لهو په ندو عیبه ر تانه ی لهو چیرۆکانه
وه ده گیرین! به نهم چیرۆکانی دلی موسولمان نه رم ده بی، نه فسی پاک
ده بیته وه، نه ندامه کانی ترسی خودایان لی ده نیشی و رام ده بن بو یاد
کردنه وهی خوداو به ندایه تی بو کردنی، ترسی سزای، گوناچاران وه له رزه
دینی و ده زاندی: که موسولمان جیهان به جی دلی مه دحو نه نای ده کری و
ریزداره، کافر: که جیهان جی دلی ده که ویتته به ر نه فرینی خه لکو
له قیامه تیشدا نه فرینو عه زابی زۆرو به نازاری تووش دی، له هه مان کاتدا
نهم چیرۆکانه به لگه ن له سهر راستگویی پیغه مبه ر ﴿﴾ چونکه نه گهر له خودا وه
نیگای بو نه یه چون پیغه مبه ریکی نه خوینده وار، پیغه مبه ریک به درێژایی
ژیانی رابوردووی سهیری کتیبیکی نه کردوه، خویندگاو قوتابخانه یه کی
نه بینیه، قوتایه تی و فه قتییه تی که سی نه کردوه، چون نهو هه والانه ی زانیرو
چون نهو چیرۆکنو سه رگوزه شتانه ی گیرانه وه!

هه لبه ته گیرانه وهی نهم چیرۆکانه نیشانه ی پیغه مبه رایه تی موحه ممه ده
﴿﴾ به لگهی نه وه یه: که قورئان که لامی خودایه و به نیگا و سه روش بو

پیغه مبهری ناردوه وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿ماکان حدیثا یفتی،
ولکن تصدیق الذی بین یدیہ...﴾ یوسف/۱۱۱.
ده فهرموئ: ﴿ذَلِکَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نَقَصُهُ عَلَیْکَ﴾ نهم چیرۆکانه ی
بۆمان گیرایته وه نهی موحه ممه ده! نه وه بریکن له هه والو سهرگورشته ی نهو
گونوو شارانه ی: که ژیرو زه بهرمان کردن، ویرانمان کردن، نه مانه هه موویان
هه والی په نامه کینو بۆت ده گیرینه وه ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه ندئ لهو
گونوو شارانه ی تا ئیستاش ناسه واریان ماوه شوینه واریان ده بیندرئ.
هه ندیکیشیان ناسه واریان نه ماوه نه وه مهیدانی له ناو بردنی گه له
سته مکاره کانه راده نویندرئ، نه فسرو خه یال ته نگه تاو ده کا!! هه ندئ لهو
گه لو نه ته وانه له نیو شه پۆلی توفاندا نوغرو بوون، هه ندیکیان بهر شه باو
زریان خاکو ولاتیان ژیرو زه بهر کراوه، هه ندیکیان بهر گمهو ناله ی بی نامانی
دهنگی فریشته ی هیزو توانا پیدراوی له ووزه به ده ر شارو گوندیان ویران کرانو
خویان سهره نگرئ کهوتزو خپ بوون. هه ندیکیان به خویانو مالو حالیا نه وه
بهزه وی دا رۆچونو چوونه ده ریای نه مانه وه، هه ندیکیان له ده ریادا خنکانو
هه میشه نه فرینیان لی ده کړئو فیرعه ون پیشه وایان بوو بۆ دۆزه خ!

نه مانه چیرۆکئو سهربرده ی دانیشتوی چهند گوندو شاریک بوون: که
له سهر ده می جیا جیادا به هیلاکمان بردنو وۆتئ ده گیرینه وه، له وه پیش تو
هیچ زانیاریه کت ده رباره یان نه بوو، ئیمه به هۆی نیگاو سروه وه نهم غه یبه
نه زاندراره ت فیر ده کین، تۆش بۆ گه له که تی بخوینه وه پییان رابگه یه نه بۆ
نه وه ی په ندو عیبه رته ی لی وه ریکرن!

هه ندئ لهو شارو گوندانه ی ویرانمان کردنو دانیشتوانه کانمان
له ناو بردوون تا ئیستاش شوینه وارو که لاهه کانیاں ماون، شایه تی زیندون بۆ
هیزو توانای نهو گه لو نه ته وانه ی ناستی بیناسازیان، سهیری پاشماوه

که لاره کانی گه لی عاد له وه لاتتی شه حفافو شوینه واری گه لی شه موود
له وه لاتتی حیجر دا بکه نو په ندی لی وه ریگرن!

هه ندیکی تر له و شارو گوئدانه ئاسه واریان نه ماوه، ده لی پی کشتو کالی
دراواوه نو له سمر زه وی هه لکه ندر اوزو روی زه وییان لی پاک کراوه ته وه. وه کوو
ته وه ی به سمر گه لی نوح گه لی لوط هات، وه لاتو خانویه ریان ئاداری
به سمر پاداری به وه نه ماوه و خویشان له بیر چوونه وه!

﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ ئیمه که له ناومان بردنو وه لاتمان ویران کردن
سته ممان لی نه کردن، به بی تاوانو ته وه مان به سمر نه هیئان ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ﴾ به لکوو ته وان بو خویان سته میان له خویان کرد.. که سوور بوون
له سمر کوفرو سته مکاری خویان، به رده وام بوون له سمر په رستنی غهیری
په روه دگار، وازیان له ناشوبو فیتنه جوئی نه هیئا، نامیری ههستی خویان
له کار خست، پشتیان له هیدایهت هه لکردو روویان له بانگه وازی پیغه مبه ران
وه رگیرا، پیغه مبه رانیان به درو خستنه وه، گالته یان به هه ره شه و ترسانندی خودا
ده هات، بتمان هیان به بتو خودا کانیان هه بوو که له زیانو ناره هه تی
ده یان پاریزن! بویه ته وه یان به سمر هات: که به سمر یان هات ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ ته و کاتی
فرمانی خودای مه زن ده رچوو به له ناو بردنیان خودا درو زنه کانیان هیچ سودو
نه فعیکیان بو یان نه بوو، ته و بتو صه نه مانه ی که له جیاتی خودا به ندایه تیان
بو ده کردن دادیان نه دانو عه زابی ریشه کی شکه ریان لی دوور نه خستنه وه،
به لکوو زیانیان پی گه یانندو بوون به مایه ی له ناو بردنو به فتاره چوون بو یان
﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾ به رده و امی و سوور بوونیان له سمر بتپه رستی و
به ندایه تی کردن بو غهیری خودا ویرانی و فه و تانی بو زیاد کردن، جگه
له خه ساره تمه ندی و به هیلاک بردنیان هیچ سودیکی تریان بو یان نه بوو، چونکه
ته وان پشتیان به و بتو صه نه مانه به ستو رو وه رگیرانو گالته

به پیغه مبه رانیان زیاد کرد، پهروه رد گارش تۆله و عه زابو ویرانی و سرگردانی بۆ زیاد کردن! به هوی پهرستش بۆ شو بتانه خودا سزای توند تر کردن به سامناکترین شیوه له ناوی بردن.

﴿وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ وه کوو شو سزادانو غه زه ب لی گرتنه سامناکهی که خودای تۆ نهی موحه ممه! دانیشتوی شو شارو گوندانهی پی گرتن، وه کوو شو ویرانی و له ناو بردنهی به سر گه لی نوح و قومی عاد و ثمود و غهیری نهوانیشمان هینا کاتی سته میان له خویان کرد و په یامی پیغه مبه رانیان ره تکرده وه، هه مان عه زابو سزا ده نیترین بۆ سر گه لو نه ته وهی تر هه کاتی سته میان له خویان کرد و سر پیچی فهرمانی خودایان کرد! چون گه لو نه ته وه پیشینه کانمان له ناو بردن ئاواش گه لو نه ته وهی تر له ناو ده بهین هه کاتی ره چاوی نه وان بکن. ﴿إِنَّا أَخَذْنَاهُ بِالْأَمْرِ شَدِيدٍ﴾ بیگومان تۆله ساندنو سزاو گرتنی خودا بۆ سته مکاران سامناکو به نازارو پر نه ندیشه یه و رزگار بوونی لی ناکری!! نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم تیر میذی و ئیبنو ماجه له ته بو موسای ئه لئه شعرییه وه خودایان لی رازی بی، ریوایه تیان کرده، و تویه تی: پیغه مبه ر فهرموویه تی: (خودا مۆله تی سته مکار ده دا تا ماوه یه ک به لام که گرتی ئیتر رزگار بوونی نه، نه مجار نایه تی ﴿وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ إِنَّا أَخَذْنَاهُ بِالْأَمْرِ شَدِيدٍ هی خوینده وه.

دهی با سته مکاران په ندو عیبره ت و هه ر بگرنو له خویان بایی نه بنو بگه رپنه وه بۆ لای خودا واز له سته مکاری بینن!!

بهند وەرگرتن له چیرۆکه‌کانی قورئان به‌سزای قیامه‌ت
 أَلَيْسَ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَنُفِئُوا
 النَّارَ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَنُفِئُوا الْجَنَّةَ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾
 فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ﴿١٠٩﴾ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١١٠﴾

ئەم کۆمەله نایه‌تەش پەیوەندییان بە نایه‌تەکانی پێشەوه هەیە. بۆ پەند
 وەرگرتن له چیرۆکی گەله سته‌مکاره‌کان، جا دواى ئەوه‌ی پەروەردگار باسی
 پەند وەرگرتن له‌به‌هیلاک‌بردنی گەله سته‌مکاره‌کانی جیهانی کرد، دیتە سەر
 باسی پەند وەرگرتن به‌پاداشو سزای قیامه‌ت بۆ به‌خته‌وه‌رانو به‌دبه‌ختان!

ئەمەش لەرووی رانواندنی بەلگەو دەلیل لەسەر راستگویی پیغەمبەرانو راستی وادە ی پەرەردگار، ھەر وەھا ترساندن لەسەر پیچی کردنی خوداو کافر بوون بەوادەو ھەر پەشەکانی. ھەلنانی ئادەمیزادان بۆ طاعەتکردنی پەرەردگار. ئەو گرتە گورچکبەرە کە لەدونیادا پەرەردگار سەتەمکارانی پێ گرتو لەناوی بردن، نیشانەی عەزابی قیامەتە، ھەر کەسێ لەسزای قیامەت بترسی دەبێ ئەو جۆرە سزایانە بخاتە پیش چاوی خۆیو پەندو عیبرەت وەرگیری. واتە: ئەوانەی چاوی دلیان رۆشنو بینایە، ھەست بەو دەکەن: کە ئەو کەسە لەم لە جیھانەدا سەتەمکاران بەو شێوە لەناو دەبا، لەقیامەتیشدا بەدۆزەخ سزایان دەدا.

دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ بێگومان لەم چیرۆکانە ی باسما ن کردنو بەھیلاکچوونی سەتەمکارانو رزگار بوونی بروارداریان لەخۆ گرتبوو، بەلگە ی بەھیزو ناشکرا ھەن لەسەر راستی وادەو بەلێنی خودا دەربارە ی پاداشو سزای قیامەت؛ بۆ کەسانێک برۆیان بەقیامەت ھەیەو لەسزاو نازاری سامناکی دەترسن! لەدونیادا خۆیان لەکوفرو سەتەمکاریو سەپیچی فەرمانی خودا دەپاریزن، چونکە دەزانن: ئەو ی پیغەمبەران ھەواییان پێداو لەزیندو بوونەو پاداشو سزا راستەو گومانی تێدا نیە، دەزانن: ئەو کەسە ی لەدونیادا سزای سەتەمکارانی داو و لەناوی بردوون دەتوانن لەقیامەتیشدا سزایان بدا، دەزانن ئەو سزاو عەزابە ی لەدونیادا یەخە ی تاوانبارانی گرت نمونە یە کە بۆ عەزابی قیامەت..

زومەخشەری لێرەدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ ئاماژە یە بۆ چیرۆکو سەرگورشتە ی گەلە سەتەمکارە لەناو براوہ کان کە خودا لەسەر تاوانو سەتەمکارییان لەناوی بردن.

کە دەفەرموی: (لَايَة) واتە: لەم چیرۆکانەدا پەندو عیبرەت ھەیە بۆ کەسانێک کە لەعەزابی قیامەت دەترسن. چونکە ئەوانە دەپوانن ئەو سزاو

عهزابه ی به سهر ئهواندا درا له دونیادا لئیان روونه ئهوه نمونه ی عهزای قیامه ته، جا که عهزابو ئاړه حه تی و توندو تیژی ئه و سزایانه یان هینایه پیش چاری خزیان، په ند ئامیز ده بن، ترسی خودایان لی ده نیشی...

﴿ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لُّهُ النَّاسُ﴾ ئه و رۆژه رۆژی عهزابی قیامه ته، هه موو ئاده میزادی تییدا کۆده کرینه وه، له یه ک که سه وه تا دواکس له و رۆژه دا گرد ده کرینه وه، بۆ ئه وه ی حیسابیان له گه ل بکری و له سهر کرده وه کانیان پاداش و سزا بدرینه وه. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَحْشَرْنَاهُمْ فِلمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ اِحْدًا﴾ الکهف/ ۴۷. خه لکه که به ده ست خزیان نیه، زیندو ده کرینه وه، راپیچ ده کرین بۆ ده شتی مه حشر به بی ئه وه ی هیچ ویستو ئیراده یه کبان هه بی، هه موویان کۆده کرینه وه، هه موویان چاوه روان چی ده بی و چی رو ده دا!!!

﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ ئه و رۆژه رۆژیکی گه و ره و سامناکه، رۆژیکی گه و ره یه: فریشته ئاماده ی ده بن، پیغه مبه ران تییدا کۆده بنه وه، خودا تییدا حاکمه و پیغه مبه ران و شه هیدانو پیاوچاکان شایه تو گه و اهیده رن!!

رۆژیکی گه و ره یه، چونکه مه خلوقات سهر له به ر هه موویان تییدا کۆده بنه وه؛ ئاده میزاد و جندۆکه و بالنده و درنده و ئاژه ل و خشۆکو هه موو گیانه به ریک به بی ئیستیغنا تییدا کۆده بنه وه، دادوهر خودای عادل و زاناو دانا یه، کهس به ئه ندازه ی تۆزقالتیک سته می لی نا کری!

هه ل سوپانی کاروباری بوونه وهر له دونیا و له قیامه ته دا هه ر له زه ره تامه جهره به هه موو روداو و له ناو بردن و عهزاب نارده سهر و عهزاب هه لگرتن و باران بارین و هینان و بردنی هه ورو لی دانی بومه له رزه و صاعقه و توفان و ره شه باو زریان... هتد هه مووی به ده ست خودایه و به ویستی ئه و دینه جی و نامین! سروشت (طبیعة) بۆ خۆی هیچ ده وریکی له و رودا وانه دا نیه، ئه ویش مه خلوقیکی فەرمان پیکراوه و هیچی تر! ئه وه ی ماددییه کان ده یلین:

گوايه تۆفانو هه‌وره بروسکه‌و زه‌وی رۆچونو بومه‌له‌رزه، کاروباری سروشتینو
خودا چ ده‌خلیکی تییان‌دا نیه، بۆ خۆیان گوت: به‌لێ بۆ خۆیان گوت. ساکار
ترین رهندانه‌وی ئه‌وانه ئه‌وه‌یه: که ئه‌و عه‌زابو سزایانه‌ی یه‌خه‌ی ئه‌و گه‌له
سته‌مکارانه‌ی گرتوه‌ پێش وه‌خت پێغه‌مبه‌ره‌کانیان ئینذاریان کردونو کاتی
دیاریکراویان بۆ داناونو به‌ته‌حید کاتی هاتنی عه‌زابه‌که‌یان دیاری کردوه،
ئه‌ی ئه‌وه نیه حه‌زه‌تی صالح فەرمووی: ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدُ
غَيْرِ الْمَكْذُوبِ﴾ هود/۶۵. حه‌زه‌تی (الوط) یش فەرمووی: ﴿ان موعدهم
الصبح﴾ هود/۸۱.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌والی دواخستنی قیامه‌تو هاتنی عه‌زابی خۆی
را ده‌گه‌یه‌نیو ده‌فەرمووی: ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ﴾ ئیمه هه‌لسانی
قیامه‌ت دواناخه‌ین مه‌گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو که خۆمان له‌زانستی
خۆمان‌دا دیاریمان کردوه، هه‌چ زیاده‌که‌میه‌کی تیدا ناکرێو پاشو پێش
ناکا، هه‌ر کاتی ته‌مه‌نی دنیا ته‌واو بوو قیامه‌ت راده‌به‌یو کۆتایی به‌ژیان دی!
په‌روه‌ردگار که‌سی به‌سه‌ر زانیاری کاتی هاتنی رۆژی قیامه‌ت‌دا ناگادار
نه‌کردوه، ئه‌و زانیارییه‌ تایبه‌ته‌ به‌زاتی خۆیه‌وه‌و که‌سی تر نایزانێ...

﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ له‌و کاته‌ی رۆژی قیامه‌ت دی هه‌چ
زنده‌وه‌ریکی خاوه‌ن نوتقو قسه، ئاخاوتنی بۆ ناکرێ، مه‌گه‌ر خودا ریگه‌ی
بدا، چونکه‌ له‌و رۆژه‌دا که‌س ئیراده‌و ئیختیاری نیه، به‌بێ ئیزن وه‌رگرتن که‌س
قسه‌و کرده‌وی بۆ ناکرێ! هه‌ر خودا خاوه‌نی فەرمانو جله‌وگیریه‌، که‌سی تر
دارای هه‌چ نیه. وه‌کوو له‌شوئینیکی تردا ده‌فەرمووی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ
وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا، لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ النبأ/۳۸. یان
ده‌فەرمووی: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا
تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ طه/۱۰۸.

بیده نگه یه کی سامناک هه موو مه خلوقات داده بۆشی، ترسیکی گشتی
خۆ به سهر مه شهده و ناماده بوانی مه شهده که دا بال ده کیشی! کهس زانی
ناهیئن داوای قسه کردن، بکا، کهس ورته ی له ده م نایه ته ده ری، به لام جاری
واده بی خودای مه زن ریگه ده دا به هه ندی کهس قسه یه ک بکاو په رده ی
بیده نگه بدرین!

﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ لهو حه شاماته ی کۆبۆته وه لهو رۆژدها هه یانه
به ده به خته نه گبه ته به هۆی کوفرو بیدینی له ژانی دونیایدا، هه شیانه
به خته وه رو کامه رانه، تا قمو کۆمه لی به هه شتی رازا وه یه؛ چونکه له ژانی
دونیادا بپروای راستی هه بو وه به رده وام بووه له سهر خودا په رستی وه کوو
له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ، وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری/۷.

جا ههر که سیك ویسترای به ده به خته بیو کاری خراپه ی کرد بی ته وه
ئه هلی شه قاوه ته، که سیکیش ویسترای خێرو خۆشی پی بگاو کاری خیری
ئه نجام دابی ته وه له ئه هلی سه عاده تو به خته وه رانه، ههر که سهو ریپو ی
ریگای بۆ دیاریکرای خۆیه تی، بۆ چ لایه ک دروست کراوه ته وه ئه نجام ده دا!
تیرمیدیو شه بو یه علاو هی تریش له عومهری کوری خه تابه وه ریوایه ت
ده کهن، ده لێن: عومهر ﷺ ده لی: که نایه تی ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ هاته
خواری پرسیارم له پیغه مبه ر کرد وتم: ئه ی پیغه مبه ری خودا! له سهر چی کار
بکه ین؟ له سهر شتیك که بپراوه ته وه یان له سهر شتیك که نه بپراوه ته وه؟
له وه لام دا فهرموو: کار بکه ن له سهر شتیك که بپراوه ته وه و مۆر کراوه
قه له می به سه ردا هاتوه، وه لی هه موو کهس په یه وه ی شهو ری بازه ده کا که
بۆ دیاری کراوه و بۆ دروست کراوه ئه مجار ئه م نایه تانه ی خۆینه وه: ﴿فَاَمَّا
مَنْ اَعْطَىٰ اتَّقَىٰ، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ، وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ
وَكَذَبَ بِالْحُسْنَىٰ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ﴾ اللیل/۵-۱۰.

مه بهست شهویه: خودا بۆ خۆی غهیب زانمو ناگاداری رودای داهاتووه. ده زانی چ ده بی چ رو دهدا، ده زانی کۆ چ ده کاو سه ره نجامی کاره کان چۆنه، هه موو کاروباریکی له کتیبی غهیبی خۆی دا تو مار کردوه.. پیغه مبه ر ﷻ له فهرموده که ی دا شه وه مان فیر ده کا: که سزاو پاداش له سه ر کرده وه ده درینه وه، هه موو ئاده میزادیک شه ری بازهی بۆ ناسانکراوه که بۆی دیاری کراوه، جا ری بازه که ی سه ربکی شی بۆ کامه رانی به هه شت، یان بۆ به ده به ختی ناو دۆزه خ، شه ئاماده باشی و عه زیمه ته ی پی دی دراوه، رۆلی خۆیان ده گێرن له به ختیو کردنی نه فسرو رامکردنی بۆ شه ری بازه ی پی دی سپێردراوه و به خته وه ری لی چنگ ده که وی.

شه مجار پهروه ردگار سزاو پاداشی هه ردوو تاقمه که دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ جا شه وانهی به ده به ختن له ژبانی دنیادا به هۆی شه کرده وه ناشیرینه ی شه نجامیان داوه، که له ئاکامی بیرو باوه ری فاسیدو پوچی به جیماو بۆیانو شه وێنکه وتنی خراپه کاران له کردارو گوفتاردا هه تا وایان لی هات له تاوانو خراپه کاری دا نوغرو بوونو رونا کایی بیرو باوه ری سه روشتییان کوژایه وه دلیان تاریک بوو گومرا بوون، موسته حه قی چوونه ناو دۆزه خ بوون، ئاگر به شی شه وانو جیگای حه وانو وه پشه دانیانه. شه وان له ناو شه دۆزه خه دا شینو شه په ژریان هه یه وه هه ناسه سوارزو نه که وه هانکه هانکیان لی دی، سینگیان ته نگ ده بی لرخه و پرخه و لرفه و دادو فیفانیانو شاته شاتیان جیهانیکی پر ده کا!!

﴿خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ﴾ شه وان له ناو دۆزه خه دا ده مینه وه بۆ هه تا هه تایه، مانه وه که یان له وی دا به رد هه و نه پراوه یه، تا شه ئاسمانه ی له سه ریانه و شه زه وییه ی له سه رنی به مینه وه شه وانیش له ناو دۆزه خه دا ده مینه وه، مه بهست به م ته عبیره قورئانییه مانه وه یانه له ناو ئاگر دا بۆ هه تا هه تایه. کۆتایی نه هاتنی سزا که یانه.

مه بهست به (السموات) لیږه دا ناسمانی همر یه کئی له نه هلی دۆزه خو
 نه هلی به هه شته، واته: نهو سه قفه ی له سهریانه، مه به ستیش به (الأرض)
 لیږه دا نهو زه وییه: که نهوان له سهرنیو کهوتۆته ژیریانه وه. چونکه
 له قیامهت دا ناسمانو زه وی نیستا نامینزو ده گۆږدرین؛ وه کوو له شونیکئی
 تر دا ده فرموی: ﴿یوم تبدل الأرض غیر الأرض والسموات﴾ ابراهیم/۴۸. یان
 ده فرموی: ﴿واورثنا الأرض نقبوا من الجنة حیث نشاء﴾ الزمر/۴۸.

ههروه ها چونکه پتویسته بو نه هلی قیامهت ناسمانیک هه بی
 دایانپۆشیو زه وییه ک هه بی هه لیانگری! همر شتیک له سهرته وه بی به ناسمان
 حیسابه بو تو.

نیینو عه بباس ده فرموی: له قیامهت دا بو هه موو کهس زه ویو ناسمان
 هه یه.

﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ واته: نه مانهوه یان له دۆزه خ دا به رده وامو نه پراویه:
 مه گهر خودای تو مه یلی بی نی، نه م یاسایه بگۆږی له شیویه که وه بو
 شیویه کی ترا مه بهست به م ته عبیره به رده وامو مانهوه ی نه به دییه، چونکه
 مانهوه ی موشریکان له ناو دۆزه خ داو مانهوه ی به هه شتییه کان له به هه شت دا
 چه سپاوو سه لمینراوه.

که و ابو مه بهست نه وه یه: مانهوه هه تا هه تاییه که به ویستی خودایه و
 هیچ شتیک له دونیاو له قیامهت دا به بی مه شیته تی خودا نابی، له زمانی
 عه ره بی دا نه گهر که سیک به یوی ته عبیر له به رده وامی شتیک بداته وه، ده لی:
 (هذا دائم دوام السموات والأرض) زانایانی ته فسیر زۆر راوو بو چونیان
 له سهر نه م نیستنه یه ده رپریوه، گرنگه کانیا ن نه مانه ن:

زومه خسه ری ده لی: نیستی نه که رو ده کاته وشه ی: (خال دین) ی ناو
 نایه ته که، واته: نه هلی دۆزه خ به به رده وامی له ناو ناگر دا نامیننه وه، به لکوو
 ده گۆږزینه وه بو ناو زه مه ره ر، ههروه ها جگه له ناگر به چه ند جوړی تریش

عه زاب ده درین، لهوانه یه سزا که یان له سزای ناگر به ئیش تر بی، نهویش ناره زامه ندی خودایه لییان. ههروه ها نه هلی بههشت جگه له نازو نیعمه تی بههشت خوشی تریان تووش دی، وه کوو ره زامه ندی خودا لییان، جگه له بههشت پهروه ردگار بهفه ضلی خوی نیعمه تی وایان پی ده به خشی چۆنیه ته که ی نازاند ری و وه صفی نا کرئ.

واته: نه هلی دۆزه خو نه هلی بههشت به بهر دهوامی ده میننه وه مه گهر خودا بیهوی ئه شو ره یانه یان بگورئ، سزایان زیاد بکا یان که می بکا، نازو نیعمه تی بۆ زیاد بکا یان که می بکاته وه.

مه بهست نه وه یه: هه موو شتیک له ژیر ده سه لاتی خودا دایه وه بهویستی خوی زیادو که می ده کا.

ئه بو حه ییان له ته فسیری به حری موحیطدا ده لی: **﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾** چهر تکرده که روبکاته ئه و کاتو زه مانه ی که له **﴿خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾** وه رده گیرئ. واته: نهوانه له دۆزه خدان، مه گهر ئه و کاتو زه مانه ی خودا ده یهوی له ویدا نه بن، یان نهوانه له بههشت دان مه گهر ئه و کاته نه بی که خودا ده یهوی له ویدا نه بن، نه مهش ده گونجئ ئه و کاتو زه مانه بی که خودا حیسابو لی کۆلینه وه یان له گه ل ده کا، کهوابی زه مانه چهر تکراره که ئه و کاته ده بی که خه لکه له دهشتی مه حشر دا ده میننه وه.

ئه گهر ئیستیثناه که رو بکاته (خالدین) ئه و کاته به نیسبهت نه هلی دۆزه خه وه مانا که ناشکرایه، چونکه ده گونجئ زه مانه چهر تکراره که ئه و زه مانه بی که هه ندی له نه هلی دۆزه خ: که موسولمانی تاوانبارن، پاش پاکبونه وه سزادانیان به نه ندازه ی تاوانه کانیان له دۆزه خ در دیندرینو ده برینه بههشت. به لام ئه م جو ره مانا کردنه به نیسبهت نه هلی بههشته وه نا گونجئ، چونکه ههر که سی چووه ناو بههشت ئیتر لی دی درناچی و درنا کرئ..

﴿إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ بیگومان خودای تو ههرچی بۆی ده یکا:
به گویره ی زانیاری و دانایی خۆی چی بۆی له گهلا نه هلی دۆزه خی ده کا،
ههروه کوو چۆن چی بۆی بیدا به به ههشتیه کان پیاان ده دا.

نه مجار پهروه ردگار پاداشی تا قمی دوهم تا قمی به خسته وه ره کان دیاری
ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُوذٍ﴾ واته: نه هلی
سه عاده ت: که شوینکه و تووی پیغه مبه رانن، نه وانه شوینو ماوایان به هه شنه و
بۆ هه تا هه تایه تی بیدا ده میننه و، هه تا ناسمانی به هه شتیان به سه ره وه بی و
زه وی به هه شتیان له ژیره وه بی به ویستو ئیراده ی خودا تی بیدا ده میننه وه، نه و
به هه شته بۆ نه وان به خششیککی نه برا وه نایاساغه، بۆ هه تا هه تایه یه!

ئیبو که شیر ده فهرموئ: مه عنای ئیستیثنا که لی ره ده نه وه یه: که
مانه وه ی نه هلی به هه شت له ناو نه و نازو نیعمه تانه دا شتیگ نیه له بهر زاتی
خۆی پیویست بی (واجب لذاته) نیه به لکوو پابه نده به ویستو ئیراده ی
خودا وه، بۆیه هه میشه منه تو به خشاینده یی خودا له سه ریانه و نه وانیش
ته سبب و ته مجیدی خودا ده که من له پاساوی نه و به ره وه به خششانه دا.

هه ریبه کۆی له پاداشی به هه شتو سزای دۆزه خ به ویستو ئیراده ی خودا
به ره ده وامه و به گویره ی عه داله تکاری و دانایی خودا له پاساوی کرده وه کانیا ن:!!
عه زایی نه هلی دۆزه خ به ره ده وامه و پابه نده به ویستو ئیراده ی خودا و
سزای کرده وه کانیا نه.

نیعمه تو له زه ته ی به هه شت بۆ به هه شتیان نه ویش پابه نده به مه شینه تی
خودا وه و پاداشی کرده وه کانیا نه.

به لام نه وه نده هه یه پهروه ردگار له کۆتایی باسی دۆزه خییه
به ده به خته کان دا فهرموئ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ له کۆتایی باسی نه هلی
به هه شته دا فهرموئ: ﴿عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُوذٍ﴾ نه مه ش بۆ دلخۆشکردنی

بروادارانو ئامار شه بۆ ئه وه: كه پاداشی موسولمانان به خششیکی خودایه و
چاکه یه کی بهره وامه له گه لیان ده کا.

موسلیمو بوخاری و نه سائی له شه بو هورپه یه وه فهرمووده یه کی
پیغه مبهریان ﷺ ریوایهت کردوه ده فهرمووی: (لَنْ يَدْخُلَ أَحَدُكُمْ الْجَنَّةَ
بِعَمَلِهِ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ) واته:
هیچ کس به هوی کرده و هی خۆیه وه ناچیه ناو به هه شته وه، هاوه لان وتیان:
ته نانهت تۆیش نهی پیغه مبهری خودا؟ فهرمووی: ته نانهت منیش، مه گهر
خودا بهره حمه تی خۆی دامپۆشی!

ئه مجار پاش باسکردنی حالو چۆنیه تی دۆزه خیه کازو به هه شتییه کان،
پهروه ردگار هه ره شه یه کی توند ئاراسته ی دوزمنانی پیغه مبهر ده کا ﷺ.
هه ره شه ی عه زابو له ناو چوونی وه کوو گه له پیشینه کانیاں لی ده کا و
ده فهرمووی: ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْذُubُ هَؤُلَاءِ﴾ واته: نهی موحه ممه د! نه گهر
ئه وه ی باسکرا له چیرۆکنو سه رگوزه شته ی گه له سته مکاره موشریکه کان
له دونیا و قیامهت سه ره نجامی هه موو سته مکارو موشریکیک بی، ئه وه تۆ
نه ی موحه ممه د! هیچ شکو گومانه نه بی له سه ره نجامی ئه وه ی: كه ئه و
موشریکانه ی گه له که ت ئه وانه بت په رستن، شکو گومانه له فساد ی بیرو
باوه رپان نه بی! هه رچی ده په رستن به تالو پوچو نه زانی و گو مپراییه،
عه زابه که یان مسۆگه ره و بۆیان دی. ئه مهش دل دانه وه یه بۆ پیغه مبهر ﷺ
هه ره شه یه له گه له که ی.

ئه مجار حالو چۆنیه تی یان له عیبادهت کردن دا روون ده کاته وه و
پاداشه که شیان ده ست نیشان ده کا و ده فهرمووی: ﴿مَا يَعْذُونَ إِلَّا كَمَا يَعْذُ
آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ، وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيحَهُمْ غَيْرَ مَقْصُودٍ﴾ ئه وان عیبادهت نا که ن
مه گهر وه کوو باوکنو باپیرانیان ده یکن! ئیمهش پاداشیان ده ده ینه وه
به ته وای. واته: ئه وان وه کوو باوکنو باپیرانیان به ته رستی ده که ن ئه مانیش

وه کوو نهوان نه فام نه زانن، کویرانه شوینیان که وتوون. پهره ردگار روژی
 قیامت له سهر کرده وه کانیان پراویر پاداشیان ده داته وه، سزایه کی به ئیشیان
 ده داو تو له ی باشیان لی ده ستینن. به نیسبته کرده وه باشه کانی
 دونیاشیان وه، وه کوو: به جیهینانی صیله ی ره جو چاکه له گهل باو کو دای کو
 یارمه تی کوست که وتووان، نه وه پهره ردگار همر له دونیادا جه زایان ده داته وه
 بهر زقو روژی زورو لابر دنی به لاو ناخوشی له سهریان، جه زایه کی پراویر پان
 ده داته وه، نه وخوشی له زه ته کاتیبه ی ده یاندریتی نیعمه تو له زه تی کی
 که مخایه نهو زوو به سهر ده چی، که وایی باکس هه لئه خه له تی به رابواردنی
 کافرو بی دینان، که هه ندی جار له خوشی له زه تی دونیادا ده تلینه وه، چونکه
 نهوان همر دونیایان هه یه و بی به شن له نیعمه ته کانی به هه شت، له قیامت دا
 جگه له سزای جوړاو جوړی دوزه خ هیهی تریان نادریتی..!

نایه ته کان بهروونس نه حوکه مانه یان لی وهرده گیرن:

- ۱- ههرچی پیغه مبه ران هه والیان پی داوه له روودای رابوردو نهی نی
 داهاتو له دونیاو له قیامت دا سه ده رسد راستو شکو گومانی تیدا نیه.
- ۲- زیندو بوونه وه حقو راستو گومان له هاتنی قیامت دا نیه، وه لی
 حیکمه تی خودا واداخوازه که تا کاتی خزی نه یه هه لی نه ستینن.
- ۳- ده سه لاتی مو طله قو ره ها له روژی قیامت دا بو خودای مه رنه،
 که س به بی ئیزو ره زای نه ناتوانی شه فاعه ت بکا.
- ۴- نهاده میزاد روژی قیامت دوو تا قمن: نه گبه تو به خه وه ر،
 نه گبه ته کان له دروزه خ دانو به خه وه ران له به هه شت دا. هه ردوولایان تی یان دا
 ده می نه وه به ویستو ئیراده ی خودا بو هه تا هه تایه.
- ۵- جه ماوه ری زانایان کوکن له سهر نه وه که سزای کافران له دوزه خ دا
 به رده وامو نه به دیبه و پرانه وه ی نیه. هه روه ها موسولمانانیش له به هه شت دا بو
 هه تا هه تایه ده می نه وه.

۶- له زه تی به ههشت بهرد هوامه و برانه وهی نیه.

۷- په رستشی موشریکه کان بۆ بته کانیان عیباده تیکی پوچو بی
بناغدیوه عه قلو مه نطیقو هری ناگرن. به لکوو نهو عیباده تو په رستنه
له نه فامی و لاسایی کردنه وه وه سهری هه لداوه.

۸- په روه ردگار ده رحه ق به کافرانیش عادلو داد په روه ره پاداشی کرده وه
باشه کانیان له دونیادا پی ده داته وه، به لام له قیامه تدا پاداشیان نیه، چونکه
وه رگرتنی کرداری باشیان مه رجه، ده بی له بیرو باوه روه وه سهری هه لدا بی،
کرده وه بی بوونی ثیمان له قیامه ت سوودی نابی.

مه به سته کانی چیرۆکی قورنان:

وا ده بی چیرۆکیک چهند جاریک به شیوازی جیا جیا له قورناندا دوباره
ده بیته وه ههر جاره به بۆنه ی شتیکه وه ده هیندریو کاریگه ری تایبه تی خو ی
ده بی. له گیرانه وه ی چیرۆکی گه له پیشینه کان له م سو په ته و سو ره ته کانی
تریش دا چهند مه به سته یکی سهره کی ههن، گرنه گه کانیان نه مانه ن:

۱- هه والدان له سهرده مو میژووی بری گه لو نه ته وه ی رابوردوو. تیشک
خستنه سهر بری روداوی گرنه گه که له وه پیش پیغه مبه ره و غهیری پیغه مبه ره
نه یانزانیه. نه مهش ده بیته نیشانه یه کی به هیز له سهر راستی پیغه مبه رابه تی
پیغه مبه ره.

۲- هه والدان به هه مو ئاده میزادان ده رباره ی هه ولو تیکۆشانی
پیغه مبه ران له پیناو بلاو کردنه وه ی بانگه وازه یه که یانو ململانی و به ربه ره کانی
کردنیان له گه ل گه له کانیان، بۆ نه وه ی حه قو راستی ده ربه که ووزو به تال پوچ
بکه نه وه. هه روا بۆ زانینی ئاستی به پیره وه هاتزو پشت لی هه لکردنی
گه له کانیان بۆ په یامی پیغه مبه ره کانیان. له هه مان کاتدا ته سه للاو
دلدا نه وه یه بۆ پیغه مبه ری ئیسلام: که دلی به خو نه مینی و نه وه ی تووشی نه و
بووه تووشی پیغه مبه رانی پیش نه ویش بووه. نه و چیرۆکانه نه وه شیان له خو

گرتوه: که پیغمبهران مامۆستای راسته قینهی بانگخوازانى ئیسلا مزو پیوسته بانگه وازی که ران بیان که نه نمونه و پیشه و او شوینیان بکهون، جیهاد و تیکۆشانو خۆپاگری له وانه وه قیر بن.

۳- ئه و چیرۆکانه ئه وه شیان لی و ه ده گیرئ: که هه موو پیغمبهران له یه ک سهرچاوه وه په یامی خۆیان هه لئینجا وه هه موویان له بنه مری پیغمبهرایه تیه که یان دا ده بنه یه کتو په یامی ئه ویان پشتگیری ئه میان ده کنا له بواری یه کتاپهرستی و پروا به هاتنی رۆژی قیامهت و زیندو بوونه وهی هه موو گیانله بهران و پاداش و سزادانه وهی بر وادار و بی پروایان یه کتو جودا وازی له په یامه که یان دا نه!

۴- چیرۆک عونصوریکی کیشکه رو مهرغووبه، کاریگری خۆی هه به له بواری به خێو کردن و قیر کردن و چه سپاندنی شت به به لگی عه قلی و به رودادی حیسی. بۆ گه وه پچوک به سووده، ژنو پیاو و کچو کوپ چیرۆی خۆیان لی ده کهن، ئه مهش سهر ده کیشی بۆ چاندنو رسکانی تۆوی ئیمان و باوهر له دلان دا، هه لئانی خه لک بۆ طاعهت و خودا په رستی، ترساندن له گوناوه تاوان، به جۆریک ده توانین بلیین چیرۆک قوتابخانه یه کی خودایی به بۆ بر واداران، بۆ دلنه وایی پیغمبهران، واقیع و روداوه کانیان ده خه نه روو، قوتابخانه ی فییر بوونی گه لو نه ته وه کانی، میژووی چیرۆک کۆنو که وناپایه. مه ووضوعی چیرۆکه کان به هیلا کبردنی سته مکارانه مه به ستو ئامانجیش له و چیرۆکانه پالفته کردنی دل و ده روونه و نیصلاهی حال و وه زعیانه.

۵- یه که م مه به ستی سهره کی چیرۆک له قورئان دا سه لماندنو چه سپاندنی یه کتاپهرستی و بوونی خودایه کی بالاده ستو زانو دانایه، چه سپاندنی پیغمبهرایه تی و زیندو بوونه وهی رۆژی قیامه ته.

۶- چیرۆکه کانی قورئان ئه وه مان بۆ روون ده که نه وه که ئه رکی سهره کی پیغمبهر ﷺ را که یاندنی نیگا و سرووشه و ترساندن و مۆژده پیدانی

ئاده‌میزاده، هه‌په‌شه لیکردنیانه به‌هاتنی عه‌زایی خودا زوو یان دره‌نگ، به‌بی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر بۆ خۆی چ ده‌سه‌لاتیکی له‌هاتنو نه‌هاتنی عه‌زابه‌کیان زوو هاتنو دره‌نگ هاتنی‌دا هه‌بی. هه‌روه‌ها سوور بوونی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه له‌سه‌ر مه‌به‌شه‌که‌یانو هه‌لوو تیکۆشانی بی وچانیان ده‌رده‌خه‌ن!

۷- چیرۆکه‌کانی قورئان ئاستی ئاماده‌باشی ئاده‌میزاد بۆ کافر بوزو ئیمان‌هێنان دیاری ده‌کا.

۸- هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتو توانای خودا ده‌رده‌خه‌ن، ئه‌و سزاو عه‌زابه‌ی ده‌ینیڕۆ نموونه‌یه‌کی عه‌زایی قیامه‌ته.

۹- هه‌ر له‌ب‌واری چیرۆکه‌کانی قورئان‌دا، پشتگیری خودا بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانو به‌دیته‌نانی موعجیزه‌و نایه‌ته‌کانی خۆی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانو راستکردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاده‌کان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لیان بنی بۆ ئیمان‌هێنانو قه‌ناعه‌تکردن به‌بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران! به‌ناشکرا ده‌بیندری.

۱۰- چیرۆکه‌کانی قورئان هه‌موویان په‌ندو عیبه‌ره‌تن، ده‌رمانی د‌لو ده‌روون ده‌که‌ن.

۱۱- له‌سه‌روو هه‌موو ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی باسکران مه‌به‌ستیک‌ی گ‌رنگ‌ی تر هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: هه‌والدانی پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار: به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی بنوسی یان بخوینیته‌وه، یان چیرۆک گ‌ی‌روه‌و می‌ژوو زان بی، که ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه ﷺ هه‌والدانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره به‌ئه‌و سه‌رگ‌ورشته‌نه به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی و به‌رزی په‌یامه‌که‌ی هه‌والدانی بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی زانستو زانیاری، هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی: که قورئان نامه‌ی خودایه‌و ده‌ستورو یاسایه بۆ ئاده‌میزاد تا روژی قیامه‌ت.

سه ره نجامی ناکوکی پهیدا کردن له ته ورات دا

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
﴿۱۱۰﴾ وَإِنْ كُلًّا لَّمَّا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿۱۱۱﴾

دوای نهو هی پهروه ردگار موشریکه کانی عه ره بی ناگادار کرده وه
به سه ره نجامی گه لو نه وه له ناو براوه کان! لیره شدا نهو هیان ده خاتمه بیر: که
گه لی موسا ناکوکیان له ته ورات دا پهیدا کرد، هه یانبوو نیمانی پی هی ناو
هه بوو نیمانی پی نه هی نا! تیرتر خودا سزای دانو له سه ره کرده وه خراپه کانیان
عه زابی بو ناردن. نه مه ش نیشانه ی نهو هیه: که کوفر یه ک گه لو نه ته وه بیسه و
میژووی کافرانو هه لوئیستیان له گه ل پیغه مبه ران دا یه ک میژوو یه ک
هه لوئیسته...

نهو تا: کافره کانی قوره ییش ویری نینکاری کردنی تاکو ته نهایی خودا
نینکاری پیغه مبه رایه تی موحه ممه دیش ده که نو قورئانه که ی به درو
ده خه نه وه، نه مانیش وه کوو گه لو نه ته وه کافره کانی پیشوو هه لوئیست
ده نوینن! ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ بیگودان
نیمه ته وراتمان دا به موسا بو نهو هی گه له که ی بیکه نه به رنامه و یاساو
شمریعه تی خویانو به گویره ی نهو کتیبه هه لسرو کهوت بکه ن! به لام نهو ان
له پراو بیرو بوچونو رافه کردنیان دا کیشهیان تیکهوت هه ره که سه به تار دزوی

خۆی مانای له ده قه کانی ده دایه وه، بونه تاقم تاقبو گرو گرو، پهرتموازه بوونو همر تاقمیدیان ده یهوی بۆ مەرامی خۆی بیگونجینی و بیکاته داردهستی خۆی بۆ دنیا خواردنو چهوساندنهوی کهسانی دیکه، هه ندیکیان ئیمانیان پئی هیناو نهوانی دیکه پئی کافر بوون! زوربهی زۆریان لهو حقو راستیهی تهورات بۆی هینا بوون دوور کهوتنه وه، ههرچهنده نامهی ئاسمانی بۆیه نیردراوه یه کتاپهرستی بچه سپینی، ئاده میزادان له سهر یه کت ریبازو پهیره وو پرۆگرام کۆیکاته وه، به لام نه ته وهی موسا کیشهیان تیکموتو جوداوازییان پهیره کرد.. کهوابی تۆش نهی موحه ممه! موبالات به هه لوئستی گهلو نه ته وه کهت مه که، که ده رباره ی قورئان کیشهیان تی کهوتوو هه ندیکیان باوهریان پئی کردوه، زوربهشیان به درۆت ده خه نه وه! نه وه دابو نه پیتی گهلو نه ته وه پیشینه کان بووه له گه ل پیغه مبه ره کانیان، تۆ ئهرکی سهرشانی خۆت نه نجام بدو خه فته به وه مه خۆ که به درۆت ده خه نه وه و په یامه کهت ره ت ده که نه وه.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ نه گمر له بهر نه وه نه بویه: که قهزاو قه ده ری خودای تۆ، داخوازی نه وه بووه: که بۆ ماوه یه کی دیاریکراو که هاتنی رۆژی قیامه ته عه زابیان بۆ نه نیڕی، نه وه همر له دونیادا ناوانمان ده کردن، همر له دونیادا عه زابمان بۆ ده ناردن، سهر پیچیکارا نمان له ناو ده بردن، خودا په رستانمان رزگار ده کردن، وه کوو چۆن له وه پێش ده رباره ی گهلو نه ته وه پیشینه کان نه نجامان دا.

﴿وَأَنَّهُمْ﴾ بیگومان گهلو نه ته وهی موسا ﴿لَقِيَ شَكَّ مِنْهُ مَرْيَب﴾ ده رباره ی تهورات له شکو گوما تیکی زۆر چهواشه کاردان، چونکه تهورات زۆری لی گۆراوه، زۆری لی فهوتاو، میژوو نووسان ده لێن: کاتی که بابلیه کان په یکه ری سوله یمانیان سوتاند؛ ته وپاتیش فهوتاو له ناو چوو، ماوه یه کی زۆری

پی چوو نه مجار جوله که کان سمر له نوئی هه وئیان دا ته و پاتیان نووسیه وه به لام به شیواوی و ده ست لیدراوی، چونکه نوسخه نه صلیه که ی نه مابوو!

﴿وَإِنْ كَلَّا لَمَا يُؤْفِقُنْهُمْ رَبُّكَ أَعْمَاهُمْ﴾ هه ر تاقمه له موسولمانانو له کافره کان: که کیشه یان هه یه ده رباره ی نامه ی خودا، هه موو نه وانیه: که جیاوازیان هه بوه له کتیبی ته و پاتو هه ندیکیان پروایان پی کردو زوریه شیان ره تیان کرده وه، خودای تو نه ی موحه ممد! پاداشو سزای خویان به ته و او ی ده داته وه، ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ بیگومان پدروهر دگار ناگادارو زانایه به هه ر شتیکی نه وانه نه نجامی ده دن. هه چی لی هون نابی!!

پابه‌ند بون و به‌رده‌وام بوون له‌سهر فهرمانی خودا

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

له‌وه‌پیش پدروهر دگار هه‌لو‌ستی جوداخوازانی ده‌رباره‌ی یه‌کتا‌په‌رستی و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی روونکرده وه، به‌دورو در‌ژی هه‌په‌ش‌ه‌ی جو‌راو جو‌رو توندی ئا‌راسته‌کردن، واده‌و به‌لینی به‌خودا‌په‌رستان دا، نه‌مجار لی‌رده‌دا فهرمانی به‌پی‌غه‌مبه‌ری ئی‌سلام کرد که پابه‌ندی نه‌و فهرمانو جله‌و‌گیرییانه بی که ئا‌راسته‌ی ده‌کر‌تن، ئی‌ستیقامه‌ی هه‌بی، به‌رده‌وام بی له‌سهر پابه‌ند بوون به‌فهرمانی خودا، ده‌فهرمو‌ی: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ نه‌ی موحه‌ممد! خۆتو نه‌وانه‌ی شو‌نت که‌وتوون، ر‌یبازی ئی‌ستیقامه‌ بگر‌نه‌بهر، ته‌فسیری ده‌وان

له‌بواری عه‌قیده و کرده‌وه و نه‌خلاقدا به‌رده‌وام بن له‌سهر ریبازی نیسلام؛
 ریبازی مام ناوه‌ندی په‌یره و بکه‌ن، به‌بی نیفراطو ته‌فریط. له‌ریگای راست
 لامه‌ده‌ن، به‌رده‌وام بن له‌سهر ریبازی خودا په‌سه‌ند، که بریتیه
 له‌یه‌کتاپه‌رستی برپا بوون به‌وه‌ی: که خودا تاکو ته‌نیایه له‌زاتو له‌صیفاتدا،
 برپا بوونه به‌غیه‌بو شته په‌نامه‌کیه‌کان: که بریتیه‌ن له به‌هه‌شتو دۆزه‌خو
 زیندو بوونه‌وه و حیسابو لی‌کۆلینه‌وه و فریشته‌و عه‌رشو هه‌موو نه‌و شتانه‌ی
 نایین ناماژه‌ی پی کردون.

نیستی‌قامه بریتیه: له‌پابه‌ند بوون به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی قورئان فه‌رمانی،
 پی کرده له‌چوار چیه‌ی عیبادته‌و مامه‌له‌و بیرو باوه‌ره‌وه، نیستی‌قامه
 پله‌یه‌کی به‌رزو پیروژه، که سی‌ک زه‌خت له‌نه‌فسی خۆی نه‌کاو هه‌واو هه‌وه‌سی
 نه‌خاته ژیر پیوه نه‌و به‌هره‌یه‌ی گیر ناکه‌وی!!

پیغه‌مبه‌ر ﷺ که فه‌رمان به‌نیستی‌قامه‌ی ئا‌راسته کرا، هه‌ستی به‌گرنگی
 نه‌م ره‌وشته کرد، زانی پابه‌ند بوون به‌م ره‌وشته چه‌ند کارێکی قورسو گرنکه!
 ته‌نانه‌ت فه‌رمووده‌یه‌کی لیوه ریوایه‌ت ده‌کرێ که ناماژه‌ی به‌نه‌م نایه‌ته‌ی
 ئیره کرده که فه‌رمانی به‌نیستی‌قامه کرده‌وه فه‌رموویه‌تی: (شیبتنی هود
 واخواه‌تا...) چونکه نیستی‌قامه یانی مام ناوه‌ندی میانه‌ره‌وی و ریگا
 گرته‌به‌ر به‌بی لادانو نیفراطو ته‌فریط. نیستی‌قامه پیوستی به‌دل هۆشیاری
 به‌رده‌وام هه‌یه، پیوستی به‌هه‌ولو تی‌کۆشان هه‌یه بو دۆزینه‌وه‌ی ریگای
 راستو ره‌وان. پیوستی به‌ته‌نظیمو کۆنترۆل‌کردنی ره‌وتی ئاده‌میزاد هه‌یه بو
 نه‌وه‌ی ریبازی حه‌ق به‌رنه‌دا، که وابی نیستی‌قامه چاودیری کردنی هه‌موو جهم
 جو‌لیکی ژیا‌نه‌و کیشانیه‌تی به‌ته‌رازووی وردبینو وردخوینی خودایی.

حه‌زه‌رتی موسا و هارونیش فه‌رمانیان پی‌کراوه که پابه‌ندی په‌یامی خودا
 بنو نیستی‌قامه‌یان هه‌بی و به‌رده‌وام بن له‌سهر ریبای خۆیان. وه‌کوو

له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿قَدْ اجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَان سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ یونس/۸۹.

پهروه ردگار له نایه تیکی تردا پاداشی نه وانه دیاری ده کا که نیستیقامه یان په پړه و کړده ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ، ثُمَّ اسْتَقَامُوا، تَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فصلت/۳۰. نه وانه ی ده لّین: نه لا خود امانه، پاشان بهر ده یرام بوون له سمر نه م رهو شته، فریشته داده بارنه سهر یازو پّیان ده لّین: مه تر سن خه فته مه خوّن، موژده تان لی بّی بهو بهه شته ی واده تان پّدراوه.

کاتیک سوفیانی نه قه فی له پیغه مبهری پرسى نه ی پیغه مبهری خودا! شتیکم پّی بّلی: له نیسلام دا له وه به و لاه دوا تو له کهس پرسیار نه که م، پیغه مبهر ﷺ فرموی: (أَلَمْ آمَنْتْ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمِ) بّلی بروام به خودا هه یه و پاشان نیستیقامه ت هه بّی و بهر ده وام به له سمر نه و بیرو باوه رته! هه لّبه نه فرمان کړدن به پیغه مبهر ﷺ به نیستیقامه نه وه ناگه یه نه ی: که پیغه مبهر نه و رهو شته ی نه بوه، به لکوو به پیچه وانه وه پیغه مبهر نه و بهری نیستیقامه ی هه بوه، که و ابو مبه ست به م فرمان کړنه پّی به نیستیقامه بهر ده وام بوونو پابه ندبونه بهو ربازو په یامه ی بّو تّدراوه، پهروه ردگار فرمان به پیغه مبهرو شوینکه و توانی ده کا: که بهر ده وام بن له سمر نیستیقامه چونکه نیستیقامه باشت ریزو کاریگر ترین چه که بّو سهر که و تنو زالبوون به سمر دوزمنان دا. له هه مان کاتدا هه لّنانی تّدایه بّو موسولمانان، چونکه له کاتیکدا فرمان به پیغه مبهر بکری به نیستیقامه موسولمانان به (طریق الاولی) وه ده بّی پابه ند بن.

نایه ته که ناماژه بّو نه وه ده کا: که شوینکه و تنی ده قه شهر عییه کان پّیوسته و نابّی هیچ نه ملاو نه ولای تّدا بکری.

دهسه لاتدان به عه قل بۆ نه وهی بچیته ناو باسو خواسی تایبته به زاتی خوداو صیفاته کانی، دهم تیوه ردان له عاله می غه یبو چۆنیه تی فریشته و به هه شتو دۆزه خ... هتد. زیده ره ویکردنه له دهسه لاتتی عه قل دا، چونکه گهورترین عاقل مه ندو فدیله سووف نازانن حه قیقه تی خۆیان چیه و چۆنه، به لکوو نازانن: حه قیقه تی گیانله به رانی تریش چۆنه و چۆن نیه، دهی چۆن په ی به حه قیقه تی زاتی خوداو صیفاته کانی ده بن؟ یان چۆن په ی به حه قیقه تی فریشته و شته په نامه کییه کانی تر ده بن؟!

به راستی لادان له شوینکه وتنی دهقه کانی قورئانو فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﴿لَهُ بَوَارِنَا﴾ گومرا بوونو سه ر لی شیوانه، لادانه له شه قامه پیتی خودا په سندو ری بازی سه له فی صالح و شوینکه و توانیان! لاسایی کردنه وهی نه وانه یه که نایینی خۆیان به شبهه ش کردو کی شه یان تیدا په یدا بوو! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿مَنْ الذِّينَ فَرَّقُوا دِیْنَهُمْ وَكَانُوا شِیْعًا﴾ کل حزب بما لدیهم فرحون ﴿الروم/۳۲﴾.

باشترین ریگا چاره بۆ بنه پرکردنی کی شه و نیزاع گه پرانه وه یه بۆ قورئانو فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﴿لَهُ بَوَارِنَا﴾ پابه ند بوون به و په یام زانیاریه ی له و سه رچاوه خاوینانه وه ده ستمان ده که وئ وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿فَانْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَیْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء/۵۹.

هه لبه ته راجیایی و ئیختیلاف له بواری عه قیده و بنه ما نایینی به کاندای کاریکی خراپو ناپه سه نده، دهم تیوه ردانه له شته غه یبی به کازو هه ولدان بۆ ناسینی خودا به عه قلی روتو پشتگویی خستنی دهقه کانی قورئانو فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﴿لَهُ بَوَارِنَا﴾ کاریکی بیهوده یه و نه ی لی کراوه.

به لام راجیایی له غه یری نه و شتانه دا وه کوو کارو باری دنیایی به رتیه بردنی ولاتو چۆنیه تی ناژه لداری و کشتو کال کردنو باغو بیستان وه به ره ههم هیانزو ئالو ویر کردنو بینا سازو پیشه سازی... هتد نه مانه عه قل

رۆلێکی سه ره کی تی یان دا هه یه و نا گونجی گ رن گی عه قل له م بو ارانه دا
پاش گو ی به ری.

ئه مجار پاش شه وه ی په ره و رد گار فه رمانی به ئاده میزادان کرد
به ئیستیقامه ، ئه مجار نه هی ده کا له شتیک که پیچه وانده ی شه ره وشته
په سن ده یه ، ده فه رموی: ﴿وَلَا تَطْغَوْا﴾ سنور به زینی مه کن، گو مر او یاخی
مه بن، له خۆتان بایی مه بن، لوتبه رزی مه نوینن ﴿إِنَّهُمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾
بیگومان خودا بیناو زاناو شه وایه به و کرد هوانه ی ئه نجامیان ده دن، هیچی
لی هون نابی سزاو پاداشتان ده داته وه له سه ره هه موو گو فتارو کرد هه یه کتان.
که وایی خۆتان بیاریزن له ناهه رمانی خودا و شتیک ئه نجام مه دن شه و پهی
ناخۆش بی!

هه لبه ته بانگه وازی کردن بو ئیستیقامه و پابه ند بوون پیوه ی
مه به ستیکی سه ره کی قورئانه و چهن د جاریکی تر فه رمان به ئیستیقامه ی
دوو باره کردۆته وه ، وه کوو له شو ئینیکی تردا ده فه رموی: ﴿فَلْذَلِكْ فَادَعِ وَاسْتَقِمْ
كَمَا أَمَرْتَ، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ، وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ، وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ، لِنَأْتِيَ أَعْمَالَنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ، لَاحِجَةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ، اللَّهُ يَجْمَعُ
بَيْنَنَا وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ الشوری/ ۱۵. واته: هه ره له به ره ته بایی و یه کیه تی له ئایین دا،
بو شه و ی ته فره قه و جودا وازی له ئایین دا پهیدا نه بی، شه ی موحه ممه د!
ئاده میزادان بانگ بکه بو پابه ند بوون به ئایینه وه ، ئه مجار به رد هوام به له سه ره
بانگه وازییه که ت به و شیوه ی خودا فه رمانی پی کردووی، به هیچ جو ری شو ئین
موشریکه کان مه که وه ، بلی: من بزوام به هه موو نامه ئاسمانییه کان هه یه که
بو پیغه مبه ران ئی دراون، فه رمانم پی کراوه: عه دآله ت به ریا بکه م. پێیان
بلی: ئه لالا به دیه ئنه ری ئیمه و ئیوه شه، کرد هه ی خۆمان بو خۆمان و هی
خۆتان بو خۆتان ئایینی ئیمه شه و نه ده ئاشکرا و اضیحه پیوست به به لگه و

دەلیل ھێنانەوێ ناکا، خودا روژی قیامت کۆمان دەکاتەوێ، بۆ دادگایی کردن وەرگرتنەوێ پاداش و سزا. گەرانبەوێ ھەر بۆ لای خودایە.

ئەمجار پەرۋەردگار ھۆشيارمان دەكاتەوہ: کہ مەیلی سستەمكارو
 موشرىكەكان نەكەين ﴿وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بەھىچ شىۋەيەك
 كەمترین مەيل مەكەن بۆ لای سستەمكاران، خۇشتان نەوئىن، مەرايىيان
 مەكەن، داۋای كۆمەگىيان لى مەكەن، پشتيان پى مەبەستىن، رىبازيان
 بەجۋانو پەسند مەزانن ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ نەگەر وا بکەن شياۋى ئەوہ دەبن:
 كە بەناگرى دۆزەخ سزا بدرىن، پەرۋەردگار لەسەر ئەو مەيلو رەغبەتەتان بۆ
 لای كافران سزای دۆزەختان دەدا ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ نىہ بۆ
 ئىۋە جگە لەخودا كەسىكى تر يارمەتيتان بدا، كەس نىہ سوودتان پى
 بگەيەنئ، عەزابتان لى دوور بخاتەوہ ﴿ثُمَّ لَا تَنْصَرُونَ﴾ پاشان ئىۋە
 يارمەتيتان نادرى، خودا پشتيوانيتان ناكا، چونكە پەرۋەردگار كۆمەكى
 بەستەمكاران ناكا، ۋەكوو لەشۋىنىكى تردا دەفەرموى: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ﴾ البقرة/ ۲۷۰، يان دەفەرموى: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ الحج/ ۷۱،
 فاطر/ ۳۷.

جا که نه مه حالی نه وانه بئی که مهیل دده نه سته مکاران،
هاوکاری کردنو خوشه ویستی سته مکاران بییته هوکاری چوونه ناو دۆزه خ، نه ی
دیه بئی حالی سته مکاره کان خویان چۆن بئی؟!

که سیکن تیره گلاو ئیشو کاری تیکه بهسته مکاران بوو، بوو به کار به دست له ژیر دهستان، با بوخوی وردیته وه، گوftarو کرداریان به تهرازی شهرع بکیشی، نه گهر نهوان له ربازی شهرعت لایاندا، نه وه سته میان له خویان کردوه، به گوئیکردنو په پره و کردنی فرمانو نه هیه کانیاں واجبه به مهرجی کاره که بی شهرعی نه بی، سه ریچی فرمانی خودای تیدا نه بی، نه گهر فرمانیاں پی کرد: که وه زیفه ک وه ریگری، قازیه تی یان وتارخوینی

جومعه یان وانه بیژی یان هر وه زیفیه کی لهم جورانه ی پی درا با وه ری بگری به مهر جی بتمانیه به خوی هه بی که ده توانی نهر که کهی به ری کتو پیکی نه نجام دهدا، به لام له هه مان کاتدا پیویسته به گشتی دهستی سته مکاران بگری وه ندیکی بوی ده کری به رهنکاری مونکر بیته وه وه هه ولی گورینی مونکر بدا به دهستو به کرده وه، نه گهر نهیتوانی به زمان نه گینا به دل، نه مهش نیشانه ی بیرو با وه پی لاوازه.

تیمام نه حمده و خاوه نانی سونه نه کان ریوایت ده کهن له ته بو به کرده وه نه هه ستاو سوپاسی خودای کردو پاشان فهرمووی: نهی خه لکینه! ئیه نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ ده خویننه وه، ناگادار ببنه وه: ناده میزادان هر کاتئ سته مکاران بینو دهستیان نه گرت، له وانه به خودا به لایه کی گشتی وه مه جوریان بو بنیری. ناگادار ببنه وه: من له خودی پیغه مبهرم ژنه وتوه دیفه رموو: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ بَيْنَهُمْ، فَلَمْ يُنْكَرُوهُ، يَوْشَكُ أَنْ يُعْصِمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ﴾ بیگومان ناده میزادان نه گهر کاری نابهجیان بینو له ناویان بلا بوته وه وه ناره زامه ندی خزیان دهر نه بری، نزیکه خودا عه زابی ثیقایم گیران بو بنیری.

فهرمان به نویژ کردن و به خوراگری

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ

الْيَلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرِ

﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

دەربارە‌ی نازلبوونی ئەم ئایە‌تانە، هەردوو پیری فەرمووده‌و ئیبنو جەریر لەئێبنو مەسعووده‌و ر‌یوایەت دە‌کەن، دە‌ڵێ: پیاوی‌ک ئافەرە‌تیکی ما‌ج کردبوو، هاتە خ‌زمەت پ‌یغە‌مبەر ﷺ ئە‌مە‌ی بۆ گ‌یرایە‌وه، ئیتر پ‌ەرە‌ردگار ئایە‌تی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ ناردە‌ خواری پ‌یاو‌ه‌ که‌ وتی: ئە‌مە‌ هەر بۆ م‌نە؟ پ‌یغە‌مبەر ﷺ فەر‌مووی: نە‌خ‌یر بە‌ل‌کوو بۆ هە‌موو ئومە‌تمە‌.

تیر‌می‌دی لەئێبنو مەسعووده‌و بە‌م ش‌ی‌وه‌ ر‌یوایەت دە‌کا: دە‌ڵێ: پیاوی‌ک هاتە خ‌زمەت پ‌یغە‌مبەر ﷺ وتی: م‌ن لە‌و‌پ‌ە‌ری ش‌اری مە‌دینە‌ ئافەرە‌تی‌کم تیمار دە‌کرد، وە‌ م‌ن تە‌ن‌یا لە‌گە‌ڵ‌یا جوت نە‌بووم ئە‌گ‌ینا ش‌تی ترم لە‌گە‌ڵ‌ کرد، ئە‌و‌ه‌تام، فەر‌موو دە‌ربارە‌ی م‌ن و کارە‌کە‌م ب‌ر‌یار دە‌ر‌که‌، چۆ‌نت دە‌و‌ی ئاوا حوکم بە‌، حە‌زەرە‌تی عومەر وتی: خودا تاوانە‌کە‌ی پۆ‌شی‌وی، ئە‌گەر بۆ خ‌ۆ‌ت ب‌یدە‌نگ ب‌و‌یتایە‌! پ‌یغە‌مبەر ه‌ی‌چ وە‌لام‌ی نە‌دایە‌وه، پ‌یاو‌ه‌ که‌ ر‌ۆ‌یشت، پ‌یغە‌مبەر ﷺ پ‌یاوی‌کی بە‌دودا ناردو بان‌گی کردە‌وه، که‌ هاتە‌وه‌ ئایە‌تی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾، ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ ه‌ی‌ بە‌سە‌ردا خ‌و‌ین‌دە‌وه. پ‌یاوی‌ک لە‌نامادە‌بو‌ان وتی: ئە‌مە‌ تاییبە‌تە‌ بە‌ئە‌م کابرایە‌وه؟ فەر‌مووی نا ئە‌مە‌ بۆ هە‌موو کە‌سە‌.

پە‌ی‌وه‌ندی ئە‌م ئایە‌تە‌ بە‌ه‌ی پ‌ی‌شە‌وه‌ ئە‌و‌ه‌یە: پ‌اش ئە‌و‌ی پ‌ەرە‌ردگار فەر‌مانی بە‌پ‌یغە‌مبەر و موس‌و‌ل‌مانان کرد که‌ ئیست‌یقامە‌یان هە‌ب‌ی و سنوور بە‌ز‌ینی نە‌کە‌ن لە‌ئایین‌دا، ر‌وونە‌کە‌نە‌ س‌تە‌م‌کاران و مە‌یل و خ‌ۆ‌شە‌ویستی‌ان بۆ تە‌رخان نە‌کە‌ن. بە‌شو‌ی‌ن ئە‌و‌ه‌دا فەر‌مانی بە‌ نو‌ی‌ژ کرد‌ن و صە‌بر و خ‌ۆ‌را‌گری ئاراستە‌ کردن، ئە‌مە‌ش نیشانی ئە‌و‌ه‌یە: که‌ دوا ئیمان بە‌خودا نو‌ی‌ژ لە‌هە‌موو رو‌کن‌یکی تری ئیسلام‌ی گ‌ه‌وره‌ترە‌. ئە‌م‌جار پ‌لە‌ی صە‌بر و خ‌ۆ‌را‌گری د‌ی‌تە‌ پ‌ی‌شە‌وه‌، چون‌که‌ صە‌بر نی‌وه‌ی ئیمانە‌. نو‌ی‌ژ بنا‌غە‌ی خودا پ‌ەرست‌یی‌ه‌ و کۆ‌لە‌کە‌ی ئایینە‌.

ده‌فهرموی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيْ نِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! نویژ به‌ته‌واوی ری‌کتو پی‌کی نه‌نجام بده له‌هه‌ردوو سه‌ری رۆژدا، هه‌موو رۆژیک نویژه‌کانت نه‌نجام بده له‌دوو ته‌ره‌فی رۆژدا: که نویژی به‌یانوو نیوه‌پۆو عه‌صر ده‌گریته‌وه، به‌م ره‌نگه له‌نیوه‌ی نه‌وه‌لدا نویژی به‌یانی ده‌کری، له‌نیوه‌ی دوو‌ه‌مدا نویژی نیوه‌پۆو نویژی عه‌صر ده‌کری، له‌به‌ر نه‌وه نه‌م دوو نویژه که‌وتونه‌ته یه‌ک، چونکه له‌کاتی جه‌مه‌دا یان نیوه‌پۆو ده‌بریته لای عه‌صر، یان عه‌صر ده‌هیندریته لای نیوه‌پۆو، له‌غه‌یری جه‌مه‌یشدا وه‌کرو دروسته نویژی نیوه‌پۆو پاش زه‌وال بکری، دروستیشه له‌ناخرو ئۆخری وه‌ختا بکری، واته: کاتی کردنه‌که‌ی ده‌که‌ویتته نزیک کاتی نویژی عه‌صر.

به‌کورتی پاش زه‌وال کاتی نویژی نیوه‌پۆو عه‌صره، جا له‌م روه‌وه که پاش زه‌وال کاتی نیواره‌یه، نه‌م دوو نویژه ده‌که‌ونه لایه‌کی رۆژه‌وه، نویژی به‌یانیش ده‌که‌ویتته لایه‌کیه‌وه.

ئهو کاتانه‌یش که نزیک‌ی شه‌موزو به (زُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ) ئاماژه‌یان بۆ کراوه بریتیتن له‌کاتی پاش رۆژ ئاوا بوون که وه‌ختی مه‌غریبه‌و ونبوونی روناکی که‌ناری ئاسمانه که وه‌ختی نویژی عیشایه، که‌وابی نایه‌ته‌که ئاماژه‌ی بۆ هه‌ر پینج نویژه‌کان تیدا‌یه. وه‌کوو چۆن له‌نایه‌تی تریشدا ئاماژه‌یان بۆ کراوه که ده‌فهرموی:

۱- ﴿اقم الصلاة لدلوك الشمس الى غسق الليل، وقرآن الفجر، ان قرآن الفجر كان مشهودا﴾ الاسراء/۷۸.

۲- ﴿فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون، وله الحمد في السموات والارض وعشياً، وحين تظهرون﴾ الروم/۱۸.

۳- ﴿وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن آناء الليل فسبح واطراف النهار، لعلك ترضى﴾ طه/۱۳۰.

نه مجار پهروه دگار له نایه ته که ی ئیره دا سوودو قازانجی نوږ بهیان ده کاو ده فمرموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ بیگومان کرداری چاکه و چاکه کاری (که نوږ بهشیکه له چاکه) تاوانی پیشو رهش ده کاته وه، واته: تاوانی بچوک، چونکه تاوانی گهوره که فاره تو توله و حه دی خویان هه یه!! پیوستیان به تویه نه صوحو شتی تر هه یه!

نیما نه حمه دو هی تریش له نیما عه لیه وه فمرموده یه کیان ریوایه ت کردوه ده فمرموی: نه بویه کر بوی گیرامه وه ده فمرموی: له پیغه مبهرم ژنه وت، ده فمرمو: (ما من مسلم یذنب ذنبا فیتوضأ، ویصلی رکعتین الا غفر له) هر موسولمانیک تاوانیک بکا، نه مجار ده ستنوږ بشواو دوور کات نوږ بکا نیلا خدا لی خوش ده بی.

له صه حیه ین دا ریوایه ت ده کا: که عوسمانی کوری عه فغان ده ستنوږیک ه کوو ده ستنوږی پیغه مبهرم ﷺ شت، نه مجار فمرموی: پیغه مبهری خدا ناوا ده ستنوږی ده شوردو ده فمرمو: (من توضأ وضوئى هذا، ثم صلی رکعتین، لایحنت فیها نفسه، غفر له ما تقدم من ذنبه) هر که سیک وه کوو نه ده ستنوږ شتنه ی من ده ستنوږ بشوا، پاشان دوو رکات نوږ بکا، به دل مبهستی ره زامه ندی. خدا بی، لیخو شبون له تاوانه کانی پیشووی ده ستگیر ده بی.

(الحسنات) کو (حسنة) یه، هه مو کرداریکی چاک ده گریته وه، (السیئات) یش کو (سئیه) یه لیره دا به مانا تاوانی پچوکه، چونکه تاوانی گهوره به تویه نه بی له کول ناکه و، وه کوو له شوی نیکی ترده ده فمرموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَاءَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ، وَنَدْخُلْكُمْ مَدْخَلَ كَرِيمٍ﴾ النساء/۳۱.

هر نیما موسلیم فمرموده یه کی ریوایه ت کردوه: که پیغه مبهرم ﷺ فمرمو یه تی: (الصلوات الخمس كفارة لما بینهن، اذا اجتنبت الكبائر) پینج

نوێژه فەرزه کان دهبنه كه فاره تو تاوانشۆره وهی ئیوان خۆیان بۆ موسولمان بهمه رجی ئهو موسولمانه تاوانی گه وهی نه کردبێ. نوێژ قه لای موسولمانه، کۆبونوهیه له گه له پهره دگارهو چیه کردنه له خزمهت خودادا، له کاتی به لاو موصیبهتدا په نا بۆ نوێژ ده بری، پیغه مبه ر ﷺ هه ر کاتی تهنگو چه له مه و ناخۆشی به کی توش ده هات په نای بۆ نوێژ کردن ده برد.

تۆبه ی نه کوح چوار مه رجی هه ن:

- ۱- وازهینان له تاوانو په شیمان بوونه وه لیان.
- ۲- بریاردانو سوور بوون له سه ر نه گه رانه وه بۆیان له داها تو دا.
- ۳- نه نجامدانی کرده وهی چاک که ببیته هۆکاری ره شکرده وهی تاوان ههروه ها گیرانه وهی مافی خه لک بۆیان.

۴- داوا ی لیبوردن له وانه ی به ده ستو زمانی ئه م تووشی زیان بوون.
﴿ذٰلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرَيْنِ﴾ ئهو نامۆژگاریانه ی پيشوو که بریتی بوون: له ئیستیقامه و کردنی کرده وهی باشو په سنده پابه ند بوون به فهرمانو جله و گیریه کانی پهره دگارهو سنوور نه به زاندنو مه یل نه دان به سه ته مکاران، په ندو عیبه رتن بۆ ئهو که سانه ی په ند وه رگزنو شت ده بیسنو تی ده گهنو هه ست به گرنگی ده که ن، خۆیان له خه ته ری خراپه کاری ده پارێزنو ترسی خودایان هه یه و داوا ی لیبوردن له تاوانه کانیان ده که ن.

﴿وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسْبَيْنِ﴾ سه بر بریتییه له پابه ند برون له سه ر کردنی کاری چاکو نا ره هه تی به جیهینانی هه روا خۆگری له سه ر کردنی تاوانو داخوازییه کانی، خۆ به دوور بگره له هه موو شتیکی خراپو نا په سنده حه رام، له کاتی به لاو ناخۆشی دا به سه برو ئاره م به، خۆگرو وه به رز به، بێگومان خودا نازو نیعه ته ی به هه شتتان به نه سیب ده کا.

هوکاری به هیلاکچوونی گهل و نه ته وه کانی پیشوو

فَلَوْلَا

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أَوَّلُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْتَ عَنِ الْفَسَادِ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ وَالْإِنْتِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

پاش نه وهی پدروه ردگار له نایه ته کانی پیشوودا باسی نه وه عه زابو
سزایانهی کرد: که تووشی نه وه گهل و نه ته وانهی پیشوو بووه، نه مجار لی ره دا
باسی هوکاری هاتنی نه وه عه زابه ده کا بو سهریان نه ویش دوو شتی
سهره کی ره:

۱- همر کاتی که سانیک نه بوو جله وگیری له بلایوونه وهی فساد بکا.

۲- سته مکارو مله وره کانیاں شوئن شه هوه ته و تاره زویازی خوین

کهو تبوونو هه و لو تی کو شانیاں بو پلهو پایه بوو، وازیان له فرمان به چاکمو
نه هی له خراپه هی نابوو.

ده فمر موی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُوْنَ عَنْ
 الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ نهوه بۆچی له ناو نهوه گهلوه نهتهوانه ی که له چه رخانه کانی
 پیش نیوه دا به هوی سته مکاری خۆیان له ناومان بردن، که سانییک نه بوون
 خاوهن عه قلاو فاهو نایین، یان خاوهن قه درو قیمة تو قسه بیستراوو نه هلی
 خهیر، جله و گیریان بکر دایه لهو سته مکارو ناشوبگیرو فیتنه جۆیان ه ی
 فه سادیان له سهر زهوی بلاو کرده وه، نهوه بۆ کۆمه لیک نه بوون خاوهن فه ضلو
 نایین و هۆش منه ند مه نعی جه ماره ریان بکر دایه له فه سادو به د رهوشنی،
 له سته مکاری و ناشوبگیرو له ولات دا، ولاتو گه لیان لهو عه زابه رزگار
 بکر دایه و بیان پاراستنایه!! نهوه نه بوو، نهوانه ی ده ست نه که وتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُ
 أَتَجْنِئًا مِنْهُمْ﴾ مه گهر که می لهوانه که رزگار مان کردن له قارو غه زه بی خۆمان.
 واته: نهوه ی پتویست بوو بی نه بوو، به لکوه نهوه ی روی دا نهوه بوو: که
 که مییک له موسولمانان کهم نمودو قسه نه بیستراو بی نهوه ی کاری گه ریان
 هه بی و شوینده ستیان دیار بی، کهس به گوئی نه کردن، خودا له گه ل
 پیغه مبه ره کانیان دا رزگاری کردن، له کاتییک دا سته مکارو ناشوبگی ره کان سوور
 بوون له سهر هه لۆستی خۆیان وازیان له ژبانی ته ره فو فه ساد نه هینا، به لکوه
 ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ نهوه سته مکارانه: که زۆرینه ی گهلوه
 نه ته وه کان بوون، شوین هه واو ثاره زۆی خۆیان که وتن هه ره خه ریکی ده ست بهر
 کردنی نازو نیعمه تو پله و پایه ی دونیایی بوون، مه شغوولی رابواردنو
 تاوانکاری و فه ساد بوون، نه گهر موصلیحیک نامۆزگاری بکر دنایه گوئیان بۆ
 نه ده گرت، خوش رابواردنی دونیایان به سهر به خته وه ری قیامه تا
 هه لباردبوو، ﴿وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ نهوان له هه لباردنی نه م جۆره ژبانه بۆ
 خۆیان و سوور بوئیان له سهر فه سادو ناشوبگی ران، له ناو تاوانو گومرایی دا
 نوغرو بوبوون، خودا له ناوی بردن به گویره ی نهو دابو نه ریتو یاسایه ی خۆی
 که له بوونه وه رد دا ایناوه. که هه ر کاتی ته ره فو خوش رابواردن له ناو گهلوه

نه‌ته‌وه‌دا بلاو بو‌وه‌وه، سهرده‌کیشی بۆ زیده ره‌ویو ئیسراف، شه‌ویش سهر ده‌کیشی بۆ فیسقو تاوانو سته‌مو لادان له‌ریبازی راستو په‌سند. به‌مه‌ش شیایو له‌ناو بردنو قه‌لاجۆ کردن ده‌بن. وه‌کوو له‌شوئینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا، فَفَسَقُوا فِيهَا، فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ الاسراء/۱۶.

په‌روه‌ردگار هه‌رگیز نه‌ته‌وه‌یه‌کی له‌ناو نه‌بردوه‌ شارو گوندیکی وێران نه‌کردوه‌ ئیلا سته‌مکار بوونو شیایو شه‌وه‌زابو له‌ناو‌بردنه‌ بوون، وه‌کوو له‌شوئینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ هود/۱۰۱. یان ده‌فرموی: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ فصلت/۴۶.

شه‌مجار په‌روه‌ردگار دابو نه‌پیتو هه‌لو‌ستو عه‌دآله‌تکاری خۆی به‌رامبه‌ر موصلیحه‌کان دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ واته: شه‌وه‌ دابو نه‌پیتی خودا نیه، عه‌دآله‌تکاری شه‌وه‌ نیه: که سته‌م له‌گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک بکا، به‌ناپه‌وا له‌ناویان به‌ری، له‌کاتی‌که‌دا شه‌ه‌لو دانیش‌توانی شه‌و شارو گوندانه‌ حه‌ق‌خا‌زو حه‌ق په‌رست بن، پابه‌ندی شه‌خلاقو ره‌وشتی به‌رزو په‌سه‌ند بن، خه‌ریکی ریک‌خستنی کارو باری خزیان بن به‌گوێره‌ی شه‌ریعه‌تو یاسای خودا. چونکه په‌روه‌ردگار سته‌مکار نیه‌و سته‌م نا‌کا.

هه‌ندی‌ک له‌رافه‌کارانی قورئان مانای (ظلم) یان به‌شیرک لی داوه‌ته‌وه، شه‌و کاته مانای نایه‌ته‌که به‌م جۆره ده‌بی:

په‌روه‌ردگاری تو شه‌ی موحه‌مه‌د! هه‌چ شارو گوندیک وێران نا‌کا به‌هۆی شه‌وه‌ی: که دانیش‌توانه‌کانیان موشریک‌نو هه‌وه‌ل بۆ خودا به‌ره‌وا ده‌زانن له‌حالی‌که‌دا شه‌وان له‌مامه‌له‌و هه‌لو‌ستو کرداریان له‌گه‌ل یه‌کتردا ریک‌نو پیک بن، له‌ناو خزیان‌دا بۆ یه‌کتر باش بنو کارو باری کۆمه‌لایه‌تی خزیان به‌ری‌کنو پیکی هه‌لسورپینن، واته: وێرای شه‌ریک دانانه‌که‌یان ناشوب‌گیرو فیتنه‌ جوو

فەساد کار نەبن، واتە: خودا عەزازی ریشەکیش ناوێرتە سەر گەلو نەتەو یەك تەنھا لەبەر ئەوێ کە موشریکن، بەلکوو کاتیك عەزازی لەناوچوونیان بۆ دەنێرێ: کە وێرایی شەریك دانانەکیان، لەناوخۆشیاندا مامەلەیان باش نەبێ، هەول بەدەن یەكتر ئەزەت بەدەن، مائی یەكتری بەناحق بخۆن، یەكتر بچەوسێننەو، دەستدرێژی نامووس بکەنە سەر یەكتر! ئەمە ناماژەیه بۆ ئەو: کە گەلو نەتەو هەرچەند شەریك بۆ خودا دابنێن ریشەکیش ناگیرێ. بەلام هەر گەلو نەتەو یەك ستم بکا سنوور بەزێنی بکا لەناو دەچیو بەر قەرار نابێ.

ئەمجار پەرورەدگار ئەو رادەگەیەنێ: کە خۆی دەتوانی هەموو ئادەمیزاد بکا بەیەك گەلو نەتەو: یان هەموویان ئیماندار بن، یان هەموویان کافر بن، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ ئەو موحەممەد! ئەگەر خودای تۆ بیویستایە هەموو ئادەمیزادەکانی لەسەر یەك ئایین کۆدەکردەو، وای لێ دەکردن بەسروشت هەموویان خودا پەرست بوونایە وەکوو فریشتە، ئەو کاتە ئەم عالەمە عالەمیکی تر دەبوو! بەلام ویستی خودا وا نەبوو کە هەموویان لەسەر یەك ئایین کۆ بکاتەو، بەلکوو وازی لێ هیناون بۆ خۆیان بەئیختیاری خۆیان رێبازی ژانیان هەلبژێرن، ئەو تا جوداوازییان لەهەموو شتیکدا هەیە، تەنانت لەبنەمای عەقیدەو بیرو باوەریشدا راجایییان هەیە، تەنانت لەو شتانەشدا کە نەدەبوو ئیختیلافيان تیدا ببێ وەکوو بپروا بەروژی قیامت: بیرو رایان جوداوازه، هەر کەسە بەگوێرەو مەیل و ئارەزوو بیرو بۆچوونی خۆی رایەکی تایبەتی هەیە، هەر تاقمەو پشتگیری عەقیدەو مەزھەبیك دەکاو داکوکی لێ دەکا.

ئەهلی سوننەو جەماعە پێیان وایە: نایەتەکە بەلگەیه لەسەر فراوانی دەسلاتی خودا، لەویدا ئەگەر بیویستایە هەموو ئادەمیزادی لەسەر یەك

ئایین کۆ ده کردنهوه، وای دروست ده کردن، قبوولی یه ک مهنه جو پرۆگرام بکه، به لام خودا نهو ویستهی نه به وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ یونس/ ۹۹. به ئی: خودا نهو ویستهی نه به وای نه کرد؛ چونکه خودا ئاده میزادو جندۆکهی بۆ بهنده گیو خودا په رستی دروست کردون، بهنده بیو خودا په رستی کاتییک نرخه هیه که به ئیختیاری بیو زۆره ملی تی تیدا نه بی، بۆیه په روهردگار هیزی ئاماده باشی بۆ چاکه و خراپه تی تیدا دروست کردن، عه قلو هۆشو ویستو ئیراده و توانای بی به خشین، که ههر که سه به ویستی خۆی چی ده کا بیکا، نه مجار و ئیرای نه مهش ریگهی چاکو خراپی بۆ روون کردنهوه، نامه ی ئاسمانی بۆ ناردوون، پیغه مبهری بۆ سهر رهوانه کردوون، ریگای چاکو خراپان بۆ روون کردوونهوه، جا ههر که سه و به ویستی خۆی چ ریباریک هه لده بیژی با هه لی بیژی..

ئا به و جۆره ئاده میزاد جودا وازیان تیدا پهیدا بوو له ئایین دا له بیرو باوهردا، له پراو بۆ چوندا ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ مه گهر که سانییک که خودا به میهره بانی خۆی هیدایه تی دابن بۆ هه لباردنی ریگهی خودا په سندنو به ختیاری، نهوانه شوین پیغه مبهران که وتزو پابهندی فهرمانو جله و گیری به کانیان بوون، له سهر نهو ریبارهیان بهردهوام بوون تا دوا پیغه مبهر: که پیغه مبهری ئیسلامه هاته سهریانو شوینی که وتن، نهوانه کۆمه لی رزگار بووی ئاده میزادن، فیرقه ی ناجیه نهوانزو بهس!

﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ واته: ههر له بهر نهوه ی بۆ خۆیان توانایان هه بی به ویستی خۆیان ریباری چاک یان خراپ هه لبارین، بۆ نهوه ی نهو ئیختیاره یه یان هه بی که سهر ده کیشی بۆ نهو ئیختیلافه، په روهردگار ئاده میزادی دروست کردون، بۆ نهوه ی پاداشی باش بداتهوه به نهوانه ی ریباری

حق هه‌لده‌بئیرنو په‌په‌وی ده‌که‌ن، سزای نه‌وانه بدا که ریگای خراب
هه‌لده‌بئیرنو په‌په‌وی ده‌که‌ن! ^(۱)

تیمام مالیک ده‌فرموی: مانای ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ به‌م جوړه‌یه:
په‌روه‌ردگار شو ناده‌میزادانه‌ی دروست کردون بو شو ری‌بازه‌ی له‌زانیاری
خوی دا ده‌یزانی: که هه‌لیده‌بئیرن له‌ئیختیلافو نی‌تفاق. بو غه‌یری شو کاره‌ی
که خوی ده‌یزانی هه‌لیده‌بئیرن دروستی نه‌کردوون! ^(۲)

نهمه له‌گه‌ل رای زوری‌ی رافه‌که‌ران‌دا یه‌ک ده‌گرته‌وه: که ده‌فرموی:
(لا اى) (لذلك) لامی ته‌علیلو باییس نیه، به‌لکوو لامی عاقیبه‌تو
صه‌پوره‌ته. واته: ئیختیلافو نی‌تفاق عیله‌تی دروست‌کرنه‌که نین وه‌کوو
موعتزله‌کان ده‌لین.

به‌لکوو خودا ناده‌میزادی دروست کردوون ویستو ئیختیاری پی داون بو
نموی له‌سمرنجامدا کاره‌که‌یان سهر‌بکیشی بو ئیختیلاف هه‌روه‌کوو چوون
(لام) (لیکون) له‌نایه‌تی ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحِزْنًا﴾ القصص/۸. لامی ته‌علیل نیه لامی عاقیبه‌تو صه‌پوره
سهره‌نجامه.. چونکه ناشکرایه فیرعه‌ون نه‌گهر بیزانیایه منداله دوزراوه‌که
(حه‌زرتی موسا) له‌ناکامدا ده‌بیته دوژمنو مایه‌ی له‌ناو بردن بویان هه‌تیان
نده‌گرته‌وه، یان یه‌کسر نه‌ویشیان وه‌کوو نیرینه‌کانی تر ده‌کوشت.

ئیبنو عبباس ده‌فرموی: (لذلك) ناماژه‌یه بو ئیختیلافو ره‌حه‌مت
به‌یه‌که‌وه.

(۱) هه‌لېته نهمه رای موعتزله‌کانو زومه‌خشمی په‌سندی کردوه. سه‌یری ته‌فسیری (کشاف) ج ۲/۱۲۰ بکه.

(۲) (الاساس فی التفسیر - سعید حوی) ج ۵/۲۶۰۹.

موجاهیدو قه‌تاده ده‌فرمون: (ذلك) ثامازه‌یه بۆ ره‌حمه‌ت: که
له‌رسته‌ی ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ وهرده‌گیرئ، ئاوه‌لئاو له (خَلَقَهُمْ) دا
ده‌گه‌ریتمه‌وه بۆ روحم پیکراوه‌کان!!
﴿وَوَمَتَّ كَلِمَةً رَبِّكَ﴾ برپاری خودای تو ئه‌ی موحممه‌دا! ده‌رچوو قه‌زاو
قه‌ده‌ری وا ئاراسته‌ کرا، دانایی و زانایی خودا وا ده‌خواز بوو: که به‌شیئ
له‌ئاده‌میزادو جندۆکه‌ی دروستیان ده‌کا شیایو چوونه‌ ناو به‌هه‌شت بن،
به‌شیئکیشیان شیایو چوونه‌ ناو دۆزه‌خ بن، بۆیه له‌ئەزەلدا ئه‌م برپاره‌ی داوه‌و
برپاوه‌ته‌وه ئه‌ویش بریتیه‌یه له‌ئمه‌وه که ده‌فرموی: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌للاهی ده‌بی دۆزه‌خ پر بکه‌م له‌جندۆکه‌و ئاده‌میزاد، ده‌بی
له‌گه‌راو جینسی ئاده‌میزادو جندۆکه‌ دۆزه‌خ به‌اخنم، له‌وانه‌ی شوین
پیغه‌مبه‌ران ناکه‌وزو پابه‌ندی فرمانو جلموگیریه‌کانم نابن په‌یامی
پیغه‌مبه‌ره‌کان به‌درۆ ده‌خه‌نمه‌وه..

سوودی چیرۆک و سه‌رگورشته‌ی پیغه‌مبه‌ران و فه‌رمان به‌عیباده‌تو
پشت به‌ستن به‌خودا

وَكَلَّا نَقْصُ

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثِيتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ
﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

دوای ئەوێ پەرورەدگار چیرۆکی پیغەمبەرانێ پیشووی بۆ پیغەمبەر
ﷺ گیرایەو، ئەمجار سوودی ئەو چیرۆکانە بەیان دەکا: کە جۆرێکیان
پتەوکردن و دامەزراندنی دڵی پیغەمبەرە لەسەر بەجێهێنانی پەیامە کەئێ
خۆراگری و تەحەممولکردنی ناپەڕهتی. جۆرە کە ی تریان رونکردنەوێ شتی کە:
کە حەق و راستەو پەند و نامۆزگارییە بۆ موسولمانان. ئەمجار کۆتایی
بەسورەتە کە دەهینێ بەفەرمانکردن بەعیبادەت و خوداپەرستی و پشت بەستن
بەخود و گرنگی نەدان بەدژایەتی موشریکەکان و دەفەرموێ: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ
عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ دەخوینینەو بەسەر تۆدا ئەو پیغەمبەر! هەموو
جۆرە هەواییکی پیغەمبەرانێ پیشو و لەگەڵ گەلەکانیان بۆ دوو مەبەست و
قازانجی سەرەکی:

۱- ﴿مَا نُنَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ یە کەم بۆ ئەوێ دڵت دا بمەززی و پتەو ببێ بۆ
بەجێهێنانی پەیامە کەت و صەبر و ئارامت بۆ پەیدا ببێ و لەبەرەمبەر
ئەزیزەتدانی موشریکەکان خۆگرو پشوو درێژی؛ چونکە پیغەمبەرانێ پیشو
لەپێناو گەیانندی پەیامە کەیاندا زۆریان ئەزیزەت کێشاو، گەلەکانیان
بەدرۆیان خستەو و گالتهیان پێ کردن، ئەوان صەبریان گرت و سوورتر بوون
لەسەر هەلۆیستی خۆیان و گەیانندی بانگەوازی حەق بۆ ئەتەو کانیان،
لەسەرەنجامدا خودا سەری خست و بەسەر دوژمنانیاندا زالی کردن، دوژمنە
کافرەکانیان ریسوا کرد! ئەتۆش ئەو موحەممەد! چا و لەهاو ئە
پیغەمبەرە کانت بکە، ئەوان بۆ تۆ قودو و پیشەنگن.

۲- ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە: سوودی
دووەم بۆ تۆ ئەوێ: کە لەم سورەتەنێ چیرۆکی پیغەمبەرانێ تێدا، یان لەو
چیرۆکنو نیشانانەدا کە بۆت رون دەکەینەو: شتی کە بۆ هاتوو کە حەق

راستو یه قینه: نهویش بریتیه له تاکنو تنهایی خوداو عیبادهت بۆ کردنی به خالصی و چه سپاندنی زیندوو بوونهوو تو به و گه پانهوو بۆ لای خودا واز هینان له فاحیشه و کاری خراب، لهو هه والانه دا په ندو نامۆزگاری ههیه بۆ کافرانو یاد خستنهوو بیره وهری ههیه بۆ موسولمانان، سوودی لی وهرده گرنو نیمانیا پی زیاد ده کا، نهوانهش: که ناماده باشیا تیدایه بۆ ئیمانیهنان په له له موسولمانبوون ده کهن.

نه مجار دواي ئهم هه ره شهو ته ره یبو ته رغییه پهروه ردگار فه رمان به پیغه مبه ر ده کاو ده فره موئ: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نهی موحه ممه د! بهو ناده میزادانه بلئ: که سوورن له سه ر کوفر و بی دینی و به هیچ جو ریک بر و ا به په یامه که ت نا کهن به شیوه ی هه ره شه پیان بلئ: ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ ئیوه له سه ر ریبازی خۆتانو به گویره ی مهنه جو پرۆگرامی خۆتان کار بکهن، چتان له ده ست دئ دژی من نه نجامی به نو بئ منه ت بن، هه رچی هیزو توانا تان ههیه بیخه نه کار دژی ئیسلامو بۆ زیانگه یاندن به موسولمانان، ئیمهش به گویره ی شه رعه تو ریبازی خۆمان کاری خۆمان نه نجام ده ده یین، چی بتوانین له بانگه وازی بۆ خیر و چاکه دریشی نا که یینو به رد وامو سوورین له سه ر بیرو باوه ری خۆمانو به موو لی لانا ده یین!

﴿وَأَنْتَظِرُوا﴾ ئیوه چاوه پروان بن ئاخۆ ئیمه ده مرین چیمان به سه ر دئ، ﴿إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ ئیمهش چاوه پروانی سه ره نجامو نا کامی ئیوه یین، بزانی چیتان به سه ر دئ، چۆن به هیلاک ده چن و به چ شیوه عه زاییک ته مبی ده کرین. ئیمه خودا واده و به ئینی پی داوین به سه ر که وتن به سه ر نا حه زانمان دا، به ته ما ها تنه دی واده و به ئینه کانی پهروه ردگارین.

وینهی ئهم هه ره شهیه له قورئاندا زۆره وه کوو ده فره موئ: ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ، إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ الانعام/۱۳۵.

ئه مجار پهروه ردگار کۆتایی سوپه ته که به نایه تیک ده هیئنی: که هه موو داخواییه کی خیرو به هره مهندی له خو گرتووه. ده فهرموئ: ﴿وَلِلَّهِ غِیْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه برۆ خودایه زانیاری نهیئنی ئاسمانه کازو زهوی. واته: پهروه ردگار زاناو ئاگاداره به هه موو نهیئنی به کی ناو ئاسمانه کازو زهوی له رابوردو حالی حازرو داهاتوودا، زانیاری به کی هه موو کوللیاتو جوزئیات مه عدومو مه وجودیک ده گرتیهوه، دیاری نادیاری له لا وه کوو یه ک وایه.

﴿وَالَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ نیشه کان هه موویان هه برۆ لای خردا ده گه پرتیهوه، چونکه ئهو کازو سه رچاوهی هه موو شتیکه، ئهو خودایه به تواناو به ده سه لاته فهرمانی ره وایه ویستی جی به جی کراوه، هه موو بوونه وه، هه موو بهنده کان له ژیر ده سه لاتیدا بی وه جو زه بوونن، روژی قیامت له هه موو کهس ده پرسیتیهوه، سزاو پاداشی هه موو کهس ده داته وه، هه موو کرده وه یه ک گه وره و پچوو ک حساب ده کا.

دهی که مادام خودا ئه وه زاتو صیفاتی بی، هه موو شتی که به ده ست ئهو بی و بو لای ئهو بگه پرتیهوه، ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ به خالصانه و دلسیزی عیبادهت هه برۆ خودا بکه، با هه موو موسو لمانان له گه لتدا هه برۆ خودا بناسنو ئهو بپهرستن، له هه موو کارو کرده وه یه کتدا پشت به خودا بیهسته، که سیک ته وه ککولی به خودا بی و پشت به ئهو بیهستی، خودای به سه و حه و یجهی به کهسی تر نیه.

﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودای تو له کرده وهی ئهو خه لکه بی ناگا نیه، هه رچی ده یلینو ده یکه ن له خودا نهیئنی نیه، له دوا بی دا به ته واوی. پاداشو سزایان ده داته وه، خو تو شوینکه وتوانت سه ر ده خاو موشریکو بیدینه کان ریسوا ده کا.

نیمام نه حمه دو تیر میژی و ئیبنو ماجه ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبه‌ر
 ﷺ فرمویه‌تی: (الکيس من دان نفسه، وعمل لما بعد الموت، والعاجز: من اتبع
 نفسه هواها وتمنى على الله الأماني) عاقل که سیکه خوی دادگایی خوی بکا و
 ئیش بۆ دوا مردنی بکا، عاجیزو بی عه‌قل که سیکه نه‌فسی شوین هه‌وا و
 ئاره‌زوی خوی خستوه، کرداری نیه و به‌ته‌مای خودایه.

**بەیارمەتی خودا لیژەدا سورەتی ھود تەواو بوو خودا
یشتیوانمان بێ بۆ تەواو کردنی بەرگەکانی تر...**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی یوسف

ئەم سوره‌ته ناوانزاهه سوره‌تی یوسف چونکه چیرۆکی هه‌زره‌تی یوسفی
تێدایه..

ریوایه‌ت کراوه: که جوله‌که‌کان پرسیاریان له پیغه‌مبەر ﷺ کرد
ده‌بارهی چیرۆکی یوسف ئیتر ئەم سوره‌ته نازل بوو، سه‌عدی کوری ئەبو
وه‌ققاص ﷺ ده‌فهرموی: قورئان بۆ پیغه‌مبەر ﷺ هات ماوه‌یه‌کی زۆر بۆی
خوێندنه‌وه، کافره‌کان وتیان: بریا چیرۆکت بۆ بگێڕاینایه‌تمه‌وه! ئیتر ئەمه‌ نازل
بسو ﴿نحن نقص عليك﴾ یوسف/۳، الک‌هف/۱۳. ماوه‌یه‌ک ئەمه‌ی بـۆ
خوێندنه‌وه، ئەمجار وتیان: ده‌کوا بۆمان بگێره‌وه! ئیتر ئەمه‌ نازل بوو ﴿الل‌له

نزل احسن الحديث﴾ الزمر/۲۲.

بێگومان سوره‌تی (یوسف) پاش ئەوه‌ نازل بوو که به‌ته‌واوی پیغه‌مبەر
ﷺ له‌لایه‌ن کافره‌کانی مه‌که‌که‌وه‌ ته‌نگه‌تاو کرا، دواي ئەو سا‌له‌ خه‌سناکییه
هاته‌ خوارئ: که پیغه‌مبەر ﷺ دوو پشتیوانو یارمه‌تیده‌ری رواله‌تی د‌ل‌سۆزی
له‌کیس چوو، خه‌دیجه‌ی خ‌یزانی و نه‌بو‌طال‌یبی مامی کۆچی دوای‌ییان کرد،
له‌د‌ونیا ده‌رچ‌وونی ئەم دوو یارمه‌تیده‌ره‌ ئەوه‌نده‌ له‌سه‌ر شانی پیغه‌مبەر ﷺ
گران بوو سا‌له‌که‌ی ناونا سا‌لی غه‌م (عام الحزن).

جا هه‌رچه‌نده‌ ئەم سوره‌ته‌ له‌مه‌که‌که‌ هاتۆته‌ خوارئ و مه‌که‌که‌یی‌یه،
ئوسلووبه‌که‌ی له‌سه‌ره‌خۆو ده‌مارش‌یله، نارامی و سۆزی تێدایه، نه‌رم و نیانی و
سفت و سۆلی له‌خۆ گرتوه، واته: هه‌رچه‌نده‌ سوره‌ته‌که‌ مه‌که‌که‌یی‌یه‌و سوره‌تی
مه‌که‌ک‌یش توندو تیز‌ییان تێدایه‌ که‌چی ئەم سوره‌ته‌ هه‌ره‌شه‌و توندو تیز‌ی تێدا
به‌دی ناکرئ.

ئیمام عطاء ده فرموی: هر غه مباریک گوئی له سوره تی یوسف بی دلی داده مرک.

بهیه قی له (الدلائل) دا له ئیبنو عهباسهوه ریوایهت ده کا ده فرموی: کۆمه ئیک جووله که کاتییک گویان لی بو پیغه مبهه ئه سورته تی ده خویند ئیمانیان هینا، چونکه له گه زانیاری لای خوینان یه کیان ده گرتوه.

سوره تی یوسف دواي سوره تی هود نازل بووه، په یوه نیشیان بهیه کتره وه هیه، چونکه ههردوکیان چیرۆکی پیغه مبهه رانیان تیدان، ههردوکیان نه وه ده چه سپین: که نیگای ناسمانی بو پیغه مبهه هاتوه، بیگومان چیرۆکی هه موو پیغه مبهه ریک زیاد له جاریک له سوره ته کانی قورئاندا دووباره بوته وه، هه ر جاره به نوسلوبو شیوازیکی جیاو بو مه بهستیکی تایهتو په ندو نامۆزگارییه کی تر، ئیلا چیرۆکی یوسف (علیه السلام) نه بی. که چیرۆکی نه م جگه له م سوره ته له سوره تی تر دا نه هاتوه، هه موو فه صل و رووداوه کانی چیرۆکی هه زه ته یوسف له م سوره ته دا به زنجیره و یه ک له دوا یه ک رانوئیراون، نه مهش ناماژیه: بو نه وه: که قورئان هه موو ئیعه جازه و سه رئاسایه چیرۆکه که هه موو بی، یا به شیک بی، به کورتنی بیگیرپته وه یان به درێژی له هه موو رویه که وه ئیعه جازه که ی خوی له ده ست نا دا.

زانایانی به لاغ و ته فسیر فرموویانه په ره ردگار چیرۆکی پیغه مبهه رانی له قورئاندا گیراوه نه وه، هه ندیکانی به نوسلوبی جیا جیا چه ند جاریک دووباره کردونه وه، وشو رسته کانیان گۆرانکاری تیدا کراوه، ئاستی به لاغ و خوشخوانی چیرۆکه کان له روی ره وانی و سفتو لووسی یه وه جوداوازییان هیه، چیرۆکی هه زه ته یوسف دووباره نه کراوه ته وه و یه ک جار هاتوه، هه مووشیان له روی ئیعه جازه وه سه رئاسا و له ژوو ر پله ی ئاسایین. چیرۆکه که دووباره کرا بیه یان یه کجار هاتبێ له پله ی ئیعه جاز دانه به زیوه و کهس نه یه توانیه به ره ره کانی بکا.

ئەم سورەتە ھەموو چیرۆکی ھەزرەتی یوسفی لەخۆ گرتووە، ھەموو باسو رووداو ھەرج راکێشەکان بەخۆشرو ناخۆشەو بەدڵخۆشکەرو خەمناکەکانیەو کۆ کردۆتەو.

سەرەتا باسی پلەو پایە ھەزرەتی یوسف دەکا لەلای یەعقوبی باوکی و ئاستی خۆشەویستی یوسف لەدەلی دا دەست نیشان دەکات، ئەمجار پەییوەندی یوسف بەبراکانیەو، پیلان و نەخشەکیشانیان بۆ لەناو بردنی و سەرەنجام خستنی ناو بیرەو، ئەمجار دەرھێنانی لەناو بیرەکوو پاشان بردنی بۆ ناو بازاری میصرو فرۆشتنی بەعەزیزی میصر وەکوو کۆیلەو دەستاو دەست پێ کردنی دوور لەنازی باوکی و دایک، دوور لەخەم و کەسو کارو دڵسۆزانی. ئەمجار پیلان و قیلی ژنی عەزیزی میصرو ژنە ھاوڵەکانی، پێش ئەو ھەش تاقیکردنەو بەریرەکانی لەگەڵ ژنی عەزیزو دان بەخۆدا گرتن و بەرەنگار بوونەو نەفس و ئارەزووی گەنجایەتی و شەھووە و ئیغرائات، ئەمجار راپێچ کردنی بۆ بەندینخانەو میحنەتی ناو ئەو کوونە رەشەو ھەلسو کەوت کەردن لەگەڵ کۆمەڵێک بەندکراوی جیا جیاو نامۆ بۆ ئەو، ئەمەش پاش ئەو ژیانە خۆشە ھە ماوەیەک لەمەلی عەزیزدا بەسەری برد. ئەمجار رزگار بوونی لەبەندینخانەو بوونی بەخاوەن دەسلالت و ئەمینداری کۆکردنەو و عەمبار کردنی بژێوی میللەتێک، بۆ ماوەیەکی دوور درێژ، چەند سالیێک لەو لێپرسراویە گەنگەدا مایەو لەو فەرمانگە گەنگەدا کەسی یەکەم بوو: کە بژێوی ئەو ولاتەو ولاتانی دەورو بەریشی لەئەستۆدا بوو، ئەمجار ھاتنی براکانی و چاوپێکەوتن و راسپاردنیان بۆ ئەو برا پچووکەکی تریشیان بێنێو ھەریەکیان باریک بژێو (قووت) بێنەو.

ئەم رووداو تاقیکردنەوانە ھەموویان ئەزمونگەو بۆتە بوون بۆ یوسف و تێیاندا قال بوو، لەبەرەمبەر ئەم ھەموو رووداو بەسەرھاتاندا ئەو خۆی راگرتو پستی بەخودا بەستو بانگەوازی بۆ خودا پەرستی دەکردو، ھەولێ

دهدا خودا به خه لکی بناسینئ، له هیج کاتی کدا خودای له بیر نه کرد، هه موو روداوه کانی به سهر بهرزی و راستالی به ده ستپاکی و داوینپاکی به پروای پۆلایینو وره ی بهرزه وه پیچانه وه، دوا سهروه ی دوا ئاواتی لهو کاته دا که باوکی و دایکی هاتنه لایی و به که سرو کاری شاد بووه وه خه ونه که ی هاته دی، لهو کاته دا که وئرای مولک سه لته نه تو زانیاری پله ی پیغه مبه رایه تیشی درابوویه، شوکرو سوپاسی خودا ده کاو لی ی ده پارپته وه که به موسولمانی بمرئو بخریته ریزی صالخانه وه.

له کۆتایی چیرۆکه که دا چهند عیبره تو په ندیک رانوانده، هه ره گرنگه که یان چه سپاندنی پیغه مبه رایه تی هه زره تی موحه ممه دو دلدانه وه ی و مزگینسی پیدانی به هاتنی خوشی دوا ی ته نگانه، نیستراحه تکردن دوا ماندوبونه چونکه نه وه تا هه زره تی یوسف له به ندینخانه وه گواسترایه وه بۆ قه صری پاشا، کرا به عه زیزی میصرو نه مینداری قوتو بۆئوی خه لک، هه ر که سیک صه بر له سهر به لاو ته نگانه بگری حه تمه ن رۆژیک له رۆژان ده رووی لی ده کرپته وه ده که وپته خوشی به وه، ههروه کوو چۆن هه ره شه له موشریکه کان ده کا به هاتنی عه زاب نه گهر واز له هه لوئستی خۆیان نه هینن. هه زره تی یوسف کوپی هه زره تی یه عقوقوبه که به (نیسرائیل الله) مه شه وه، شه ویش کوپی هه زره تی نیسحاقه شه ویش کوپی هه زره تی ئیبراهیمه! هه زره تی یوسف زۆر جوانو روح سوکوو خۆین شیرین بوو، باوکی زۆری خوش ده ویت، نه مه ش وایکرد براکانی رقیان لی ی بی و پیلانی له ناو بردنو سه رنگونکردنی دابرئۆن.

هیشتا ته مه نی حه قده هه ژده سال بوو: که له خه ودا بینسی یازده نه ستیره و خۆرو مانگ سوژده یان بۆ ده برد، که ئه م خه ونه ی بۆ باوکی گپرایه وه موژده ی پیغه مبه رایه تی و پله و پایه ی پی دا. پاش ماوه یه ک براکانی ویستیان نه خشه و پیلانه که یان ته نفیذ بکه ن، داوایان له باوکیان کرد: که

به مه بهستی گهشتو گوزارو یاریکردنو سهیران یوسفیان له گهلا دا بنییری بۆ دهشتو سارا، بردیانو خستیانه ناو بیریکهوهو ئیواره به گریانوه هاتنهوه بۆ لای باوکیان به درۆ وتیان: ئیمه له یوسف بی ئاگا بویزو گورگ خواردی، باوکیان برپوای پی نه کردنو قسه که یانی به درۆ ههلبهست زانی، پاشان کاروانیک هاتو دولچهیان داهیشه ناو بیره که بۆ ئاوو یوسف خۆی پیوه ههلواسی و هاته دهرهوه، بردیان له بازاری میصر به به هایه کی کهم فروشتیان نهو که سهی یوسفی کړی عهزیزی میصر بوو، ناوی (فوطیفار) یان (ته طغیر) بوو خۆشی ویستو چوه دلپهوه، دهسهلاتی دارایی و ئیسداری له مالی خۆی دا پیدا، کردی به لیپرسراوی خزمهتچی و پیاوه کانی، به زوله یخای خیزانیشی گوت: ریزی بگروه دهست بهر دهستی مه هینه..

جوانی و شوخی یوسف وای له خیزانی عهزیزی میصر کرد که حهزی لی بکاو داوای لی بکا شپاڵ پیسی له گهلا بکا، نهک ههراواکردن به لکوهو فهرمانی پی کردو زهختی به کار هینا. له بهرام بهر نهه ههموو ئیغرائاتو زهخت لی کردنو ههولدا نهی زوله یخا حهزرتی یوسف خۆی گرتو به دیدهست نه بوو، برپوای پتهوی به خوداو پابه ند بوون به فهرمانو جلوه گیریه کانی، وایان له حهزرتی یوسف کرد خۆ لهو خیانه ته بیاریزی، ههروهها پیاوه تی عهزیزی میصری له بهرچاو بوو، ههرچهند بیری ده کردهوه: نابی پاساوی نهو پیاوه تیه بهو خیانه ته بداتهوه، له هه مان کاتدا دابو نه پیتی ساوکتو باپیرانی ریگهی پی نادهن کاریکی ئاوا ناپیاوانه نه نجام بدا. ههرچنده زوله یخا ههولای داو زهختی لی کردو هه ره شهی لی کرد، یوسف نه هاته ژیر فهرمانی، نه مچار شه هوه تو ئاره زۆ نه وهنده ی تین بۆ زوله یخا هینا: که په لاماری بسداو له ئامیزی بگری، سابه لکوهو یوسف له شه رمان یان له ترسان یان شه ویش ئاره زۆی بجوولای به مهستی خۆی بگا، هه رچهند زوله یخا پری داده بهو دهیه ویست له ئامیزی بگری حهزرتی یوسف پالی پیوه ده ناو داکۆکی له خۆی

ده کرد، تا کار گه ییشته نهوه یوسف هه ره شهی کوشتنیشی کرد نه گهر وازی لی نه هینی نا لهو کاته دا یوسف چاوی لی بوو مهو کیبی عهزیز (میژدی زوله یخا) به رهو مال دیته وه، نیت به رهو ده رگای حهوشه رای کردو زوله یخا به دوی دا، پیش نهوه بگاته نزیک ده رگا زوله یخا له دوواوه پری دایه وه یه خهی کراسه که ی دراندو له ناو ده رگادا بهو حاله شپریوی سهیره، تووشی عهزیزی میصر بوون! که زوله یخا لهو حاله دا میژده که ی خوی بینی له به رده رگا و دهیه وی وه ژوور بکه وی، خیرا بوختانیکی بو یوسف هه لبه ستو وتی: نهوه تا: نه مه دهیه وی ده سترژی بکاته سه رم! حه زره تی یوسف خیرا به دروی خسته وه وتی: نه خهیر نهوه دهیه ویست نهوه کاره به قوممی من بی تاوانم، عهزیزی میصر ویستی به به لگه بوی ده رکه وی خه تا له کامیانمو کییان تاوانبارن. شایه دیک هاته پیشه وه وتی: پروانن نه گهر کراسه که ی له پیشه وه دادپاوه نهوه زوله یخا راست ده کاو یوسف درو ده کا، نه گهر له دوواوه دادپاوه نهوه یوسف راست ده کاو زوله یخا درو ده کا. که سهیریان کرد کراس به شیوه یه ک دادپاوه که راستی یوسف ده گه یه نی و زوله یخا به درو ده خاته وه. تاوانه که به زوله یخا وه لکاو یوسف به پاکی رزگاری بوو. نیت عهزیزی میصر فرمانی به یوسف کرد: که هه واله که داپوشری و بلاو نه بیته وه، فرمانیشی به زوله یخا کرد که داوی لیخو شبوون بکاو تویه بکاو جاریکی تر نه م تاوانه دووباره نه بیته وه.

به لام له گهل نهوه شدا هه والی حه زلیکردنی خیزانی عهزیز به ناو شاردا بلاو بووه وه، هه موو که س بیستیان: که زوله یخا حه ز له به نده ی خوی ده کاو باسی دلداري ناغه ژن له گهل به نده که ی بوو به بنیشته خوшке ی بن ددان.

نافره تانی شار سه رزه نشتیان کرد، وتیان فلان حه ز له به نده که ی خوی ده کا. نهویش بانگی کردن بو وه تاغو خواره مه نییه کی بو دانان که پیوستی به کیژدو چه قوه بی وه هه ریه که ی کیژدیکی دایه ده ستیان و فرمانی به یوسف

کرد که بێته ناویانو بیبینن، کاتێ چاویان پێی کهوت جوانی و شوخو شهنگی
تاساندنی هه‌ریه‌ که‌یان له‌ جیاتی ئه‌وه‌ خوارد هه‌نیه‌ که‌ به‌ کێرده‌ که‌ قاش به‌کن
ده‌ستی خۆیان بریو سه‌رسام بو‌زو وتیان: ئه‌مه‌ ئاده‌میزاد نیه‌، ئه‌مه‌
فریشته‌یه‌، هه‌ر که‌سێ ئه‌مه‌ بیینی هه‌زێ لێ ده‌کاو زوله‌یخا لۆمه‌ی نا کرێ:
که‌وا عاشقی بووه‌..

ئه‌مجار زوله‌یخا داشی سواریو و تی: ئاخ‌ر ئه‌وه‌یه‌: من عاشقی بو‌م
ئیه‌ سه‌رزه‌نشتم ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێم: به‌گۆیم نه‌کا ده‌یخه‌مه‌
به‌ندینه‌خانه‌وه‌، سزای ده‌ده‌م. ئیت‌ر هه‌والی خوشیستنی زوله‌یخا بو‌ حه‌زه‌رتی
یوسف له‌ناو خه‌لکا به‌ته‌واوی بلاو بووه‌وه‌ عه‌زیزی میصر وای به‌باش زانی بو‌
ئیه‌وه‌ی سومعه‌ی خێزانه‌که‌ی نه‌شکی، یوسف به‌خاته‌ به‌ندینه‌خانه‌وه‌، یوسف
نێردرایه‌ به‌ندینه‌خانه‌و به‌رێکه‌وت دوو کو‌ری گه‌نجی تر له‌ته‌کیا نێردرانه‌
به‌ندینه‌خانه‌، یه‌کیکیان سه‌رکاری ئاشپه‌زه‌کانی مائی پاشا بوو یه‌کیکیشیان
لێپرسراوی ناو گێ‌رو مه‌یگێ‌ره‌کانی مائی پاشا بوو.

مه‌یگێ‌ره‌ که‌یان له‌خه‌ودا بی‌نی: که‌ له‌پیاڵه‌ی پاشادا شه‌راب ده‌گوشی،
ئیه‌وه‌ی تریشیان وای بی‌نی له‌خه‌ویدا که‌ سسینی یه‌ک خوارد هه‌نه‌ی به‌سه‌ر
سه‌ریه‌وه‌یه‌تی بالنده‌و ئاده‌میزاد لێیان ده‌خوارد. جا داوایان له‌یوسف کرد
مانای خه‌ونه‌کانیان بو‌ لێک بداته‌وه‌: حه‌زه‌رتی یوسف به‌توانایی خۆی له‌مانای
خه‌وندا ده‌رخستو ئاماده‌باشی خۆی ده‌رپری بو‌ مانا لێدانه‌وه‌که‌، وه‌لێ پێش
ئیه‌وه‌ی ده‌ست بکا به‌مانا لێدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کان بانگه‌وازی ئه‌وانو به‌ندییه‌کانی
تریشی کرد بو‌ خودا په‌رستی و یه‌کتا په‌رستی! ئه‌مجار به‌مه‌یگێ‌ره‌ که‌یانی
گوت: تۆ رزگارت ده‌بی‌و ده‌چیه‌وه‌ لای پاشاو ده‌بیه‌وه‌ مه‌یگێ‌ر. به‌ئیه‌وه‌ی
تریشیانی گوت: نه‌تۆ ئیعدام ده‌کرێ‌یی و هه‌لده‌هاوه‌سری‌و بالنده‌ گۆشته‌که‌ت
ده‌خۆن.

ئەمجار بەئەوه یانی گوت: کە پێی وا بوو رزگاری دەبێ، لای پاشا باسی
من بکە، پێی بڵێ: پیاویکی ئاوا بێ تاوان وا لەبەندینخانە دایەو دەزانێ
مانای خەونیش لێ بداتەو. بەلام شەیتان لەبیری بردەووە کە چوووە لای
پاشا ئەو راسپاردەبێ هەر لەبیر ئەهاتەو، نزیکەی حەوت سائیکی تریش
لەبەندینخانەدا مایەو.

پاشان پاشا بۆ خۆی خەونێکی دی، خەونەکەی زۆر لەسەر دڵی کاریگەر
بوو: لەخەویدا بینی: حەوت گای قەلەو حەوت گای کزو لاواز دەیانخواردن
حەوت گۆلە گەنمی سەوزی جوان یەکت لاسکیان هەبوو حەوت گۆلە گەنمی
وشکەو بوو دەیانخواردن!! پاشا فەرمانی دەرکرد ساحیرو خەون لێدەرەوێان
ئامادە کردن داوای مانای خەونەکیان لێ کرا هەموو وتیان ئەمە خەونێکی
بێ سەر و بەرەو نێمە مانای خەونی ئاوا پرۆ پووج نازانین.

کابرای مەبەستێکی کۆنە هەوایی یوسف لەبەندینخانەدا یوسفی بیر
کەوتەو، پێشگیری کرد بێنێرێ بۆ بەندینخانەو یوسف لەگەڵ خۆیدا بەیانی بۆ
خزمەت پاشا مانای خەونەکەی لێک دایەووە مانای خەونەکەی بۆ پاشا
بردەو، پاشا فەرمانی دەرکرد: هەر ئێستا پرۆن ئەم کابرا زاناو ژێرەم بۆ بین
دەیکەمە راویژکاری خۆم. حەزرەتی یوسف رازی نەبوو هەروا بەئاسانی
لەبەندینخانە بێتە دەرێ، ویستی لێکۆڵینەووە توێژینەو لەبارەی پیلانی
ژنەکانو خێزانی عەزیزی میصرو چۆنەتی بەندکردنەکەی ئەنجام بدرو
بەرئەتی خۆی لەو تاوانە وەپالدرایە لەسەری بەند کراوە رابگەیه ندری.

پاشا فەرمانی دەرکرد ئافەرەتەکانی کۆکردەو پرسیارو لێکۆڵینەوێ
لەگەڵ ئەنجام دان، هەموو وتیان حاشا ئەنێمە هیچ خراپەیه کمان لەم پیاو
نەبینیو، ژنی عەزیزی میصر (زولەيخا) هاتە قسەو بێ تاوانی یوسفی
راگەیانندو وتی: من حەزم لێ کردووە ویستومە بەیدەستم ببیو ئەو
کەمەندیکیش نەبوو خۆی ئەداو بەدەستەو، ئەم پیاو پیاویکی راستو

داوینپاکتو بی تاوانه. نه مجار حه زره تی یوسف هاته قسه و تی: من نه م
توژینه م بویه مبهست بوو بۆ خاتری عزیز (میردی زوله یخا) بزانی من
پاشه مله خیانه تم لی نه کرده، بزاندیج که خودا قیلۆ فجهری خیانه تکاران
سدرناخا، وه من نه فسی خۆم لهم بوختانه بمری ناکه م چونکه نه فسو ئاره زۆ
همرده م فرمان به خراپه کاری ده که من، مه گمر که سیگ خودا ره حمی پی بکا.

حه زره تی یوسف له زیندان به بی تاوانو بهری رزگاری بوو هاته دهر، پاشا
داوای لی کرد بیگاته کار به دهستی خۆی وستی بزانی بۆ خۆی چ کاریکی
پی خۆشه؟ حه زره تی یوسف، و تی: بکه نه نه مینداری گهنچو خه زینه ی
میصرو ده سلاتو توانای پیو یستم پی بدهن به م شیوه حه زره تی یوسف بوو
به وزیر دارایی و بازارگانی و لپرسراوی یه که م لهو فرمانگه گرنگه دا..

حهوت سال همرزانی تیپه ریزو سالانی گرانی سهره تایان پهیدا بوو،
حه زره تی یوسف فرمانی کرد: که دهست بکری به فروشتنی شهو گهنه
خه له یه له سالانی همرزانی و هات دا کوکراوه شهو، به پی پی پیو یستی و
به شیوه یه کی ریکو پیک به پی نه خشه و ناماریکی برپار له سهر دراو
به فروشتنه شهو به دانیش توانی میصر.

نه مجار دانیش توانی و لاتانی ده و ره بهر برسیایه تی تینی بۆ هینانو
رویان کرده میصر بۆ کرینی خواره مهنی، دانیش توانی فهله ستین کاروانیان
نارد بۆ میصرو حه زره تی یه عقوب کوپه کانی خۆی به چهند وشترو ولاغی
تره وه نارد بۆ میصر بۆ هینانی گهنه جو، کاتیگ کوپه کان هاتن، حه زره تی
یوسف ناسینه وه، به لام شهوان نه یان ناسیه وه، چونکه شهو کاته ته مهنی چوبه
چل سالی و شیوه روخساری گۆرا بوو، پاشان داوای لی کردن: که برایه کی
باوکی پچوکیان هه یه به یهینن، خواره مهنیه که شی به خۆپایی پی دانو
جه ختی لی کردن ده بی که هاتنه وه برا پچوکه که یان له گهل خۆیان دا به یینن،

پارهو پولی که هینا بویان بۆ خۆراک کړین بۆیان خستنهوه ناو جه والو هۆره کانیانهوه.

روژان تیپهړ بوونو برسیایه تی و گرانى تهنگى به دانیشتونى فهلهستین هه لچنى، حهزهره تی یه عقوب ریگای دا: که کوپه پچوله کهى (بونیا مین) له گه ل براکانى دا بچن بۆ میصر بۆ هینانى خۆراک، جا که حهزهره تی یوسف هه والى هاتنى براکانى زانى پيشوازی لى کردنو دهعهه تی خوادنو سفره و خوانى بۆ رازاندنه وه، وه لى بۆ خۆى له گه لى نه خواردن، چونکه دابو نه پرتى میصریه کان وه ها بوو که له گه ل عیبرانیه کان دا نان نه خۆن.

پاشان حهزهره تی یوسف فمرمانى کرد باره کانیان بۆ داگرن، شه مجار فمرمانیشى کرد: که همر یه کهیان پارهو زیوه کهى هیناویه بیخه نه ناو باره کهیموه، ربه ی پاشاش بخه نه ناو بارى بونیا مینه وه، جا کاتى قافلەیان بارکردو وه پى کهوتن بانگ راهیشترا: که ربه ی پاشا دزراوه، همر کهسى دزیبیه تی خۆى ده کړته بارمته وه ده گیرى، کاتیک باره کانیان پشکنین ربه کهیان له بارى بونیا مین دا دۆزیبیه وه، ئیتر براکانى یوسف تینیان بۆ هاتو په نایان برده بهر پاشا بۆ شه وه یه کیکیان له شوینى بونیا مین گل بده نه وه، چونکه باوکیکی پیری که نه فتى ههیمو شه هه والی بیسی خۆى بۆ ناگیرى. به لām پیشیاره کهیان وه رنه گیرا، شه مجاره توپه بوونو وتیان: شه مه شه مپو که شه دزیبیه کردوه له وه پیش برایه کی هه بوو شه ویش شاوا دزی لى رودرا. حهزهره تی یوسف شه مه ی زور پى ناخوش بوو به لām دانى به خۆى دا گرتو له دلى خۆیدا وتى: به لکوو ئیوه زور تاوانبارترن له م کوپه ی: که ئیستا ربه کهى پاشا له باره کهى دا دۆزراوه ته وه.

به همر حال بونیا مین گل درایه وه برا گهوره کهشیان له گه لى دا مایه وه، براکانى تر به غه مناکی هاتنه وه بۆ لای باوکیانو روداوه کهیان بۆ گیرایه وه، ئیتر حهزهره تی یه عقوب غه مو نارعهه تی زیاد بوو، چاوى پى سپى بوونو برینى

یوسفیشی کولانه وه هاواری لی هه لساو وتی: ئای سهد داخو مخابن بۆ یوسف!

ئه مجار بۆ جاری سیههم براکانی یوسف هاتنه وه بۆ میصرو داوایان له حه زره تی یوسف کرد: که خوارده مه نی تریان بداتی و پاره که مه که یان لی قبول بکاو برا گیراوه که یان بۆ به ره لا بکا.

ئه مجار حه زره تی یوسف ئاواتی له وه پیشیانی ده رحه ق به خۆی وه بیر هینانه وه وتی: ده زانن ئیوه کاتی خۆی چیتان ده رحه ق به یوسف کرد؟ نهو کاته ئیوه نه فام بوون له بیرتانه چ تاوانیکتان ده رحه ق به برای خۆتان نه نجام دا؟

ئیتیر براکان زانیان: که نه وه یوسفه ناسییانه وه وتیان: بۆ تۆ یوسفی؟ حه زره تی یوسف فهرمووی: به لی من یوسفه نه مه ش برامه.

ئه مجار هه ندیکیان ناردنه وه کراسی خۆی پیدان بۆ نه وه ی بیهینن به سه ر ده و چاوی باوکیاندا چاوه کانی چاک ببنه وه و روناکایی بکه ویتنه وه ناویانو هه موویان به خاوو خیزانه وه فه له ستین به جی به یلزنو بگوزنه وه بۆ میصر.

حه زره تی یه عقووبو خیزانو کوپه کانی که گه یشتنه لای یوسف سوچه دی ریزو ئیحتیرامیان بۆ نه نجامدا به یه کتر شادبوونه وه، حه زره تی یوسف فهرمووی: باوکه! نه مه ته عبیری خه ونه که مه کاتی خۆی که بۆم گیرایه وه..

ئه مه به کورتی روداوه کانی چیرۆکی یوسف بوو کردمانه به رکۆل بۆ نه وه ی به چاوکی رونتره وه به جینه ناو راقه ی نایه ته کانه وه.

قورئان به زمانی عه ره بی نیردراوه، پله و پایه ی چیرۆکه کانی

قورئان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الْغَفِيلِ ﴿٣﴾

ئیبنو جهیر له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایت ده کا: ده فهرموئ: به پیغه مبهیر
﴿١﴾ گوترا بریا چیرۆکت بۆ بگپراینه وه! ئیتر نایه تی ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴿٣﴾ نازل بوو..

وه کوو ناشکرایه سه ره تای سوره تی یوسف ده شو بهیته سه ره تای سوره تی
یونس، به لام لی ره دا قورئان به (المبین) وه صف کراوه له وئ به (الحکیم)
هۆیه کەشی ده گونجی شه وه بی: که سوره تی یوسف باسی رودای گه وه
گه وه ده کا: که به سه ره پیغه مبهیر کی ریزدار هاتو وه خوئ له بهرام بهر شه
هه مو ناخوئشی یانه دا راگرتو وه، له کاتی تهنگانه دا سه برو له کاتی خوئشی دا
شوکر ره وشتی بو وه. که وابوو وه صف کردنی سوره تی که شه رودا وانه ی
له خو گرتی به (مبین) گونجا وه، سوره تی (یونس) که باسه کانی چه سپاندنی
بنه ما کانی ئایینو یه کتا په رستی و راستی پیغه مبهیرایه تی و هاتنی روژی
قیامه ته شه مهش وه صف کردنی به (الحکیم) گونجا وه.

ده فەرموئ: ﴿الر﴾ نەم وشە دەبێ بە (الف، لام، را) بخوێندرێتەو،
 دەربارەى ماناکەشى هەمان راو بۆچون هەیسە کە لەسەرەتای سۆرەتى
 (البقرة) داو سەرەتای سۆرەتى (ال عمران) و شوێنى تریشدا باس کراوە هەرە
 گرنگیان ئەوەیە: کە دەفەرموئ: قورئان لەم پیتانە پێک هاتووە، ئێوەش
 زوبانە کەتان لەم پیتانە پێک هاتووە، دە ئێوە بتوانن لەو پیتانە کە لامێکی
 ناوا بخەنە پو!

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئەو نایەتانەى لەم سۆرەتەدا بۆ تۆ هاتووە
 ئەى موحەممەد! کە لەو جوۆرە پیتانە پێک هاتووە نایەتى سۆرەتییکی
 ناشکراو نمایانە لەو هەدا: کە عەرەبەکانو غەیری ئەوانیش دەستەوهسان دەکا.
 یان نایەتى قورئانییکە کە ناشکراو نمایانە هیچ گومانی تیدا نیە،
 سەرئاسایەو عەرەبەکان دەستەوهسان دەکاو بۆریان دەدا..

یان نایەتى قورئانییکە حەلاکو حەرامو حوکمە شەرعییەکانو ئەندازەى
 تۆلەو حەدو ئەوێ پێویستە لەسەر ئادەمیزاد دەربارەى ئایین دیاری دەکاو
 ناماژەى پێ دەکاو هیدایەتدەرە بۆ پەى بردن بەبەرژەو هەندى دۇنیاو قیامەت،
 رێبازی کامەرانى دۇنیاو قیامەت نیشانی ئادەمیزاد دەدا، جا وشەى
 (الكتاب) بەمانا سۆرەت بێ، یان بەمانا قورئان بێ چ خراپەکی تیدا نیە،
 چونکە (الكتاب) ئیسەمى جینسە بۆ هەموو جینسەکەو بۆ هەندى ئەنەفراڤى
 جینسەکەش بەکار دەهێندرئ، لەهەردو حالەکەدا مەبست بە (المبین)
 چەسپاندنى صیفەتى قورئانە، چونکە صیفاتى قورئان لەسۆرەتیکەو بۆ
 سۆرەتییکی تر جوداوازی تێ ناکەوئ. قورئان هەمووی واضیحو ناشکرایە،
 شتى نەزانراو شى دەکاتەو، نایەتەکانى کارى نەینىو شتى عامض ناشکرا
 دەکەن، حوکمى شەریعتو یاساو قانونى ژيان شى دەکەنەو. ئادەمیزاد
 شارەزای رێبازیکی پر خێرو خوشى دۇنیاو قیامەت دەکا..

قورطوبی و نیبنو که ئیرو ئه بو حه ییان وشه ی (الکتاب) یان به قورئان مانا کردوه، زومه خشه ری ده لئ: مهبه ست به (الکتاب) لیره دا سوره تی یوسفه.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ ئیمه قورئانی کمان به زوبانی عه ره بی ناردوه بو سهر پیغه مبه ری خو مان که موحه ممه ده، ئه و قورئانه ده خو ئند ری ته وه و له بهر ده کری، بویه شمان به زوبانی عه ره بی ناردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکوو به هو ی ئه م قورئانه وه عه قلو هو ش پهیدا بکه ن، چیرۆکوو سهر گورشته ی رابوردوان بزانه، فی ری ئا دابو ئه خلاقی جوانو ئه حکامو شه ری عه ت ببه ن، ریبازی ژیا تانه به گو ئره ی بهرنامه ی قورئان دیاری بکه ن، بو ئه وه ی قورئان بکه نه مهنه جی ژیا تانه له رووی رامیاری و نابوری کو مه لایه تی و کاروباری ده ول ته وه، بو ئه وه ی له ماناو مهبه سته کانی تی بگه ن، تاکو کو مه ل له سهر مهنه جی ئه و قورئانه پهروه ده بکه ن!

مامو سته سه عید هه ووا ده فره مو ی: قورئان که ریزدارترین کتیه به به ریزدارترین زوبان له ریزدارترین نی ره وه بو ریزدارترین به ریزدارترین فره سته دا: که جو براتی له نی ردرا وه بو ریزدارترین پیغه مبه ر: که هه زه تی موحه ممه ده ﴿۱﴾

منیش ده لئیم: ده بویه بیشی کوتایه کرا وه به مهنه جی ریبازی ریزدارترین گه ل: که گه لی موسو لمانه، چونکه به گو ئره ی ده قی قورئان گه لی موسو لمان با شترین گه لو نه ته وه ن ئه گهر فره مان به چاکه و نه هی له خرا په بکه ن! وه کوو له شو ئنی کی تر دا ده فره مو ی: ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ آل عمران/۱۱۰.

﴿مَنْ نَقَضَ عَلَيْهِ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ئیمه جوانترین چیرۆکوو سهر گورشته ت به سه ردا ده خو ئینه وه به هو ی ئه وه وه: که

نهم قورئانه‌مان به‌نیگا بۆ ناردووی، قورئانیئک که ته‌واوو بی عه‌یبو
 شیکمه‌روهی هه‌موو شتیکه، چیرۆکی حه‌زرتی (یوسف)یش چیرۆکیکی
 ته‌واوو سه‌رنج راکیشه، مه‌به‌ستو نه‌هدانی به‌رزی له‌خۆ گرتوون ﴿وَإِنْ كُنْتَ
 مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْعَافِلِينَ﴾ هه‌رچه‌نده تۆ نهی موحه‌مه‌د! پيش نه‌وهی نهم
 قورئانه‌ت به‌نیگا بۆ بنیڕین له‌پیری بی ناگایان بووی! تۆش وه‌کوو گه‌له‌که‌ت
 له‌و باسانه‌ی له‌قورئان‌دان بی ناگابووی، چ زانیاریه‌که‌ت ده‌رباره‌ی هه‌واڵو
 سه‌رگورشته‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشو نه‌بوو، گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌ت هه‌یچیان ده‌رباره‌ی
 شه‌ریعه‌تی یه‌عقووبو کوره‌کانی نه‌ده‌زانی، هه‌روا ناگادارییان به‌سه‌ر باری
 کۆمه‌لایه‌تی دانیشه‌توانی میصرو ژیارو شاره‌ستانیان‌دا نه‌بوو، تۆش له‌و تاقه‌و
 کۆمه‌له‌ بووی، له‌وان شاره‌زاتر نه‌بووی.

نایه‌ته‌کان به‌رونس نهم حوکمانه‌یان لێ وه‌رده‌گیرین:

- ۱- قورئان کتییکی رونکه‌روه‌یه: هه‌لاڵو حه‌رامی لیک جیا
 کردوونه‌وه، نه‌حکامو شه‌ریعه‌تو ئادابو نه‌خلاق په‌سه‌ندی له‌خۆ گرتوه.
- ۲- قورئان به‌زوبانی عه‌ره‌بی نازل بووه‌و به‌زوبانی عه‌ره‌بی
 ده‌خویندریته‌وه، که‌وابی عه‌ره‌به‌کان له‌هه‌موو که‌س شیوا ترن: که ئیمانی پێ
 به‌ینو تی‌ی بگه‌زو به‌خه‌لکی تری رابگه‌یه‌نن.
- ۳- قورئان جوانترین چیرۆکو راسترین شوینه‌وارو میژووی گه‌لانی
 رابوردووی تێدايه.

۴- چیرۆکو سه‌رگورشته‌ی حه‌زرتی یوسف جوانترین چیرۆکو سه‌رنج
 راکیشه‌ترین سه‌رگورشته‌یه. چونکه‌ پهره‌ له‌په‌ندو هه‌یکمه‌تو باسی
 یه‌کته‌په‌رستی و فیه‌و مانای خه‌وزو رامیاری و چۆنیه‌تی هه‌لسو که‌وت کردن
 له‌ناو خه‌زان‌دا، له‌گه‌ل کۆمه‌ل‌دا. گه‌لی نامۆژگاری سوود به‌خشی تێدان که بۆ
 دینو دنیا پێیستن باسی پیغه‌مبه‌رانو صالحان و فریشه‌و شه‌یاتینی و

جندۆکهو ئاده میزادو ناژه لو په لموهرو پاشاو بازارگانو زانایانو نه زانانو پیساو
نافره تو پیلانه کانیاو ده کا.

چیرۆکی گشتی و هه مه جوړه. باسی ژبانی کومه لایه تی و نابوری
رامیاری و نه ده بی ده کا. پره له پهنو ناموژگاری که هه ره گرنگه که یان صه برو
خوږاگریه له سر نه زیه تو لی بورده له کاتی ده سه لات دا.

باسی یه که م له چیرۆکی یوسف

خه ون بینینی یوسف و مانا کردنی خه ونه که یه له لایه ن حه زره تی
یه عقوبه وه

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾
قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِيكَ

رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ

وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

نه مه سه ره تای ده ست پیکردنی چیرۆکه رازاوه که ی حه زره تی یوسفه.
بروانه: نه م سه ره تا کورته سه رنج راکیشه له نپو باسه کانی چیرۆکی حه زره تی
یوسف دا. سه برکه: چۆن سه رنجی خوینه رو گوگر بۆ لای خو ی راده کیشی و

وایان لی ده کا همول بدن چاوه پروان بن: سهره نجام چی رو ددها، چۆن نهو گری کویرکه ده کرتتهوه، نهو لهغه زهی خهون بینینی یوسفو گیرانه وهی نهو خهونه بۆ باوکی وه لاهی باوکی بۆ کوپی بچکۆلهی نهوره سیده: که فهرمانی پی ده کا خهونه کهی بۆ براکانی نه گیرتتهوه نهوه کوو هه سوودی پی بهرنو نه خشی لهناوبردنی بۆ دابرتن!

نهم جۆره ئوسلوبو شیوازه ئوسلوپیککی باوه لای چیرۆک نووسان، سه رتا چیرۆکه که به گری کویرکه یه ک به لهغه زیک به هه والیککی سهره نج راکیش ده ست پی ده که نهو نه مجار ورده ورده پیوه ده چن نهو گری کویرکه یه ده که نهوه لهغه زه که حل ده کهن. بیگومان چیرۆکی هه زه ته یوسف وه کوو لهم سوره ته دا هاتوه، نمونه ی ته وای مه نه جی ئیسلامیه له بواری چیرۆکدا!

هه رچه نه مه نه جی قورشان له ناوه رۆکنو شیوازه یه کیکه و جودا وازی تیدا نه. وه لی چیرۆکنو سه رگورشته ی هه زه ته یوسف ده لی تی نمایشگایه کی تایبه تیه له رانواندنی نهم مه نه جی له بواری فه نی ته دا کردن دا.

به لی چیرۆکه که ی هه زه ته یوسف (که خۆی که سایه تی سه ره کی چیرۆکه که ی) به سه ره اتی نهو زاته راده نوینی به شیوه یه کی فراوانو له هه موو تیوه گلازو تیکه لاوبوونی نهو که سایه تیه به روداوه کانی ژبانی پر سه یرو سه مه ره یه وه!

لهم چیرۆکه دا جۆره ها نه زمونو تاقیکردنه وه راده نویندري که نهو زاته تووشیان بووه. تاقیکردنه وه کان جۆراو جۆرن، سه روستو شیوه یان جیا جیا یه. نه زمونی ناخۆشی و تاقیکردنه وه ی خۆشی، جاریک روبه روی فیتنه ی شه هوه ته ئاره زوبازی ده بیته وه، ده میک گیرۆده ی تاقیکردنه وه ی فهرمانه واه پاشایه تی ده بی سه ره و روی جۆره ها ئینفیعالاتو هه ستی ئاده میزادانه بوته وه له جۆره ها ویکه وه له گه ل جۆره ها که سایه تی ترده

هه لسو كهوتی كرده، لههه مو بواره كاندا سهری ده كرد، هه مو
تهزموونگهو تاقيگه كانی سهره رزانه برینو بهوپه پری بهراسته تو داوین پاکی و
دهست پاکیهوه ره ها بو، نمونه ی خودا په رستی و یه کتاپه رستی به، رابه ری
زانایانی دهروونناسرو خهون لیده ره وانه. نمونه ی هه ره بهرزی گه نجی شوخو
شهنگی داوین پاکتو خاوه ن وه فاو نه مه که، پرؤفسیژوری وه زیرانو فرمانپه و او
کار به دهستانی گهلو ولاته...

دهی بابزانین قورنانی پیروژ چون نه چیرۆکه رازاوه جوانو سهرنج
راکیشه راده نوینی؟!

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ نهی موحه ممهه! چیرۆکی یوسف بو گهلو
نه ته وه کهت بگپه وه. نه وه بو گه له کهت باس بکه: که یوسف به باوکی
(یه عقوب) گوت: ﴿يَا أَبَتِي﴾ نهی باوکی خوشه وستم! ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ من له خه ودا: یازده
تهستیره و خورو مانگم دیتن سوژده یان بو بردم، واته: سوژده ی ریزو ته قدیرو
فرمانبهرداری، نه که سوژده ی عیباده تو په رستن..

بیگومان نه وه ده مهی هه زه ته یوسف نه خهونه ی بینی مندا لا بوو نه
جۆره خهونه ش بهرواله ت له خهونی مندا لا ناچی، چونکه مندا لا ساوا ته گهر
خهونی ناوه ها بینیی، بینینه که یان بهو جۆره ده بی مانگو خورو تهستیره
بکهونه باوه شیه وه، له بهر ده می دا بن، یارییان پی بکا، که چی هه زه ته یوسف
له خه ودا نه شتانه ی بینی له شیوه ی عاقل مه نداندا سوژده یان بو برد، بینیی
خورو مانگو تهستیره وه کوو شاده میزادو له شیوه ی نه وانا سهریان بو
دانه واندو ریزیان لی گرت. بۆیه له نایه ته که دا وه صفی کرداری بکه ری ناعاقل
به وه صفی عاقل مه ند کراوه که سوژده بزده، تا ناماژه بی: که نه وه خهونه
خهونی ئیله هامو نیمچه نیگا بووه نه که خهونی پرو پوچو بی بناغهو خه یالپلاو!
ئیبنو عه بباس ده فرموی: خهونی پیغه مبه ران نیگایه. خهونی صالحو راست

به‌شیکه له‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی، به‌شیکه له‌هه‌وایی په‌نامه‌کی و نه‌پیتی به‌مه‌رجی
صالح و دیندار بی‌بینی و زانا و صالح مانای لی بداته‌وه.

خه‌ون بریتیه له‌وێنه‌ گرتنی روداو‌ه‌کان له‌سه‌ر روبه‌ری ئاوێنه‌ی گیانیکی
پاک. زوربه‌ی جار خه‌ون له‌گه‌ڵ گه‌شت و گۆی نه‌فس‌دا یه‌کدی ده‌گره‌وه!
بێگومان هه‌زه‌تی یه‌عقوب که یوسف خه‌ونه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه، تیگه‌یشت:
که ئه‌مه‌ خه‌ونیکی راست و نیمچه‌ نیگایه‌و یوسف پاشه‌پۆژیکی گه‌لی مه‌زنی
ده‌بی، پله‌و پایه‌یه‌کی وای ده‌ست ده‌که‌وێ داخوازی ئه‌وه‌ ده‌بی که هه‌موو
براکانی و باوک و دایکی ریزی لی بگرن و سوژده‌ی ریز و ته‌قدیری بۆ به‌رن،
له‌وه‌ ترسا براکانی ئه‌م خه‌ونه‌ بی‌سه‌نه‌وه‌ و ده‌کوو ئه‌و لی تیگه‌نو هه‌سوونی
پێ به‌رن و پیلانی له‌ناو بردنی نه‌خشه‌ بکێشن! بۆیه‌ جله‌وگیری لی کرد: که
به‌هیچ جوړیک خه‌ونه‌که‌ بۆ براکانی نه‌گێڕته‌وه. ئامۆژگاری کردو ﴿قال:
یا بَنِي!﴾ وتی: ئه‌ی کوڕی پچکۆله‌و خۆشه‌ویستم! ﴿لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰی
إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ خه‌ونه‌که‌ت بۆ براکانت مه‌گێڕه‌وه، نه‌وه‌کو
هه‌سوودیت پێ به‌رن و پیلانی وات بۆ دابڕێژن تووشی ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌ریت
بکه‌ن، چونکه‌ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ بێگومان شه‌یتان دوژمنی
سه‌رسه‌ختی ئاده‌میزاده، به‌ناشکرا دوژمنایه‌تی خۆی له‌گه‌ڵ به‌ره‌ی
ئاده‌میزادا راگه‌یانده‌وه، نه‌که‌ی باسی خه‌ونه‌که‌ت لای براکانت بدرکێنی،
به‌ترسه‌ له‌وه‌ی شه‌یتان بچێته‌ بن کلێشه‌ی براکانت هه‌و هه‌لیان خه‌له‌تینی و ده‌نه
ده‌نه‌یان بدا بۆ ئه‌وه‌ی زیانت پێ بگه‌یه‌نن، دابو نه‌رێتی شه‌یتان ئه‌وه‌یه‌: که
ناکۆکی و دژایه‌تی بخاته‌ ئێوان ئاده‌میزادانه‌وه، زۆر جار له‌رێگای
هه‌سوودیه‌وه‌ زه‌فه‌ریان پێ ده‌با. وه‌کوو هه‌زه‌تی یوسف دوا‌یی بۆ خۆی
ئاماره‌ به‌هه‌سوودی براکانی ده‌کا، ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ بَعْدَ اَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ اِخْوَتِي﴾ یوسف/۱۰۰.

له فرموده ی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه پیغه مبهرد ﷺ فرموده تی: (اذا
 رأى احدكم ما يحب فليحدث به، واذا رأى مايكره فليتحول الى جنبه الآخر،
 وليتقل عن يساره ثلاثا، وليستعذ بالله من شرها، ولا يحدث بها احدا فنها لن تضرها).
 نه گهر په کي له نيوه له خهودا شتي کي دلخوشکهره ی بينی با بيگيرپته وه،
 نه گهر شتي کي بينی پي ناخوش بوو با خو وهرسورپني بوو باري کي ديکه و
 سي جار تف بکاته لای چه پی خوی، په نا بگري به خودا له شهري شهيتانو
 خهونه کي بوو کهس نه گيرپته وه، چونکه نه گهر وا بکا خهونه که نايه ته جي و
 زياني پي ناگا..

نيمام نه حمه دو هندی کسی تر فرموده يه ک ريوايهت ده که ن
 له موعاوييه کوري حيه ده ی نه لقوشهري ده لي: پیغه مبهرد ﷺ فرمودی:
 (الرؤيا على رجل طائر مالم تعبر، فاذا عبرت وقعت) خهون له سر قاچی
 بالنده يه هه تا مانای لي نه ده يه وه، هه کاتي مانای لی دارايه وه ده چه سپي.
 ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ﴾ نه ی کوري خوشه ويستم! وه کوو چو
 پهروه ردگار له خهودا ناوا نه ستيره و خورو مانگی نشان داوی سوژده يان بو
 بردوی، خودای خوت هه لت ده بريري و ده ست نيشانت ده کا بو پیغه مبهرايه تي و
 پلهو پایه ی ريزو نيحترامت به سهردا ده ريزي و جوړه ها به هره و سهروه ريت پي
 ده به خشي!

﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ له لابه ن خويه وه زانياري خهون
 ليدانه وه تير ده کا، واته: زانياري تايبه تي خزي تير ده کا، ده تواني مانای
 خهون لي بده يه وه بزاني چو ديه ته جي و ناکام چي ده بي.

تير کردنی مانای خهون له لايه ن خودا وه بو يوسف، نه وه بووه خودا
 نيله امو که شفي کي وای داوه تي: که بزاني مانای نه و خهونه چونه نيشانه ی
 چي ده بي. يان زه کاو فيراسه تي کي پيش وهخت بری شت بزاني و ه کوو يوسف

بۆ خۆی ئاماژه بۆ ئەمە دەکاو بەدوو هاوڵەکی بەندینخانەیی دەلی:
﴿لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تَرْزُقَانَهُ إِلَّا نَبَاتِكُمَا بَتَأْوِيلَهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عِلْمِنِي
رَبِّي﴾ یوسف/۳۷.

﴿وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ هەروەها پەرەردگار نەعمەتی
خۆی لەسەر تۆ تەواو دەکا، بەو جۆرە دەتکاتە پێغه مەبرو رەوانەت دەکا بۆ
بانگەوازیکردن، هەروەها نەعمەتی خۆی بەسەر یەعقوب و بنە ماله کەشی دا
تەواو دەکا، بەم جۆرە هەلیان بۆ دەره خستینی کە لە لادیو بێنە ناو شاری
میسرو جیگەو ریگەیی باشیان بداتی و پاشان زنجیرەیی پێغه مەبران لەم
بنە ماله یەدا بۆ ماوێه کی زۆر بەردەوام بێ.

﴿كَمَا أَتَمَّهَا أَبُوبُيُوبَكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقَ﴾ هەروەکوو چۆن لەو پێش
نەعمەتی خۆی رزاند بەسەر باپیرت و باوکی باپیرت دا. کە ئیسحاق و ئیبراھیم
بوون.. لە نایەتە کە دا ئیبراھیمی پێش خست چونکە پلەو پایەیی ئەو بەرز ترەو
بە باوکی پێغه مەبران و (خلیل الله) ناسراوە.

﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بێگومان خودای تۆ زاناو دانایە بەو کەسانەیی
هەلیان دەبژیری بۆ پێغه مەبرایەتی و دەزانی کێ شیاری فەضلو نەعمەت و
ریزلێنانە، هۆکاری بۆ دەره خستینی بۆ ئەوێ بگاتە ئامانجی خۆی و
ئاواتەکانی بەدی بێن. هەرچی دەیکا لەزانیاری دانایی یەوێه، ئیشی نابەجێ
ناکاو کاری خرابی لی ناوەشیتەو.

باسی دووهم له‌چیرۆکی یوسف

یوسف و براکانی

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾

ءَايَاتٌ لِّلسَّالِیْنَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا
يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِن
بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَأَلْقُوهُ فِي غَيَّبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

ئەمە سەرتای چیرۆکەکیە: لەوەپێش پەرەردگار دوو پێشەکی بو ئەم
چیرۆکە دیاری کرد:

یەكەم: وەصف کردنی قورئان بەو کە کەلامێکی خودایی یەو بەزویانی
عەرەبی نازل کراوە، بەلگەیە لەسەر راستی پێغەمبەراییەتی حەزەرەتی
موحەممەد ﷺ.

دووهم: بینینی ئەو خەونە سەرنج راکیشە لەلایەن یوسفەو، کاریگەری
خەونە کە لەسەر یەعقوب. ئیتر دوا بەدوای ئەو دوو پێشەکییە دەست دەکا
بەگیرانەوێ چیرۆکە کەو دەفەرموێ:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَأَخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَّائِلِينَ﴾ سویند بی به خودا له چیرۆکی یوسف و براکانی دا^(۱) پەندو نامۆژگاری هەن بۆ پرسایان، زۆر عیبرەت و نیشانه هەن لەسەر قودرەت و دەسلاتی رەهای پەرورەدگار و زانیی و دانایی و لوطفو کەرەمی بۆ بەندە هەلبژاردەکانی و پەرورەدەکردنیان بە پەرورەدەیه کی خودایی، بۆ هەر کەسیک پرسیار بکا لەروداوی چیرۆکە کەمو بیهوێ بەراستی چۆنیەتی روداوەکانی ئەم چیرۆکە بزانی و پەندیان لی وەرگرێ!

سەیر بکەو تێبفکەرە! ئەگەر براکانی یوسف هەسوودیان پێ نەبردا یە نەیان دەخستە ناو بیرە کەو، ئەگەر نەیان خستایە ناو بیرە کەو نە دەگەشتە دەستی عەزیزی میصر، ئەگەر عەزیز بە ئەمێن و دەستپاکی نەزانیایە نەیدە کردە ئەمێنداری خەرجی ناو مائی، ئەگەر ژنی عەزیز حەزی نێ نە کردایە داوێنپاکی و نەزاهەتی دیار نە دەکەوت، ئەگەر (زولە یخا) لە پیلانە کەیدا تێ نە شکایە یوسف نە دەخرایە ناو بەندینخانەو، ئەگەر

(۱) براکانی یوسف وەکوو لەتمو پاتی ئیستا تۆمار کراو نەمانن:

- ۱- راوین کوری لینه: کە براگورەیان بوو.
  - ۲- شەمعون کوری لینه: دووهم کوری یەعقوب بوو.
  - ۳- لاوی کوری لینه: سێیم کوری یەعقوب بوو.
  - ۴- یەهوذا کوری لینه: چوارەم کوری یەعقوب بوو.
  - ۵- دان کوری بەلەهی کچی راحیل: پینجەم کوری بوو.
  - ۶- نەفتالی کوری بەلەه: شەشەم کوری بوو.
  - ۷- جاد کوری زلفەهی کچی لینه: حەوتەم کوری بوو.
  - ۸- ئەشیر کوری زلفە: هەشتەم کوری بوو.
  - ۹- یەساکیر کوری لینه: نۆیەم کوری بوو.
  - ۱۰- زویولون کوری لینه: دەیەم کوری بوو.
  - ۱۱- یوسف کوری راحیل: یازدەهەم کوری بوو.
  - ۱۲- بونامین کوری راحیل برا بچکۆلەیان بوو.
- بەگوێرە ی روایەتی روایەت لەکاتی هاتنە دنیای بونیامین دایکی یوسف بونیامین کە ناوی راحیل بوو لەدوینا دەرچوو.

نه خرایه به ندینخانه وه مه یگیرو پیاوی مه لیك نه یانده ناسو نه یانده زانی که زانیه به مانای خهون! ههروا پاشا نه پده ناسو نیمانی پی نه ده هیناو نهیده کرده نه مینداری گهنچو گهنجینه ی ولات، نه گهر نه پلهو پایمی ده ست نه که موتایه. نهیده توانی باو کتو براکانی و خزو که سو کاری له لادیوه بیئی بۆ شارو له برسیایه تی رزگاریان بکا، به لکوو نه به سهر هاتانه ی یوسف بوون به هۆی نه وه: که گه لو نه ته وه یه ک له برسیاسه تی رزگار بکا. که وابوو ههر به لاو ناخۆشییه کی به سهری هات ههرچه ند به روا له ت شهرو نه گبه تی بوو به لام ناکامو سهره نجامی خیرو به هره و سهره ری بوو..

به لئی له چیرۆکی یوسف دا نایاتو نیشانه هه ن بۆ که ساتیک که بیان هوی پرسیار له روداو هکانی ناو نه م چیرۆکه بکه ن، چ روداوی حیسی و ظاهری بن، یان زانیاری نه یئی و په نامه کی بن وه کوو زانستی یه عقوب به سهره نجامی خهونی یوسف، یان به درۆ زانیی داوای براکانی یوسف که وتیان: یوسف گورک خواردویه تی، یان به رهنگ کردنی کراسه که ی یوسف، که ههر له گه ل کاروانه که له خاکی میصر به ریکهوت نه وه له که نه انه وه بۆنی کراسی یوسفی کرد، یان زانیاری یوسف: که به گه یشتنی کراسه که بۆ لای باوکی و به سهر ده م چاوی خۆیدا به یئی چاوی چاک ده بنه وه.

به راستی نامۆزگاری زۆرو زه به نده هه ن: ﴿إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا﴾ کاتیک براکانی یوسف وتیان: وه لاهی یوسف و براکه ی بونیامین لای باو کمان له ئیمه خۆشه یست ترن، نه وان ههرچه نده له ئیمه پچو کترنو کارو کاسبییان پی ناکرئ که چی نهوانی له ئیمه خۆشتر ده وی، ئیمه هه موومان پیاوی به هیزو تاقه تو کارو کاسبی کار، چی پتویست بی بۆ دابینه کردنی باری ژبانو خه رجی ناو مال ئیمه دابینی ده که یی که چی زیاتر گرنگی به نه وان ده دا!

﴿إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بیگومان باو کمان لمو هه لو تسته ی دا که نهوانی له نئیمه خۆشتر دهوئ رینگای عه داله تکاری لی هون بووه به هه له جووه به هه له چوونه که ی ئاشکرایه هه موو که س ده یزانی، دها چۆن دوو مندالی بیکاره هه یچ له بارا نه بوو پاساو ده داته وه به سهر کۆمه ئیک کوری گهنجی به ده ستو بازو کاسبکه رو خزمه تگوزارو پارێزه را!!

به لام له راستی دا نهوان هه له بوون نه کت هه زه ته یه عقوب، چونکه یوسفو بونیامینی برای هه ردوکیان پچکۆله بوونو دایکیان کۆچی دواپی کردبوو، پتوستان به زیده نازکیشانو چاودیری پتر بوو، هه زه ته یه عقوب به م زیده گرنگی دانه پییان ده یه ویست که لینی بی دایکیان بو پر بکاته وه، هه ره ها له هه زه ته یوسفدا پاشه رۆزی پرشکوو پیروزی ده بینی، عه قلو دانایی زیادی تیدا به دی ده کرد، به تاییه ته یه هه مونه که یه سفدا گه لی به هره و شکۆمه ندی بو هه زه ته یوسف چاوه روان بوو ده یزانی نه م زاته دواروژتکی پرشنگذاری ده بی...

نایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدا یه: که پتوسته باوکتو دایک گرنگی بدن به به خێو کردنی منداله کانیانو یه کسانی به خه نه ئیوانیه وه له خۆشه ویستی و مامه له له گه ل کردن دا ته نانه ت له ماچ کردنیشیان دا، تا بۆیان ده کرئ خۆیان پیارێزن له فه رکو جودایی کردن له ئیوانیان دا. پیغه مبه ریش ﷺ له فه رموده یه کی دا: که بوخاری و موسلیمو هی تریش ریوایه تیان کردوه له نوعمانی کوری به شیره وه ده فه رموی: (اتقوا الله واعدلوا بین اولادکم فی النحل کما تحبون ان یعدلوا بینکم فی البر واللطف) خۆتان پیارێزن له سزای خودا، عه داله تکاری بکه ن له ئیو منداله کانتان دا له باره ی خۆشه یستی و سۆزه وه، وه کوو چۆن پیتان خۆشه نهوان هه موویان وه کوو یه کت چاکه تان له گه ل بکه ن...

نه مجار په روهردگار نه خشمو پیلانه که یان دیاری ده کا ده فرموی:
 براکانی یوسف ته گیریان کرد له ناو خویان داو وتیان: ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ
 اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ با یوسف بکوژینو له ناوی بهرین بو شهوی باوکمان بروی
 بنیو هیچ هیوایه کی پیک گه ییشتنه وهی شهوی نه مینن، یان فری ی بده نه
 ولایتیک دور بی له ناو ده دانی، ته ناهت نه گمر نه ش مری ریگای هاتنه وه
 نه زانی بیتنه وه بو لای باوکمان. ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا
 صَالِحِينَ﴾ نیتر بهرچاوی باوکتان چول ده بیو دلوه ده وونی بو نیمه خالی
 ده بی، هه موو گرنگی بهک به نیمه ده داو عه طفو سوزی خوی ده دا به نیمه
 نه مجار نیوه تویه بکه نو بینه بهنده ی صالحو راستال، کرده وهی باش نه نجام
 ده ده یو جاریکی تر تاوانی وا ناکه ین، به مه ش خودا له خومان رازی ده که یزو
 باوکیشمان لیمان رازی ده بی.

بیگومان به دارپشتنی نه پیلانه یان تاوانیکی گموره یان نه نجام دا، خویان
 بو کاریکی سامناکتو له خودا ره نجانو ناماده کرد؛ پچرانی صیله ی ره حم،
 نه زیه تدانی باوک، به زه بی نه هاتنه وه به پیریکی که نه فتی کونه سال که به هیچ
 شیهه یهک نه زیه تدانی دروست نیه، دل شکاندنی تاوانی گموره یه، پیشیل
 کردنی مافی باوک له سر کور، نه وان هاتن باوکی پیرو که نه فتیان له مندالی
 ساواو خۆشه ویستی خوی دابری، باوکی دل پر سوزو عاطیفیان له مندالی بی
 ده سه لاتو خۆشه ویست جودا کرده وه.! خودا لیان خوش بی!

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ یه کییک له براکان: که ناوی به هودا و برا گموره یان
 بوو، هه ندیکیش ده لین: روبیل بوو، وتی: یوسف مه کوژن، برکیشی کوشتنی
 مه که ن؛ چونکه برای خۆتانه و کوشتن تاوانیکی گموره یه، به لکوو فرییده نه
 ناو بیریکه وه، کاروانیک (که هاموشوی بازرگانی ده که ن) بو خویان
 هه لیده گر نه وه، له کول نیوه ده بیتنه وه، به مه مه بهسته که تان دیته جیو

له باوکی دوور ده که ویتسه وه لی ی دیدار ناخیره ت ده بی، ئیتر پیویست به کوشتنی ناکا، نه گمر ئیوه ده تانه وی شتیک بکه ن عه قل په سندی بکا نه وه ریگای له بارو گونجاوه!!

له راستی دا نه م کردارو هه لوسته ی براکانی یوسف نیشانه ی نه وه یه: که پیغه مبه ر نه بوون، چونکه پیغه مبه ران نابی پیلانی موسولمان کوشتن دارژن. به لکوو نه وان موسولمان بوونو تاوانیان نه نجام داوه و دواپی تزیو ئیستیغفاریان کردوه. هه ندیکیش پیان وایه: نه و کاته ی نه م پیلانه یان دارپشت پیغه مبه ر نه بوون، دوا ی تزیه یان کردوه و کراون به پیغه مبه ر! .

براکانی یوسف پیلانه که یان جی به جی ده که نو باوکیان
هه لده خه له تینن

قَالُوا يٰ أَبَا نَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ

أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
 وَتَرَكَنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ
 بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
 وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

نایه ته کان په یوه نندیان به نایه ته کانی پېشه وه وه هیه، چۆنیه تی جی
 به جی کردنی نه خشو پیلانه کی براکانی یوسف دیاری ده کا، نه وه ده رده خا:
 که نهوان به زوبانی لووسو فرتو قیل یوسفیان له باوکی وهرگرتو بردیان.
 ده فدرموی: ﴿قَالُوا: يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾
 وتیان: نهی باوکی به ریزمان! نه وه تو چیه له نیمه دلنیانی ده باره ی یوسف؟
 ده ترسی لیمان تووشی نه زیه تی بکهین؟ نیمه خوشمان ده وی، دل سوزین بوی،
 ده مانه وی له خپرو خوشی دا بی، به دل و به گیان نه صیحه تو ناموزگاری
 ده کهین، وه کوو چاوی خومان ده پیار تیزین،!

نایه ته که ناماره ی نه وه ی تیدایه که براکان ههستیان به وه کردبوو: که
 باوکیان دلی لیان خراب بووه. ده شیانزانی باوکیان چوند یوسفی خوش ده وی،
 به تایبه تی دوا ی بینینی خه ونه که حه زره تی یه عقوب زید گرنگی یه کی
 تایبه تی پی دا بوو، چونکه پاشه روژیکي پرشنگداری بو ده بیني.

نه مجار وتیان: ﴿أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ جا وا
 نیمه وه کوو دابو نه ریتی خومان به یانی ده چین بو سهیران. بو یاری و
 رابواردن، جه نابیشته به دلنیایی به وه یوسفمان له گه ل بنیره، با بوخوی

به ناره زوی خوی لهو دهشتو سارایه، لهو کیوو که ژه بهروبوم بخوا، له گهل
 نیمه شدا یاری بکاو پیشبرکیو توپینو سی بازین نه نجام بدا، نیمه
 پاریزگاری ده کهین ناهیلین تووشی هیچ ناخوشی دهک بیی، همر له بهر خاتری
 تو وه کوو چاوی خومان ده پاریزین!

حه زه رتی یه عقوب و هلامی دانموه: ﴿قَالَ: إِنِّي لِيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ﴾
 وتی: ههست ده کهم به غمو نارچه تی و دلته نگ ده بم نه گهر یوسف لیم دور
 که ویتوه، نه گهر ئیوه له گهل خوتان بیبهن بو دهشتو دهر من بی نهو
 هه لناکه م، ﴿وَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ ده ترسم ریگا
 بدهم له گهل خوتانی بهرنو له بیابان لی تی که مته رخه م ببنو گورگ بیخوا،
 ده ترسم ئیوه سهر گهر می یاری کردنی خوتان بنو ناگاتان له یوسف نه مینو
 گورگ په لاماری بداو بیخوا!

وا پی ده چی نه گهر یه عقوب باسی گورکی بو نهوان نه کردایه، نهو
 درویه یان بو هه لته به سترایه و عه قلیان بهم عوزره درو نامیزه نه شکایه! به لام
 دور بینو حه زه رو ئیحتیاط کردن له پاریزگاری یوسف پالی پیوه نا نه م
 شتانه یان بو باس بکا!

﴿قَالُوا: لَنْ نَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَلَنْ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّمَا إِذَا خَاسِرُونَ﴾ وه لامی
 باوکیان دایه وه و تیان: وه لاهی، نه گهر نیمه نه وهنده دهسته وه سان بین
 گورک بتوانی یوسفمان لی بفرینیو بیخوا، نه گهر نیمه به هه موانمان نه توانین
 یوسف پاریزین (له کاتی که دا نیمه دهسته یه کی خاوهن هیزو تواناو دهستو
 بازوینو کوری تهنگانه و پیاوی روژی هه لمه تو قوریانین) نه گهر نه وه مان بو
 نه کری، نیشانه ی نه وه یه: نیمه هیچو پوچین چمان له دست نایه، جیگای
 متمانه نینو هیچ کاریکمان پی نه نجام نادریو چ خیرو بیریکمان تیدا نیه!

ئیتیر پیره میردی باوکیان که ئەم هەموو سویندو بەلێنە ی لی بیستن
ئیحراج بوو بە نابه دلیو ناچاری یوسفی دانه دەست.. بۆ ئەو ی قەزاو قە دەری
خودا بێتە دیو بە گۆترە ی ویستی خودا چیرۆکە که تەواو ببی.

ئێستا وا یوسفیان لە باوکی وەرگرتو بەرەو دەشتو سارا کهوتنە پڕۆ وا
خەریکی ئە نەجامدانی پیلانە چە پەلە که یانن!

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُسْب﴾ کاتیک بەرێ
کهوتنۆ یوسفیان لە باوکی دوور خستەو، هەموو رایان هاتە سەر ئەو که
بیهارێژنە قولایی بیرێ که نەنەو ئەو ی بریاریان لە سەر دا بوو ئە نەجامی
بدەن. جا لەم حالە تەنگو چە ئە مەیدە، لەم کاتە ناسکو ترسناکە دا که مردن
لی ی نزیک بۆتەو هەو هیچ فریارەس نیەو کەس نیە فریای بکەوێ و دادو فوغان
دادی ناداو ئەم منداڵۆ بی دەسلالتو ئەوان دە کەسی زە لاو زە بە للاحو بی
ویژدان، نا لەم ساتە ناسکە دا: که یوسف لە ژانی خۆی نا ئومید بوو،
پەرەردگار نیگای بۆ دە نیری و دلیای دە کا: که ئە مە تاقیکردنەو یە،
تەنگانە یەو فەرەحی لە دوا یە. دە فەرموێ: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لُبِّتَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نیگامان بۆ کرد، دلیامان کرد لەو ی: که لەم تەنگانە
رزگارت دە بی نامرێ تا ئەم کارە ناپیاوانە یان بە چاودا دە دیەو، تەریقیان
دە کە یەو، ئەوان لە سەر تادا نازان ئەو ی ئەم تانوتە یان لی دە دا ئەو یوسفە
منداڵە یە که خستوو یانە تە ناو بیرەو بە خە یالی خۆیان لە کۆلیان بۆتەو!

با ئێستا یوسف لە تەنگانە ی ناو بیرە کە دا جی بیلین، بێگومان ئیلهامی
خودا دلیای کردو و چاوەروانی رزگار بوونە، با یوسف جی بیلین بزانی
برا کانی دوا ی ئە نەجامدانی تاوانە که یان چی دە کە نو چی دە لێن: ﴿وَجَاءُوا
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ ئیسواری درەنگانیک کاتی عیشاء هاتنەو بۆ لای
باوکیان، خۆیان بە غەمبارو دلتەنگ نیشان دە داو شینۆ رۆژیان دە کردو دادو
فیغانۆ برا رۆیان بوو!

﴿قَالُوا: يَا أَبَانَا﴾ وتیان: نهی باوکی به ریزمان! چیت لی وه شیرین ﴿إِنَّا
 ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ ئیمه چوین بو یاریو پیشبرکی و باز یازین ﴿وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
 عِنْدَ مَتَاعِنَا﴾ یوسفمان لای که لوپه له کانمان دانابوو ﴿فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ گورک
 خواردی، ئیمه لی ی دوور بووینو سهرگهرمی یاریو رمبازی خومان بووین،
 ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ ئیمه ده زانین: نه تو بروامان پی
 ناکه ی با ئیمه راستگوو جیگای بتمانهی جه نابت بین! چۆن تو گومانی خراپ
 به ئیمه ده به یی و پیت وایه ئیمه راست ناکه یین؟ به هر حال له مه دا جه نابت
 بیانوت هدییه چونکه روداو که هیئنده غه ربیه ناچیتته عه قله وه شتی وا
 روبدا؟! نه تو دوینتی له م کاره ساته ترساندینو ئیمه ره دمان دایه وه، به لام وا
 کاره سات روی داو شته که قه مواه!!

به کورتی ئیمه هر چه نده راست بکه یینو راستگو یین نه تو بروامان پی
 ناکه ی تویمه تی فه وتانی یوسف ده خه یه سهر شانی ئیمه، چونکه تو یوسنت
 زور خوش ده ویستو گومانیشته وایه ئیمه درو ده که یین!

نه مهش ناماژه یه بو نه وه: که نه وان بو خویان قه ناعه تیان به وته کانی
 خویان نه بوو ناراسته وخو دانیان به درو زنی خویان دا دهن!

﴿وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾ هر بو چه واشه کاری چه سپاندنی
 قیلکه ی خویان، ناسکیکیان سهربری به درو خوینتی ناسکه که یان له کراسی
 یوسف هه لسو به نارپکتو پیکی کراسه که یان خویناوی کردو وایان نیشان دا:
 که نه م کراسه نه وه یه: که گورگه که یوسفی تیدا خواردوو، به لام ویستی خودا
 وابوو: که ده بی شویندهستی تاوانه که یان ده ریکه وی، قیلکه یان تاشکرا بی،
 نه وه یان له بیر چوو که هه ندیک کراسه که بشیوینن، بیدرینن، بیهه نجنن،
 چونکه نه گهر گورک بیخواردایه ده بویه کراسه که بدرایه و ونج و ونج بویه:
 به لام مهیدانی درو کورته و زور ناخیه نی.

حه زه رتی یه عقوب برپای پی نه کردن، روی لی وه رگیانو گویی بو
 قسه کانیاں شل نه کردو شته کمی به درو زانی و فرمووی: ﴿بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
 أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ به لکوو نهوه دلو دهرزونی ناپاکتان نه مهی پی کردونو
 کاریکی وا ناپه سندی پی نه نجام داون، نهوهی ده یلین لمراستییه وه دورو وه
 عه قل وه ری ناگری!

﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ صبر ده گرم، صبری جوانو په سند بومان باشو نهوه
 چه کی خاوه ن باوه رانه نارام ده گرم، پشت به خودا ده به ستم، چاوه پروانی
 دهروی ره حه تم، ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خودا یار مه تیده رمه
 له سر نهوهی باسی ده که نو بومی ده گیر نهوه له هه واله دلت زینه. به لی:
 نهوه نده له یوسف پر بوون قینیاں لی بوو بویه ناوا به په لهو پی لی ورد بوونه وه
 نه درو شاخداره یان هه لبه ست. نه گهر له سهره خو عاقلو شه عصاب سارد
 بوونایه نده بوو وا خیرا به په له نهو تاوانه یان نه نجام بدایه. نهوه یه که مجاره
 یه عقوب ریگا ده دا یوسف بهرن بوو ده شتو سارا، ده بویه نهو روژه
 به سه لامه تی بیان هینایه وه قسه ی خو یان ببردایه سه رو خو یان به درو
 نه خستایه وه! به لام وا دیاره نهوان زور داخ له دل بوون په لیمان له ناو بردنی
 بووه، ترساون جاریکی تر هه لی وایان بو هه لنه که وی!!

ههروه ها نه فامییه که یان له وه دا بووه که گورگیان هینایه ناو
 پیلانه که یان، نه مهش نیشانه ی هه له شهیی و سه ر لی شیوانیاں بوو، چونکه
 دوینی باوکیان نهوه ی به گوچکه دا دان: که ترسی نهوه ی هه یه یوسف گورگ
 بیخوا، نهوان دا کوکیان له وه ده کردو ده یانگوت: چون شتی وا ده بی؟ ده ی
 که ی نهوه عه قلو فامه به یانی دهریچنو یوسف بو گورک دابنن؟ که روژی
 پیشو باوکیان ناگاداری کردنه وه وتی: ترسی نهوه م هه یه نیوه له یوسف بی
 ناگا بنو گورک بیخوا؟!

همر بهم شیوه هه لسه یی به یان هاتن کراسه که ی یوسفیان خویناوی کردو
 بوشایه دی له گه ل خوینان ئیواره خستیان به رده می باوکیان، وه لی به ناشکرا
 نهم کراسه خویناوییه، بوو به نیشانه ی دروژنی و بی بناغهی داواکه یان!
 حه زره تی یه عقوب به تیفکرین له روداوه کهو به لگه رواله تیه کانو هیتافی
 ناو دهروونی خۆی ههستی بهوه کرد: که یوسف گورک نه یخواردووه، وه پسی
 وا بوو براکانی پیلانیکیان بو دارشتووه، ههستی کرد که نهم روداوه ی نهوان
 دهیگر نهوه شتیکی هه لبه ستراوو بی بناغیه. نهوه ی نهوان دهیلین هه رگیز
 روی نه داوه! ته نانهت ریوایهت کراوه حه زره تی یه عقوب به شیوه یه کی
 گالته نامیز فهرمووی: نای که گورگیکی له سه ره خۆو هییدی هیمن بووی،
 کوره کهم ده خۆی کراسه که ی نادرنی!!

تییینی:

پیشبرکی له تهنه گچییه تیدا، له غاردان به سواری ولاغ یان به بی
 درسته مه بهست له پیشبرکی به شیوه ی راکردن راهینانی ئاده میزاده له سه ره
 شالو بردن و عه م بازوونو په لامار دان: که رامبوون له سه ره راکردن سوودی
 ههیه بو کاتی شهرکردن له گه ل دوژمنو گه لی کارو باری تری ژیان.
 ئیبنولعه ربی ده فهرمو: پیشبرکی ریبازیکه له شه رعه تو ره وشتیکی
 جوانو به سووده، یارمه تیده ره بو کاتی جهنگ.

پیغه مبه ر ﷺ به راکردنی ئاسایی و به سواری وشتر و به سواری نه سپ
 پیشبرکی تی کردوه.

ریوایهت کراوه له گه ل عایشه ی خیزانیدا پیشبرکی ی کرد پیش عایشه
 کهوت دواپی که پیغه مبه ر ﷺ کهوته ساله وه جاریکی تر پیشبرکیان کرد
 عایشه پیشی کهوت! پیغه مبه ر ﷺ پیی فهرمو: نه مجاره له جیاتی نهو
 جاره.

ههروا پیغه مبهەر ۛ پیشبرکی تی له گهڵ نه بویه کړو عومه ردا کردوه
پیشیان کهوتووه.

کاتیڤک موسولمانان له (ذي قرد) گهزانوه بو مه دینه سه له مهی کوری
نه کوه ع پیشبرکی تی له گهڵ پیاوێکدا کرد سه له مه پیشی کهوت.

نیمامی مالیڤک له نینبو عومه روه ریوایت ده کا: که پیغه مبهەر ۛ
پیشبرکی تی له نیوان دوو نه سپدا نه نجامدا یه کیان ته ضمیر کرابوو، واته:
نالیکنو جۆی درابویه تا قهلهو بوبوو پاشان نالیکنو جۆی لی کهم کرابوه
تا قه دی باریک بوبوو، نهویتی ریان ته ضمیر نه کرابوو. عه بدوللای کوری عومه
یه کیڤک بوو لهوانه ی نه م پیشبرکی تی بهم جۆره نه سپه نه نجامدا.

ههروه ها پیشبرکی دروسته لهو شتر سواری دا له تیر نه ندازی
تفهنگ چیه تی دا.

نه سانی له نه بو هو پهیره وه ریوایت ده کا: دلێ: پیغه مبهەر ۛ فهرمووی:
(الاسبق الا فی فصل او خف او حافر) نیمامی بوخاری له نه نه سی کوری
مالیکه وه ریوایت ده کا ده فهرمووی: پیغه مبهەر ۛ وشتریکی هه بوو ناوی
(العضباء) بوو هیچ وشتریڤک نهیده توانی پیشی بکهوئ لهرا کردندا
کا براه کی عه ره ب هات وشتریکی (قعودی) پی بوو پیشبرکی له گهڵ
پیغه مبهردا کردو پیش وشتری (العضباء) کهوت، موسولمانان زۆریان پی
ناخۆش بوو، پیغه مبهەر ۛ که به مهی زانی فهرمووی: (حق علی الله الا یرفع
شیئ فی الدنيا الا وضعه) خودا له سه ر خۆی پیویست کردوه هه ر شتیڤک
له جیهان دا بهرز بیته وه ئیلا نزمی ده کاته وه. زانایانی ئیسلام کۆریان هه یه:
که جانیزه وه رگرتن له سه ر شیوه ی گره وو پیشبرکی دروست نیه جگه له سی
جۆر: که پیشبرکی کردنه بهو شتر و لاغی سواری به تیر نه ندازه یی!!

نیمامی شافیعی ده فهرمووی: جگه له م سی شتانه پیشبرکی کردن
قوما ره.

پیشبرکئی کردن بهوشتر و نه سپ کاتی دروسته که شوینی دیاریکراو
کاتی دیاریکراو بۆ پیشبرکئی یه که هه بن، واته: ده بی ماوه ی پیشبرکئی یه که و
مه سافه ی دیاریکراو بن. ههروه ها له تیر نه ندازه یشدا ده بی مه سافه که و
تیره کانو چۆنیه تی هه نگاوتنه که دیاریکراو بی!

جانیزه وهرگرتن له سهر پیشبرکئی له دوو حالدا دروسته:

۱- یه که م فرمانپه وای و هخت له مائی خۆی برپیک مال تهرخان بکا بۆ
نهو که سه ی ده بیاته وه.

۲- یه کئی له پیشبرکئی کاره کان نه ندازه یه ک له مائی خۆی دیاری بکا
نه گهر هاوه له که ی پیشی کهوت بیداتی، نه گهر خۆیشی پیشکهوت بۆ خۆی
بی.

خه لات وهرگرتنی نادروست نه وه یه: هه ر دوولا له پیشبرکئی کاره کان
نه ندازه یه ک مائی خۆیان دیاری بکه ن، هه رچییان پیشکهوت به شه که ی
خۆیشی هاوه له که ی بۆ خۆی به ری. نه م حاله کاتی که دروست ده بی که
که سیکی سییه م بیته ناو یاری یه که وه نه وه شی لی بوه شیته وه که پیشیان
بکه وئ. جا نه گهر له پیشبرکئی یه که دا نه م که سی سییه مه بر دیه وه نه وه هه ردو
به شه کان بۆ خۆی ده با نه گهر نه وانی تر هه رچییان پیشکهوتن خه لات که ده ساو
هیچ نادری به که سی سییه م.

باسی سیتههم له‌چیرۆکی یوسف

رزگار بوونی و ده‌وانه‌وه‌ی له‌مالی عه‌زیزی می‌صردا

۱- هینانه ده‌ره‌وه‌ی یوسف و رویشتنی له‌گه‌ڵ کاروانه‌که‌دا

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا
وَارِدَهُمْ فَادَّلَىٰ دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرُّهُ بِشْمٍ يُخْسِرُ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی روونکردوه: که برا‌کانی
یوسف چ کارێکی نام‌ه‌ردانه‌یان له‌گه‌ڵدا کرد، چۆن به‌بێ تاوانو به‌شیوه‌یه‌کی
بێ ویژدانی خستیانه ناو قولایی بیره‌که‌وه، شه‌مجار لی‌ره‌دا چۆنیه‌تی رزگار
بوونی له‌و ته‌نگانه‌یه به‌هۆی کاروانه بازرگانییه‌که‌وه و بردنی بۆ می‌صرو
فروشتنی له‌بازاردا دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموئ:

﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَادَّلَىٰ دَلْوَهُ﴾ کاروانی‌کی بازرگانی
به‌په‌له له‌ولاتی مه‌دیه‌نه‌وه به‌ره‌و می‌صرد ده‌رویشتنو به‌لای بیره‌که‌دا تی‌په‌رین،
یه‌کی‌کیان نارد هه‌ول بدا ناویان بۆ په‌یدا بکا، کابرا هاته‌ سه‌ر بیره‌که‌و
دۆل‌چه‌ی داه‌یشت بۆ ناو بیره‌که‌و بۆ نه‌وه‌ی پر بێ له‌ناوو هه‌لی‌کی‌شیت‌مه‌وه. شه‌و
کاته‌ سی رۆژ بوو یوسف له‌و بیره‌دا بوو، یه‌کی‌ک له‌برا‌کانی: که ناوی یه‌هوذا
بوو خواردنی بۆ ده‌خسته‌ ناو بیره‌که‌.

ئیبنو ئیسحاق ده لئ: براکان پاش نه وهی یوسفیان خسته ناو بیره که وه
 هه ندیکیان له نریک بیره که وه خویان هشاردابوو، چاوه روان بوون جاخو کئ ده بیا.
 جا که کابرای کاروانی دۆلچه که ی داهیشته هه زه ته یوسف خوی پییه
 هه لواسی، کابراکه دۆلچه که ی هه لکیشایه وه کورپکی جوانکیله ی زور روح
 سووکو خنجیلانه ی بینی خوی به دۆلچه که وه هه لواسیبوو، کابرا هاواری لئ
 هه لساو موژده ی به هه قالانی دا ﴿یابشری﴾ وتی: ئای له م خیرو به ره که ته!
 ئای له م ده سته که وته به نرخه! مزگینی له خومان ﴿هَذَا غَلامٌ﴾ نه مه کورپکی
 جوانو شوخو شهنگه، وهرن سهیر بکه ن! بزانه چ ده سته که وتیکمان ده ست
 که وت!! ﴿وَأَسْرَوْهُ بَضَاعَةً﴾ له خه لکی تریان شارد ه وه کردیانه کالایه کی
 نه ئینی و له ناو شتو مه که کانی خویان دا شاردیانه وه، بۆ نه وه ی بیبه نه وه بۆ
 بازاری میصر بیفرۆشن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ خودا زانا بوو به و
 کرده وانه ی ده یانکرد، ناگادار بوو به کرده وه ی براکانی یوسفو کپارو
 فرۆشیاره کانی ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾ بردیانه میصرو
 به پاره یه کی که م فرۆشتیان، نه و پاره ی له جیاتی یوسف وهریان گرت چه ند
 دیره مه میکی که م بوو، به ژماره وهرگیران نه ک به کیشانه، چونکه دابو
 نه پرتیان وا بوو پاره ی که میان به ژماره حیساب ده کردو پاره ی زوریان
 به کیشانه و ترازو حیساب ده کرد. ههر پاره یه ک له چل دیره مه که متر بوايه
 ده یانه ژمارد، نه گهر له چل دیره مه زیاتر بوايه ده یانکیشا، نه وان یوسفیان
 به بیست دیره مه یان بیستو دوو دیره مه فرۆشت ﴿وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾
 نه وانه ی فرۆشتیان خواخوایان بوو له کۆلیان بیته وه، زور لی وهرز بوونو لایان
 بی نرخ بوو، چونکه ده یانه ویست له به کۆیله کردنو فرۆشتنی رزگاریان بی^(۱)
 به مه ش کۆتایی به ته نگانه ی یه که می هه زه ته یوسف هات!!

(۱) هه نئ له موه مسیره کان رانوی (وهروه) ده گپ نه وه بۆ برامانی یوسف واته: نه وان فرۆشتیان به پاره کی که چ
 لی وهرز بوون، به لام مانای سه ره وه وچه وهره.

۲- له مالی عهزیزی میصردا

وَقَالَ

الَّذِي اشْتَرَيْتُهُ مِنْ مِّصْرَ لِأَمْرَائِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى
 أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
 الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
 أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجَزِّي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وله لی وه کوو ده بینین تهنگانه یه کی تر له جوړنکی تر چاوه پروانی یوسف
 ده کا، نمو کاته ی له مالی عهزیزدا ره سیده ده بی و پې ده گا، خودا زانیاری و
 دانایی پې ده به خشی، بو نمو هی رو به پوی نمو تهنگانانه بیتموه که دینه
 ریگای.

نهم تهنگانانه ی له مالی عهزیزدا تووشی هه زه تی یوسف بوون
 تاقیکردنه وه یه کی گرنگ بوون، که سیک خودا پشتیوانی نه بی لیبان ده ریز
 نابی، نه ویش تهنگانه ی دلدارو هه ز لی کردنی زوله یخا بوو: که ده یو یست
 یوسف دهستی له گه ل ټیکه لاو بکا، تهنگانه ی فیسقو بهر لایلی ناو باله
 خانه و تاغی چینی ده وله مه نده کان بوو، یوسف سهر بهر زانه و داوینپاکانه
 لیبان رزگار بوو، به لام زه ربه ی داوینپاکي داو تووشی زور ده ردی سهری بوو!

ده فەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ ئەو
کەسە ی لە مەیسەر هەزرەتی یوسفی کڕی: کە بردیمووە بۆ مائەووە بە خێزانە کە ی
خۆی وت: ریزی پلەو مەقامی بگرە!

قورئان باسی ئەم کابرایە ناکا چ کارە بووە ناوی چی بوو پلەو پایە ی لەو
حکومەت و فرمانەرە وایە ی ئەو رۆژە دا چی بووە؟ بەلام وەکوو لەمە دا
ناماژە ی پێ دەکڕێ کابرا عەزیزی مەیسەر بوو.

هەندیک پێیان وایە: سەرە ک وەزیران بوو، هەزرەتی یوسفیش دوایی کە
کرا بە کاربە دەست لە قەبە ی عەزیزی مەیسری پێ بە خشرا.

هەندیک دەلێن: کابرا لێپرسراوی پۆلیس و سەرۆکی پارێزەرانی پاشا بـ
بەندینخانە کانی ئەو ولاتە ی لە ژێر دەست دا بوو، ناوی (فوطیفار) یان
(قطفیر) یان (أطفیر) بوو!

هەندیک تر پێیان وایە: کە ئەو کەسە ی یوسفی کڕی ئەو فیرعەو نە بـ
کە هەزرەتی موسا و هارونی بۆ سەر رهوانە کراو چوار سەد ساڵ تەمەنی بوو.
ناماژە بەو بەلگە یە کە قورئان ناماژە ی پێ دەکاو دە فەرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ غافر/٣٤.

بە هەر حال ئەمە هەر لە یە کەم رۆژی گەییشتنی یوسف بۆ مەیسرو کڕینی
لە لایەن عەزیزی مەیسەر وە دە زانی: کە یوسف گەییشتۆتە جێگا و مە کانیکی
ئەمیزو لە جیاتی ژبانی پر مەینەتی ناو بیرو مەترسی ژبان لە دەستدان،
نیستا و لە بەلە خانە ی پیاویکی دەست رۆشتوو ی مەزنە پیاو دا دە حەوتە وەو
بەنارە زۆی خۆی دێو دە چی و کەس دەستی وەبەر دەست ناهێنێ!

عەزیزی مەیسەر کە بە خێزانە کە ی دەلێ ریزی لێ بگرەو دڵنەوایی بکە،
هیواو ناواتی دوا رۆژی بە ئەم کۆرە بۆ خێزانی دە درکێنێ و پێی دەلێ: ﴿عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ ریزی لێ بگرە بە لکوو سوودی لێ وەر بگرین، یار مە تیمان بدا بۆ
نیشرو پتوێستی ژبان، مالد سامانی خۆمانی پێ بخەینە کارو بەرژ وەند ی

گشتی خۆمانی پئی پیاریزین ﴿أَوْ نَتَّخِذْهُ وَلَدًا﴾ یان بیکهین به کورپی خۆمانو
 بیته فینکایی چاومانو بۆ کاتی پیریمان فریامان بکهوئو دوایی میراتو
 کهله پورمان لی بگرئ! وا دیاره عهزیزو خیزانه کهی مندالیان نه بوون، بۆیه
 عهزیز ته ماعی نهوئی لی کرد: که بیکا به کورپی خۆیان!
 له ههمان کاتدا فیراسه تو پیش بینی راست دهرچوو.

نه مجاره پهروه ردگار فهضلو به خششی خۆی به یان ده کا: که به سهر
 یوسفی دا رشتن دهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ﴾ واته: وه کوو چۆن نیعمه تی خۆمانمان
 پئی به خششی به سه لامه تی له بیرى قولو تاریک دهرمان هیئا، له دهستی براکانی
 رزگارمان کرد شوینی هوانه وهی باشمان بۆ دابین کرد، دلی عهزیزی
 میصرمان بۆ نهرم کردو سۆزیکى تایبه تی هه بوو بۆی، ههر بهو شیوه ﴿مُكْتَلًا
 لِيُؤْسَفَ فِي الْأَرْضِ﴾ له خاکی میصردا جیگیربوونمان بۆ یوسف دابین کرد،
 پلمو پایمو شانو شکۆمه ندیمان پئی دا، بوو به فهرمانه و او کاربه دهستیکی
 گهروهو لیها توو، کاروباری گه نجینه و مالو سامانی ولاتیکی فراوانی کهوته
 ژیر دهستو زۆر به لیها توویی به پێوهی بردو بوو به مامۆستاو پیشه نگی
 نهوانه ی که ده بنه کارگیرى مالو سامانی گهلو وولات. به نهو پهری
 عه داله تکاریو شاره زاییو ده گشت پاکیه وه نه رکى سهرشانی خۆی نه نجام دا،
 ته نانه ت پاشا که چاوی پیکه وتو قسه ی له گه لدا کرد چووه دلیه وه و
 به پیاوئیکی دهست پاکو لیزانی هاته بهرچاو بۆیه پئی گوت: ﴿إِنَّكَ الْيَوْمَ
 لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ یوسف/ ۵۴. هه زه ته یوسفیش پئی گوت: ﴿اجْعَلْنِي عَلَى
 خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ انی حفیظ علیم ﴿يُوسُفُ/ ۵۵.

﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ واته: ده سه لاتو توانای فهرمانه واییو
 به پیه بردنمان پئی به خششی بۆ نهوئی بیکهینه هوکمدارو قیری مانا لی دانه وهی
 خهونی بکهین، له روانگهی ته فسیری خه ونه وه بزانی چ رو ده داو داها توو چۆن
 ده بی؛ پیش وهخت خۆ بۆ روداو هکان ناماده بکا، بتوانی له تی فکرین له هه ندی

مه‌خلووقات به‌لگه له‌سهر ده‌سه‌لاتی خودا بدۆزیته‌وه، بزانی خودا چهند به‌تواناو داناو به‌ده‌سه‌لاته.

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾ خودا به‌تواناو ده‌سه‌لاته بۆ ته‌نفیذ کردنی ههر کاریک بیهوی نه‌نجامی بدا؛ ههرچی ده‌رباره‌ی یوسف رویا ههر له‌دژایه‌تی براکانیه‌وه دۆزینه‌وه‌ی له‌لایمن کاروانه‌که‌وه به‌کۆله کردنو فروشتنی له‌بازاری میصردا، نه‌مجار ئامۆژگاری عه‌زیزی میصر بۆ خیزانه‌که‌ی که ریزی بگریۆ دواپی حه‌زلیکردنی زوله‌یخا لی‌ی نه‌مجار روداو‌ه‌کانی ناو به‌ندینه‌خانه هه‌موویان هۆکار بوونو خودا سازاندبوونی بۆ ئه‌وه‌ی یوسف له‌خاکی میصردا بیته ئه‌و فرمانپه‌روایه‌و به‌و پله‌و پایه‌یه بگا ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوریه‌ی خه‌لک نه‌یینی روداو‌ه‌کان نازانن، ئاگاداری حیکمه‌تو پیلانی خودا نین، ته‌ماشای ظاهریری روداو‌ه‌کان ده‌که‌نو به‌و پییه هه‌لسو که‌وت ده‌که‌ن. ئه‌وه‌تا براکانی یوسف پتیان وا بوو: نه‌گهر یوسف له‌باوکیان دوور بخه‌نوه ئیتر باوکیان روویان ده‌داتۆ گرنگیان پی ده‌داو نه‌مجار تۆیه ده‌که‌نو ده‌بنه تاقمیککی صالحو راستاۆ کاره‌که به‌ئه‌وه‌نده کۆتایی دی، نه‌یاند‌ه‌زانی که دوور خسته‌نه‌وه‌ی یوسف له‌باوکی ده‌بیته نه‌زمونگهر تاقیگایه‌کی وا یوسف له‌بۆته ده‌داو ئه‌و پیاوه گه‌وره‌یه‌ی لی ده‌رده‌چی که ده‌بیته هۆی رزگار بوونی گه‌لو ولاتیکنو سه‌رباری پله‌و پایه‌ی دونیایی روتبه‌ی پیغه‌مه‌برایه‌تیشی پی ده‌دریۆ بۆ هه‌تا هه‌تایه ده‌بیته نمونه‌ی گه‌نجی داوینپاکنو ده‌ست پاکنو خۆپاگرو خودا په‌رستو زاناو داناو فرمانپه‌روای دادپه‌روه‌رو لی‌هاتوو!!

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ کاتیک گه‌ییشه ته‌مه‌نی ژیری هیزو توانای جه‌سته‌ییو عه‌قلی ته‌واو بوو، زانیاری حوکه‌و برپاردانی راستو دروستو زانیانی به‌ئاکام گه‌ییشه‌نو سه‌ره‌نجامی روداو‌ه‌کانو مانای خه‌ونمان

پئ به خشی، زانیاریمان قیر کرد: چۆن ژیان به سهر بهرئو چۆن هه لسو کەوت بکا، چۆن رینگای راستو دروست په پیرهو بکاو خۆ لمر تبازی چەوت بپاریزی. پاش ئەوەی پهروهردگار ئەوەی روون کردەو: کە براکانی یوسف خراپەیان لەگەڵ کردو ئەو خۆی راگرتو بەصەبرو پشودریژ بوو هەتا خودا دەرووی رەحمەتی لی کردەو و لەخاکی میصردا جێگیری کرد.

تەمەنی ژیری رەسیدە بوونو خۆداپشتزو تەواو بوونی هیزو توانا لەنتوان تەمەنی سی سالیو چل سالی دا پەیدا دەبی، هەندیک دەلین: لەتەمەنی سیو سی سالی دا یان شتیک زیاتر ئەدەمیزاد کامڵ دەبیو ئەم رەوشتانە تییدا تەواوو کامڵ دەبن. هەندیک پێیان وایە: لەچل سالی دا ئەمە دەستەبەر دەبی.

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بەو شتێوە پاداشو ئەمە کدانەو پاداشی چاکەکاران دەدەینەو. هەر کەسێک رەوشتی ئاوا جوانو جوانمێرانە تییدا بن، دلو دەروونی خۆیان بە خراپە کاریو تاوان پیس نەکردبی، لەلایەن خۆمانەو بەهرە حوکم کردن بەعەدالەتو حەقخوازیان پئ دەبەخشین، زانیاری بەسوودیان قیر دەکەین بتوانن حەقو بەتال لیک جودا بکەنەو، چونکە چاکەکاری کاریگەری خۆی هەیه لەمشتو مالکردنی عەقلو گیاندا، وا لەئەدەمیزاد دەکا تیگەیشتوو بی، حەقیقەتی شتەکان بزانی، جگە لەو شتانە بەهۆی هەولدانو توێژینەو قیریان دەبی.

باسی چواره‌م له چیرۆکی یوسف

یوسف و ژنی عه‌زیز

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ، وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّئَهَا لَدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَاذِبِينَ إِنَّ كَيْدَكَ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَوْسُفُ أَعْرِضْ عَنْ

هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

ئەمەش تاقیکردنەوێسەکی ترە حەزەرەتی یوسف تی دەکەوێو بەداوینپاکی و دەستپاکی لی دەردەچێ، هەلبەتە ئەو ژینگەو دەورو بەرە یوسف تییدا دەژیا ریگای بەدکاری و داوینپەسی و رابواردنی و ناشیرینی دەدا، چونکە بێتە کە بێتە یەکی نازدارو خۆویستەنە بوو. کۆمەلگایەکی ئەرەستوقراطی و تەرەف نامیز بوو. یوسف لەو کۆمەلگایەدا کۆیلە بوو، لەتەمەنیکی زۆر حەسەس و فیتنە نامیزدا بوو، ئەم تاقیگایە یوسف پییدا تێپەری ماوێسەکی زۆری خایاندو جەوێکی و بسوو: هەلخلیسکان تێیدا بەشتیکی ناسایی دەژمێردرا، بەلام حەزەرەتی یوسف سەرەرزەنە لی دەرچوو، هۆکارو کاریگەری ئەو کەشو هەوایە نەیان توانی تۆزقالتیک ئەم زاتە لەخستە بەرزو سومەعی لەکەدار بکەن!

تەمەنی یوسفو تەمەنی خانمی عەزیز هەردوکیان لەپەلمو قوناغیکدا بوون داخواری ئەو بوون: یوسف هەلخەلەتیو بکەوێتە داوی زولەخواوە، بەتایبەتی کە حەزلیکردن و داخوارییەکی زولەخوا بو یوسف شتیکی کوتو پری نەبوو، بەلکوو زۆر لەمیژ بوو زولەخوا نەخشی بوو دارشت بوو بەناشکرا حەزو ئارەزووی خۆی درکەند بوو، ناخۆ چەند جار لەو پێش بەدرکەو کینایە ئەم حەزە خۆی نیشان داو.

دەفەرموی: ﴿وَرَأَوْدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ داوای دەست تیکەلکردنی لەیوسف کرد ئەو خانمە ی کە یوسف لەمالەکی دا ژانی بەسەردەبرد، بەلێ زولەخوا (ژنی عەزیز) کە ناغا ژنو گەورە یوسف بوو داوای لەیوسف کرد کە دەستی لەگەڵ تیکەلاو بکا.

شۆخو شهنگی و جوانچاکی و قۆزی هه زه تی یوسف گه ییشتبوه ناستیک، زوله یخای ناغازن داوا له یوسف بکا له گه لێ رابوێ، دهستی له گه لێ تیکه لار بکا، ته ناندت کار گه ییشته ناستیک زوله یخا هه موو شتیک بۆ نهو هه زو ناره زۆیهی دابین بکا، هه موو خۆپازاندنه وه جیگا سازکردنو قایمکارییه کی نه نجام دا. ﴿وَعَلَقْتَ الْأَبْوَابَ﴾ هه وت ده رگای باله خانه ی داخستن، فه رمانی دابوو که نه زه کئو کاره که رو خزمه تچی لهو مالهدا نه مینن، به کرده وه هه موو شتیک کی مادی ئاماده کردو هه زو ناره زۆی گه ییشته ناستیک په رده ی هیا بدری و به شیوه ی فه رمان روبکاته هه زه تی یوسف، به ناشکرا داوای لێ بکا ناره زۆی جینسی دابهرکی نیتموه ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ پیی گوت: ده ی خۆت ئاماده بکمو وه ره پی شه موو دهس به کاریمو دوامه که وه خیرابه!

ئه م بانگه وازییه هیا تکه واییه بی شه رمیییه ی زوله یخا بانگه وازی سه ره تاییه هه ز لێ کردنه که ی نه بوو، به لککو بانگه وازی کۆتایی و دوا پله ی فشار هینانی داخوازی جینسی بوو: که ته نگ ی به زوله یخا هه لچنی و باری ده روونی و لێ کرد: که ئاوا بی شه رمانه نهو داوایه له یوسف بکا، بیگومان ئه م داوایه بهو جۆره ئاراسته ناکرێ ته گهر نهو ئافره ته نه گاته تینی و چاری ناچار نه بی و له وه پیش ریخۆشکه ره به رکۆلی جۆراو جۆری بۆ نه نجام نه دابن! ئه وه تا یوسف بهو شۆخو شهنگی و لاوچاکییه لهو باله خانددا له گه لێ ده ژیا، رۆژ به رۆژ گه نجا یه تی کامل ده بی و لاوه تی تیدا به رجه سته ده بی، له لایه کی ته ره وه لایه نی مینینه ی زوله یخاش و پرای جوانخاسی پیگه ییشتووی یوسف رۆژ به رۆژ سات داوی سات پی ده گا و گه شه ده کا، که وابوو ده بی له وه پیشو له رۆژانی رابوردودا جۆره ها ئیغرائاتو تی فکری نه ته ماشا کردنو چاو داگرتنو پیگه نینو قسه ی خۆش له گه لێ کردنی روی دا بی ریخۆشکه ره بووبن بۆ ته قینه وه ی نهو فشاره جینسی یه کی تینی بۆ زوله یخا هیناو بهو شیوه داوای له یوسف کرد!!

به‌لام ئایا حه‌زهره‌تی یوسف له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م ئیغرائاتو داخوازییه‌ی
زوله‌یخا چ هه‌لوئستیکی نواندو چی کرد؟!

﴿قَالَ: مَعَاذَ اللَّهِ﴾ حه‌زهره‌تی یوسف به‌رمووی: په‌نا ده‌گرم به‌خودا هانای
بۆ ده‌به‌م له‌وه‌ی: که من شتی ئاوا بکه‌م! هه‌ر خودا ده‌م پارێزێ له‌وه‌ی: که من
بچه‌م پێری نه‌فامانه‌وه‌، من هه‌رگیز نه‌وه‌ی تۆ داوام لێ ده‌که‌وی ده‌ته‌وی
ئه‌نجامی بده‌م توخنی ناکه‌وم، نه‌وه‌ خیانه‌ته‌و بێ وه‌فایی به‌و ناکه‌س به‌چه‌یییه
من داوینپییسی له‌گه‌ڵ تۆدا بکه‌م، چونکه تۆ خیزانی گه‌وره‌که‌می، بێگومان
تۆ خیزانی عه‌زیزی میصری ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ ئه‌ویش خاوه‌نی منه‌و گه‌وره‌مه‌و
ئه‌من به‌ملکایه‌تی هی ئه‌وم ﴿أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا زۆر پیاوانه
بووه ریزی لێ گرتووم، وه‌کوو کۆری خۆی حسیب کردووم، ته‌نانه‌ت ئامۆژگاری
تۆشی کرد: که ریزم بگرێ! چۆن من پاداشی ئه‌و چاکه‌یه‌ی به‌وه بده‌مه‌وه
خییانه‌تی نامووسی لێ بکه‌م؟! چۆن ده‌بی پاساوی پیاوه‌تی جوانمیری عه‌زیز
به‌وه‌بده‌مه‌وه داوینپییسی له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌ی دا بکه‌م؟! ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾
بێگومان سته‌مکاران سه‌رکه‌وتوو نابن، خودا سته‌مکاران سه‌رناخا: ئه‌وانه‌ی
سته‌م له‌خۆیان ده‌که‌نه‌و سته‌م له‌خه‌لکی تر ده‌که‌ن خیانه‌تیان لێ ده‌که‌ن،
ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر نامووسیان، نه‌له‌دوینیا سه‌رکه‌وتوو ده‌بنو ده‌گه‌نه
مه‌رامی خۆیان نه‌له‌قیامه‌تدا ره‌زامه‌ندی خودایان ده‌ست ده‌که‌وی ده‌چنه
به‌هه‌شته‌وه!!

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ﴾ بێگومان زوله‌یخا قه‌صدی یوسفی کرد به‌وه په‌لاماری
بداو تۆله‌ی مل نه‌دانی بۆ به‌رمانه‌که‌ی لێ بستینی، ئه‌و ئاغای ژنو گه‌وره‌و
خاوه‌نیه‌تی و داوای کارێکی وای لێ ده‌کاو به‌قه‌سه‌ی ناکا، ده‌یه‌وی ته‌مبێی
بکاو سزای ئه‌م سه‌رپێچیکردنه‌ی لێ بستینی!

یان زوله‌یخا شالابی بۆ یوسف هێناو په‌لاماری داو باوه‌شی پێدا کرد بۆ
ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵی تیکه‌لاو بێ!

﴿وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ حه زره تی یوسفیش به گویره ی
 سروشتی ناده میزادو حاله تی گه نجیو بارودوخ ی روداو ه که له دل داو به شیوه
 ختوکه دانی نه فسرو خه تهره ی ناو دهر وون مه یلی کرد، خو نه گمر نیشانه ی
 خودای خو ی نه بینیا به ده که موته ژیر کاریگه ری زوله یخواهو تاوان روی ده دا،
 به لام خدا پاراستیو خسته یه دلیموه که باشت رین چاره بو نمو هه لاتنمو هه مو
 بدا خو ی له ده ست زوله یخا رزگار بکا.

به کهورتی جوداوازی نیوان قه صدی زوله یخا و قه صدی یوسف بهم

جوړه بوو:

زوله یخا ویستی کولی دلی خو ی پی برپژئی تۆله ی ملنه دازو
 سه ریچیکردنی لی بستینی، چونکه ناو اته که ی نه هاته دیو نه وه ی
 ده یه ویست نه هاته جی، به لکو وایده زانی که سوکایه تی پی کراوه و فهرمانی
 کردوه و فهرمانی جی به جی نه کراوه، ههستی به تیشکاو ی خو ی ده کرد، بۆیه
 ویستی رقی دلی پی برپژئی ته مبی بکا. حه زره تی یوسفیش خو ی ناماده
 کرد بو بهرگریکردن له خو یو کاتی که نیشانه ی نه وه ی بینی که شازاده ده یه وئ
 هه لمه تی بو بینی برپاری بهرگریکردن له نه فسی خو ی دا. به لام لهو کاته دا که
 زوله یخا ده یه وئ په لاماری بداو یوسف ده یه وئ بهرگری له خو ی بکا یوسف
 نیشانه یه کی خودایی بینی: که زوله یخا نه بیننی، نه وه بوو خودا نه وه ی
 خسته دلی یوسفه وه که ریگای هه لاتن بدوزیته وه، چونکه هه لاتن له م موقیفه
 ده بیته خیر بۆیو بهر وه ریبازی سهرکه و تنو رزگار بوون ده یبا، له تاوانی زینا
 یان کوشتنو برپین رزگاری ده کا. بۆیه بهر وه ده رگا رایکردو زوله یخا
 به ده یه وه.^(۱۱)

(۱۱) نه مه پوخته ی رای ته فسیری طه بهریو ته فسیری که بیرو رای په سندی قازی نمو به کری باقلاتی به.
 ته فسیری (المنار) یش همر رایه کی له م جوړه ی هیده.

هه ندیك لهراقه كهران پێیان وایه وه كوو لهوه پێش ئاماژه مان پێ كرد هه مو قه صدی زوله یخا بۆ نه نجامدانی داوینپیسو زینا كردن هیچ له مپه پرو مانیعیکى نه بوو به عهزمو جهزمه وه وستی یوسف دهستی له گهڵ تیکه لاو بکا، یوسفیش له دلا مەیلی کردو غهریزه ی جینسی ختوکه ی دا، نه گهر نیشانو به لگه ی خودایی نه بینینایه وستی زوله یخای ده هینایه دیو نهو تاوانه ی نه نجام ده دا.

هه ندیكی تر له موفه سسرین پێیان وایه: یوسف به دلێش مەیلی نه بوو، نه قه صدی بهر گریکردنی کردو نه له دلێش دا مەیلی زینای کردو. چونکه وشه ی (لولا) مانای پهیدا نه بوونی شتیك ده گه یه نێ له بهر هه بوونی شتیك به عه ره بی ده لێن: (لولا حرف امتناع لوجود) وه لامه كه شى حه زف كراوه. كه وابی مانای ﴿وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ به م جوړه یه: حه زه ته ی یوسف به گوێره ی غهریزه ی ئاده میزادی مەیلی کرد، نه گهر بورهانو به لگه ی خودای نه بینینایه به ته واوی ملی ده داو دهستی له گهڵ تیکه لاو ده کرد له زمانى عه ره بيشدا شه م جوړه رسته و ده قانه زۆرو زه به نده ن ده گوته ی: (قصدت قتله لولا اني خفت الله) واته: (لولا اني خفت الله لقتلته) كه وابو له نایه ته كه دا ته قديمو ته ئخير هه یه، رسته كه پاشو پێشى پێ كراوه، واته: (لولا أن رأى برهان ربه لهم بها)

به كورتی یوسف هیچ تاوانیکى نه نجام نه دا، نه گهر پارێزگاری و چاودێری خودا نه بوایه مەیلی بۆ ده کردو دهستی له گهڵ تیکه لاو ده کرد. به لام خودا پاراستی و نه یه شت هیچ تاوانیک بکا.

ئه مجار نایا مه به ست به (هم) چیه؟ ده لێن: مه به ست به (هم) ناخاوتنی نه فسه، مه یلو ئاره زۆی ده ست تیکه لاو کردنه، شه مش سروشتی ئاده میزادییه، له شه ردا لۆمه ی له سه ر نیه، كه وابی ناگوته ی: چۆن ده گونجی پێغه مبه ریکى خودا مه یلو ئاره زۆی گونا ه بکا؟!

به لگه له سهر نه وه که مهیلو ثاره زوی نه فس پرسینه وهی له سهر نیه :
 چونکه پلهی له خوار عزمو جه زمه وهیه ، تیمامی به غه وی له فرموده یه کڅدا :
 که عه بدورره زاق ریا یه تی کرده وه له صه حیچی (بوخاری و موسلیم) یشدا
 هاتووه ، نه بو هوړه یړه ده یگیر پته وه ده لئ : پیغه مبر ﷺ فرمووی : (اذا هه
 عبدي بحسنة، فاکتوبوها له حسنة، فان عملها فاکتوبوها بعشر امثالها، وان هه
 بسینة فلم یعملها فاکتوبوها حسنة، فانما ترکها من اجرائی، فان عملها فاکتوبوها
 بمثلها).

نه مچا نهو بوره انهی که حه زره تې یوسف بینی ، ده بی چي بووبی ؟!
 هه ندیک ده لئین : نه وهیه : که خدا له سهر موکه لله فاکانی پیویست کرده که
 خویان له تاوان پیارین. یان به لگمو ده لیلی خودایه له سهر نه وه : که زینا
 حرامه ، یان زانینی نه وه : که زیناکر عیقاب ده درئ یان پاک کردنه وهی دلو
 ده وونی پیغه مبرانه لمره وشتی ناشیرینو ناپه سند ، یان نهو روتبه و نیشانه
 پیغه مبرایه تیهیه : که ده بیته له مپه پر له به رده م تاوانو ره وشتی ناشیرین دا ،
 ده گونجی هه موو نه م مانایانه بهرچاو بگرین ..

ده توانین بلئین : مه به ست به (رب) له رسته ی ﴿لَوْلَا اَنْ رَأٰی بُرْهَانَ
 رَبِّهِ﴾ دا عه زیزی میصره نه ک خودای مه زن. چونکه له زاراهوی عه بهی دا
 (رب) به مانا به خپوکه رو مالیک هاتووه. نهو کاته مه به ست به (بورهان) نهو
 ده به به و سازو سه متورو ته پل و ده فیه که له گه له عه زیزدا دوا ده وام
 ده گه رانه ، چونکه عاده ته ن پاشاو کار به ده ستی گه وړه ده ستو پیوه ندر
 حه ره سو هه یتو هوتیان له خزمه تدایه. جا به م پییه ده بی لهو کاته دا : که
 زوله یخا پیکیشی له یوسف کرده وه قه صدی نه وهی کرده که توله له یوسف
 بستنئین و یوسف ویستویه تی بهرگری له خوی بکاو ته نانه ت هه موو هیژو
 توانای خوی بخاته کار بو دیفاع کردن له نه فسی خوی ، نا لهو کاته دا که ژاوهی

عه زیزی بینوه به ره مال هاتوتهوه، ئیتر له جیاتی نهوهی دیفاع بکا به ره و ده رگا قاچاندویه تی و ویستویه تی خوی رزگار بکا.

ئه مه به کورتی نهو رافه و تهفسیرانه بوون که بۆ ئه م نایه ته به پیوستم زانی بیانخه مه به رده ستو به ویچوو گونجاوم زانین.

شایانی باسه هه ندی تهفسیری تر هه ن: که کاریگه ری ئیسرا ئیلیاتیان پیوه دیاره پیوسته زۆر به حه زه ره وه شتیان لی وه ربگرین چونکه چیروکئو تهفسانه ی وهنده سه یرو سه مه ره یان هیناون که پیاو سه ری له گیلی و سافیلکه یی نهو موفه سیرانه سوڤ ده مینی، بۆ نمونه یوسف و اراده نوینن: که شه هوه تو ئاره زوی تینی بۆ هینابی و له زوله یخا زیاتر به کۆل بووی، وای نشان ده ده ن که خودا ده یه وی به به لگه له و تاوانه ی وه گپری، به لام ناگه پرتمه وه. وینه ی باوکی له سه قفی هوده که چاو پی ده که وی و قامکی خوی له داخان ده گه زی و ده لی: کوڤه نه که ی! چه ند له وحیه کی بۆ کیشراون: که نایه تی قورئانیان له سه ر نووسراوه (به لی نایه تی قورئان) نه ی لی ده که ن که نهو کاره ناشرینه نه کا. به لام به مانه ش دانه په تاو ئاره زوی دانه مرکایه وه!! هه تا خودا جویرائیلی نارد مسته کۆله یه کی له سنگی یوسف داو پاشه و پاش گیرایه وه دواوه!!! نه مجار وازی هینا!!^(۱)

ده ی تو خوا نه گه ر ئه مه وابی نازایه تی یوسف له کوی دایه و خوراگری یه که ی چیه!؟

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ ئاوا به و جوڤه یوسف به گوتی مه یلی دلی نه کردو پرکیشی تاوانو خیانه تی نه کردو به داوینپاکی مایه وه، به م جوڤه یوسفمان له سه ر پاکو خاوینی و داوینپاکی په روه رده کردو راممان کرد له سه ر به رده وام بوون له سه ر نهو رهوشته به رزانه، بۆ شه وه ی خراپه ی

(۱) سهیری (الاساس) ج ۵/ ۲۶۵۱ بکه.

خییانه تو تاوانی زینا کردنی لی دوور بخهینه وه، بۆ نه وهی له پیری
چاکه کاراندا بمینیته وه و نه چیتته ناو تا قمی سته مکارانه وه.

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ بیگومان یوسف یه کیك بوو له بهنده
راستاله کانی تيمه، دلسۆز بوو بۆ نایینی خودا، ههلبێژارد هبوو شهیتان
نهیتوانی له خشتهی بهری!

جا وه کوو له پيشه وه ئاماژه مان پێ کرد زوله یخا که زانی یوسف من
نادا بۆ داواکهی ویستی پهلاماری بداو تۆلهی سه ریچی لی بستینی،
(یوسف) یش ویستی بهرگری له خۆی بکا بهلام که بوره ازو به لگهی خودایی
بینین، یان مهوکیبو که ژاوهی عهزیزی میصری بینی به رهو مال دههاته وه
برپاری دا ههلی و خۆی ده رباز بکا، ئیتر ﴿وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ ههرا دوکیان به رهو
دهرگای ده رهو رایان کرد؛ یوسف له پيشه وه زوله یخا به دواوه، یوسف
دهیه ویست بگاته دهرگای هه وه ده رچی، زوله یخا به دواوی دا راده یکرد
دهیه ویست نه هیلێ له ده رگا ده رچی، له کاتی یه کتر راوانانه که دا زوله یخا
له دواوه له یوسف نزیک کهوته وه ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ کراسی یوسفی
گرتو دراندی، ویستی له دواوه یه خهی کراسه که ی بگری و بۆ دواوه
بیگری پته وه نه هیلێ ده ربازز بی، یه خهی کراس دراو لهو کاته ناسکه داو بهو
حاله ته سه رنج راکیشه موفاجه نه یه کی سه یر قهوما چونکه ﴿وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا
لَدَى الْبَابِ﴾ ههردوکیان؛ یوسفو زوله یخا لوتیان به لوتی عهزیزه وه
ههله قیه وه له ناو دهرگا که دا به رهو پوی بوونه وه!

ئیت زوله یخا هه وێی دا به مه کرو حيله خۆ له تاوانه که ده رباز بکاو
تۆمه ته که وه پال یوسف بدا، وه لامیکی ئاماده کراوی بۆ پرسیاریک که شیره
گوماناوییه که هه لیساندبوو خیرا دایه وه، ویستی تۆمه ته که بخاته نه ستوی
هه زه ته یوسف ﴿قَالَتْ: مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا؟﴾ وتی: نه وه سزی
نهو که سه چیه: که بیهوی ده سترژی بکاته سه ر خیزانی تۆ؟ به لام له م

کاته شدا چونکه زوله یخا نهوینی یوسفی هه بوو، ترسی نهو هی هه بوو عهزیز، یان کهسانی دیکه، برپاری سزایه کی بۆ بدهن: که یوسف له ناو بجی، بۆیه خیرا جوړی سزاکه ی دیاری کردو وتی: ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ مه گهر بهند بکړی، یان دارکاریه کی باش بکړی سزایه کی به تیش بدری. نیمامی رازی لیره دا چهند به لگه یه ک دهینیته وه هه موویان نیشانه ی نهو هن که یوسف راست ده کاو زوله یخا دروژنه:

۱- یوسف بهروالته له مائی زوله یخادا کوپله بوو، کزیله ش هه رگیز نهو دهسه لاتهی به سهر خاوه نی خو ی دا نابی.

۲- به چاو بیندرا یوسف رایده کرد بۆ نهو هی ده ربجی و زرگاری ببی. ده ی که سیک بیهو ی له گهل نافرته تیکدا رابویری ناوا له بهری راناکا.

۳- زوله یخا خو ی نارایش دابوو، به جوانترین شیوه خو ی رازاندبوه وه، به لام یوسف وانه بوو.

۴- له وه پیشو لهو ماوه دوورو درژده دا یوسف به داو تنپیس مه شهوور نه بو وه حاله تیکی لی نه بیندرا وه که له گهل نهو کرده وه بگونجی.

۵- زوله یخا به صهراحت نیسبه تی فاحیشه کی وه پال یوسف نه دا به لکوو به موجه لی قسه کی درکاند.

نه مجار یوسف ده یه وئ تومه ته که له خو ی دوور بخاته وه، راستی ده درکینی و تومه تی پوچو بی بناغه رته ده کاته وه ﴿قَالَ هِيَ رَاوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ فهرمووی: نه خیر وا نیه و من هیچ ده ستدری زیه که م نه کردو ته سهر نه م نافرته به لکوو نهو هه وئ دا به مه کرو حيله بازی له خسته م به ری، هه لم خه له تینی نهو ویستی من که مه ندکیش بکاو من به قسم نه کرد، کیشه یان تیکه و تو هه ریبه که یان نهو ی تری تاوانبار ده کردو به لگه ی له سهر بی تاوانی خو ی ده هی نایه وه، هه تا کار گه ییسته نهو ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ یه کیک له خزمه کانی زوله یخا شایه تی دا وتی: سهیر بکه نو بزائن ﴿إِنْ كَانَ

قمیصه قدّ من قبل فصدقت وهو من الکاذبین ﴿ نه گهر کراسه که یوسف له پیشه وه دادراوه، نه وه زوله یخا راست ده کاو یوسف له پپری دروژنانه.

﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر

کراسه که یوسف له دواوه دادراوه نه وه زوله یخا دروژ ده کاو یوسف له راست گویانه.

نه مجار ماوه ته وه بزانی نه شاهیده کی بوو؟ له کوئو چو نه.

شایه تیه ی دا؟ نایا نه شایه ته له گهل عه زیزی میصردا بوو؟ له گهل مه وکیبی

نه و داده هاته وه حازری روداوه که بوو؟ یان عه زیز به تایبه تی له دووی ناردو

روداوه که ی بو گیرایه وه داوای نه وه ی لی کرد له باره وه بریاریک بدا، وه کوو

چو نه باوه: که لهو حاله تانه دا پیاماقولیک له بنه مالیه ثافه ته که بانگ

بکریو به سمر روداوه که دا ناگادار بکریو رای وهرگیری، به تایبه تی له نار

چینو توژیکی خوین ساردو فاسیدی وه کوو کو مه لگای نه و سمرده مه دا.

نه مجار زانیانی ته فسیر ده باره ی نه شایه ته دوو رایان هه یه:

نایا مندال بووه یان گه وره بووه؟؟ نایا شاده میزاد بووه یان کراسه که

بوو؟! که و ابو بو دیاریکردنی نه شایه ته سی را دینه پیشه وه:

۱- نه و کابرایه کوپی مامی زوله یخا بوو، پیاوکی دانساو عاقل مه ند

بوو، که سهیری روداوه که ی کرد وتی: نه گهر کراسه که ی له پیشه وه دادراوه

نه وه زوله یخا راست ده کاو یوسف دروژنه، نه گهر درانی کراسه که له دواوه یه،

نه وه یوسف راست ده کاو زوله یخا دروژنه.. جا که سهیری کراسه که سان کرد

له دواوه درابوو، نیت ناموزا که ی زوله یخا به زوله یخای گوت: ﴿إِنَّهُ مِّنْ كِذِّ

كُنْ﴾ واته: نه مه نیشی تو یه، نه مجار به (یوسف) یشی گوت: داوای لی

خو شبوون بکه و عوزر بی نه وه.

۲- نه و شاهیده وه کوو نیبو عه بباسو کو مه لیک ده لین: مندالیک

ساوا بوو خودا زمانی کرده وه دهستی کرد به ناخاوتن.

ئیبنو جهریری طه بهری له ئیبنو عه بیاسوه ریوایه ده کا ده فه رموی: پیغه مبهه فه رمویه تی: (تکلم اربع وهم صغار: ابن شطه بنت فرعون، وشاهد یوسف، وصاحب جریج، وعیسی بن مریم) چوار کهس به مندالی زمانیان پژاوه که وتونه ناخاوتن: کچی فیرعه ونو شایه دی یوسفو هاوه لی جوره یجو عیسی کوری مه ریم..

۳- شایه ته که کراسه دپاوه که بوو، ئیمامی رازی ده فه رموی: ئهم رایه زۆر لاوازه، چونکه کراس به (أهلها) وه صفدار ناکری.

جا ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ که عه زیزی میصر یان شایه ته که ته ماشای کرد، بینی: کراسه که ی له دواوه دپاوه، بهم پییه ده کهوت: که راستگو یوسفو حق به لای نه وه وهیه، که له مه دلیا بوو: ﴿قَالَ: إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِ كُنَّ إِنَّ كَيْدَ كُنَّ عَظِيمٌ﴾ وتی: نه وه له مه کړو حیلە ی تۆیه نه ی زوله یخا! ئه مه به شیکه له قیله کانت، به راستی حیلە ی قیلە ی ئیوه ی ئافرهت کاریگهرن له سه ر دلۆ ده روون، زۆر سه رسو وپهینه رنو پیاوان کهم وا هه به زوو په بییان پی بهرن، هه رگیز پیاوان قیلە ی وا نازانن! بیگومان ئهم جوړه قسانه بو ئافرهت به سه رزه نشت کردن ناژمیردین، چونکه وه پالدانی مه کریازی بو لای ئافرهت، ئاماژه کردنه بو نه وه: که ژنیه تی ته واوه و توانای میینه یه تی زۆر به هیزه!! ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ نه ی یوسف! نه و شته پاشگو ی بخه و گرنگی پی مه ده و باسی مه که و په رده پۆشی بکه!

ئه مجار ئامۆژگاری خانم ده کا: که حەزی له کۆیلە ی خۆی کردوه، له دواوه کراسی کۆیلە ی خۆی دراندوه بهم تاوانه وه گیراوه! ده لێ: ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ. إِنَّكَ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ نه ی زوله یخا! تۆ تاوانباری داوای لی بوردن له تاوانه کهت بکه، بیگومان تۆ له پیپی تاوانبارانی!

باسی پیتجه م له چیرۆکی یوسف

بلا و بونه وهی هه والی جه زلیکردنی زوله یخا له یوسف به ناو نافرده تانی

شارداو پیلانی زوله یخا

﴿۳۰﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنْهَىٰ

عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرَبهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۰﴾
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا ۖ وَآتَتْ

كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا ۖ وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ ۖ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ

كَرِيمٌ ﴿۳۱﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَهُ عَنْ
نَفْسِهِ ۖ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامَرُهُ لَيُسْجَنَ وَلَيَكُونَا

مِّنَ الصَّاغِرِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ ۚ

حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾

پاش نهم روداو‌ه‌ش عه‌زیز نه‌هات زوله‌یخاو یوسف لی‌ک داب‌رئ،
 نه‌زوله‌یخای ده‌رکرد، نه‌یوسفی گواسته‌وه بۆ شوینیکی دوور، به‌ل‌کوو
 هه‌روه‌نده‌ی پی کرا داوای له‌یوسف کرد روداو‌ه‌که پاشگوئ بخاو په‌رده‌پۆشی
 ب‌کاو نامۆزگاری زوله‌یخاشی کرد که خۆی به‌هه‌له‌کار بزانی و داوای لی‌بوردن
 ب‌کا!!

رۆژان هاتو رۆیشتو یوسف له‌مالی عه‌زیزدا مایه‌وه و زوله‌یخا شاژنو
 خانمی ماله. کاروباری قه‌صری عه‌زیز وه‌کوو خۆی ده‌رۆیشت. به‌لام قه‌صری
 لی‌پرسراوان دیواری تایبه‌تی خۆی هه‌یه ره‌نج‌ه‌رو کاره‌که‌ری تێدان، کاریکی
 ناوا له‌ناو حه‌ره‌می عه‌زیزدا رویدا داناپۆشرئ، کوردی وته‌نی: (قسه‌ که‌وته
 زاری ده‌که‌وته شاری) چونکه‌ بیته‌که‌ بیته‌یه‌کی نه‌رتۆقراطیه‌وه ئافه‌رتانی ناو
 نه‌و کۆمه‌ل‌گاوه‌ بیته‌یه‌ نیشرو کاریان نیه‌ جگه‌ له‌گیرانه‌وه‌ی باسو خواسی نه‌و
 روداوانه‌ی که‌ له‌و ده‌ورو به‌ره‌یاندا رود‌ه‌دا، بۆیه‌ نهم هه‌واله‌ به‌ناو ئافه‌رتانو
 خانمانی شاردا بلابو‌ه‌وه، هه‌ریه‌که‌ به‌جۆریکی لی‌ی ده‌دواو هه‌ر که‌سه
 له‌لایهن خۆیه‌وه سه‌ره‌زنه‌شتی زوله‌یخایان ده‌کرد، که‌ چۆن عاشقی کۆیله‌و
 به‌نده‌ی خۆی بو‌وه؟!

ده‌فهرموئ: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ: امْرَأَةُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ
 نَفْسِهِ﴾ کۆمه‌لیک ژنی هاوه‌ل و هاوشانی زوله‌یخا له‌ناو شاردا که‌وته‌نه
 (ته‌حاته‌و نه‌یه‌رۆ نه‌یه‌رۆ) وتیان: ژنه‌که‌ی عه‌زیز خه‌ریکی دل‌داری بو‌وه له‌گه‌ل
 غولامه‌که‌ی، هه‌میشه‌ خه‌ریکی له‌خسته‌ برده‌یه‌تی، ده‌یه‌وی رامی ب‌کاو
 ده‌ستی له‌گه‌ل تیکه‌لاو ب‌کا، به‌رده‌وامه‌ له‌سه‌ر هه‌لو ته‌قه‌للا بۆ رامکردنی!
 ﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾ به‌راستی نه‌ویزو خوشه‌ویستی نه‌و غولامه‌ چووه‌ته‌ نا
 په‌ره‌ی دلی زوله‌یخاوه ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بی‌گومان ئیمه‌ له‌م باره‌وه
 زوله‌یخا به‌گومارو سه‌رلی شیواو ده‌زانین، چونکه‌ چۆن ده‌بی شارنیک‌ی وه‌کوو

زوله یخا حز له خرمه تکاری خوی بکا؟ کهی کزیله و بهنده شیایو نهو هیه:
ژنی عزیز دلداری له گمَل بکا؟؟!

موحه ممه دی کوری نیسحاق ده فهرموئ: ژنه کان ههوالی جوانی و شزخو
شهنگی یوسفیان پی گه ییشتبوو حزیان ده کرد چاویان پی بکهوئ، بهم قسمو
باسانه ی بلاویان کرده وه مه بهستیان نهو بوو زوله یخا وای بکهن یوسفیان
نیشان بدو قه ناعت بکهن نایا حقیقه تی هیه یان نا؟! مه بهسنیان
نه صیحه تو ناموژگاری نه بوو، به لکوو مه کریازی قیل بوو بو نهو یوسف
بیینن..

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ کاتیک زوله یخا قسمو باسی ژنه کانی بیسته وه،
به ناشکرا نهو قسانه یان بلاو ده کرده وه بو نهو زوله یخا بیان بیستیته وه رقی
هه لستی و بانگیان بکاو یوسفیان نیشان بدا، پیلانه که یان سه ری گرتو
ویسته که یان هاته دی: نهو هبوو: ﴿أَرْسَلْتُ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدْتُ لَهُنَّ مَتَكًا وَآتَتْ
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهِنَّ سَكِينًا﴾ زوله یخاش قیلی خوی له کرد نهو، بانگی کردن
بو خوانیک له مالی خوی دا، کورسی و سدرینی بو ناماده کردن خواردنیکسی بو
ناماده کردن که پیوستی بهو بهی به کیردو چه قوه له تی بکهن. که هاتزو
کۆبوونه وه خواردنه کهی له بهرده داناو هه ریبه که یان کیردیکسی پی دان، جا که
ژنه کان خه ریکی قاش کردنی خواردنه که بوون، ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَهُنَّ﴾
فهرمانی به یوسف کرد وتی: وهره بو ناو نه م ژنانه و خوتیان نیشان بده! وای
دیاره یوسف له ژوریک دابووه نریک نهو دیوه خانه ی ژنه کانی لی کۆبوونه وه،
له ژنه کان نادیارو له زوله یخا دیار بووه، به نه نقه ستو بو نهو ی فیله که ی
سه ریگری کاتیک یوسفی بانگ کرد بیته ناویان: که نهوان سه رگه رمی
قاشکردنی خواره مه نییه که بن، ده یزانی: که هاتنه ژوره وه یوسف بو ناویان
به ناگه هانو کتوپر کاریگر ده بی و رولی خوی ده بیینی..

بۆیه ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ که یوسف هاته ناویانو چاویان پیکهوت، زۆر به شکۆمهندی جوانو شوخ هاته بهرچاویانو سهریان له جوانی و پیاوه تی یوسف سوورپماو چاویان تی بریو بههۆی ته ماشا کردنیان بۆ ئەو هۆشیان لای خۆیان نه ماو له جیاتی ئەو کێرده که له خوارده مه نییه که بنێزو پیی قاشقاش بکهن دهستی خۆیان بری، دهستو په نجهی خۆیانیان بریندار کردو به خۆیان نه زانی و ههستیان به تازاری برینه که یان نه کرد. ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ هه موو وتیان: پاکو بی عه بی بۆ خودا، خودا هه موو تواناو دهسه لاتیکی ههیه، به راستی ئەمه جیگای سه رسوورپمانه، خودا توانای به سه ره موو شتی کدا هه یه و ده توانی ئاده میزادی ناوا شوخو شهنگ دروست بکا، ئەمه ئاده میزاد نیه و فریشته یه کی ریزدارو خاوهن قه دره له شیوه ی ئاده میزاددا خۆی ده نوینی!! دلتیابه ئیمه له مه و دوا سه رزه نشت ناکه ینو هه رچی ده که ی حقه ی خۆته، کی ده توانی له بهرام به ره ئەم کورپه لاوه شوخو شهنگدا خۆ راگری؟!

پیغه مبه ره ﴿وَدَفْعَ رَمُوءَ﴾ شهوی (نیسرا) له ئاسمانی سییه م به لای یوسفدا تپه پریم بینیم نیوه ی جوانی درابوو یه.

ئیمامی رازی ده فهرموئ: ژنه کان که چاویان به یوسف کهوت نیشانه و شکۆمهندی پیغه مبه رایه تی و داوینپاکی و بی تاوانیانیان به سه ره وه بین، بۆیه خیرا دیارده ی شه هوه تی به شه ری و ره و شتی ئاده میزادییان لی دارپی و ره و شتی فریشته یان بۆ چه سپاند! جا زوله یخا که گوئی له شایه دی ژنه کان بوو هه لسه کوتیانی بین وای زانی: سه رکه و توه و داشی سواره! ههستی کرد: که ژنه کان له جوانی یوسف سهریان سوورپماوه و گیرۆده ی جوانی و شوخی بوونو کهس له ئاستی جوانی و شکۆمهندی نه ودا خۆی ناگری، بی شارده وه و به دهنگی بهرز ﴿قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ﴾ وتی: ئاخه نا ئەم جوانو دلر قینه یه: که خۆتان به چاوی خۆتان دیتان و له جوانی سه رسام بوونو گیرۆده ی

نهوینی بوون، نهو غولامهیه: که ئیوه سهرزه نشتی منی له سهر ده که نهو ره خنهم لی ده گرن، ده پروانن خۆتان چیتان به سهر هاتو چۆن به بینینی شاگه شکمو سهرسام بسوونو دهستی خۆتان بریندار کردو ههستان به تازاری برینداریه که تان نه کرد.

سهرنج بدن ههرچهنده یوسف له زوله یخا نزیک بسووه ده بویه بهوشه ی (هذا) که بۆ موشاروئیله یه یی نزیک به کار دی ئیشاره ی بۆ بکردایه، که چی بهوشه ی (ذلك) که بۆ موشاروئیله یه یی دور به کار دههیندری ئیشاره ی بۆ کرد، تا ئامازه بی بۆ بهرزی پلمو پایهو شکۆمهندی جوانی و شوخو شهنگی وه کوو نهو بلی: تا نهو بهیه: نهو گه نجه دلپ قینه شوخو شهنگیه که من گیرۆده ی نهوینی بومو دلی لی ستاندنومو هه جمینی لی برپومو مهستو مهدهوشی کردوم، نه من عوزرم هه یهو چارم ناچاره، کهس خۆی له بهرامبهر جوانی نهو دا ناگرئ، ئیتر من چۆن خۆم پی بگیرئ!!؟ جا: که نهو حالو وه زعی ئیوه بی له ماوه که مه دا، نه دی من چیبکه م و چۆن هه لکه م: که نهو هه موو کاتی له ماله وه له گه لمه و چاوم لییه تی. بویه لی تانی ناشارمه وه دانی پیا ده ئیم: ﴿وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ بیگومان چۆن ئیوه ی سهرسام کرد، منیشی ناوا سهرسام کردوه، به راستی من زۆرم پیکیشی لی کردوه، هه و لم داوه بۆ رامکردنی و کهوی بوونی بۆم، به لام نهو خۆی به دهسته وه نه داومو خۆی گرتوه.

نه مجار زوله یخا بالادهستی خۆی راده گه یه نی و ههره شه ی توندو تیژی ئاراسته ده کا، جاریکی تر هه زلیکردنو نهوینی خۆی به ناشکراو بی په رده له ناو ژنه کان دا راده گه یه نی و ده لی: ﴿وَلَمَّا فَعَلَ مَا أَمَرُہُ لِيُسْجَنَ وَلِيَكُونَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ سویند ده خۆم عه هلو په یمان بی، نه گهر نهو هی من له وم دهوی نه نجامی نه دا، نهو هی فرمانی پی ده که م پابه ندی نه بی، به ته نکید ده خرپته به ندینخانه وه ده چپته ریزی پیرو تا قمی زه لیلو چه وساو هه کانو داماو

ده کړی، چونکه میړده کم همرچی پی بلیم به گویم ده کاو سهرپیچی فدرمانم
ناکا. چۆنم بوی ناوا سزای ددها، ده یخاته کوونه رهشی به ندینخانه وه زه لیلو
داماوی ده کا!

حه زره تی یوسف بو خوی گوپی لهم همره شانیه وه ده زانی که سزای بو
توند ده کړی، له وه پيش همره شهی لی کرد به لام وا توندو تیژ نه بوو، همره شهی
به ندکردنی لی کرد به به ندکردنیکی ساده و بی بازار له وانه بوو به به ندکردنی
له هودیه کی باله خانه که دا کیفایت بکړی!

به لام نه مجاره همره شه کانی توندنو کاریگرم، به تایبه تی که باسی
سوکایه تی پیکردنو زه لیل کردنو داماو کردنی تیدا بوو، نه فسی به رزو ناسک
نهم جوړه همره شانیه له سهر شان گرانه، به تایبه تی نه فسی یوسف که تا بللی
ناسکو به رزو هه سساس بووه. ناخوشتین بازارو ناخوشتی لای نهو جوړه
نه فسانه سوکایه تی پیکردنو داماو کردنه.

جا وه کوو له سییاقی نایه ته که ی دواپی دهرده که ووی، هه موو ژنه کان
دانیان به وده نا: که نیختیاریان له دهس داوه و به رامبه ر به جوانی یوسف
سهرسامو ساتو حه یران بوون، نیتر ژنه کان ده ستیان کرد به ناموژگاری کردنی
حه زره تی یوسف هه ولیان دا: که وای لی بکن له وه دوا سهرپیچی فدرمانی
زوله یخا نه کا، بو نه وه ی گیرودهی زیندانو سوکایه تی پیکردن نه بی!

نه لا نه لا به راستی نه مه مه وقیفیکه کیو به له رزه دینی و هه ستو شعور
ده هه ژنی، به هیترین کهس ناتوانی خوی بو رابگری، نه وه تا ثافره تیکی
مه کربازی ناز لی گیراو په رده ی حه یای خوی دراندوه له به رده هم کومه لیک
له ژنانه خیزانه نه شرافه کانی شاری مصر دا نهی نی ناو دلی خوی ناشکرا ده کا،
په رده له سهر روداوه کانی ناو باله خانه ی عه زیزی میصر لاده دا. حه زره تی
یوسف له به رامبه ر نه همره شه و ترسانده دا په نا بو باره گای په روه ردگار ده باو
له خودا ده پارپته وه پستی بگریو بیپاریزی ﴿قَالَ: رَبِّ السَّجُنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا

تدعوننی الیه ﴿ وتی: خودایه! بندنرخانه له لای من زۆر خۆشتره لهو کاره ناشیرینهی: که نهو ژنانه داوام لی ده کهن نه نجامی بدهم!

﴿والآ﴾ نه گینا خودایه! نه گهر تو پشتیوانم لی نه که یو فرتو قیلی نهو ژنانهم لی لانه دهی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ لهوایه نه بکهومه داویانه وه مه یلیان بده می، ده ست بکه م بهر اواردن له گه لیاندا، نهو کاته ده چه پیری ناره زۆبازانو نه فامو گومر ایا نه وه!!

نه مه نمونه ی نزاو پارانه وهی شاده میزادی خودا ناسو خۆناسه: که هه رگیز به بی تاوانی و خۆراگری خۆی له خۆی بایی نابیی، ده پارپتیه وه خودا زیاتر پشتیوانی بکاو یارمه تی بدا بۆ رزگار بوون له فرتو قیلی هه لئه له تینه ران. واته: ده لی: خودایه! نه گهر تو پشتگیریم نه که یو هه ر به ته ما خۆم بم، نه وه من هیزی بهر هنگاری کردنی نهو ژنانهم نیه، بۆیه من هانا بۆ قایی باره گای تو دینم، په نا به هیزو توانای تو ده به م، هه ر نه تو ی پشتیوانو په نام، خودایه بی پشتیوانی خۆتم مه که!

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ پهروه ردار وه لامی دو عاو پارانه وه که ی دایه وه نزاو لالانه وه که ی وه رگرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ شهرو نه گبه تی و فرتو قیلی ژنه کانی لی لادا، پاراستی له وه ی بکه ویتته تیو داوی هه وه سبازی و شه وه ته وه، وه زعیکی وای ره خساند که دلی عه زیز هاته سه ر نه وه یوسف لهو باله خانه دوور بخه نه وه، بیگومان خودا شنه وایه به دو عاو پارانه وه ی نه وانه ی په نای بۆ ده به ن، زانایه به راستی بیرو باوه رپیانو ده زانی حالو وه زعیان چۆنه و چییان بۆ باشه و بهر ژه وه ندییان له چی دایه!!

خودا پارێزگاری کرد، پهروه رده ی کرد به شیوه یه ک که شیایو پهروه رده کردنی پیغه مبه ران بی!

نه وه بوو لهو ته مه نه نه گه نجی به داو وێرای نهو بارو دۆخه ی بۆ نهو ره خسابوو خۆی دوور گرت له وه ی ده ست له گه ل ژنی عه زیزی میصر تیکه ل

بکا، که نهویش له نهو په پری جوانی و نازکی دا بوو، وپرای جوانی سروشتی
خویشی نارایش دابوو و نه دهی تر خوئی به جوان دهواندا!

له ترسی خوداو به ته مای پاداشی قیامت، چوونه ناو به ندینخانه ی
هه لېژاردو مبه به ستی زوله یخای رت کړده وه... هه تا دنیا دونه یه یوسف
نمونه ی گه نجی داوینپاکی خوړاگرو له خودا ترسه و پیشه وای گه نجانی
داوینپاکو ده ستپاکه. به کورتی پیغه مبه ره هه لېژارده ی خودایه و هر نه و
جوړه هه لوسته ی لی چاوه روان ده کړی!!

له صه حیحه ین دا هاتوه: پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی (سبعة یظلم الله فی
ظله، يوم لا ظل الا ظله: امام عادل، وشاب نشأ فی عبادة الله، ورجل قلبه معلق
بالمساجد، اذا خرج منه حتی يعود الیه، ورجلان تحابا فی الله، اجتمعا علیه
وتفرقا علیه، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها، حتی لا تعلم شماله ما انفق
یمینه، ورجل دعتہ امرأة ذات منصب وجمال، فقال انی اخاف الله، ورجل ذکر
الله خالیاً ففاضت عیناه...) واته: ههوت کهس هه ن خودا روژی قیامت
دهیا نخته ژیر سیبه ری عمرشی خویده وه، له روژیکدا جگه له سیبه ری عمرشی
خودا چ سیبه ری تر نین: پاشایه کی دادپهروه، گه نجیک که به خودا په رستی
پهروه ده بووی، پیاوئیک دلئ په یوه ست بی به مزگه و ته کانه وه، که هاته
دهروه له مزگه و تیک هزی لی بی بچیته وه ناوی، دوو پیاو له بهر خاتری
خودا یه کتریان خوش بوئ، له سهه خوشه ویستی خودا کوینه وه، له سهه
خوشه ویستی خوداش لیک جیا بینه وه، پیاوئیک مالی خوئی بیه خوشی
به نهینی، به جوړیک لای چه پی نه زانی دهستی راستی چی به خشیوه. پیاوئیک
شافره تیک کی خاوه ن پله و پایه و شوخو شهنگ بانگی بکا بو داوینپسی،
له وه لامدا بلئ: من له خودا ده ترسم، پیاوئیک به ته نیاو له شوینیک کی چو لدا
خودای بیر بکه ویته وه له ترسی خودا بگریاو چاری ناو بریژن.

﴿ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ آيَاتِهِ لِيَسْجُنَّهٗ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ جا پاش ماوه یه کی
 کهم له کپکردنه وهی باسی شه م روداوه، دواي شه وهی نیشانهی راستی و
 داوینپاکی یوسفیان بو ده رکهوت، عهزیزو زوله یخا و په یوه نداران وایان به باش
 زانی: که تا ماوه یه ک یوسف بخه نه به ندینخانه وه، بو شه وهی وای نیشان
 بهن: که یوسف ویستویه تی دلی زوله یخا بو لای خوی رابکیشی و هه وللی
 کاری نادرستی داوه، همر له سهر شه تاوانه مه وهوومه بی بناغه یه و له سهر
 داخوازی خیزانی عهزیز که وادیاره به سهر میرده که ی دا ده ست رویشستو و
 بووه و عهزیز له حاندای دا هیچ ده سه لاتیکی نه بوه، بویه ویستی ره زامه ندی
 شه که ی به ده ست بیتی و به ههر نرخیک بی رازی بکا.

وا پی ده چی زوله یخاش له بهر و بوومی هه وله کانی نا تو مید بووه و
 زانیویه تی هیچی ده ست ناکه وی؛ ههروه ها له وانه یه هه و آله که زیاتر ته شه نه ی
 کردبی و به ناو خه لکدا بلاوه ی کردبی، نه مجار بو گیرانه وهی سومعه و
 نیعتیار بو بنه ماله ی عهزیز، هاتن برپاری به ند کردنی یوسفی بی تاوانیان دا.

باسی شه شه م له چیرۆکی یوسف

یوسف له به ندینخانه دایه و بانگه وازی بو نایینی حه ق ده کا

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا
 بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا
لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَبِي
السَّجْنُ أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرٌ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

دوای نهوی عه‌زیزو راویژکاران بریاریان دا حه‌زره‌تی یوسف بخه‌نه
به‌ندینه‌خانه‌وه همره‌چنده دلنیا بوون له‌پاکی و بی تاوانی و داوینپاکی! نه‌مجار
لیره‌دا په‌روه‌ردگار باسی جی به‌جی کردنی برپاره‌که‌ی عه‌زیزو دارو ده‌سته‌که‌ی
ده‌کا: که بریتیه له‌به‌ند کردنی یوسف. جا که یوسفیان خسته به‌ندینه‌خانه‌وه،
دوو خزمه‌تکاری پاشاشیان له‌گه‌ل دا ناره‌ده به‌ندینه‌خانه‌وه. ده‌فه‌رموی:
﴿وَوَدَّخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانًا﴾ واته: کاتی وستیان یوسف به‌ند بکه‌زو به‌ندیان
کرد، وپرای حه‌بس کردنی یوسف دوو خزمه‌تکاری پاشاشیان به‌ند کردن.
نه‌مه‌ش ریکه‌وت نه‌بوو به‌لکوو ته‌قدیری خودا وا بوو. نه‌م دوو خزمه‌تچیانه
به‌تاوانی نه‌وه زیندانی کران گوايه: وستیویانه پاشا ده‌رمان‌خواردوو بکه‌ن!

جا به هوی ده گدانه هوی ده نگوباسی رودای ناو مائی عه زیزی
میسره وه، ده رکردنی بریار به زیندان کردنی یوسف بلا و بویه، خه لک زوریان
دلنیا بوون له وهی: که یوسف کورپکی به حورمه تو دل و داوینپاکو خاوه
نه فسیکی به رزو پاکه، له م رووه وه دوو خزمه تکاره کانی پاشا باوه پریان پی
پتمو بوو، وه گری بوونو زانیان: که یوسف شیایو ئه وهیه: ته گبیرو راویژی
پی بکری و داوی مانا لیدانه وهی خه ونیشی لی بکری.

سییاقی نایه ته کان باسه که زور به کورتی راده نوینسی و هه لسو که وتی
یوسف له زیندان دا کورت ده کاته وه باسی ئه وه ناکا: که ده سپاکی و داوینپاکی و
صالحی و زانیی و دانایی یوسف به ناو زیندانه کان دا بلا وهی کردو، بووه جیگای
بتمانهی خه لکانی ناو به ندینخانه که، که ژماره یان زور بوو، زوری له وانه تیدا
بوو: که به ختی رهشیان رۆژگار یک خستبونییه ناو قه صرو باله خانه کانی پاشاو
دارو دهسته کانی و توشی هه له یه ک بوونو له زیندانیان په ستاو تبوون.

سییاقه که ئه م زانیاران هه موو کورت ده کاته وه، بۆ ئه وهی نمایشیک
رانوینسی، نمایشی یوسف له به ندینخانه داو له ته نیشتی دا دوو گهنج وه گری
بوونو هاتوونه لای ته عبیری خهونیان بۆ لیک بداته وه، خهونیان بینیه وه بۆ
یوسفی ده گیرنه وه داوی ته عبیری راستو دروست بۆ خهونه کانیانی لی
ده کهن. چونکه نیشانه ی پاک و چاکی و خودا په رستی و نه خلاق جوانی یان تیدا
به دی ده کرد.. هاتن به نۆره خهونه کانیان بۆ گیرایه وه: ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا: إِنِّي أَرَانِي
أَعْصِرُ خَمْرًا﴾ یه کیکیان وتی: له خهوما دیم تریم ده گوسی و ده مکرده شهراب
بۆ پاشا ﴿وَقَالَ الْآخَرُ: إِنِّي أَرَانِي أَجْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾
ئه ویتریان وتی: له خهوما دیم نانم له سه ر سه رم دانا وه و بالنده داته بارین
به سه رماو له و نانه یان ده خوارد! ﴿ثُمَّ إِنَّا بِنَاؤُنَا بِهِ﴾ و تیان: ده مانه وی مه عنای
ئه م خهونانه مان پی به فرمووی: بزانی چیه ده گیه من ﴿إِنَّا نُرَاكَ مِنَ الْهُنَنِ﴾
بیگومان ئیمه و ده زانیان جه نابت مروقیکی لیزانو له پی پی پیاو چا کانی و

له ته عبیری خهوند دا زور شاره زاو کارامهی. پیاوئیکی مروؤف دۆستی و خیرو چاکهی ئاده میزادانت دهوئ.

حه زه تی یوسف که زانی ئهم دوو خزمه تکاره شه وهنده بتمانیهان پییه تی و خودای مه زنیش ئاگاداری کردبوو له وه: که مه یگوشه که یان رزگاری ده بیو ده چیته لای پاشاو ریزی لی ده گیرئ، ویستی ئهم هه له بقوزتیه وه خوئی ده ربخاو بیرو باوه پری صه حیچی خوئی بلاو بکاته وه و بانگه وازی بکا بو خودا په رستی و ئهرکی سهرشانی خوئی شه نجام بدا، ئیتر لی برا بو بانگه وازی کردنی دوو خزمه تکاره کهو به ندیه کانی تریش بو یه کتا په رستی و وازه ئیان له بته په رستی!

بهر کوئو ریخوشکه ره یه کی بو قسه کانی دامه زراند ﴿قَالَ: لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأَكُمَا بِهِ أَتَقَبِلَانِ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیی فهرموون: من نه ک ههر بو ته عبیری خهون پرسم پی ده کرئ، به لکوو خودا زانیاریه کی وای پی به خشیوم: ههر خواره مه نییه ک له لایهن کاربه ده ستو ناشپه زی زیندانه وه بو ئیه ره وانه ده کرئ بو خواردن، پیش شه وهی خواره مه نییه که بگاته لاتان، ده زانم چ خواردنیکه ده توانم هه وائتان بده من چ جوړه خواره مه نییه کهو خواردنی سودی هیه بو تان یان زیان! ﴿ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ئهم زانیاریانه لهو زانیاریانه یه که خودای خوم فیری کردوم. وه من به هه وائته قیری ئهم زانستانه نه بووم، نه ئینی ئهم به هره و سه ره وریانه شه وه یه: که ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ من ده ست بهرداری نایینی گه لو نه ته وه یه ک بووم: که بروایان به خودای تاکو ته نیا نیه و پییان وای نیه روژی قیامت هه بیو برؤا ناکه ن زیندوو بوونه وه هه بیو پادا شو سزا له سهر چاکه و خراپه بدرتیه وه.

مه بهستی بهم گه لو نه ته وه یه: به مه ماله ی عه زیزی میصرو دارو ده سته ی پاشاو شه و خه لکه یه که وای به سته ی شه وان بوون.

هه لبه ته دوو خزمه تکاره کesh له سهر نایینی دارو ده سته ی پاشاو
عه زیزی میصر بوون، به لام هه زره تی یوسف راسته و خو کوفرو بی دینی به که
ناراسته ی خودی نهوان ناکا، به لکرو به شیوه یه کی گشتی وه پالی گه له که یانی
دهدا بو نهوی نهوان نیحراج نه کا.

ده شگونجی مه به سستی به گه لو نه ته وه کافرو بی دینه که که نه نایینه کازو
خه لکانی تری دانیشتوی فله ستینو نهو میصر یانه بی که خودا دروزنه ی
جوړاو جوړیان ده پهرستن، هه یانبوو خوړیان ده پهرستن، هه بوو گویره که
پهرست بوو، هه بوو فیرعه ون پهرست بوو، نهوانه هه چیان پروایان وا نه بوو که
روژی قیامت هه بی و پاداشو سزای تیدا وهری گیریتمه و!

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَٰهِيْمَ وَاسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ من شونیی نایینی
باو کتو باپیره کانی خوّم که وتووم: که یه عقوبو نیسحاقو نیسبراهیم،
هه موویان پیغه مبهری رهوانه کراو بوون، بانگه وازیان بو یه کتاپهرستی
کردوه..

که ده فهرموئ: (آبائی) ناماژیه به نه وه: که باپیریش حوکی باوکی
هه یه، هه روه ها خانه واده ی نهو خانه واده ی پیغه مبهرایه تییه، له بنه ماله ی
پیغه مبهرا نه، نه مه شی بو نه وه راگه یاند: که سهرنجیان رابکیشی و هه لیان نی
بو نه وه ی گوئی لی بگرنو شوین قسه کانی بکه ون!

نه مجار پهیره وو پرؤگرامی پیغه مبهران به شیوه یه کی گشتی دیاری
ده کاو ده فهرموئ: ﴿مَا كَانْ لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ناگونجی و بو ئیمه
رهوا نیو نابی: که شهریکو ها وه بو خودا دابننن، هه رگیزاو هه رگیز هیچ
شتیک ناکهین به شهریک بو خودا.

﴿ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ﴾ تم ریبازو پهیره وو پرؤگرامه
پیروژه یه فاضلو به خششی خودایه به سهر ئیمه وه به سهر نهو که سانه شه وه
که ئیمه پیغه مبهریانن ﴿وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ﴾ وه لی زوربه ی

ناده‌میزاد نازانن که نهم به‌هریه چند به‌رزو پیروژو پاکه، شوکرو سوپاسی
په‌وردگار ناکهن، که نهم نایینه‌ی بۆ ناردون له‌جیاتی شوکر شهریکی بۆ
داده‌نین، بیر له‌داهاتووی خۆیان ناکهنه‌وه. هه‌ست به‌و نيعمه‌ته مه‌زنه ناکهن
که ناردنی پیغه‌مبه‌رانه بۆ سه‌ریان!

نه‌مجار دوا نه‌وه‌ی: که هه‌زره‌تی یوسف بته‌پرستی پوچ کرده‌وه و
بته‌پرستانی به‌گومراو نه‌فام دانان، پیغه‌مبه‌رایه‌تی چه‌سپاندو بانگه‌وازی کرد
بۆ یه‌کتاپه‌رستی خالیص و بۆ خه‌وشرو داننان به‌هه‌بوونی خودایه‌کی تاکو
ته‌نیا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا صَاحِبِ السِّجْنِ! أَلَا بَابُ مُتَّفَقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ؟﴾ نه‌ی دوو هاو‌پیکانم له‌م به‌ندینه‌خانه‌یه‌دا! نه‌ی هاوه‌لانی زیندانم!
نایا په‌رستنی چندن خودایه‌کی جیا جیای لی‌ره و له‌وئ، په‌رستنی چندن
خودایه‌کی دژ به‌یه‌کی جوداواز له‌زاتو صیفات‌دا: که نهم جوداوازی‌یه‌یان
سه‌رده‌کیشی بۆ کی‌شه‌و به‌ره‌نگاریکردنی یه‌کتری و تیک‌چوونی بوونه‌وه‌ر
له‌ناکام‌دا، نایا نه‌وه‌ باشتره‌ بۆ ئیوه‌و غه‌یری ئیوه‌ش له‌باره‌ی هینانی سودو
گیرانه‌وه‌ی زیانو ناگاداریکردنو چاودیری کردن! یان خودایه‌کی تاکو ته‌نیا و
خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو بۆ ناتاج له‌هه‌موو شتی، که هیچ شتی‌ک نیه‌ بتوانی
به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و نیشی لی‌ تیک‌ بدا، خودایه‌کی بالاده‌ستو زاله‌ به‌سه‌ر
هه‌موو شتی‌ک‌دا؛ نایا نهم خودایه‌ باشتره‌ یان نه‌و خودا درۆزنانه‌ی ئیوه‌ که
هیچیان بۆ ناکری؟؟

نه‌مجار هه‌قیقه‌تی خودا درۆزنه‌کان ده‌رده‌خاوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَّا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ ئیوه‌ که عیباده‌ت بۆ نه‌و خودا
درۆزنانه‌ ده‌که‌نو له‌جیاتی خودای مه‌زن ده‌یانپه‌رستن، له‌راستی‌دا عیباده‌ت
بۆ چندن شتی‌ک ده‌که‌ن که شیای عیباده‌ت بۆ کردن نین چونکه خودا نین،
بۆ خۆتان ناوتان لی‌ ناو، ئیوه‌و باوکو باپیرانتان به‌ناپه‌وا به‌خوداتان داناون
﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خودای مه‌زن هیچ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی له‌سه‌ر

به خودا دانانیان نازل نه کردوه تا بیکه نه بیانوی عیبادهت بۆ کردنیان، نهوانه بۆ خۆتان ناوتان ناوان خودا، هیچ به لگمو دهلیل له سهر خودایه تی نهوانه نیه. ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ حوکمو فهرمانو خاوه نیه تی هه مووی ههر هی خودای تاقو ته نیایه ..

﴿أَمْرٌ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ نهو خودایه ی من ده پیه رستم فهرمانی به بهنده کانی کردوه: که جگه له نهو عیبادهت بۆ که سی تر نه کهن، نهوه ی من بانگموازی تان ده کهم بۆ په رستنی و دلسۆزی بۆ جی به جی کردنی فهرمانه کانی، نهوه خودای حه قو نایینی په سنده راستو به جییه، نهو نایینه یه خودا فهرمانی پی کردوین په پیه وهی بکه یزو به لگمو ده لیلی له سهر راستی و په سندی نازل کردون!

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی زۆری ئاده میزاد نازانن: که نهوه نایینی حه قو خودا په سنده و ریبازنکی شه قامه ریمو هیچ خوارو ختیچه کی تیدا نیه!

ئا بهو جۆره بهم چهند وشه کورتو پر مانایانه هه زه تی یوسف هه موو نیشانه یه کی نایینی خودا په سندی رهنگریژ کرد، هه موو بنه ماو پیکهاته ی عه قیده ی راستو رهوانی شی کرده وه، هه موو پایگا و سه نگه ره کانی شیرکنو بته رستی و مله ورانی وه له رزه هیئا.

بیگومان طاغوت و مله وره کان ههر که له شوینی ک جی پی خۆیان کرده وه، یه که سهر داوای تایبه تترین ده سه لاتی خودای مه ززو تاکو ته نیا ده کهن، داوای ربوبیه ت ده کهن؛ داوا ده کهن خه لک گه ردنکه چی فهرمانو یاسایان بن، پابه ندی قانونو نیظامیان بن.

ناشکراشه ده ره به گئو مله ور کاتی سهره لده ده نو پهیدا ده بن: که نایینی حه قو راست له گۆرئ نه بی، کاتی ک طاغوت پهیدا ده بن: که نایینی حه قو خودا په سنده له دلی ئاده میزاده کان دا ره گی دانسه کوتابی، ههر کاتی دلو

دەروونی ئادەمیزادە کان بە ئیمانی ساغ و پتەو ئاوەندان بێ، مله‌وران جیگیان
نابیتەوه، بە لک‌وو ناتوانن سەر دەریین!

بەشی هه‌وته‌م له‌ چیرۆکی یوسف

مانا لێدانەوه‌ی یوسف بۆ خەونی هاو‌ه‌لانی بەندینه‌خانه

يَصْحَجِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي
ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَنَاهُ
الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

پاش ئەوه‌ی: هه‌زه‌تی یوسف باسی یه‌کتا په‌رستی و پێغه‌مبه‌ریه‌تی بۆ
هاو‌ه‌لانی کرد، نه‌مجار هاته‌ سەر ته‌عبیری خه‌ونه‌کانیان و فه‌رمووی: ﴿يَا
صَاحِبِ السِّجْنِ! أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ ئە‌ی دوو هاو‌پێی زیندانم!
یه‌کیکتان، واته‌: ئەوه‌تان: که‌ له‌خه‌ویدا بینویه‌تی تری‌ی ده‌گوشی و ده‌یکرده
شه‌راب بۆ پاشاکه‌ی! ئەوه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ سەر کاری پێشوو‌ی وه‌کوو جاران
مه‌ی پێشکه‌ش پاشا ده‌کا.

﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ به‌لام ئە‌و‌یترتان ئە‌وه
تاوانبار ده‌کری‌و هوکمی ئێعدامی به‌سه‌ردا ده‌دری‌و ته‌نفیذ ده‌کری‌و

هه لده هاوه سړی به سمر سیداره وه بو چاو ترساندنې خه لک به سیداره وه ده مینیته وه، بالنده په لمه وری گوشت خور له گوشتی سمری ده خون!

ده گیرنمه ده لین: حه زره تی یوسف به نه میانی گوت: خه ویتکی خراپت بینوه، دواي سی روژی تر پاشا هه لته ده هاوسی بالنده له گوشتی سمرت ده خون، نه مه ناماژه بو نه وه ده کا: که نه ماشپه زه تاوانبار کراوه به زه هراویکردنی خواره مهنی پاشا.

همروها ریوایت کراوه: که یوسف معنای خه ونه کانی بو لیک دانه وه، وتیان: درومان کردو خه نمان نه بینوه. نیتر حه زره تی یوسف فمرمووی: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ له سمری مهرون کار له کار ترازاه وه نه وهی پرسپارتان دهریاره ی هه بوو هاته جی وپرایه وه، واته: ناکامی زیندانی کردنتان له روانگه ی ته عبیری خه ونه کانتانه وه نه مه یه: که من بوم شی کردنه وه..

نه مه راست دهرچوو، یوسف به هاوه له کانی راگه یاند: که نه مه دیته جی و به چاوی خوتان ده بینن، چونکه خه ون له سمر قاچی بالنده یه تا مانای لی نه ده یه مه نایه ته جی، همر کاتی معنات لی دایه وه دیته دی.

نیمام نه حمده له معاوییه ی کوری (حیدة) وه ریوایت ده کا که پیغه مبر ﷺ فمرموویه تی: (الرؤيا على رجل طائر مالم تعبر، فاذا عبرت وقعت)

ناشکراشه حه زره تی یوسف به هه واته وه لامی نه دانه وه، مانا لیدانه وه که ی له شکو گومانه وه سهرچاوه ی نه گرتوه، به لکوو له سروشو نیگای خودایی یه وه هه لقولاوه وپشتی به و سهرچاوه روونه به ستوه، سروشو نیگاش یه قینو دلنیا ییان لی په یدا ده بی.

حه زره تی یوسف کابرای مهیگوشی به ند کراوی بی تاوانی خوش ده ویستو لی وروون بوو که نه ویش به هه واته خراوه ته کونه ره شی زیندانه وه به بی لیکو لینه وه تی فکرین پاشا دوچاری نه سزایه ی کرده،

دهیزانی نه میس وه کوو خۆی تاوانیان بۆ هه لبهستوه وه دهسته چهوری خۆیان به نهو سړپوه، بۆیه یوسف پێی خۆش بوو که به هۆی نه مه وه سکا لای خۆی بگهیه نیتشه پاشا بۆ نه وهی له قه زیه که ی بکو ئیتته وه و چی دی بی تاوان له زیندان دا نه مینیتته وه.

﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا: اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به دزیسه وه بهو یانی گوت: که پێی وا بوو له زیندان رزگاری ده بی، واته: کابرای مه یگیر، پێی فهرموو: کاتی چو ته ده رۆ گه پرایه وه بۆ سهر وه زیفی خۆت، لای پاشا باسی من بکه، بلێ: یوسف به نار وه او ستم له زیندان دا هیلرا وه ته وه، تاوانی نه کرد وه به تاوانبار له قه لیم درا وه، به لکوو پاش لیکو ئینه وه وه ده رکوتنی بی تاوانیم به زه بی پیم دا بیتته وه وه له م کونه ره شه رزگارم بکا، به لام کابرا: که رزگاری بوو، گه پرایه وه بۆ سهر کاری پیشووی تیکه ل به کو رو مه جلیسی پاشا بو وه وه، راسپارده که یوسفی فهرامۆش کرد، چونکه ﴿فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ شهیتان باسو خواسی یوسفی له لای پاشا له بیر کابرای رزگار بووی مه یگیر برده وه، ههر به خه یالیا نه هاته وه وه بیری نه که و ته وه!! ویستی خودا و ابوو: ده بوایه یوسف ما وه یه ک لهو به ندینخانه دا بمینیتته وه، بانگه وازی بکا بۆ یه کتاپه رستی، بۆ عیباد ته کردن بۆ خودای تاکو ته نیا، به ره نگاری به ته رستی و به ته رستان بکا، ﴿فَلَبِثْ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ نیتر یوسف له به ندینخانه دا نزیکه ی حموت سالتیکی تر مایه وه، به بی نه وهی که س باسی بکاو به خه یاللی که س دا گوزه ربکا. ههر له بیر چوه وه..

زور به ی زۆری راقه که رانی سه له ف پتیا ن وایه: چه زره تی یوسف دوای رزگار بونی کابرا حموت سالتی ته و او له به ندینخانه دا ما وه ته وه.

ئیبنو عه بباس ده فهرموو: دوا زده سال ما وه ته وه.

(الضحاک) ده فهرموو: چوارده سال ماته وه. به لام رای سه حیح رای یه که مه.

شتیکی ناشکراو باسکراوه له شهر یه تی نیسلامدا: که داوای کۆمه کی کردن له نادهمیزادان بۆ نه هیشتنی ستهم، کاریکی رهواو دروسته. وه لی وه کوو گوتراوه: ﴿حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقْرِبِينَ﴾ هه ندی شت بۆ پیغه مبه رانۆ نزیکانی باره گای خودا باش نیهو له سهریان ده که وی، پیویسته نهو خۆشه ویستانه ی خودا پهنا بۆ هیچ کهس نه بن جگه له خودا، بۆیه خودا ویستی زیاتر هه زره تی یوسف له بۆته بدا، ویستی تیی بگه یه نی: که واز له هه موو هۆکاره کان بیینی و خۆی بداته ده ست خاوه نی بوونه وه رو پشت هه ر به نهو به بهستی، داوای رزگار بوون له ته نگو چه له مه هه ر له خودا بکا.

نیمامی قورطبی ده گیر پیته وه ده فهرمو: ریوایهت کراوه: هه زره تی جویرانیل هاتوو به بۆ لای هه زره تی یوسف له به ندینخانه دا، سهرزه نشتی کرد له سهر پهنا بردن بۆ نادهمیزادو پی پی گوت: نه ی یوسف! کی تۆی له مردن به دهستی براکانت رزگار کرد، هه زره تی یوسف فهرمو: خودا رزگاری کردم، نه مجار پی پی فهرمو: کی تۆی له بیر هینایه ده ری؟! وتی: خودای مه زن، نه مجار وتی: کی تۆی له فرتو قیلی ژنه کان رزگار کرد؟ وتی: خودای مه زن. نه مجار پی پی فهرمو: نه دی چۆن خودات له بیر کردو داوای رزگار بوون له به ندینخانه ت ناراسته ی خودا نه کردو بتمانه ت به پیای پاشاو داروده سته که ی پاشا کرد بۆ رزگار بونت له به ندینخانه ??

نه مجار هه زره تی یوسف دهستی نزاو پارانه وه ی به رز کرده وه وتی: خودایه! قسه یه ک له ده مم ده رچوو! نه ی خودای نیبراهیم خودای یه عقووبی پیرو که نه فت! داوات لی ده که م به زه ییت پیمدا بیته وه جویرانیل پی پی فهرمو: سزای تۆ نه وه یه: چه ند سالیکی تر له به ندینخانه دا بمینیته وه.^(۱)

(۱) ته فسیری قورطبی به رگی: ۱۹۵/۹-۱۹۶.

بیگومان بهنده راستاله کانی خودا پیوسته ئیخلاصی تمواریان بو خودا هه بی، هه موو پارانه وه عیباده تیکیان له خودا بیو بو نمو بی، هه کاتیکیش به هوئی لاوازی ئاده میزادیانم وه پهنا بو هوکاریکی مادی بهرنو به موو له خهت لابه دن، خودا له دونیادا سزایان ده داو ده یان خاته بو تهی پالفته کردنم وه، تا به تمواری خوئی پیو بسپیرنو به نمو پیری ره زامه ندییموه به ندایه تی بکمنو به موو له ریبازی پمرو ردگار لانه دن!!

خهون بینینی پاشاو په یوه ندیکردن به یوسفه وه بو مانا لیډانه وه

﴿٤٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءُوسِي إِنْ كُنْتُ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٤﴾

﴿٤٤﴾ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

﴿٤٥﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

﴿٤٦﴾ يَوْسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلَّيْ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

﴿٤٧﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا

قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ فِيهِ يَغَاتُ الْنَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

تیستائیمه وا له کۆرپو مدجلیسی پاشاداین، پاشا له خمو ههستاوه،
په شوکاوه، خهونیکی سهرنج راکیشی بینیه، دهیهوی بزانی: مانای چیهو چی
ده گهیهنی، داوا له کاهینو کهشیشه کانی ده رباری ده کا تهعبیری خهونه کهی
بو بکمن، ههرچهنده بیریان لی کردهوهو سهری خویان هیئاو برد، نه یانتوانی
مانایه کی راست بو خهونی پاشا بدۆزنهوه، ناچار وتیان: نه مه له خهونه
پروپووجو بی بناغه کانهو چ مه عنایه ک نابه خشی! جا وه کوو زانیمان
له نایه ته کانی پیشوودا پهروه ردگار باسی مانا لیدانهوهی ههزرتی یوسفی کرد
بو خهونی دوو هاوه له زیندانیه کانی، نه مجار لیږدها باسی خهو بینینی
پاشای میصر ده کا: که یه کیچ بووه له پاشا کانی عمره بهو ناوی (هه کسوس)
بووه ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَانِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ﴾ پاشای میصر وتی: من له خهومدا شتیکم دی سهر سوپهینهر،
خهونیکم بینیه سهرسامی کردوم: له خهومدا دیتم ههوت مانگای قهلهو
له چه میکی وشک هاتنه دهروه، ههوت مانگای لهرو لاواز خواردیانن،
﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ ههروه ها ههوت گوله گه نمی
وشکهوه بوو به سهریاندا زال بوونو به سهریاندا کهوتنو دایانپوشین، لهم خهوه م
سهرم سوپ ماوه نازانم چیمان دیته ریو ولاتمان توشی چی ده بی؟

کاهینو کهشیشی ولاتی کوکردنهوه، گهوره پیاوانی حکومه تی ناماده
کردنو خهونه کهی بو گیرانهوه، نه مجار وتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ افْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنَّ
كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾ نهی خه له کینه! نهی زاناو فامیدهی ولات! نهی پیاو

ماقۆلۆ کاربه دهستانی حکوومهت! مانای ئەم خەونەم بۆ لێک بدەنەوه، ئەگەر
ئێوه لەو کەسانەن کە شارەزای مەعنای خەونن. پێم بڵێن: ئاماژە بەچی
دەکاو چی لێ وەرده گیرئ؟!

﴿قَالُوا: أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ﴾ هەموویان وتیان: ئەمە جۆرێکە لەخەونو
خەیاڵی تێکەڵو پێکەڵو بێ سەرو بەرو پڕو پووج، نوستوو لەلاشعوری خۆدا
دەیانبینیو مانا نادەن بەدەستەوه، لەناکامی ناریکی هەزمکردن و تێکچوونی
مەعیدە و ماندوو بوونی گیان پەیدا دەبێ. ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾
ئێمە مانای خەونی ئاوەها بێ بناغە و پڕو پووج نازانین چونکە حەقیقەتی نیه!
وئ دەچئ ماناکەیان زانیبئ، بەلام هەستیان کردبئ: کە ئاماژە بۆ
شتێکی ناخۆش دەکا، ئەیانویستبئ بیدرکێنن و دلی پاشا ناخۆش بکەن،
چونکە دابو نەڕیتی دەست و پێوەندی پاشا و خەڵکانی دەرباری و هاتوو
هەموو کاتئ خۆ دەدزنەوه لەو شتانەدا کە دلی پاشا ناخۆش دەکا و هەمیشە
هەولئ ئەوه دەدەن شتێک بخەنە رو: کە دلی پاشا خۆش بکا!

تا ئیستا سئ خەون بینران و هەولئ مانا لێدانەوهیان درا؛ خەونی
حەزرەتی یوسف، خەونی دوو هاوێڵە زیندانییەکانی، خەونی پاشا، گەڕنگی دان
بەخەون و مانا لێدانەوهی وێنەیەکی ئەو رۆژگارەمان بۆ دەکێشئ،
تارماییەکی بارو دۆخی میصرو دەورو بەریمان نیشان دەدا، ئەمجار ئایا
ئەو زانستە خوداییەدا کە بەیوسف دراوه و لەو رۆژگارەدا گەڕنگی پئ دراوه
بەموعجیزەدا حەزرەتی یوسف حسیب دەکړئ؟ ئەمە باسیکە و دوورو درێژە
زەحمەتە بەئاسانی یەکاڵا بکړیتەوه!!!

جا کە خەونی پاشا بەمانا لێ نەدراوهی مایەوه و بوو موشکیلهی ناو
قەصرو پاشا پئ تەنگەتاو بسو، دەست و پێوەند کەوتنە هەولۆ تەقەلای
تەعبیری خەونەدا ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمَا﴾ ئەو کاتە کابرای کە لەزینداندا
هاوێڵی یوسف بوو و خەونی بینیبوو یوسف مانای خەونەدا بۆ لێ

دابوه وه رزگاری بویو شهیتان راسپارده که یوسفی له بیر بردبوه وه، ﴿وَأَذْكُرُ
 بَعْدَ أُمَّةٍ﴾ پاش تیپه ربوونی چهند سالتیک نمو کابرا مه یگیره ی پاشا، یوسفی
 که و تموه بیرو یادی نموه ی کرده وه که خوی خهونی بینیه یوسف مانای بو
 لی دایه وه راست دهرچوو، راسپارده که ی (یوسف) یشی هاتمه وه بیرو وتی:
 ﴿أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ﴾ من خه برتان ده ده می به مانای نهم خه ونه
 فرمان به فرمون بم نیرن بو لای یوسفی ها وه لم: که نیستا له زیندان دایه! (وا
 دیاره لهو رۆزگار ده! کهس نه یتوانیه بی فرمانی پاشا بچیته ناو زیندانه وه
 بهند کراوان بینن).

پاشا خیرا فرمانی داو کابرایان نارد بو زیندان بو لای یوسفی گه یشته
 لایو پیتی گوت: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ نه یوسف! نه ی ها وه لی دیرنم!
 نه ی ناده میزادی خودا پیدای قسه راستو کار دروست! نه ی راستگوی زور
 راستگو! له گوftarو ره فتاردا ﴿أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
 عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ ته عبیری نهم خه ونه مان بو
 لیک بدهر وه، خه ونیکی گرنگو پاشا دیو به تی به لکوو مانا لیدانه وه که بو تو
 بیته هوی رزگار بونت له به ندینه خانه. خه برمان به ده ری دهر یاره ی خه ونی
 پاشا: که له خه ودا دیو به تی: حموت گای له رو لاواز حموت گای قه لمویان
 خوارد، حموت گوله گه نمی وشکی پوکا وه به سهر حموت گوله گه نمی سه وزی
 دانه و لیه له خه م ره خسیوو پیگه یشته ودا که وتزو دایانپوشین، مانای نهم
 خه ونه م بو شی بکه ره وه ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ﴾ به لکوو من بکه پرتمه وه بو
 لای پاشاو ده ستو پیوه نده کانی و باسه که یان بو بگیری مه وه ته عبیره که ی تو یان
 پی رابگه یده نم ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ به لکوو نه وانیش له مانای خه ونه که حالی
 ببزو بزائن: ناکامی چی ده بی و نامه بو چی ده کا، له هه مان کاتدا زانینو
 فاضلو هونه ری توش بناسو فرمانی رزگار بوونت دهر بکه ن!

﴿قَالَ: تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾ حه زره تي يوسف فهرموي: مانای نمو

خهونه نه وهیه: ئیوه حموت سال کشتو کال ده کهن، به بی پسانه وه ئیوه سهرگهرمی چاندنو دروینه ده بن، ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سَبَلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ﴾ همرچی دهیدروونه وه له ناو گوله که می دا بیهیلنه وه به گوله که یه وه عه مباری بکهن، مه گهر که می نه بی له وهی: که پیوستان ده بی بو خواردن له م ساله هاتانه دا. تا ده توانن په پیره وی نیقتیصاد بکهنو به پیو دان دانه ویله بو خواردن وه لا بنینو به نه ندازه ی پیوست لی خهرج بکهن!

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ﴾ پاش نمو حموت ساله پر پیتو به ره که ته حموت سالی گرانی دین، حموت سال قاتوقری ده بی، همرچی نمو رزقو روژییه ی له ساله هاته کازدا عه مبارتان کردوه وه لتان گرتوه بو ساله گرانییه کان ده یخون، مه گهر که می نه بی له وهی که هه لی ده گرن بو توو چاندن له سالی داهاتودا واته: سالی دوا ساله قاتوقریه کان.

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ پاش

تیپه ربوونی ساله گرانییه کان، سالیکی هاتو باراناوی دی لهو ساله دا دانیشتوانی ولات کشتو کالیان تیرو ده بیو بهرو بوومو دانه ویله یان زور ده بی، لهو ساله دا خه لک تریو زهیتونو ههر میوه یه ک که بگوشری ده یگوشنو شهریه تو پیخوور بو خواردن دروست ده کهن!

نهم هه والدانه به نه پینی یه کانی داهاتوو له نیگاو سروش خودایی یه وه

سهرچاوه ی بو هه لگیراوه، ههر ته عبیری خهون نینو بهس! نهمه مزگینی یه که دوا ساله گرانییه کان سالیکی پر پیتو به ره که ته پهیدا ده بی!

شایانی باسه له خهونه که دا هیچ ناماژه کردنیکنو ره مزیک نیه بو سالی

پاش گرانی، که وای حه زره تی يوسف به نیگاو سروش نه مه ی زانیوه بو مزگینی موژده ی به کابرای مه یگیرو هاوه لی زیندانی داوه، بو نه وهی نه ویش

له لایهن خۆیموه موژده به خه لکی بداو رایبگه یهنی که پاش حموت ساڵ گرانی
سالتیکی همرزانی و هات پهیدا ده بی.

نایه ته کان به ناشکرا ئه وه یان لی وهرده گیرئ که خه من دوو جوړه، خه منی
پرو پوچو بی بناغه هه یه، خه منی راستو حق هه یه.

ئهم نایه تانه به لگهن له سهر ئه وه که ئه و قسه مه شهوورو باوه ی: که
ده لئین: گوايه خه من یه که م جار چۆن مانای لی درایم وه به و شیوه دیته جئ
نا راسته. ئه وه تا خه منی پاشا خه لکه که هه مو و تیان: ﴿أَصْغَاثُ أَحْلَامٍ﴾ ه
که چی به و شیوه نه هاته دی. به و شیوه هاته دی: که یوسف مانای لی دایم وه.
که وایی ئه و فهرمووده ی که ئه بو یه علا له ئه نه سه وه به مه رفووعی
ده یگیر پته وه گوايه پیغه مبه ر ﴿فَهِمَّ مَبْرُؤُهَا﴾ فهرموویه تی: (الرؤیا لأول عابر) وا دیاره
زه بوونو لاوازه!!

سه عید هه ووا ده فهرموئی: کاتی وایه: که مانا لیده ره وه که زاناو لیزان
بی له بواری ته عبیردا له روانگهی زانستو عیلمه وه ته فسیری بکا.
هه ره ها به لگه یه له سهر بی بناغه یی ئه و فهرمووده یه ی که له وه پیش
باسمان کرد: که ده لی: (الرؤیا علی رجل طائر فاذا عبرت وقعت) به گویره ی
ئهم نایه ته هه دیته که راست نیه.

ئیمانی قورطبی له ته فسیری نایه تی: ﴿تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ﴾ دا
ده فهرموئی: ئهم نایه ته بنه مایه که له بواری به رژه وندی شهرعی دا، یه کی که له و
ده قانه ی که مه صالحی شهرعی ده چه سپینی که بریتین له پاراستنی ئایینو
گیانو عه قلاو نژادو مالو سامان. هه ر شتیک پاریزگاری یه کی له م پینج شته
یان هه موانیان بکا ئه و مه صله هه ته و په سنده، هه ر شتیک یه کی له م پینج
شتانه به فهرموئی ئه و مه فسه ده یه و به رهنگاری کردنو ره تکرده وه ی
به رژه وهنه دیه و پیوسته. هه موو زانایانیش کوپایان هه یه له سهر ئه وه که
مه به ستی هه موو شهرعه ته ئاسمانیه کان شاره زا کردنی ئاده میزاده بو

و ده‌سته‌تینانی به‌رژوه‌ندییه دنیایی‌به‌کان تا به‌هژی شو به‌رژوه‌ندیانه‌وه بتوانن، خودا بناسزو به‌ندایه‌تی و عیباده‌تی بۆ شه‌نجام بدهن، که شه‌مه‌ش سمرده‌کیشی بۆ به‌خته‌وه‌ری ده‌ونیای قیامت.

به‌شی پیتجه‌م له‌چیرۆکی یوسف

پاشا داوا ده‌کا یوسف ببینی و له‌به‌ندینه‌خانه رزگاری بکه‌ن، یوسف داوای لیکۆلینه‌وه ده‌کا

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُونِي

بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأَلُ

النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ

مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ اأَفْنَىٰ حَصْحَصَ

الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ

لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

داوای نه‌وهی کا برای مه‌یگی گه‌رایه‌وه بۆ لای پاشا و ته‌عبیر لیدانه‌وهی خه‌ونه‌که‌ی له‌لایه‌ن یوسفه‌وه پێ راگه‌یاند، مانا لیدانه‌وه‌که‌ی به‌لاوه په‌سند بوو، ده‌ست به‌جێ داوای ناماده کردنی یوسفی کرد، بۆ نه‌وهی خودی خۆی ببینی و زیاتر مانای خه‌ونه‌که‌ی بۆ شی بکاته‌وه و بیرو بۆچوونی له‌م باره‌وه بزانی، ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُونِي بِه﴾ پاشا فه‌رمانی ده‌رکردو داوای

کرد: که یوسفی لائاماده بکهن، دست به‌جی پیاویکیان نارد بۆ به‌ندینخانه بۆ لای یوسف، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا که کابرای فرستاده هاته لای حه‌زرتی یوسفو په‌یامی رزگار بوونی پی راگیانندو ویستی پاشای بۆ روون کرده‌وه، حه‌زرتی یوسف هیچ خۆی تیگ نه‌داو هه‌والی رزگار بوونو موژده‌ی برپاری به‌ره‌للا کردنی له‌به‌ندینخانه شاگه‌شکه‌ی نه‌کرد، به‌لکوو چوونه دهره‌وه‌شی له‌به‌ندینخانه رت کرده‌وه.

ئهو‌تا ئیمه ده‌بینین: یوسف که ئهو ماوه درێژه‌ی له‌به‌ندینخانه‌دا به‌سهر بردوه په‌له له‌چوونه دهره‌وه ناکا تا قه‌زیه‌که‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیدا نه‌کریو به‌رائه‌تی رانه‌گیه‌نری مان له‌چوونه دهره‌وه ده‌گری. مانه‌وه له‌به‌ندینخانه‌دا بۆ یوسف بووه بۆته‌ی پالفته کردو قال کردن، خودا په‌روه‌رده‌ی کردو جوانی پی‌گیانند، ئهم په‌روه‌رده کردنه په‌روه‌رده کردنه‌و قالکردنه بتمان‌ه‌و نارامی خسته نئو دلی یوسفه‌وه، په‌له په‌لی سه‌ره‌تای چوونه ناو به‌ندینخانه‌ی پیوه دیار نه‌ماوه!!

بی‌گومان کاریگه‌ری ئهم په‌روه‌رده یه‌زدانییه به‌سهر یوسف بووه ناشکراو نمایانه، جوداوازی نئووان مه‌وقیفی سه‌ره‌تای چوونه ناو به‌ندینخانه‌ی که به‌هاوه‌له‌که‌ی ده‌لی: ﴿اَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ...﴾ له‌گه‌ل مه‌وقیفی دوا ئهو ماوه درێژه‌ی: که له‌به‌ندینخانه‌دا ماوه‌ئهو زۆز ناشکراو دیاره. ئهو‌تا: حه‌زرتی یوسف داوای چوونه لای پاشا رت ده‌کاته‌وه، له‌باتی ئهو‌ی خیرا هه‌ستیو خۆوه‌پیچی به‌ره‌وه قه‌صری پاشا بکه‌ویته ریو به‌ندینخانه جی بی‌لی: ﴿قَالَ ارْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ﴾ به‌فروستاده‌که‌ی فهرموو: بگه‌رێه‌وه بۆ لای پاشاکه‌تو داوای لی بکه با لی‌کۆلینه‌وه له‌و تۆمه‌ته بکا که وه‌پان من دراوه ﴿فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ التَّسْوَةِ الْاِلٰی قَطْعَنَ اُیْدِيَهُنَّ﴾ برۆ عه‌رزێ پاشا بکه! فهرمان بدا ئهو ژنانه‌ی ده‌ستی خۆیان بری له‌گه‌ل ژنی عه‌رزیزی می‌صردا کۆیان بکاته‌وه‌و پرسیاریان لی بکا: حالی ئه‌وان چۆن بووه‌و حالی من چۆن بووه؟ لی‌یان پیرسی له‌سهر چی ئهو ژنانه داوایان له‌من کرد فهرمانی شاژن جی به‌جی بکه‌م؟ ئه‌من

له به ندینخانه نایه مه ده ره وه تا نمو لیکو لینه مه شه نجام نه دری، چونکه پیم ناخوشه من بیمه لای پاشاو نمو تو مه تهم به دو وه بی. ﴿إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خودای مه زن ناگاداری قیلو حیل به بازی نمو ژنانه یه بی تاوانی من ناشکرایه، داواکارم پاشا نمو ژنانه کزیکاته وه به لکوو دان به ناپاکی خویانو پاکی من دابنن!

پاشا نمو ژنانه ی دهستی خویان بری بوو له گهل ژنی عهزیزدا کوی کردنه وه رووی تی کردو ﴿قَالَ: مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْنِي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ وتی: مه بهستان چی بوو نمو رژه ی: که دهوری یوسف تان دابوو له مالی عهزیزی میصرو ده تانه ویست یوسف له خشته بهرنو رامی بکه من بو ژنی عهزیز، نایا یوسف هاته سهر مه بهستی نیوه به لینی دا داخوازی به که تان جی به جی بکا!!

﴿قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ! مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ نمو انیش هه موو وتیان: نه وه لاا حاشا نیمه هه یج ره فتارو هه لسو که وتیکی ناپه سه ندمان له یوسف نه دیوه، نه له سه ره تاوه نه له کوتایی دا هیج خراپه یه کمان لی نه دیوه!!

نیتر نه زعه ی خیر له دلی زوله یخادا سه ری هه لدا دانی به راستی دانا: وه کوو ده فرموی: ﴿قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ﴾ ژنی عهزیز که وته قسه و وتی: ﴿الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ﴾ نیستا حق ده رده که ویو خوی ده نوینی، چیتان لی بشیرمه وه ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ تهم ژنانه په یوه ندییان به قه زیه ی یوسف وه نیه، من هه ولم له گهل داوه و یستوومه بو خومی رام بکه من، زورم نه ملاو نه ولا له گهل دا کردو هه ولو ته قلام دا بو نه وه ی سازی بکه مو بو خومی بگونجینم، به لام نمو ملی نه داو به قسه ی نه کردمو نه هاته سه رخت. به راستی یوسف داوینپاکه و ﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ بیگومان نمو له گو فتارو هه لو یستدا راستو راستخوازه، نمو کاته ش که له به رده م عهزیزدا ره دی دامه وه راستگو بوو. تهم داننانه ی زوله یخا شایه دیبه کی ره پو ره وانه له سه ره نه وه: که یوسف

داوینپاکو نیاز پاکو سروشت پاکه، هیچ تاوانو خیانه‌تکارییه کی نه نجام نه‌داوه!!

﴿ذَلِكَ﴾ نهم دان بیانانهم ناوا به‌ناشکراو بی منجه منجو شایه‌تیدانم به‌راستگویی و بی تاوانی یوسف بو نه‌ویه: ﴿لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ که یوسف بزانی من لهو کاتانه‌دا که نهو له‌به‌ندینخانه‌دا بووه خیانه‌تم لی نه‌کردوه، تانمو تهمشرم له‌شهره‌فو داوینپاکو نه‌فس به‌رزی نهو نه‌داوه، ته‌نانت که ژنه‌کانیشم بانگ کردن بو مالی خوچو خوارده‌مه‌نی و کیردم دانه ده‌ستو یوسفم هینایه سه‌ریانو له‌عه‌یبه‌تاو له‌تاوا ده‌ستی خوین بیری، به‌ناگاداری نه‌وان دانم به‌وه دانا: که من هه‌ولم داوه له‌خشته‌ی به‌رجو بوخومی که‌وی که‌و کولی دلی خومی پی دامرکیتم! به‌لام یوسف به‌یده‌ست نه‌بوو، خوی گرتو بو‌م رام نه‌بوو.

زومه‌خشمری ده‌فرمووی: رسته‌ی ﴿لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ وی ده‌چی له‌ناخاوتنی چه‌زهره‌تی یوسف بی‌و په‌یوه‌ست بی به‌وته‌کی پشسووی که فرمووی ﴿إِنْ رَبِّي بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ﴾.

نهو کاته مانای رسته‌ی ﴿لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌م جو‌ره ده‌بی: من که داوای نهم لی‌کۆلینه‌وه‌م کردو ویستم پاشا نه‌نجامی بدا بو نه‌وه بوو: که عه‌زیز (میردی زوله‌یخا) بزانی و دنیا بی من خیانه‌تم لی نه‌کردوه، له‌مال نه‌بوونی نه‌وم به‌همل نه‌زانیوه ده‌ست له‌گه‌ل خیزانه‌کی‌دا تیکه‌لاو بکه‌م!^(۱)

نه‌بو حه‌ییان ره‌خنه‌ی له‌م ته‌فسیر کردنه‌ی زومه‌خشمری گرتووه ده‌لی: نه‌وانه‌ی پییان وایه رسته‌ی ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ...﴾ له‌ناخاوتنی یوسفه، خوین تووشی گپرو گرتی نه‌گونجانی پیکه‌وه گریدانی نهم رسته‌یه له‌گه‌ل رسته‌ی پشسوودا کردوه، هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نیه: که نه‌وه قسه‌ی یوسف بی.

(۱) تفسیری که‌شاش ج ۲/ ۱۴۲.

هه لیه ته زومه خشمی وه لایمی نه بو. حه بیانی داوه ته وه ده لی: گونجانی
مهعنا باشترین به لگه یه: که نه وه له که لایمی یوسفه..
﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَإِيْهْدِيْ كَيْدَ الْخَائِنِيْنَ﴾ با هه موو کهس بزانی و دلیا بی که
خودا فرتو قیلی خائینان جی به جی ناکا و سهر که وتوویان ناکا به لکوو
به تالیان ده کاته وه.

نه وهس له نایه ته کان وهرده گیرن نه هه یه:

- ۱- هانا بردنی پاشا بو یوسف نیشانی نه وه یه: که زانیاری زور به نرغو پیروزه.
  - ۲- زانیاریو کرداری چاک به یه که وه هۆکاری رزگار بونن له ته نگو
چه له مهی دونیاو قیامت.
  - ۳- دروسته ههر کاتی ئینسان هه لی بو هه لکه وت حه قو
راستی بچه سپین.
  - ۴- خورازاننده وه به ره وشتی صه برو هیدی هیمنی و نه فس به رزیو
که رامه ت پاراستن بنه مای نه خلاق ییغه مبه رانن.
  - ۵- به گویره ی شهر یعت پیوسته ئینسانی موسولمان په له له که دار
کردنی ناموسی خه لک نه کا، نه وه تا حه زره تی یوسف خوی پاراست له وه ی که
تومه تی خراپه ناراسته ی ژنه کان بکا، به لکوو داوای کرد پاشا بو خوی له وه
بار وه لی کو لینه وه نه نجام بدا. ته نانه ت باسی زوله ی خاشی به خراپه نه کرد.
  - ۶- راگه یانندی حه قیقه ته در کاندنی قسه ی حه قو نازیه تی نواندن
له ده رختی راستیه کان داو ویزدان به خهر جدان به رام بهر بی تاوانانو ته صدیق
کردنی خودا په رستانو خور یاریزان به شیکن له ره وشتی به رزو جوازو په سندن.
- به یارمه تی خودا له پاک نووسای جزمی دوانزه ههم بو وه وه به مهش
به رگی شه شه سی ته فسیری ره وان ته واو ده بی خودا یارمه تیمان بدا بو
ته واو کردنی جزمه کانن تو ...

۱۹۹۹/۳/۱۵

مه لا محمود احمد

